www.burmeseclassic.com

တာရာသိုင်

ရှေလင်းအောင်

အချစ်အမုန်း ဓားနိဂုံး

ပထမတွဲ

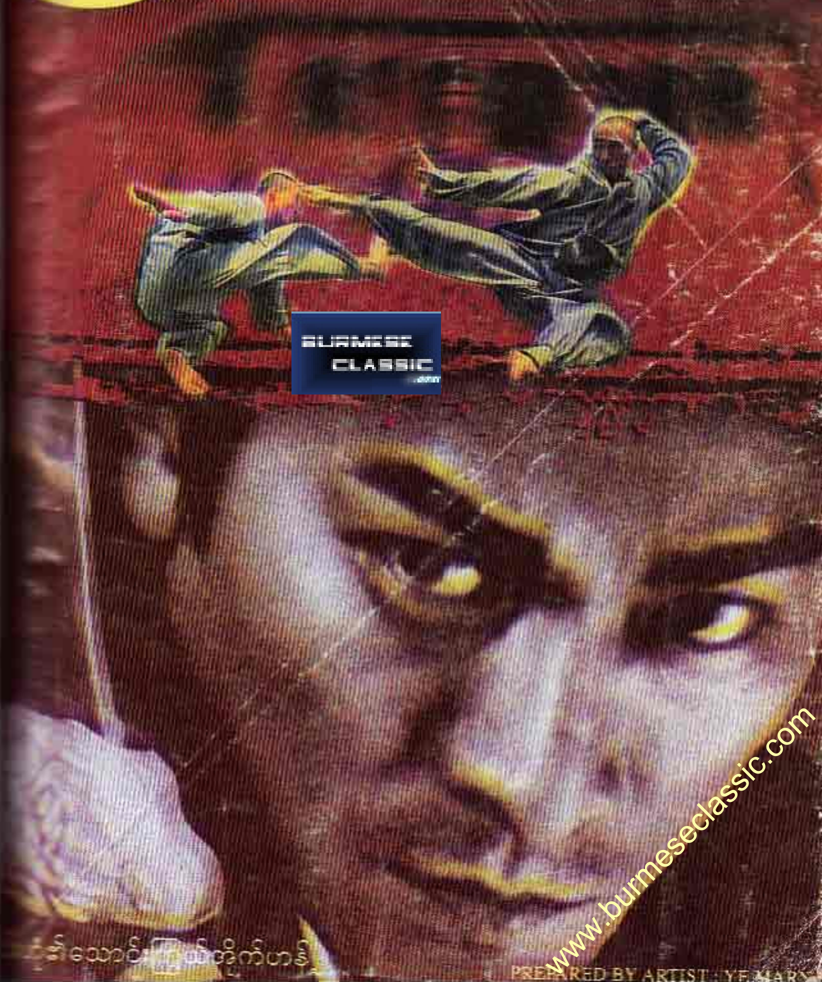

BURMESE CLASSIC .com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တက္ကသိုလ်နေလင်းအောင်

အချစ်အမုန်းမားနီဂိုး

(ပထမတွဲ)

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် – ၁၁၁၇ / ၂၀၀၂ (၁၂)
မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် – ၁၁၅၄ / ၂၀၀၂ (၁၂)

ပထမအကြိမ်
၂၀၀၃-ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ
အုပ်ရေ-၅၀၀၊ [redacted]

ထုတ်ဝေသူ
ဦးထင်ရှိန် (စန်းရောင်ရှိန်စာပေ)
အမှတ်-၄/၁၇၇၊ မေခလမ်း၊
မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

မျက်နှာဖုံးပုံနှိပ်
ဒေါ်တင်တင်ဌွေး (၀၄၆၈၁)၊ ပန်းကြာခိုင်ပုံနှိပ်တိုက်
၅၆/ပြည်လမ်း၊ ဒဂုံမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

အထက်မြန်မာပြည်ဖြန့်ချိရေး-**နဂါး**စာပေ(မန္တလေးမြို့)

ဖြန့်ချိရေး — ကိုမျိုး (ပန်းကြာခိုင်)

ရွှေပဒုမ္မာစာပေ
၁၅၈(က)၊ ၃၇-လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၁)

ချုံတောင်းနယ်။

ဝူယန်မြို့၊

နေကလည်း ပူသည်။ လမ်းမများပေါ်၌ အငွေ့များ တရိပ်ရိပ်ထနေသည်။

နေပူသဖြင့် မတတ်သာသည့် လူများသာ လမ်းများပေါ်၌ လျှောက်နေကြသည်။

ထိုအပူဒဏ်ကို မမှုဘဲ လူငယ်တစ်ယောက် ဟိုကြည့်သည်ကြည့်ဖြင့် လမ်းလျှောက်လာနေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုလူငယ်၏ သွားပုံလာပုံမှာ သွက်လက်ချက်ချာသည်။ သိုင်းသမားတစ်ယောက် ဖြစ်ကြောင်း သိသာသည်။

သူ၏ ကျောင်းဆံမြီးမှာ လမ်းလျှောက်သွားတိုင်း လှုပ်ရှားနေပြီး သူသည် လက်ထဲမှ စာရွက်နီ အသေးလေးကို ကြည့်လိုက်၊ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ကြည့်လိုက်ဖြင့် သွားနေသည်။

သူသည် တစ်စုံတစ်ယောက်ကို မေးမြန်းလိုဟန်လည်း ရှိနေသည်။

တိုက်ဆိုင်...

မှတ်တိုင်ချင်းဆိုင်မှ အဘိုးအိုတစ်ယောက် လျှောက်လာနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

သူသည် အဘိုးအိုရှေ့သို့ ကာဆီးရပ်လိုက်၏။

အဘိုးအိုက မော့ကြည့်သည်။

လူငယ်က...

"သိုင်းပြိုင်ပွဲက ဘယ်လမ်းက သွားရသလဲ ခင်ဗျာ"

အဘိုးအိုက....

"ဟောဟိုလမ်းက သွားပါ"

လူငယ်က ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ"

လူငယ်သည် အဘိုးအိုညွှန်ပြသည့်လမ်းအတိုင်း လျှောက်သွားတော့သည်။

ချုံကောင်းလယ်သို့ ရောက်ရှိခြင်းမှာ ပထမဆုံး အကြိမ်ဖြစ်၍ သိုင်းပြိုင်ပွဲ ဝင်ခြင်းမှာလည်း ပထမဦးဆုံး အကြိမ်ဖြစ်သည်။

ပထမဦးဆုံး သိုင်းပြိုင်ပွဲဝင်ရောက်ရန် ရောက်ရှိလာခြင်း ဖြစ်သဖြင့် သူ၏ သွေးများသည် ဆူကြွနေသည်။

ယူချင်းထန်။

ယူချင်းထန် ဆိုသည်မှာ လူငယ်တစ်ယောက်၏ အမည်ဖြစ်သည်။

ယူချင်းထန်သည် သိုင်းပညာကို အပြင်းအထန် ကျင့်ထားသဖြင့် ကြွက်သားများ မာကျစ်နေသည်။

လူပုံစံကို ကြည့်ရုံနှင့် သိုင်းသမား တစ်ယောက် ဖြစ်ကြောင်းလည်း သိသာနေသည်။

သို့သော်...

အဝတ်အစားကတော့ မသပ်ရပ်လှချေ။

သာမန် နက်ပြာရောင် ချည်ကြမ်းဝတ်စုံကိုသာ ဝတ်ဆင်ထားသည်။

အခြားသိုင်းပြိုင်ပွဲဝင်သူများမှာ ပိုးဖဲကတ္တီပါ ဝတ်စုံကြီးများ ဝတ်ဆင်ထားပြီး ပြိုင်ပွဲဝင်ကြသည်။

www.burmeseclassic.com

ဂိုဏ်းအမှတ်တံဆိပ် များကိုလည်း တပ်ဆင်ထားကြ၏။ တစ်ကိုယ်တော်ပြိုင်ပွဲဝင်သူများကမူ ဂိုဏ်းအမှတ်တံဆိပ် မတပ်ဆင်ကြချေ။

ယူချင်းထန်ကတော့ သာမန် အညတရတစ်ဦးကဲ့သို့ပင် ဝတ်စားထားသည်။

ပြိုင်ပွဲမှာ လေးနှစ်တစ်ကြိမ်ကျင်းပသော ပြိုင်ပွဲ ဖြစ်သည်။

လေးနှစ်တစ်ကြိမ်ကျင်းပသော ပြိုင်ပွဲကြီး၏ ဆုဝင်ခွင့်ရသည်မှာ ထူးခြားသော အခွင့်အရေးဟုပင် ယူချင်းထန် ယူဆသည်။

ဤပြိုင်ပွဲကြီးအတွက် သူ ပြင်းပြင်းထန်ထန် လေ့ကျင့်ခဲ့ရသည်။

ယခုပြိုင်ပွဲကျင်းပသည့် နေ့ရက်သို့ ရောက်ခဲ့ပြီ။

သူသည် ဤသိုင်းပြိုင်ပွဲကြီး၌ ယုံကြည်၏။ ထို့ကြောင့်ပင် သူလာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

သိုင်းပြိုင်ပွဲကြီးကို ဦးစီးကျင်းပသော သိုင်းပညာရှင်ကြီးများမှာ အလွန် သိက္ခာသမာဓိရှိသော သိုင်းပညာရှင်ကြီးများဖြစ်သည်။

ထိုသိုင်းပညာရှင်ကြီးများ၏ အမည်ကို သူသိသည်။

ထိုသိုင်းပညာရှင်ကြီးများမှာ မြောက်ကျွန်းမယ်တော်၊ နတ်ခေါင်းဘိုးဘိုး၊ မတ်ဇောလက်ဝါး၊ ချွန်ဆင်းတော်ကော်တို့ ဖြစ်ကြသည်။

သူတို့အကဲဖြတ်ကြမည် ဖြစ်သည်။ ဒိုင်လူကြီးများမှာ သူတို့ပင် ဖြစ်သည်။

ထိုသိုင်းပြိုင်ပွဲမှာ တစ်နှစ်တစ်ကြိမ် ကျင်းပသော ပြိုင်ပွဲ မဟုတ်ပေ။

လေးနှစ်တစ်ကြိမ်ကျင်းပသော ပြိုင်ပွဲဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ကျင်းပချိန်နီးကြသည်။ ပြိုင်ပွဲကျင်းပမည့်နေ့ကို စောင့်ရသည်မှာ တမေ့တမောကြီးဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့်ပင် ယူချင်းထန် ဤပြိုင်ပွဲသို့ ဝင်နွှဲလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

တစ်ကြိမ်လွဲသွားလျှင် လေးနှစ်ကြီးများတောင် စောင့်ရမည် ဖြစ်သည်။

သူ့သိုင်းပညာအစွမ်းကို ဤသိုင်းပြိုင်ပွဲတွင် ချပြလိုသည်။

ချပြခွင့်ရခြင်းမှာ ဝမ်းသာစရာပင် မဟုတ်ပါလား။

သူသည် ခြေလှမ်းသွက်သွက်ဖြင့် လျှောက်လှမ်းခဲ့သည်။ လမ်းများကို ဖြတ်ကျော်ခဲ့သည်။ လူများကို ဖြတ်ကျော်ခဲ့သည်။ ဆိုင်များကို ဖြတ်ကျော်ခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တွေ့ကြည့်လိုက်မှာက သူ့ကို ရှာဖြိုင်ပြိုင်ခဲ့ဖူး။

သူ့အဝတ်အစားများမှာ ဂိုးဖဲ ဓာတ်တိဖ ါမဟုတ်။ အာမန်ရှိ အဝတ်အစားများမဟုတ်လား။ သူ့ကို မည်သူမျှ ဂရုမစိုက်သည်က အံ့သြစရာမဟုတ်ချေ။

ဤကဲ့သို့ အလှပ်အမြန် လာနေခြင်းမှာ ပြိုင်ပွဲဝင်ရက် နေ့သည် ကျနေသောကြောင့် မဟုတ်ပေ။

ပြိုင်ပွဲဝင်ရက်ကို သူကောင်းစွာသိသည်။ သူ၏ ရောက်လာခြင်းမှာ ပြိုင်ပွဲနှင့် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်စေရန် ဖြစ်သည်။

ပြိုင်ပွဲဝင် စာရင်းပေးခြင်း၊ လေ့ကျင့်ခြင်းနှင့် အနားယူခြင်းတို့ ပြုလုပ်ရသည်။

ဤသို့ ဖွဲ့ဆင့်ထင့်ပြုလုပ်ရန်အတွက် သူအမြဲ ပူနေခြင်း ဖြစ်လေသည်။

သူသည် ပြိုင်ပွဲကျင်းပရာကွင်းကြီးသို့ မြင်တွေ့လိုက်ရသည်။

ရောက်စုံသလိမ်များ လှုလှူ လွင့်နေသည်။ လူများစုရုံးဖြစ်နေသည်။ သူသည် လျှောက်သွားလေ၏။

"ခွပ်...ခွပ်...ခွပ်"

"အို...အမေ့"

အရှိန်မသတ်ဘဲ စီးနင်းလာသော မြင်းများသို့ ရှောင်ရခြင်းကြောင့် သူသည် မိန်းမပျိုတစ်ဦးနှင့် ဝင်တိုက်မိသွားသည်။ မိန်းမပျိုမှာမူ သူ့အရွယ်လောက်ပင်။

"ကျွန်မ တောင်းပန်ပါတယ်ရှင်"

"ကိစ္စမရှိပါဘူးဗျာ"

သူတို့ချင်း တိုက်မိသွားပြီးနောက် မိန်းမပျိုက သူ့အား အကဲခတ်သည်။

သိုင်းသမားဟန်ကြနေသော သူ့ကိုမြင်သည်။ သိုင်းသမားတစ်ယောက်ဖြစ်သည့်အတွက် မိန်းမပျို အကဲခတ်မိသွား၏။

"ဒီက အစ်ကိုက ပြိုင်ပွဲဝင်မှုလို့လားဟင်"

သူချင်းထန် မိန်းမပျိုအားကြည့်ရင်း ပြန်ဖြေ၏။

"ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ"

သူသည် အတိုဆုံးဖြေလိုက်၏။ မိန်းမပျိုနှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးအောင် သိုင်းစိုင်း မပြောမနေချေ။ ပြီးသည်နှင့်လူထိုသည် ခရီးဆက်ရန် ဟန်ပြင်လေ၏။

အမှန်တော့ မိန်းမပျိုမှာလည်း ပြိုင်ပွဲဝင်မည့်သူ တစ်ဦးပင်။ သူမ၏ နာမည်မှာ 'ဖင်းယု'ဖြစ်သည်။

ရုပ်ရည်ချောမောသည်။ ကိုယ်ဟန်သဏ္ဍာန်က နွဲ့နှောင်းသည်။

www.burmeseclassic.com

သိုင်းသမားတစ်ဦးပုံမပေါက်ခဲ့၊ သို့သော် စိတ်ဓာတ်က တော့ မာကျောလှသည်။

သံမဏိတမျှခိုင်း သူမသည် လူမဆိုးယ်သူမ အလွန်ယုံကြည် မှု ရှိ၏။

ဤသိုင်းပြိုင်ပွဲတွင် သူမအနိုင်ကြဲနိုင်လိမ့်မည်ဟု ယူဆ ထားသည်။

သိုင်းပြိုင်ပွဲကျင်းပရာနေရာ၌ နယ်ပေါင်းစုံမှ သိုင်းသမား များဖြင့် စည်ကားနေသည်။

သိုင်းသမားတစ်ယောက်ချင်း၊ တစ်စုချင်း ဟိုဟို သည် သည် သွားလာနေကြသည်။

ထိုအထဲတွင် ခည်အသည့်သိုင်းပညာမျှ မတတ်သူများလည်း လာရောက်ငေးမောနေသည်။

သူတို့မှာ နတ်ကရာ ကျီးမော့ဆိုသကဲ့သို့ လာရောက် ကြည့်ရှုနေကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ယူချင်းထန်မှာ နံမည်စာရင်းပေးပြီးသည်နှင့် လူများ နှင့်ဝေးရာသို့ သွား၍ တစ်ယောက်တည်း ထိုင်နေသည်။

သူသည် ဗျူ့သိုင်းပညာများကို ပြန်နိုင်လှန် တွေးတောနေ မိသည်။

အထူးသဖြင့် မိုးပြိုလက်သီးသိုင်းကွက်ဖြစ်သည်။

မိုးပြိုလက်သီး....

မိုးပြိုကျမလာဘဲ ပြင်းထန်သော လက်သီးသိုင်းကွက် ဖြစ်သည်၊

လက်နက်မဲ့သိုင်းကွက်ဖြစ်သည်၊ ကိုယ်ခံ တိုက်ခိုက်ထား သော သိုင်းပညာဖြစ်သဖြင့် ထူးဆန်းနေသည်မှာ သေချာ သည်။

ထိုပညာဖြင့် ဘယ်နှစ်ယောက်ကို ယှဉ်ပြိုင်ရမည်နည်း။ ဤသည်ကိုတော့ သူမသိပေ။

မိုးပြိုလက်သီး သိုင်းကွက်မှာ နာမည်နှင့် လိုက်အောင် ပြင်းထန်သော သိုင်းကွက် ဖြစ်သည်။

မိုးပြိုလက်သီးသိုင်းကွက်ကို လေ့ကျင့်ရသည်မှာ မလွယ် လှပေ။

လက်သီးကို အကြိမ်ကြိမ် လေ့ကျင့်ရသည်၊ သဲအိတ် ကို ထိုးရသည်။

ပါးပင်ကို ထိုးရသည်၊ ရေထဲ ထိုးရသည်၊ လေထဲ ထိုး ရသည်။

ထို့ပြင် တစ်ဆင့်တက်ခဲ့သော်....

လက်နှစ်ဖက်လုံးကို သံတုံး သံခဲကဲ့သို့ မာကျောအောင် လေ့ကျင့်ရသည်။

ထို့နောက်တစ်ဖန်....

www.burmeseclassic.com

မိမိကိုယ်ကို သစ်ရွက်တစ်ရွက် ပန်းပွင့်တစ်ပွင့်လို အခုစါ ပေါ့ဆုံး ရွေ့လျားနိုင်အောင် စိတ်လေလွင့်ခန်းဖွား ရသည်။

တစ်ခါတစ်ရံ အတွင်းအားတို့ ဖျော်၍ ထိုးရသည်လည်း ရှိသည်။

ထိုအခါ အရှော့ခေါက်သီး ဖြစ်သွားသည်။

တစ်ခါတစ်ရံ စိတ်အားတင်း၍ ထိုးရသည့် အခါလည်း ရှိသည်။

ထိုအခါ အဆက်ဆက်သီး ဖြစ်သွားသည်။

ထိုသီးထိမိသော အရာတိုင်း ကွဲအက် ကြေမွသွားရ စမြဲဖြစ်သည်။

အဆိုးဆုံး ဆိုရမည်ဆိုလျှင် မိုးကြိုးဆက်သီးနှင့် တွေ့ကြုံ လူတိုင်း မရှုမလှ ခံစားရစမြဲဖြစ်၏။

သိုင်းသမားများ ယခုမှာ ပြောဆိုနေကြသည်။

“ပြိုင်ပွဲအစီအစဉ် ဆွဲပြီးတာနဲ့ ဘယ်သူနိုင်မယ် ဆိုတာ အပိုင်တွက်လို့ရပြီကွ”

“ဘယ်လို အပိုင်တွက်လို့ရမှာလဲ၊ ပြိုင်တဲ့လူတွေရဲ့ သိုင်း ပညာတွေကို မင်းက အတုန့်သိနေလို့လား”

“မှတ်သယ်၊ မင်းဘယ်လိုလုပ် သိမှာလဲ”

“ဟာ... မသိတာရှိပါ့မလား၊ အားလုံး သူလိုကိုယ်လိုသိုင်း သမားချည်းပဲဥစ္စာ”

“သွားစမ်းပါ၊ တေစင်တစ်လုံးသည် အခြား တောင် တစ်လုံးထက်မြင့်၏ဆိုတဲ့ သိုင်းလောကစကားပုံကို မင်းမေ့ နေပြီလား”

သိုင်းသမားများသည် ငြင်းခုံနေကြ၏။

ယူချင်းထန်ကား ထိုစကားများကို စိတ်မဝင်စားချေ။

သူ့သိုင်းကွက်များကိုသာ စဉ်းစားနေသည်။

ငြင်းခုံနေကြသော သိုင်းသမားများသည် ငြင်းခုံပြီး နောက် ထ၍သွားကြသည်။

သူတို့သည် သစ်ပင်တစ်ပင် ခြေရင်းတွင် ထိုင်နေသော ယူချင်းထန်ကို ကြည့်မသွား၏။

သူတို့လို ဝဏ်ကောဇင်းစားလှလည်းမဟုတ်။

အုပ်စုလည်းမဖေါ်။

တစ်ယောက်တည်း အထွေးခေါင်နေသော ယူချင်းထန်ကို အထင်သေးသေးသောမျက်လုံးများဖြင့် ကြည့်ကြလေ၏။

ယူချင်းထန်ကတော့ အထင်သေးသေးသည့် မျက်လုံးများကို မကြည့်မိချေ။

ငြင်းခုံကြသော သိုင်းသမား အုပ်စုသည် မိန်းမပျို တစ်ယောက်အား မျက်စိကျွတ်မတတ် စိုက်ကြည့်နေကြလေ သည်။

ထိုမိန်းမပျိုကား အလွန်လှသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယူချင်းထန်နှင့် ဝင်တိုက်မိသော ဖင်းယုပေတည်း။

ဖင်းယု၏အလှသည် တစ်မူထူးခြား၏။

သိသာလှသည်။

ချိုတင်းနေယံရှိ မိန်းကလေးများနှင့်လုံးဝမတူချေ။

ထိုစဉ်…

နှုတ်ခမ်းမွေးစစ၊ ဆံပင်သို့ သပ်ရပ်စွာ စည်းနှောင်ထားသည့် လူကစ်ယောက်သည် ဖင်းယုအား တောက်ပသော မျက်လုံးများဖြင့် လှမ်းကြည့်လေ၏။

“အောင်…”

လူသည် အံ့သြသွားဟန်ဖြင့် ဟင်ခနဲ ဖြစ်သွားမိသည်။ သူက စဟင်ရှေ်ငင် ပြောသည်။

“နင်…နင်…ဖင်းယုမဟုတ်သား”

ဖင်းယုသည် ထိုလူအားကြည့်၏။

သူမသည် ထိုလူ၏ မှတ်မိသလိုလို၊ မမှတ်မိသလိုလို ရှိနေသည်။

အတန်ကြာမျှ မျက်မှောင်ကြုတ် ကြည့်ပြီးမှ…

“နင်…နင် လီဆူရှင်း မဟုတ်လား”

နှုတ်ခမ်းမွေးစနှင့်လူက ဝမ်းသာအားရပြောသည်။

“ဟုတ်တယ်…ဟုတ်တယ်”

“နင် ဘာလာလုပ်တာလဲ”

“ဟာ…သိုင်းပြိုင်ပွဲအို လာခဲ့တာပဲ၊ ဘာလုပ်ရမှာလဲ၊ သိုင်းပြိုင်ပွဲဝင်ဖို့ပေါ့”

“ဘာပြိုင်မှာလဲ”

“ယက်နက်မဲ့သိုင်း”

“ဒါဆို ငါနဲ့ အတူတူပဲပေါ့”

လီဆူရှင်း ခေါင်းညိတ်၏။

သူတို့သည် သိုင်းပြိုင်ပွဲပြိုင်ပဋိ မိတ်ဆွေများဖြစ်ကြ၏။

သို့သော် ပြိုင်ပွဲကျင်းပသောအခါ ပြိုင်ဘက်ရန်သူများ ဖြစ်ကြပေလိမ့်မည်။

ဖင်းယုသည် လီဆူရှင်းကိုတွေ့သဖြင့် ဝမ်းသာ၏။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုတည်း။

သူမသည် အလွန်စိတ်ပျက်သွားသည်။

သူမသည် နှလုံးသားရေးရာတွင် စိတ်မဝင်စားပေ။

သူမ၏ရည်ရွယ်ချက်မှာ သိုင်းလောကတွင် ကျော်ကြားသော သိုင်းသမားဖြစ်ရေးပင်တည်း။

“ဖင်းယု”

လီဆူရှင်းက ခေါ်လိုက်၏။

ဖင်းယု ခေါ်က်ဆတ်ဆတ်ပြန်ပြောသည်။

“ဘာလဲ”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟို—ဟို…ငါပြောဖူးတဲ့ ကိစ္စလေး အဖြေမေးပါလာ ဖင်းယုရယ်"

"ဟာ—ဒီလိုအချိန်မျိုးကြီးမှာ ဒီစကား မပြောထွက်ရက်တာ အံ့သြတယ်၊ ဒီအချိန်မှာ နှလုံးသားရေးရာစကားတွေ ပြောနေရမယ့်အချိန် မဟုတ်ဘူး လီဆူရှင်းရယ်၊ ဒီကောင်းတွေ ပြောနေမယ့်အစား ပြိုင်ပွဲမှာ အနိုင်ရအောင် ကြိုးစားပါ"

"ငါနိုင်ရင် နင် အဖြေပေးရမယ်နော်"

ဖင်းယု စဉ်းစားလိုက်၏။

သူ့အားပေးမည့်အဖြေသည် ဖြူသည်မည်းသည် မတွေးတတ်ချေ။

အဖြေပေးလိုက်လျှင် ပြီးသွားမည်သာဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

လီဆူရှင်း ပျော်သွားသည်။

သူသည် ကြိုးစားပမ်းစား ပြိုင်ပွဲဝင်ရတော့မည်။

✵

အခန်း (၁၂)

"ဝှီး—ဝှီး"

"ဗွစ်…ဗွစ်"

ဝါးတောထဲတွင် လေချွန်းထန်စွာ လေ ကျွှံနေခြင်းဖြစ်၏။

ထိုဝါးတောမှာ သူ့အတွက် ဟန်ကျနေသည်။

သူ၏ မိုးပြိုဆက်သီး လေ ကျင့်ခြင်းနှင့် ဝါးတောမှာ ကိုက်ညီဖြစ်သည်။

သူသည် ဖြတ်ထားသော ဝါးစင်ငုတ်တိုများအပေါ်သို့ သွားခနဲ လွှားခနဲခုန်တက်ရင်း ဝါးလုံးများသို့ ထိုးရသည်မှာ အရသာရှိလှသည်။

www.burmeseclassic.com

အတွင်းအားအပြည့်သုံးထားသော သူ့လက်သီးချက်များသည် လေထဲ၌ အသံမြည်နေ၏။

ထိုအသံက ကြောက်စရာကောင်းသည်။

သူသည် အစွမ်းကုန်လေ့ကျင့်နေသည်။

သိုင်းသမားတစ်ယောက်သည် ရုပ်ဓာတ်သာမက စိတ်ဓာတ်ပါ ကောင်းရမည်။

သို့မှသာ ပြိုင်ပွဲ၌ အနိုင်ရမည်။

ယခု သိုင်းပြိုင်ပွဲဝင်သူများမှာ သူ့ထက် အတွေ့အကြုံများသောသူများ ဖြစ်ကြသည်။

ယူချင်းထန်သည် ပြိုင်ဘက်များကို လျှော့တွက်ခြင်းမရှိချေ။

"ဝိုး...ဝိုး...ဝှစ်"

ယူချင်းထန်သည် လေ့ကျင့်ရင်း နားထဲသို့ အသံတစ်သံ ဝင်လာသည်။

သူသည် ဆတ်ခနဲလှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ကို တွေ့ရလေ၏။

"ဩော်...မင်းကိုး"

ယူချင်းထန်သည် လေ့ကျင့်မှုကို ရပ်ဆိုင်းလိုက်သည်။

"ငါလေ့ကျင့်နေတာကို မင်း ဒီလိုလာမကြည့်သင့်ဘူး"

'တစ်ဦးလေ့ကျင့်နေသည်ကို တစ်ဦးက မကြည့်ကြရ' ဟူ၍ သိုင်းပြိုင်ပွဲစည်းကမ်းချက်ပင် ဖြစ်သည်။

လေ့ကျင့်နေစဉ် အခြားသူကြည့်လျှင် ထိုသူ၏သိုင်းကွက်များကို တွေ့ရှိရမည်။

ထိုအခါ သိုင်းကွက်ပျက်နိုင်မည်။

အတွက်အချက် လွဲနိုင်မည်။

ထို့ကြောင့် သိုင်းပြိုင်ပွဲစည်းကမ်း၌ လေ့ကျင့်နေသူကို ကြည့်ရှုရန် တားမြစ်ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

"ကျွန်မ လာကြည့်တာမဟုတ်ပါဘူး၊ ဒီနေရာက ဖြတ်လျှောက်ရင်း အစ်ကိုလေ့ကျင့်တာကို တွေ့ရတာပါ"

"ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မင်း ငါ့ဆီမလာသင့်ဘူး၊ ပြိုင်ပွဲ စည်းကမ်းနဲ့ မညီညွတ်ဘူးဆိုတာ မင်းသိသင့်တယ်"

"ကျွန်မ ဟာမင်လာကြည့်တာမှ မဟုတ်တဲ့ အစ်ကိုရယ်"

ယူချင်းထန်မှာ သိုင်းလေ့ကျင့်မှုကို လုံးဝရပ်ဆိုင်းထားလိုက်သည်။

သူ့လေ့ကျင့်နေမှုကို ပေါင်ယု မမြင်စေချင်ပေ။

"ကျွန်မ ပေါင်ယုက အစ်ကို့ စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်သွားလို့လားဟင်"

ပေါင်ယုက သူ့ကိုမေးလိုက်၏။

"ဟင့်အင်း... မဖြစ်ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ငါ့သိုင်းကွက်တွေကို သူများသိမှာ စိုးရိမ်တယ်၊ လူ့စိတ်ဆိုတာ အမြဲပြောင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လဲတတ်တာ မစွတ်ဆွား၊ ငါက လူမြင်ရုံနဲ့ အဆိုးအကောင်း ခွဲခြားတတ်တာ မဟုတ်ဘူးလေ"

ယူချင်းထန်၏ စကားများကြောင့် သူ့ကို အစသာနှင့် နစ်နာ နှုတ်နေသလို ဖြစ်နေ၏။

ဖင်းယုမှာ မျက်နှာလေး နီမြန်းသွားသည်။ သို့သော် အတတ်နိုင်ဆုံး ဟန်မပျက်အောင် ဟန်ဆောင်ထားသည်။

"ကျွန်မ တောင်းပန်ပါတယ်၊ ကျွန်မ အစ်ကို့ သိုင်းကွက်ကို ခိုးကြည့်ဖို့လာတာမဟုတ်ပါဘူး၊ ရိုးရိုးလာတာပါ"

ဖင်းယုက အထပ်ထပ် တောင်းပန်လိုက်သည်။ ယူချင်းထန်ကမူ ဖင်းယုအား သနားသလို ဖြစ်လာသည်။

"မင်း နာမည် ဘယ်သူလဲ"

"ဖင်းယုပါအစ်ကို"

"ငါ့နာမည် ယူချင်းထန်၊ ငါလဲ ပြိုင်ပွဲဝင်ဖို့ လာတာပါ၊ ပြိုင်ပွဲဝင်တဲ့လူချင်း ခင်မင်ချင်တယ်ဆိုရင်တော့ နောက်တစ်ခါ ဒီတွဲမလာပါနဲ့လို့ ပြောချင်ပါတယ်"

ယူချင်းထန်သည် သို့စကားကို ပြောပြီးနောက် ဝါးရုံ အုပ်ထဲမှ ထွက်သွားသည်။

ဖင်းယုမှာ ငေးမောကြည့်ရင်း ကျန်ရစ်ရှာ၏။

* * *

အစည်းအဝေး ခန်းမကြီးထဲ၌ အပ်ကျသံ မကြားရအောင် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေ၏။

ထိုတိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်ခြင်းကို ရှောင်လင် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက စတင် ဖြိုခွဲလေ၏။

"ဒီသိုင်းပြိုင်ပွဲဟာ လေးနှစ်တစ်ကြိမ် ကျင်းပတဲ့ သိုင်းပြိုင်ပွဲဖြစ်ပါတယ်၊ ပြိုင်ပွဲကာလဟာ ကြာလဲမကြာပါဘူး၊ မြန်လဲမမြန်ပါဘူး၊ သင့်လျော်တဲ့ကာလ အကွာအဝေးကို သတ်မှတ်ထားခြင်းပါ"

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးသည် စကားကို ခေတ္တရပ်ပြီးမှ ဆက်ပြောသည်။

"အဓိက အရေးအကြီးဆုံး အချက်က ချုံဆောင်းနယ် အတွက် ပြောင်မြောက်ထူးချွန်တဲ့ သိုင်းသမားကို ရွေးချယ်နိုင်ဖို့ပဲ၊ တရားမျှတစွာ ယှဉ်ပြိုင်ပြီး ဒီအထဲက သူရဲကောင်းကို ရွေးချယ်နိုင်ဖို့ပဲ အရေးကြီးပါတယ်၊ ပုဂ္ဂလိကစိတ်မထား ဘဲနဲ့ ချုံကင်းနယ်အတွက် ကျယ်ပြန့်တဲ့စိတ်ကိုထားပြီး သိုင်းသူရဲကောင်းတို့ကို ရွေးချယ်ကြစို့"

ခြေသလုံးအိမ်တိုင် ဂိုဏ်းကလည်း...

"တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦးယှဉ်ပြိုင်တဲ့နေရာမှာ အရှုံးအနိုင်တော့ ရှိကြမှာပဲ၊ ဒီအခါမှာတစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် အာဃာတ မထားကြဖို့ အရေးကြီးပါတယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုအခါ အတွေ့အကြုံများသော နတ်ခေါင်းအဘိုးအိုက ဝင်ရောက်ရှင်းပြလေ၏။

"ဒီအကွက်မှာတော့ အာမှုအပူမပါနဲ့၊ ရှိုးပွဲက လက်ရွေးစင်တွေ အချင်းချင်းဘဲ ပြိုင်ပွဲရပ်ဖို့ အစီအစဉ်ရှိပါတယ်၊ ဒိုင်လုပ်တဲ့ လူတွေဟာ အတွေ့အကြုံများတဲ့ လူတွေ ဖြစ်ပါတယ်....

ပြိုင်ဘက်တစ်ဦး ရှုံးနိမ့်နေပြီဆိုရင် အတွေ့အကြုံက သိနိုင်ကြပါတယ်၊ အဲဒီအခါမှာ ပြိုင်ပွဲကို ရပ်လိုက်မှာပေါ့၊ ဒါ့ကြောင့် အနည်းအကျဉ်းလောက် ထိခိုက်ဒဏ်ရာရမှာပေါ့၊ ဒါတော့ ခွင့်လွှတ်ကြရမှာပေါ့"

ဟူတာနိုဂိုဏ်းမှ ဂိုဏ်းချုပ်မှာ ပါ။

ထိုအခါ ငါးနင့်သိုင်းဆရာကြီးတစ်ယောက် ထက်လာပါသည်။

ထိုသိုင်းဆရာကြီးက—

"သိုင်းပြိုင်ပွဲမှာ သိုင်းပညာရဲ့ကောင်း ရွေးချယ်သူအပြိုင်ပါတော့၊ ဒီအခါမှာ ဒွတ်တုတ် ထိုက်သိက်တန်ကာ ချီးမြှင့်ဖို့လိုပါတယ်၊ ဘယ်လို ဆုချီးမြှင့်မယ်လို့ စိတ်ကူးထားကြပါသလဲ"

ဟူဘန်ဂိုဏ်းမှ ဓားခေသာ နမ်းခွန်းမှာ မေးသင့်မေးထိုက်သော မေးခွန်းပင်။

ထိုအခါ အဖွဲ့က ရွေးချယ်ထားသော တာဝန်ခံက—

"ဒီပြိုင်ပွဲဟာ ခြားပြိုင်ပွဲတွေလို မဟုတ်ပါဘူး၊ အယောက် အရွယ် များသော ကန့်သတ်မထားတဲ့ ပြိုင်ပွဲပါ၊ သိုင်းပညာရဲ့ ရွှေခဲဆောင်မှုကိုသာ အဓိကထားတဲ့အတွက် ဘယ်သူ သိုင်းအထက်မြက်ဆုံးလဲ အဲဒီသူ့ကိုသာ ရွေးမှာပါ...

"ဒီပြိုင်ပွဲမှာ လက်နက်နဲ့ လက်နက်မဲ့ ဆိုသူမဆို ယှဉ်ပြိုင်နိုင်ပါတယ်၊ လက်နက်မဲ့ယှဉ်ပြိုင်သူဟာလဲ ခနောက်ဆုံးမှာ လက်နက်နဲ့ယှဉ်ပြိုင်သူကို တွေ့ဆုံရမှာပဲ၊ နိုင်တဲ့လူကို သိုင်းရာဇာကျမ်း ချီးမြှင့်မယ်လို့ အဖွဲ့က ဆုံးဖြတ်ထားပါတယ်"

လူကြီးမျှခွေးအားလုံးမင် စိတ်လှုပ်ရှားသွားကြ၏။

ချီးမြှင့်သည့်ဆုသည် ခလွန်း အဖိုးထိုက်တန် သည့်ဆု မဟုတ်ပါလား။

ပွဲစဉ်အဆင့်ဆင့်ယှဉ်ပြိုင်ရမည် ဖြစ်သော်လည်း နောက်ဆုံး ဗိုလ်လုပွဲအဆင့်တွင် အနိုင်ရတစ်ဦးသာ ရွေးချယ်ခံရ ဖြစ်လေသည်။

သိုင်းရာဇာကျမ်းမှာ ရှေးဟောင်းကျမ်း မဟုတ်သော်လည်း ယခုရှိ သိုင်းကျမ်းများထဲတွင် အဖိုးတန်ဆုံး သိုင်းကျမ်းဖြစ်သည်။

သိုင်းကျမ်းမှာ မကြာမီက အုပ်ချုပ်သွားခဲ့သည့် သိုင်းရာဇာကြီး သုံးပါးရေးဖွဲ့ထားသည့် သိုင်းကျမ်းပင်။ ထိုကျမ်းကို ရေးသူသည် ယခုတစ်လျှောက်လုံး အခေတ်ကောင်းဆုံး သိုင်းပညာရှင်တစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့သည်မှာ သေချာနေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ချုံကင်းနယ် ဆိုင်းပွဲဥ်မှာ ကျင်းမချိန်ရှည်ကြာလှပြီဖြစ်သဖြင့် စည်းကမ်းချက် အဆစ်များ ထပ်မံရေးဆွဲရန် မလိုတော့ချေ။

လက်နက်မဲ့ချင်း ယှဉ်ပြိုင် ခနခက်ဆုံး လက်နက်မဲ့နှင့် လက်နက်ရှိ ယှဉ်ပြိုင်ပြီး သူရဲတောင်း လူရမည် ဖြစ်၏။

ဒိုင်လူကြီးမှူးနှင့် ကျင်းမဝေးသော အဖွဲ့ဝင်များသည် လက်နက်ရှိ လက်နက်ကိုင်ရန် လက်နက်ခုနစ်မျိုးကို သတ်မှတ်ခဲ့လိုက်သည်။

တရားမျှတစွာ ယှဉ်ပြိုင်ရန်လည်းမှာကြားသည်။

အဖွဲ့ဝင်များသည် သိုင်းပြိုင်ပွဲကြီး ပြီးစီးသွားပါက ချုံကင်းနယ်မှ သိုင်းသမား ၊သူရဲကောင်းတစ်ယောက် ပေါ်ထွန်းလာတော့မည်ကို သိရှိကြသဖြင့် ကျေနပ်ဝမ်းသာသော စိတ်ဖြင့် ကြည့်ကြမည်ဖြစ်ပေသည်။

★

အခန်း (၃)

မေသာ ဝရိယာယိ

ယွှုချင်းထန်သည် ဖင်းယုအားမတွေ့ရသောအခါ ဖင်းယုအား မျှော်နေမိပြန်လေ၏။

ထိုစဉ်...

ဖင်းယု ရောက်ရှိလာပြီး သူ့အား စေါ်နီတာလေး လက်ဆောင်ပေးသည်။

ထိုစေါ်နီတာလေးသည် ချစ်သက်ဆက်မဆောင်ချော။

ယွှုချင်းထန်သည် ရုပ်ရည်ရူပကာအားဖြင့် မဆိုးပေ။

သို့သော်...

ဤခေါ်ကဌ် သူ့အား စိတ်ဝင်စားသူ တစ်ယောက်မျှ မတွေ့ရဖြင့် သူသည် အထီးကျန် ဆန်နေခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယခု ဖင်းယုက သူ့အား ဝေါနီကလေး ကောက်ဆောင်ပေးလေပြီ။

ဖင်းယုသည် အလွန်လှ၏။

ယောက်ျားတိုင်းကို ဖမ်းစားနိုင်သည်။

သူသည် ပြိုင်ပွဲဝင်သိုင်းသမားများအထဲတွင် မျက်နှာပွင့်သောမိန်းမဖြစ်သည်။

သူသည် သိုင်းလေ့ကျင့်ခန်းများ၊ ပြုလုပ်နေစဉ် ဖင်းယုကို စောင့်မျှော်မိ၏။

ဖင်းယု မလာတော့ချေ။

တစ်နေ့တော့ ရောက်လာသည်။

သူ့အား မမျှော်လင့်ဘဲ ဝေါနီကလေးပေး၍ ထွက်သွားသည်။

သူ့အိပ်ရာဝင်တိုင်း ဝေါနီကလေးအားကို ကြည့်၍ စိတ်ကူးယဉ်မိသည်။

ဖင်းယုအပေါ်တင်းမာစွာ ဆက်ဆံမိသည်တို့၌ နောင်တ ရရှိခဲ့သည်။

သူသည် ဖင်းယုကို အလွန်အမင်းစိတ်ဝင်စားမိလေပြီ။ ဤအချည်မှာ အချစ်လားဆိုတာတော့ မသိပေ။

ဖင်းယုက ယွန်ချင်းသန့်အား ဝေါနီကလေး ပေးသည် ဟူသော သတင်းမှာ ပျံ့နှံ့သွားသည်။

သိုင်းသမားအချင်းချင်း တီးတိုးပြောကြသည့် အတင်းတစ်ရပ် ဖြစ်သွားသည်။

ထိုသတင်းသည် တစ်ဦးတစ်ယောက်ထံသို့လည်း ရောက်သွားသည်။

ထိုတစ်ဦးတစ်ယောက်သည်သာ လီဆူရှင်းတည်း။

သို့သော်...

ထိုသတင်းကိုသာ သိသည်၊ မည်သူ့ထံမှ ပေးခဲ့ကြောင်းကိုတော့ လီဆူရှင်း သေသေချာချာ မသိပေ။

သူသည် ယွန်ချင်းသန့် ဆိုသူကိုလည်း မသိပေ။

ထို့ကြောင့်...

သူသည် အပေါင်းအသင်း သိုင်းသမား များကို မေးမြန်းသည်။

"အဲဒီဝေါနီကို ဖင်းယု ဘယ်သူ့ကို ပေးခဲ့တာလဲကွာ၊ ခင်း...အဲဒီခံရတဲ့လူကို သိလား"

"ဟင့်အင်း...မသိဘူး၊ ပြိုင်ပွဲဝင်မယ့် သိုင်းသမား တစ်ယောက်လို့ပဲ သိသတဲ့"

လီဆူရှင်းမှာ ဝေါနီ ပေးခံရသူကို မသိပေ။

အသည်းထဲ၌ ဆူးစင်သကဲ့သို့ ဖြစ်နေတော့သည်။

သူနှင့်ဖင်းယုသည် တစ်ရပ်တည်းသားများ ဖြစ်သည်။

ဖင်းယုကို စွဲလမ်းနှစ်သက်ခဲ့သည်။

သူသည် သိုင်းပြိုင်ပွဲ၌ ဖင်းယု၏ အချစ်ကိုရရှိရန် မျှော်လင့် အားခဲထားသည်။

ယခုတော့...

ပြိုင်ပွဲဖွင့်လှည်း တွေ့ချပြီ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သို့သော်—

လူလိုချင်သည့် အဖြေကိုတော့ မရသေး။

သိုင်းပြိုင်ပွဲ၌ အနိုင်ရလျှင် အဖြေပေးမည်ဟူသော ကတိ ပေးခဲ့သည်။

အဖြေမှာ အဖြူအမည်း မသဲကွဲ။

အခြားလူတစ်ယောက်ကို ပဝါနီပေးခြင်းမှာ သူ့အတွက် သတင်းကောင်း မဟုတ်ချေ။

မိန်းမပျိုတစ်ယောက်က ယောက်ျားပျိုတစ်ယောက်ကို ပဝါပေးခြင်းသည် ထိုမိန်းကလေး၏ စိတ်ဝင်စားမှုကို ပြသခြင်းပင် မဟုတ်ပါလော။

ဖင်းယုသည် ထိုသူ့ကို ပဝါနီပေးလိုက်ခြင်းဖြင့် သူ့ကို မချစ်တော့ဟု ပြောဆိုလိုက်ခြင်းလော။

လီဆူရှင်းသည် အမျိုးမျိုးတွေးပြီး ခေါင်းရှုပ်သွား၏။

ထိုကိစ္စကို ကာယကံရှင်ဖြစ်သော ဖင်းယုနှင့် ဖြေရှင်းမှသာ ဖြစ်ပေတော့မည်။

လီဆူရှင်းသည် ဖင်းယုကို လိုက်ရှာသည်။

ကြာကြာ မရှာလိုက်ရပါ၊ ဖင်းယုကို တွေ့သည်။

လီဆူရှင်းသည် ဖင်းယုကို တွေ့သောအခါ ဒေါသတကြီး မေးမြန်းလေတော့၏။

"နင် လူတစ်ယောက်ကို ပဝါနီ ပေးလိုက်တယ်ဆို"

"ဟုတ်တယ်လေ"

လီဆူရှင်း ပို၍ ဒေါသကြီးလာသည်။

"ပြောစမ်း သူ့နာမည် ဘယ်သူလဲ"

"သူ့နာမည်က လူချင်းထနီတဲ့၊ အညတရ သိုင်းသမား တစ်ယောက်ပါပဲ၊ နာမည် မကြီးပါဘူး"

"နင်နဲ့သူနဲ့ ဘယ်လောက်များ ရင်းနှီးလို့လဲ"

"မရှိဘူး၊ သိဖူးရုံတင်သိတာပါ"

လီဆူရှင်းမှာ ဦးနှောက်ခြောက်သွားသည်။

သိရုံတင်သိသော သိုင်းသမားကို ပဝါနီ လက်ဆောင် ပေးသည်တဲ့။

ကဲ… တောင်းရောခေါ့။

ဖင်းယု ပြောဆိုနေသည့်ဟန်ပန်မှာ မည်သည့်အရာကိုမျှ လေးစားဟန် မရှိချေ။

"ဒါနဲ့များ… ဘာဖြစ်လို့များ ပဝါနီ လက်ဆောင်ပေးရတာလဲ ဖင်းယုရယ်"

"နင်မသိပါဘူး လီဆူရှင်းရယ်"

"ငါဘာကို မသိရမှာလဲဟာ၊ နင်ပဝါနီ လက်ဆောင်ပေးတာကိုတော့ ငါသိတယ်"

"နင်မသိပါဘူး လီဆူရှင်း၊ ပရိယာယ် မာယာ ဆိုတာကို အားနည်းသူတွေအတွက် ဖောက်နက်ပါ၊ လူသိုင်းပညာ ရှင့်တာကို ငါမြင်ခဲ့ပြီးပါပြီ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟင်…သူ့သိုင်းဆေးကျင့်ဘာကို နင်တွေ့ကြည့်သလား ဟင်"

"ဟုတ်တယ်၊ ကြည့်ပြီးပြီ၊ သူ့လက်သီးကွင်းကြတာ သိပ် ပြင်းထန်တယ်၊ ဝါးပင်တွေ ပုံဖြောင်းဖြောင်း ကွဲသွား တယ်၊ သူ့ခြေထောက်တွေဖုံလည်း သူ့လက်သီးထိုးမှ ဝါး ပင်တွေ တဖြောင်းဖြောင်းကွဲတယ်"

"သူ့လက်သီးက ဘယ်လို လက်သီးလဲ"

"ငါတော့ သေသေချာချာ မသိပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် မိုးပြို လက်သီးဆိုလား ဘာလားပဲ"

လီဆူရှင်း မျက်နှာပျက်သွား၏။

မိုးပြို လက်သီး အကြောင်း ကြားဖူး ထားသည်။ ဤပြိုင်ပွဲ၌ တွေ့ရလိမ့်မည်ဟု သူမထင်မိချေ။

မိုးပြိုလက်သီး သိုင်းကွက် အမှန်ဖြစ်လျှင် သူ့ အောင်မြင် ရေးမှာ မရေရာတော့ပေ။

သူ့ ဖခင်မှာ အရှေ့ကျွန်းသခင်ကြီး လီယင်ကူဝင် ဖြစ် သည်။

ထိုသည့် ဖခင်ကြီး၏ အမွေအနှစ်ကို ကောင်းစွာ ရရှိ ထားသူဖြစ်၍ သိုင်းလောက၌ သူ့ပင် တစ်ခွင်ခေါ်ပင်လိမ့်မည် ဟု ထောင်လွှားခဲ့သည်။

လီဆူရှင်းက…

"သူ့ဆရာက ဘယ်သူလဲ"

"ငါဘယ်သိပါ့မလဲ၊ ငါနဲ့အတူနေတဲ့က ရင်းနှီးတာမှ မဟုတ် တာဘဲ"

"ငါက ဒီပြိုင်ပွဲမှာ အနိုင်ရလိမ့်မယ်လို့ တွက်ထား တာ"

လီဆူရှင်းကဲ့သို့ပင် ဖင်းယုသည်း ဤပြိုင်ပွဲကို အနိုင်ရွှေ ရမည်ဟူသော အသိဖြင့် လာရောက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ဖင်းယု၏ဆရာမှာ ချန်လင်းတောက်ဖြစ်သည်။

တောဇော်ဖော်ဝါး ချန် လင်း တောက် ဆို လျှင် သိုင်း လောက၌ မသိသူအခါတော်ရှားပေသည်။

တောဇော်သက်ဝါး ချန်လင်းတောက်သည် ဖင်းယု အနိုင် ရလိမ့်မည်ဟု မှာပြောထား၏။

ဖင်းယုက လီဆူရှင်းကိုပြောသည်။

"ဆရာက ငါ့ကို အနိုင်ရလိမ့်မယ်လို့ ပြောထားတယ်၊ ဒီပြိုင်ပွဲကိုလဲ ဂရုစိုက်ရမယ်လို့ ပြောထားတယ်၊ အဲဒါဖြစ်ဖြစ်ချင်း ငါက သူ့ကို စိတ်ဝင်စားသွားအောင် ဝါနီလေး ပေးထားပြီးပြီ၊ ငါ့ရဲ့အား သူသိပ် စိတ်ဝင်စား နေလောက်ပြီ၊ ငါ့အပေါ် စွဲလမ်းစိတ်ကြောင့် သူ့အားနဲ့ ငါ့ကို ရှုံးသွားမှာ သေချာတယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လီဆူရှင်း နားလည်သွားသည်။

ဖင်းယုသည် ထိုသိုင်းသမားတို့ စိတ်ဝင်စားရျှမဖျော်ဝေ။

ဖင်းယုသည် မာယာဗပရိယာယ်သုံး၍ ပေါ်နီဆိုဓေးခြင်းဖြစ်သည်။

သိုင်းပြိုင်ပွဲတွင် ဆွမအောင်နိုင်ရေးအတွက် အဆင့်တစ်ဆင့်အဖြစ် အသုံးချခြင်းသာတည်း။

"အေးလေ၊ နင်အနိုင်ရလိုတဲ့အတွက် ပရိယာယ်မာယာနဲ့ ပေါ်နီဓေးတာဆို ပြီးတာပေါ့"

"ဒါပေါ့ ငါလုပ်တဲ့အလုပ်တိုင်းဟာ အဓိပ္ပာယ်ရှိပါတယ်ဟာ"

လီဆူရှင်းသည်လည်း ထွက်သွားလေတော့၏။

ဖင်းယုသည် ပြုံးကြည့်ရင်း ကျန်ရစ်ခဲ့လေ၏။

★

အခန်း (၄)

ယှဉ်ပြိုင်သူများ

"ဗူ...."

သိုင်းပြိုင်ပွဲဆား ဝဓဓပြီး လူစရောက်ကြည့်ရှုသူများမှာ ငြိမ်သက် တိတ်ဆိတ်နေသည်။

ယခုအခါ ပြိုင်ပွဲမှာ ရက်အတန်ကြာသွားရပေပြီ။

ရှုံးသွားသူလည်း ရှုံးသွားခဲ့ပြီ၊ နိုင်သူလည်း နိုင်ခဲ့ပြီ။

သို့သော် သူရဲကောင်းဖြစ်ရန်မတော့ ပြိုင်ပွဲဆက်ရမပေဦးမည်။

ထို့ကြောင့် ပြိုင်ပွဲသို့ ဆက်ဆောက်ကျင်းပနေခြင်းဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လူအများသည် ပြိုင်ပွဲစင်မြင့်ဆီသို့ မျှော်ကြည့်နေကြသည်။

ယခုပြိုင်ပွဲတွေ့ကြံ့ဆည် လူနှစ်ယောက်မှာ သိုင်းလောက၌ အကျော်အကြား နာမည်ကြီးသည့် တောင်ကွဲလက်သီး သိုင်းဆရာကြီး ဆန္ဒရှိန်၏တပည့်ဖြစ်သူ ထန်ပေ့ချို့နှင့်မိုးပြို လက်သီးသိုင်းသမား ယူချင်းထန်တို့ပေတည်း။

မိုးပြိုလက်သီး သိုင်းဆရာလျို ယခင်အညတရ သိုင်းသမားတစ်ယောက်သာ ဖြစ်ခဲ့ကြသော်လည်း ပြီးခဲ့သည့်ပွဲများအရ နာမည်ကြီးသိုင်းသမားများ၏ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ပြိုင်ပွဲမှ အနိုင်ရခဲ့သူဖြစ်၍ ယခု လူအများ စိတ်ဝင်စားသူ ဖြစ်ခဲ့လေပြီ။

ခင်မြင့်မော်၌ တောင်ကွဲလက်သီး ထန်ပေ့ချို့နှင့်မိုးပြို လက်သီး ယူချင်းထန်သို့ တွေ့ကြလေပြီ။

စွမ်းရည်တူညီဟန်ရှိသော ဤအတွဲသည် ကြည့်ကောင်းမည့်ပုံရှိသည်။

"တော့"

"ကျား"

တောင်ကွဲလက်သီး သိုင်းဆရာသည် ဝက်ဝံကြီး တောင်ကွဲသို့ အကြမ်းပတမ်း ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်လေ၏။

သူ၏ တိုက်ခိုက်ပုံမှာ လျှင်မြန်လှသည်။ သူ့လက်သီးချက်သွားလျှင် မလွတ်။ တုံးခနဲ လဲကျသွားပေလိမ့်မည်။

တောင်ကွဲလက်သီးသည် မျက်နှာအမူအရာက ကြောက်ရာကောင်းသည်။ ခေါင်းတုံးပြောင်ကြီးဖြစ်ပြီး ယူချင်းထန်ကား ဦးခေါင်းတစ်လုံးခန့် ပိုမြင့်သဖြင့် ပို၍ ကြောက်စရာကောင်းသလို ဖြစ်နေသည်။

"အူး...အူး...အူး"

တိုက်ခိုက်သည့်အခါ ဆော်ဟစ်သည့် မာန်ဟွင်းသံသည် သောင်းကျန်းတစ်ကောင်၏ အသံနှင့်တူသည်။

"ဝူး..."

"ဝှစ်...ဝှစ်"

ထန်ပေ့ချို့လက်သီး သိုင်းကွက်မှာ ထူးခြားမှုရှိသည်။

သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်က ကြီးထွားသလောက် သူ့တိုက်ကွက်များက ပေါ့ပါးမြန်ဆန်သည်။

ထို့ပြင် ထန်ပေ့ချို့သည် အကျွန်တစ်ရာ အခံနိုင်သည်။

ထိုအချက်များမှာ ပြိုင်ဘက်က သတိထားရမည့်အချက် ဖြစ်သည်။

"အူး...ဝူး...ဝူး"

သောင်းကျန်းအသံကဲ့သို့ အသံကြီးထွက်လာသည်။

www.burmeseclassic.com

ထုန်မေ့ချိုသည် ခပ်စိပ်စိပ်တိုက်ခိုက်လာလေ၏။

သို့သော် အတွင်းအားကို အဆင့်ကုန်သုံး၍ မတိုက်ခိုက်ပေ။

မိုးပြိုလက်သီး ယူချင်းထန်မှာ တစ်ချိန်လုံးလိုလို ရှောင်တိမ်းနေရသည်။ တုံ့အတွက် သူ ရှုက်ရှာသည်။

သိုင်းသမားတစ်ယောက် ရှုံးဖော်လျှင် စိတ်တိုလာလျှင် အမှားအယွင်းတစ်ခုခု ဖြစ်တတ်သည်ကို သိအပြင့် သူသည် ရှက်သည့်စိတ်ကို ဖျောက်ဖစ်နေရသည်။

သူသည် တုံ့ပြန် တိုက်ခိုက်နိုင်မည့် အခွင့်အရေးကို ချောင်းမြောင်းနေခဲ့သည်။

"ဝှီး…"

"ဝှစ်…ဝှစ်"

ထုန်မေ့ချို၏ စင်ဖော်သော လက်သီးကို အသာလေး ရှောင်လိုက်၏။

ဤလက်သီးမှာ တောင်ကွဲလက်သီးက ပိုင်ပြီအထင်နှင့် ထိုးသွင်းလိုက်သည့် လက်သီးသာ ဖြစ်လေ၏။

ယူချင်းထန်သည် ရှောင်တိမ်းပြီးနောက် တောင်ကွဲလက်သီးကို ရိုက်ထုတ်လိုက်သည်။

တောင်ကွဲလက်သီးမှာ ဒယီးဒယိုင် ဖြစ်သွားသည်။

ဧ တိုက်ကတည်းက သူကချည်း တိုက်ပစ်ဆင်နိုင်ပြီး တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ အထိအခိုက် မခံဖူးသော တောင်ကွဲလက်သီးသည် ဒယီးဒယိုင်ဖြစ်သွားသောအခါ အနည်းငယ် ကွဲမြီး တိုသွားလေ၏။

ထိုအခါ ပွဲကြည့်ပရိသတ်တဖြည်း မြေခက်ပေးသည်။

"ဟေး…ချကွ ချ"

"တောင်ကွဲလက်သီး ပြန်ချ"

"အဲဒါ ခင်းကို အစခံတာကွ၊ လဲသွားအောင်ထိုးလိုက် တောင်ကွဲလက်သီး"

ပရိသတ်၏ အော်ဟစ်အားပေးသံကြောင့် ကြားလိုက်သောအခါ တောင်ကွဲလက်သီးသည် ယူချင်းထန်အား အလဲထိုးရန် ဟန်ပြင်လေတော့၏။

ဓွန်လက်သီးမှာ အံ့သြစရာ ကောင်းသည်။

ထူးလက်သီးကို အပျော့အမာ နှစ်မျိုးသုံး၍ရသည်။

တောင်ကွဲလက်သီးသည် ယက်သီးချက်များစွာ ခပ်စိပ်စိပ် ထိုး၍ တိုက်ခိုက်လေတော့၏။

ယူချင်းထန် လွတ်အောင် ရှောင်နိုင်သည်။

ထိုအခါ ထုန်မေ့ချို ပို၍စိတ်ဆိုးသွား၏။ သူသည် ယူချင်းထန်အား စူးစူးရဲရဲ ကြည့်လိုက်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယူချင်းထန်အား သတ်ဖြတ်လိုက်သည်။

ယူချင်းထန်ကလည်း တုန်မေ့ချိ၏ အကြည့်ကိုသိသည်။

တုန်မေ့ချိ၏ တိုက်ကွက်တို့ ရှောင်တိမ်းရန် ကြိုတင် စဉ်းစားထားသည်။

"ဝှီး...ဝှီး...ဝုမ်...ဝုစ်"

"ဝှီး...ဝှီး...ဝုခ်"

တုန်မေ့ချိ၏ လက်သီးသည် မုန်တိုင်းမှာ ဆက်တိုက် ကျရောက်လာ၏။

ကြည့်ရှုနေသူများ ပို၍ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်လာသည်။

နှစ်ယောက်စလုံး တစ်ယောက်တစ်ပြန်စီ တိုက်ခိုက်ကြ၏။ ပွဲအာ ကြမ်းလာသည်။

နှစ်ယောက်၏ လက်သီးချက်တို့ တစ်ယောက်က အထိမခံရဲချေ။

ထိုယှဉ်ပွဲပြီးသွားမည်။ တုန်မေ့ချိက တိုက်စစ်သမား ဖြစ်နေ၏။

ယူချင်းထန်က ခံစစ်သမားသက်သက်ဖြစ်နေသည်။

သို့သော် တစ်ကွက်မှားခဲ့ချေကျားသည့် မုသို့၏ မြွား ဒဏ်ရာ ခံရနိုင်သည်။

ယခု တုန်မေ့ချိ တစ်ကွက်မှားသွားခဲ့ပြီ။

ယူချင်းထန်က လျှပ်တစ်ပြက် လက်သီးကို ပစ်လွှတ်လိုက်သည်။

"ဝုန်း"

တုန်မေ့ချိ လွင့်ထွက်သွား၏။ စင်ထဲမှာ ပြန်ကျလာသည်။

ပရိသတ်ထဲမှ အံ့ဩသံ တဝေါဝေါနှင့် ထွက်ပေါ်လာသည်။

တုန်မေ့ချိ၏ မျက်နှာမှာ သွေးရဲရဲသံရဲရဲဖြစ်သွားသည်။

ယူချင်းထန် အနိုင်ရခဲ့လေပြီ။

တုန်မေ့ချိ ပြန်မထနိုင်တော့ပေ။

ဖင်းယူမှာ ပြိုင်ပွဲကိုကြည့်ပြီး စိတ်ရှုပ်ထွေးသွား၏။ သူ့ကိုယ်သူ သံသယရှိသွား၏။

ယူချင်းထန်၏ တိုက်ကွက်များကို သူမ အနိုင်တိုက်နိုင်ပါမည်လော။

"မင်း သူ့ကို အနိုင်တိုက်မယ်လို့ ယုံကြည်ရဲ့လား"

တေဇောသက်ဝါးကြီးက မေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

အမေးကို သူမ ချက်ချင်း အဖြေမပေးနိုင်ချေ။

အတန်ကြာမှ...

"သူ့ရဲ့ တိုက်ကွက်တွေအို ကျွန်မ မြင်ထားတာတော့ ဟုတ်တယ်၊ ဒါပေမယ်—"

"ဒါပေမယ့် ဘာဖြစ်သလဲ"

"အတွင်းအားမှာတော့ သူကသာတယ်လို့ ကျွန်မ ထင်တယ်"

ဆရာကြီးသည် သူ၏ မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးအိုတိုင်က ခေါင်းတညိတ်ညိတ် စဉ်းစားနေ၏။

သူသည် ယှဉ်ချင်းထိုး၏ မိုးပြိုလက်သီးအို ကာကွယ်နိုင်မည့် နည်းလမ်းတစ်ခုခုတော့ ရှိလိမ့်မည်ဟု တွေးဆသည်။

ထိုအကြောင်းအို ဖင်းယုအား ဖွင့်မပြောပေ။

"တေး...ပေး...ဗေး"

"ပြိုင်ပွဲစတော့—ပြိုင်ပွဲစ"

လက်နက်တိုက် သိုင်းပြိုင်ပွဲကား စနေလေပြီ။

ယခုတွေ့ဆုံသူနှစ်ဦးကား ငွေလှံကူမေးနှင့် ဓားဘီလူး တန်ပိုးတိုက်တို့နှစ်ဦး ဖြစ်သ၏။

ဓားဘီလူးတန်ပိုးတိုက်။

ဓားဘီလူး တန်ပိုးတိုက်သည် လူပုကလေး တစ်ယောက်သာ ဖြစ်လေ၏။

ဆွဲဆိုင်ထားသည့် ဓားအို ကြည့်ပေါ်း ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသည့် လက်နက်မဟုတ်ပါ။

တစ်တောင်သာသာရှိပြီး ဓားမျှာတောင်ချောင်းသာ ဖြစ်ပါလေ၏။

သို့သော် သည်ဓားအို တိုက်ရခက်သည်။ ဒေါ်လှံတို့ဖြင့် တိုက်သောအခါ အဝေးအဝေးချင်း တိုက်ရလျှင်တောင်သည့်။

ဓားမျှာနှင့် တိုက်ရသောအခါ ရည်မှန်းရာသို့ ခရောက်ဘဲ ရှိနေတတ်သည်။

ငွေလှံ ကူမေး။

သူသည် ဓားဘီလူးတန်ပိုးတိုက်နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၏။

သူသည် အရပ်ရှည်သူဖြစ်သည်။ တန်ပိုးတိုက်နှင့် ကူမေးသည် အပုနှင့်အရှည်ဖြစ်၏။

သို့သော် ကူမေးသည် စိတ်ထင်တိုင်း မတိုက်နိုင်ပေ။

ငွေလှံရှည်သည် ဓားမျှာအို မထိုးနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေသည်။

ဤသို့သော် လှံရှည် ကူမေးသည် ဓားဘီလူး တန်ပိုးတိုက်အို ကြောက်လာလေ၏။

ထို့ကြောင့် ဆက်တိုက် မတိုက်ဘဲ ခုခံတုံ့ပြန်ရုံ တိုက်ခိုက်လေ၏။

www.burmeseclassic.com

ခေါ်းဘီလူး တန်ပိုးတိုက်ချိုလည်း အမြင်းအထန် ထိုက်သည်။

ထိုအခါ လုံရှည် ကူဖေးသည် အက်တန့်ရောင်စဉ် ခေါ်ဆိုင်းကို ထုတ်သုံးရလေသည်။

ခေါ်းဘီလူး တန်ပိုးတိုက်ကလည်း ခေါ်းဖွင့်စကြာ ခေါ်ဝက်ဝေါသိုင်းကွက်ကို သုံးလာသည်။

ခေါ်းကွက်မှာ အဆင့်မြင့် ခေါ်းဝိဇ္ဇာကြီးများ သုံးသည့် ခေါ်းကွက်ဖြစ်သည်။

တဖက်အတွင်း စန်းငါးမျိုး ကြွေကျလာသကဲ့သို့ ခေါ်းကို စကြာဝိုင်းသဖွယ် တိုက်ခိုက်ရသောခေါ်းကွက်ဖြစ်လေသည်။

အမှတ်တမဲ့ကြည့်လျှင် လူမမြင်ရပေ။ ခေါ်းစက်ဝိုင်းကြီးကိုသာ တွေ့ရသော သိုင်းကွက်ဖြစ်သည်။

"ကျား"

"ဟန်း ...ထန်း"

လုံရှည်ကိုင်သမား ကူဖေးသည် တစ်ဖက်သို့ ကျွမ်းပြန်ခုန်ထွက်သွားသည်။

ကြည့်ရှုနေသော သူများမှာ ရင်ဘတ်ထိတ်ထိတ် ဖြစ်လာသည်။

လုံရှည်ကိုင်သမားသည် ခေါ်းဘီလူးကို လျှော့တွက်၍မရသောကြောင်း တွေ့ရှိသွားလေ၏။

ခေါ်းဘီလူး၏ ခေါ်းပညာထက်မြက်ပုံကို သူဘာစိတ်စတစ်ဝ တွေ့ရှိနေပြီမဟုတ်ပါလား။

ခေါ်းဘီလူးသည် ခေါ်းမုန်တိုင်းခေါ်းကွက်ကို အသုံးပြုလာတော့၏။

"ဝှီး"

"ဝှစ်"

"ဒုတ်"

ခေါ်းဘီလူး၏ ခေါ်းရှေ့သည် လုံရှည်ကို ဖြတ်သွားလေ၏။

လုံပြတ်သွားသဖြင့် ငွေလုံကူဖေးမှာ တိုက်ရန်လက်နက်မဲ့သွားလေပြီ။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ခေါ်းဘီလူး တန်ပိုးတိုက်၏ အကန်ခံလိုက်ရသော လုံရှည်ကိုင် ကူဖေးမှာ လေထဲလွင့်စဉ်သွားသည်။

"ဖြောင်း...ဖြောင်း...ဖြောင်း"

လက်ခုပ်သြဘာသံများ လျှံထွက်လာ၏။ ထိုပြိုင်ပွဲတွင် ခေါ်းဘီလူး တန်ပိုးတိုက်က ငွေလုံကူဖေးကို လှောင့်စွာ အနိုင်ယူသွားလေပြီ။

www.burmeseclassic.com

ပွဲကြည့်ပရိသတ်များမှာ ငွေလုံးကူဖေးတို့ ကြည့်မရတဲ့ ဖြစ်နေကြသည်။

ငွေလုံးကူဖေးသည် ပွဲမစမီက ဆောင့်ကြွားကြွား ရှိလှသည် မဟုတ်ပါလား။

ငွေလုံးကူဖေးသည် သူ့ကိုယ်သူ အထင်ကြီးထားသူဖြစ်ခဲ့သည်။ ယခုတော့ အရှုံးကို ရင်ဝယ်ပိုက်သွားခဲ့ပြီး ခေါင်းမဖော်နိုင်အောင် ဖြစ်သွားလေပြီ။

အရှုံးအနိုင်ကို အပြင်ပန်းကြည့်ရုံနှင့် ဆုံးဖြတ်၍မရနိုင်ကြောင်း ဤပွဲက သင်ခန်းစာပေးလေသည်။

ပွဲကြီးကြပ်သူများသည် ပွဲကိုရပ်လိုက်၏။

ပွဲကြည့်ပရိသတ်များသည် ပွဲစင်မြင့် အနီးမှ ဖယ်ခွာသွားကြလေတော့၏။

★

အခန်း (၅)

ဗေဇောလက်ဝှေ့ အရှုံးပွဲ

ဗေဇောလက်ဝှေ့ ဆရာကြီးသည် တပည့်မဖြစ်သူအား တွင်းအားတိုးတက်စေရန် စဉ်းစားပြီး ဆက်ပေါ်၏ အခရေးကြီးသည့် သွေးကြောနေရာများသို့ အပ်စိုက်ပေးနေသည်။

ခန္ဓာကိုယ်၌ နဂိုရှိနေသည့်အပူထက် နှစ်ဆလောက်မြင့်တက်ခြင်းတွင် ခံနိုင်စွမ်းရှိမှ အတွင်းအား ပိုမိုပြည့်ဝလာမည် ဖြစ်သည်။

တပည့်မဖြစ်သူ ဖင်းယုအား မီးတောင်ဖောင်းကြီးများ၌ လေ့ကျင့်ပေးခဲ့သည်မှာ အကြိမ်ပေါင်းများလှပေပြီ။

www.burmeseclassic.com

ထိုသို့ လေ့ကျင့်ပေးခဲ့ခြင်းကြောင့်ပင် သူမအပေါ် ယုံကြည်မှု အပြည့်အဝ ရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

မိန်းကလေးဖြစ်၍ ယောကျ်ားထက် စိတ်ဓာတ်ပျော့ညံ့ ဟု ထင်ရသော်လည်း တကယ်တမ်း လေ့ကျင့်ပေးခဲ့ အခါ ယောကျ်ားလေးတစ်ယောက်ကဲ့သို့ စိတ်ဓာတ် ကျောကြောင်း တွေ့ရှိခဲ့ရသည်။

သူမ၏ ခန္ဓာကိုယ်ထဲတွင် အပူဓာတ် ကိုနှိုးအောင် တေဇောလက်ဝါး ဆရာကြီးသည် စဉ်းစား ကြံဆောင်ခဲ့ပေသည်။

လေ့ကျင့်ခဲ့စဉ်က သူမအား အပူဓာတ် ကျွေးမွေးခဲ့သည်။

ခန္ဓာကိုယ်ထဲ၌ လုံလောက်သော အပူဓာတ် ရရှိသော အခါ ဓာတ်ငြိမ်းတိုက်ပြီး ရေချိုး ခိုင်းခဲ့သည်။

တေဇောလက်ဝါး အတွင်းအား ပြည့်ဝလာပြီဆိုလျှင် အခိုးအငွေ့များထွက်ပြီး ပူရှိန်းရှိန်း ထလာတတ်သည်။

တော်ရုံတန်ရုံသိုင်းသမားသည် အပူသိုင်းသမား တ ယောက်အား မည်သို့မျှ ဖမ်းချုပ်နိုင်ခြင်း မရှိချေ။

တေဇောလက်ဝါး သိုင်းဆရာကြီးသည် လက်ဖဝါး စိုက်ထားသော အပ်ကလေးများကို နုတ်ပေးလိုက်၏။

"ဒီနေ့တော့ လုံလောက်ပါပြီ"

ဖင်းယုသည် ကွပ်ပျစ်ပေါ် အိပ်နေရာမှ ထလိုက်၏။

သူမ၏ လက်ဖဝါး နှစ်ခုလုံး၊ ပူလောင်မှုကို ခံစားလိုက်ရသည်။

ဆရာကြီးက—

"ယူချင်းထန်ရဲ့ တိုက်ကွက်တွေကို ခင်းအားလုံး မှတ်မိပါတယ်နော်"

ဖင်းယု ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်၏။

တေဇောလက်ဝါး ဆရာကြီးသည် စဉ်းစားလိုက်ပြီးနောက်—

"တပည့် ဒီသိုင်းသမားကို စိတ်ဝင်စားနေတယ်လို့ ကြားတယ်၊ ဟုတ်သလား"

"ရှင်..."

ဆရာကြီး၏ စကားကြောင့် ဖင်းယု အံ့ဩသွားရလေတော့သည်။

ဆရာကြီး မည်သူ့ထံမှသိသနည်း။

ဆရာကြီးသည် သည့်အသည့် အရာမျှ စေ့စပ်စုံစမ်းချေ၊ တွေ့သမျှ ကြုံသမျှအပေါ် မီးစဉ်ကြည့်တတ်သူသာ ဖြစ်၏။

ဆရာကြီးတို့ လီဆူရှင်းတစ်ယောက်သာ ဖြစ်နိုင်ပေသည်။

www.burmeseclassic.com

"မဟုတ်ပါဘူး ဆရာကြီး၊ ကျွန်မ သူ့ကို သဘောကျ
တယ်ဆိုတာ မဟုတ်ပါဘူး ဆရာကြီး၊ ကျွန်မ ဒီပြိုင်ပွဲ
အနိုင်ယူချင်လွန်းလို့ မိန်းမမာယာအတိုင်း ချဉ်းကပ်မိ
ပါ ဆရာကြီး"

သူမက မလိမ်မညာဘဲ အမှန်အတိုင်းသာ ပြောပြလို
သည်။

ဆရာကြီးသည် သူမအား စူးစိုက်ကြည့်သည်။

"ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် သူဟာ မင်းနဲ့ယှဉ်မယ့်ရန်သူပဲ၊ သူ
အပေါ်မှာ ခံစားချက် ရှိနေတာနဲ့အမျှ မင်းရဲ့အတွင်းအား
တွေဟာ တာဘာစ်ခုမှ သုံးမရအောင် ဖြစ်သွားနိုင်တယ်
တစေ့ သိထားရမယ်"

ဆရာကြီးက ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ပြောလေ၏။

ထို့နောက် အခန်းထဲမှ လှည့်ထွက်သွားတော့သည်။

ဖင်းယုသည် စိတ်မကောင်းဖြစ်လျက် ကျန်ရစ်ခဲ့လေ
ယူချင်းထန်အပေါ် တဖက်ပဲ့ စိတ်ဝင်စားမိ
လေး၊ သို့သော် သူမစိတ်ကို သူသိသည်။

ပြိုင်ပွဲ၌ မခံချင်သည့်စိတ်ဖြင့် လွဲလျှင် ဘာမျှမရှိ။

ယူချင်းထန်ကို အနိုင်ယူလိုသည့်စိတ်ဓာတ်သာ ရှိသည်

သူမ ယူချင်းထန်ကို အနိုင်ရမှ ဖြစ်တော့မည်။

ပြိုင်ပွဲနေ့သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ပြီ။

ဖင်းယု၏ စိတ်များ လှုပ်ရှားနေသည်။

မနေ့က ဆရာကြီး ပြောသွားသည့် စကားကြောင့် သူ၏
စိတ်များ ပြောင်းလဲသွားခဲ့ပြီလားမသိ။

သည်နေ့တွင် ဖင်းယု၏စိတ်များ လွန်စွာလှုပ်ရှားနေ၏။

တော်စေ့ လက်ခေါ့ ဖင်းယု

ထိုနာမည်ကို သိုင်းလောကတွင် ကျွန်ုပ်စေလိုသည်။

ထို့ကြောင့် သူမ အပြင်းထန်ဆုံး လေ့ကျင့်ခဲ့သည်။

အပွဲပွဲ၌ သူသာ အနိုင်ရခဲ့သည့် ယှဉ်ပြိုင်ပွဲများ၌ ဖင်း
ယု၏ တိုက်ကွက်များ ကြမ်းလွန်းလှသဖြင့် မိန်းမတစ်ယောက်၏
တိုက်ကွက်မဟုတ်ပါလားဟု အထင်မှားခဲ့ကြသေးသည်။

ယခု ယူချင်းထန်နှင့်တွေ့မည်။ ယှဉ်ပြိုင်မည်ဆိုသော
ခါမှ အသည်းနှလုံးများ တုန်လှုပ်နေသည်။

ဤသည်မှာ မကောင်းချေ။ သူမ နှစ်ပေါင်းများစွာ
လေ့ကျင့်လာခဲ့သော အတွင်းအားများကို ထုတ်ရှိရတဲ
သွားမပေါ်မည်။

www.burmeseclassic.com

အတွင်းအား ထုတ်ရလျှင် သူမရှုံးပြီပေါ့။ ထို့ကြောင့် သူမသည် သူမ၏ စိတ်လှုပ်ရှားမှုကို တည်ငြိမ်ရန် ကြိုးစား[...] နေရသည်။

"ဟူး—"

မောင်းထု၍ ခေါ်နေစဉ်ပြီး

အရှေ့ဘက်မှ စင်မြင့်ထက်သို့ တက်လာစဉ်သော ယူချင်း ထန်ကို တွေ့ရသည်။

သူ ဝတ်ဆင်ထားသည်မှာ အခြားသူများကဲ့သို့ ပိုး[...] တတ္တိပါမျိုးကို ဝတ်ဆင်ထားသူမဟုတ်ပေ။

ဖျင်ကြမ်းအပြာရောင်ရှိသော ဝတ်ဆင်ထားပါသည်။

"ဟင်—"

ဖင်းယု ထူပူသွား၏။ သူမ၏ ပဝါနီလေးကို ယူချင်း ထန်၏ လက်မောင်း၌ စတ်ထားသည်ကို တွေ့မိသောကြော[...] တည်း။

သန့်ရှင်းသပ်ရပ်သော ယူချင်းထန်သည် အမျိုး၏အ[...] ရှင် မင်းသားတစ်ပါးနှယ်ဖြစ်နေ၏။

တစ်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်သူအားလုံး ပိုးဖဲတတ္တိပါချည်း [...] ထားသဖြင့် ဖျင်ကြမ်းဝတ်စုံဝတ်ထားသော ယူချင်းထန်[...] အမြင်ဆန်းနေသည်။

စင်မြင့်ပေါ်တွင် ယူချင်းထန်နှင့် ဖင်းယုတို့ ရင်ဆိုင်တွေ့ ကြလေသည်။

[ယူ]ချင်းထန်က ပြုံး၍ကြည့်နေ၏။

"ကဲ—ပြိုင်ပွဲစမယ်"

အကဲဖြတ်တစ်ဦးက အော်လေ၏။

"ဟူး—"

ပြိုင်ပွဲစလေပြီ။

ယူချင်းထန်နှင့် ဖင်းယုသည် အမြင့်၌ မည်မျှ မိတ်ဆွေ [...]ား ဖြစ်နေပါစေ စင်မြင့်ပေါ်၌မူ ပြိုင်ဘက်များ ဖြစ်သွား [...]ပြီ။

အမှန်တော့ ယူချင်းထန်နှင့် ဖင်းယုမှာ မိတ်ဆွေမျှသာ [မ]ဟုတ်ကြပေ။

ထို့ကြောင့် အပြင်းအထန် ယှဉ်ပြိုင် တိုက်ခိုက်ကြလေတော့ [သ]ည်။

"ကျား"

"ယား"

"ဝှီး"

"ဝှစ်"

www.burmeseclassic.com

"ဝှစ်"

ထူးချွင်းထန်၏ လက်သီးများသည် ခေါင်းသို့ထိုးမိသည်။

ဆက်သီး၏ ပြင်းထန် လျှင်မြန်လှသဖြင့် ယေတိုးသံမြည်နေ၏။

ဖင်းယုဆသည်။ လျှင်မြန်ဖျတ်လတ်စွာ ရှောင်တိမ်းနေ အသည်။

သူမသည် သူမ၏ ခေါက်ဝါး၏ အရမ်းရိုက်ချေ၏။

ပိုင်ကွင်းကို ဆွေးနေသည်။ အသိုင်းရိုက်ခွင့်ရလျှင် ပြီးသွားစေလိမ့်မည်။

သူ၏ ဆရာကြီးက ပြောခဲ့သည်ဟုတ်ပါသော။

စိတ်လှုပ်ရှားလိုက်လျှင် အတွင်းအားများ ထုတ်မရဘဲ ဖြစ်နေမည်ဟု ပြောခဲ့သည်ဟုတ်ပါသော။

ထို့ကြောင့် ဖင်းယုသည် တိုက်ပွဲသွင် အားရုံးပြုနေသည်။

သူ၏ စိတ်ကို လှုပ်ရှားပုံ့ လွင့်မခံပါချေ။

"ဘျွှံ"

ထူးချွင်းထန်၏ လက်သီးများသည် ဖင်းယု၏ ဦးခေါင်းနားမှ တဝိုးဝိုးဖြတ်သန်းသွား၏။

ပွတ်ဆဲဆဲသီကာ ဖြတ်သန်းသွားခြင်းသာဖြစ်၏။

ထူးချွင်းထန်၏ ခြေကန်ချက်များ ဝင်လာသောအခါ ဖင်းယုသည် တစ်ပတ်ကျွမ်းထိုး၍ ထွက်လာ၏။

ထူးချွင်းထန်သည် ဖင်းယုအား ချက်ချင်းလိုက်တိုက်သည်။

အခုအချိန်အထိ ဖင်းယုမှာ ရှောင်တိမ်းနေရဆဲ ဖြစ်သည်။

ဖင်းယုသည် တိုက်ရင်းနိုက်ရင်း မြေ့ပြုနေသည်။

ထိုအခါ အတွင်းအားများ ပြည့်ဝသလောက် ပြည့်လော သည်။

တစ်ဇော်သက်၏ ဆရာကြီးသည် ပြိုင်ပွဲဝင်မြင်ကွင်း အကဲခတ်ရင်း ယူတာသည့်၏ အခြေအနေ တိုးတက်မှုကို စောင့်ကြည့်နေသည်။

ယီဆူရှင်းသည် တိုက်ပွဲအခြေအနေ ကြည့်ပြီး ဖင်းယု နိုင်နိုင်သည်ဟု တွက်ဆနေသည်။

သူသည် ဖင်းယု၏ အစွမ်းကို ယုံနိုင်စွာ အံ့ဩနေ၏။

သက်နက်ဆိုင် ယှဉ်ပြိုင်ပွဲတွင် အနိုင်ရရှိသားဆူ တာ့ဘီသူ တန်ပိုးထိုက်သည်ဖြစ် နောင်လာလတ္တံ ဖင်းယု အား အနိုင်ရလိုစိတ်များ တဖွားဖွား ပေါ်နေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရှောင်လင်ဂိုဏ်း၊ ဟွာဘန်ဂိုဏ်း၊ မြသယုံးအိမ်မီတိုင်ဂိုဏ်းနှင့် တိုင်မေအမည်ရှိသော ရဓသ ဂိုဏ်းတို့သည် တိုက်စစ်ဆင်နေခဲ့သော်လည်း ထိရောက်အောင် မတိုက်နိုင်သည့် ယွဲချင်းထန်၏ တိုက်ကွက်များကို အံ့သြနေကြသည်။

"ဝှိ"

"ဖြန်း"

"အား"

တေဇောလက်ဝါး ဖင်းယုသည် တိုက်ရင်းခိုက်ရင်း နှင့် ယွဲချင်းထန်၏ ညာလက်ခေါင်းကို တစ်ချက် ရိုက်မိလိုက်သည်။

မှန်လာဝ်သော အတွေ့အထိသည့် အသည်းနှလုံး ထိုင်ပုံ့နံ့ သွားပြီး စင်မြင့်ထောင့်သို့လွင့်စဉ်သွားလေ၏။

သို့သော်....

ယွဲချင်းထန် ထ,လာနိုင်သည်။

သူသည် သတိပိရိယ ကြီးသွားလေပြီ။

သူသည် မိုးပြိုလက်သီးကို စတင်အသုံးပြုရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်တော့၏။

ဖင်းယုကို မိန်းကလေးဆိုပြီး အထင်သေး၍ မရကြောင်း ယွဲချင်းထန် တိုက်စဉ်ကတည်းက သိ၏။

ထို့ကြောင့်ဖြင့်.... သူသတို့ထား တိုက်ခဲ့သည် မဟုတ်ပေ လော။

သူတို့နှစ်ဦးသည် သဲကြီးမဲကြီး တိုက်ခိုက်နေကြသည်။

အနိုင်မခံ အရှုံးမပေး တိုက်ကြသော တိုက်ပွဲကြီး ဖြစ်၍ ကြည့်ရှုသူ များသည် သည်းထိတ်ရင်ဖို ဖြစ်နေ ကြရတော့ သည်။

မည်သူနိုင်မည်၊ မည်သူရှုံးမည်ကို မည်သူမျှ မခန့်မှန်းနိုင်တဲ့ ဖြစ်နေသည်။

"ဝှီး...."

"ဝှစ်...."

"ဝှစ်...."

သူတို့၏ လက်သီးများသည် လေထဲ၌ တဝှီးဝှီး မြည်နေသည်။

အတွင်းအား အပြည့်အဝထုတ်၍ တိုက်ခိုက် လာသော ယွဲချင်းထန်သည် တဖြည်းဖြည်း အသာစီးသို့ ရောက်လာ၏။

ဖင်းယုမှာ ခံစစ်သို့ ရောက်ရှိသွားသည်။

ယွဲချင်းထန်သည် သူ၏ မိုးပြိုလက်သီးသိုင်းကွက်ဟာတိယ အကွက်ကို ထုတ်သုံး လိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကျား..."

"မပြောင်း..."

"အဝို..."

ဖင်းယု၏ ညာဘက်ဖက်မှာ လှုပ်ရှား၍ မရတော့ပေ။

ယူ၍ မတိုက်နိုင်တော့ချေ။

ဖင်းယု ရှုံးသွားလေပြီ။

လူချင်းထန် အနိုင်ရသွားလေပြီ။

အခန်း (၆)

ဥာဏ်နီ ဥာဏ်နက်

လူချင်းထန်နှင့် ဖင်းယုတို့၏ ပြိုင်ပွဲကြီးတစ်ခု ပြီးစီးခဲ့လေပြီ။

အခြားသော ပြိုင်ပွဲကြီးများတော့ ကျန်သေး၏။

ဖင်းယုကား ထပ်မံ မပြိုင်ရတော့ချေ။

သူမသည် ပြိုင်ပွဲတွင် အရှုံးကြီး ရှုံးရသည့်အတွက် စိတ်ညစ်နေမိသည်။

သစ်ပင် တစ်ပင်အောက်တွင်ထိုင်ပြီး ငေးမောနေမိလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖင်းယုရှိရာသို့ လီဆူရှင်း ရောက်လာသည်။

"ဖင်းယု"

ဖင်းယုသည် အဝေးသို့ ငေးမျှော်နေလေ၏။

"ဖင်းယု"

ဒုတိယအကြိမ်ခေါ်မှ ဖင်းယု လှည့်လာသည်။

"ဘာလဲ"

"စိတ်ဓာတ်မကျစေနဲ့ ဖင်းယုရယ်၊ ငါတစ်ယောက် ရှိပါသေးတယ်၊ မိုးပြိုအောက်သီးရွှီ ငါနိုင်အောင် တိုက်မယ်"

လီဆူရှင်းက ဖင်းယုအား နှစ်သိမ့်သည်။

"ငါ စိတ်ညစ်နေရတဲ့အထဲ နင်ဘာမှ လာပြော တာလဲဟင်"

"နင်စိတ်ညစ်မပြီးအောင် ငါ ပြောနေတာပါ၊ နင် ကြောင့် စိတ်ညစ်နေတယ်ဆိုတာ ငါသိပါတယ်ဟာ၊ ကြောင့် ငါအနိုင်တိုက်မယ်လို့ ပြောတာပေါ့"

"နင်က ဘယ်လို အနိုင်တိုက်နိုင်မှာလဲ၊ ငါတောင်အ မတိုက်နိုင်ဘဲနဲ့"

ဖင်းယုက မျက်နှာလွှဲ၍ ပြောလိုက်၏။

လီဆူရှင်းက ပြုံး၍—

"ငါမှာ သူ့ကိုနိုင်တဲ့ နည်းလမ်း ရှိပါတယ်၊ အဲဒီနည်းလမ်းကို အသုံးပြုပြီး ယူချင်းထန်းကို ရှုံးသွားအောင် လုပ်ပြမယ်"

ဖင်းယု စိတ်ဝင်စားသွားသည်။

"ဟင်—ဘယ်လိုနည်းလမ်းမျိုးလဲဟင်"

"ငါဒီအတိုင်းပြောပြလို့ ဘယ်ဖြစ်ပါ့မလဲဟင်၊ နင့်ကိုငါ ဘယ်လောက်ချစ်တယ်ဆိုတာ နင်အသိသားပဲ"

လီဆူရှင်းမှာ လိုရင်းကိုစွဲ၍ ပြောလိုက်သည်။

ဖင်းယုမှာ ယူချင်းထန်ကို ရှုံးလိုက်သဖြင့် ယူချင်းထန်ကို အမုန်းကြီး မုန်းသွားမိသည်။

ထိုအခါ လီဆူရှင်းအား မချစ်ရသော်လည်း လီဆူရှင်းဘက်ကို ပါရန် ယူချင်းထန်ကို မုန်းတီးသည့်စိတ်က တွန်းအားပေး နေလေ၏။

"နင် ဘာကိုဆိုလိုတာလဲ"

"နင်ပဲ ပြောခဲ့တာပါဟာ၊ နင့်ကိုငါ ဘယ်လောက်ချစ်လဲ လဲ၊ နင်က ငါ့ကို အဖြေ မပေးသေးတော့ ငါမှာ အကြီး အကျယ် ဒုက္ခရောက်နေရတယ်"

ဖင်းယုသည် နှုတ်ခမ်းကိုကိုက်၍ စဉ်းစားနေရှာလေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကောင်းပြီ ငါကတိပေးမယ်၊ နင် ယူချင်းထန်ကိုနိုင်ရင် နင့်ကို လက်ထပ်ဖို့ စဉ်းစားမယ်"

လီဆူရှင်းသည် စိတ်ထွေနပ်သွားလေ၏။

"ဒီကိစ္စမှာ ငါတစ်ယောက်တည်း စွမ်းဆောင်လို့မရဘူး ဖင်းယု၊ နင်ပါကူညီမှ ဖြစ်မှာ"

"ဟင်... ငါက ဘယ်လိုကူညီရမှာလဲ"

"ဒီလိုလေ၊ ငါတို့မျိုးရိုးမှာ အလွန်ပြင်းထန်တဲ့ နဂါး အဆိပ်ဆိုတာရှိတယ်၊ အဲဒီ အဆိပ်မိပြီဆိုတာနဲ့ အတွင်းအင် တွေ ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးသွားတာပဲ၊ အဲဒီလူဟာ ဘယ် လိုမှ မဘိုက်နိုင်တော့ဘူး"

"သိပ်ကြောက်စရာ ကောင်းပါလား"

"ဟုတ်တယ်၊ နဂါးအဆိပ်ဘိုးရအောင် ကုနိုင်တဲ့ သဘော မထားဘဲ မပေါ်သေးဘူးလေ၊ နဂါးမိသားစုပိုင်ဆိုင်တဲ့ အဆိ ပြေဆေးတွက်မှ ပျောက်ကင်းနိုင်တယ်"

"အဲဒါ ငါ ဘယ်လိုလုပ်ရမှာလဲ"

"ငါ့ဆီက အဆိပ်ထိုးပြီး ယူချင်းထန်ကို သေစေအောင် ကြိုးစားရမယ်"၊

ဖင်းယု တုန်လှုပ်သွား၏။

သူ ယူချင်းထန်ကို မုန်းမိသည်မှာ မှန်၏။ သို့သော်... သည်လို အလုပ်မျိုးတော့ သူ မလုပ်ချင်ပေ။

သူမှာ တစ်ခါတွင် သည်လိုအလုပ်မျိုး၏ တစ်ကြိမ်တစ်ခါ မလုပ်ခဲ့ဖူး။

ထို ပြိုင်ပွဲတွင် တာဝန်ရှိသူများ သိရှိသွားလျှင် ယနေ့ထက်ခက်လိမ့်မည်။

"အို... ဒါတော့ ငါ မလုပ်ရဲဘူး"

"ဒါနဲ့များ နင်က ငါ့ကို မိုးပြိုလက်သီး ယူချင်းထန်ကို နိုင်ချင်ခဲ့သေးတယ်၊ နင်ပဲသူ့ကို မုန်းတယ်ဆို၊ ဒီပြိုင်ပွဲ ယူချင်းထန်သာ အနိုင်ရသွားရင် ငါတို့အားလုံး လူ ရယ်ရာ ဖြစ်ကုန်မှာပေါ့မယ်..."

"နင်တို့အဖေနဲ့ ငါတို့အဖေဟာ ရည်ရွယ်ချက်တူကြ တယ်၊ သူတို့ရဲ့ သမီးနဲ့သားကို ဒီပြိုင်ပွဲမှာ အနိုင်ရစေချင် ကြတယ်..."

"အခု ကြည့်စမ်း နင်ရှုံးသွားပြီ၊ နင်တို့အမျိုးအနွယ်တွေ ဘယ်လောက်သိက္ခာကျသွားသလဲ၊ အဲ ငါရှုံးပြီဆိုရင် ဘာမှ ပြောစရာမလိုတော့ပါဘူး"

လီဆူရှင်းက တဖြည်းဖြည်း ရှင်းပြသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြိုင်ပွဲတိုင်း၌ အနိုင်ယူမည်ဟူသော ဖင်းယုတစ်ယောက် ရှုံးနိမ့်သွားသောအခါ ခေါင်းမဖော်နိုင်ဘဲ ဖြစ်ခဲ့ရသည် မဟုတ်ပါလား။

ဖင်းယုသည် စဉ်းစားရင်းစဉ်းစားရင်း နာကြည်းစိတ် များ ကြီးထွားလာလေ၏။ မှန်သည်။

လူသည် လူချင်းထန်ကို မုန်းသည်။ ဖင်းယုသည် ခေါင်းငုံ့ရင်း စဉ်းစားနေလေသည်။

★

အခန်း (၁၇)

လီဆူရှင်း။

လီဆူရှင်းမှာ အရှေ့ကျွန်းနဂါး မိသားစုမှ ပေါက်ဖွားလာသည့် နဂါးမျိုးဆက်တစ်ဦးဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် နဂါးတို့ တတ်အပ်သော သိုင်းပညာများကို တတ်မြောက်ခဲ့လေသည်။

မိုးနဂါး၊ မြေနဂါး၊ သိုင်းကွက်ပေါင်း တစ်ရာကျော် တတ်မြောက်ထားသော သိုင်းသမားတစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့သည်။

သူ၏ ဖခင်ကား အရှေ့ကျွန်းသခင်ကြီး တည်း။

လီဆူရှင်းကား သာမန်သိုင်းသမားမဟုတ်ပါ။

www.burmeseclassic.com

အရှေ့တွန်းမှ အားထားနေသေး ဆိုင်းသခါးဆရာ ဖြစ်ပါသည်။

လီဆူရှင်းသည် ငက်နက်မဲ့ သိုင်းအရေး၌ ချုံကင်းနယ် တစ်ခွင်လုံး ယှဉ်ပြိုင်နိုင်သူမရှိဟု ယူဆထား၏။

သို့သော် မိုးပြိုလက်သီး ထိုင်းကွက်များ၏ မြင်သော အခါ၌မူ စုံ့ယူဆချက်များက ပြိုကွဲပျက်စီးသွားရတော့ သည်။

ယွချင်းထန်အား သူယှဉ်ပြိုင်နိုင်မည်ကတော့ စကြောင်း သိ ခွင့်ရခဲ့လေ၏။

မိုးပြိုလက်သီးသိုင်းကွက်တို့ သည်ပွဲခဉ်မှ သူ စတင်မြင်ဖူး ခြင်းဖြစ်သည်။

အင်မတန်ရှုပ်ထွေးသော သိုင်းကွက်ဖြစ်ကြောင်း သူ တွေ့ ရှိခဲ့ရသည်။

မိုးပြိုလက်သီး ယွချင်းထန်၏ ဆရာဖြစ်သူ မည်သူနည်း။ ယနေ့နယ်ကြီးတွင် မိုးပြိုလက်သီးသည် ဆရာရဲ့ ဖေစ်ထုတ် ပြောဆိုခြင်း မရှိခဲ့ချေ။

ထုတ်ဖော် ပြောဆိုခြင်းဖြင့် ယွချင်းထန်အား အပြစ်ပေး ရန်မရှိပေ။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဤပွဲခဉ်၌ မိမိ၏ ဆရာဖြစ်သူ အား ထုတ်ဖော် ပြောဆိုရမည်ဟူသည့် စည်းကမ်းချက် မရှိ သောကြောင့်တည်း။

ဤသည်မှာ အကြောင်းမဟုတ်ပါ။ သူ့ဆရာ မည်သူ ဖြစ်ဖြစ် အရေးမကြီးပါ။

အရေးကြီးသည့်အချက်မှာ ဖင်းယုအား အသုံးပြု၍ ယွချင်းထန်အား အနိုင်ရရှိရေးသာတည်း။

သို့မှသာ ဖင်းယု၏ လိုတာလည်းပြည့် သူ၏ လိုအင်ဆန္ဒ ပြည့်မည်မဟုတ်ပါသလား။

လီဆူရှင်းနှင့် ယွချင်းထန်တို့၏ ပွဲမစမီညတွင် လီဆူရှင်း တို့ အကြံအစည်ကို စဟာင့် အခကာင်အထည် ဖော်တော့၏။ ဖင်းယုသည် ယွချင်းထန်ကို ဖိတ်ခေါ်လေသည်။

ယွချင်းထန်သည် ဖိတ်ကြားချက်ကို လက်ခံလိုက်လေ သည်။

ယွချင်းထန်က...

"ကျွန်တော် ဖင်းယုရဲ့ စိတ်ဓာတ်ကို ချီးကျူးပါ တယ်၊ ရှုံးတဲ့လူတွေဟာ သူတို့ကိုနိုင်သွားတဲ့ လူတွေအပေါ် ခင်မင်စိတ် မထားနိုင်ကြဘူးခင်ဗျ"

ဖင်းယုသည် ဟန်ဆောင်ရယ်မောလေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ပြိုင်ပွဲဆိုတာ ဝင်ပြိုင်ကြတည်းက အနိုင်အရှုံးနှစ်ခု ရှိတာပဲ၊ ပြိုင်ပွဲဝင်လို့ရှုံးတိုင်း ရန်သူလိုသတ်မှတ်ရင် အား လုံး ရန်သူချည်းပဲ ဖြစ်ကုန်မှာပေါ့"

ယူချင်းထန်မှာ ဗြုံဖြုံထည်ဖြစ်သည်။

မည်သူ့ဖက်မှ သံသယမရှိချေ။ ယုံကြည် မရှိပေ။

ဖင်းယု၏ စကားကြောင့်လည်း စွဲယုံသည်။

"ဒါဆို ဒီနေ့ကစပြီး ခင်ဗျားနဲ့ကျုပ် မိတ်ဆွေတွေဖြစ်ပြီ ပေါ့နော်"

ယူချင်းထန်၏ ပြောစကားကို ဖင်းယု ကြားသောအခါ ပြုံး၍ ခေါင်းညိတ်လေ၏။

"ဒါပေါ့၊ ကျွန်မရဲ့ ညှော်ခံပွဲကို ရှင်ဆက်ဆက်လာခဲ့ရမယ် နော်"

ဖင်းယုသည် မျက်လုံးတလေး ထောင့်ကပ်တာ သေချာ အောင် ပြောလေ၏။

"လာမယ်— စိတ်ချ လာမယ်"

"ကျွန်မ သွားမယ်နော်"

"ဟုတ်ကဲ့—ဟုတ်ကဲ့"

ဖင်းယု ပြန်ထွားသောအခါ ယူချင်းထန်သည် ဖင်းယု ကို တမေ့တမော ငေးကြည့်နေသည်။

ယူချင်းထန် အလွန်စိတ်ချမ်းသာနေသည်။

သူ့ဘဝသည် ထာဝရရလို ခြောက်သွေ့လွန်းလှသည့် ဘဝ မဟုတ်ပါလော။

သူ့တွင် နှလုံးသားရှိပါသည်။ သို့သော် နှလုံးသားသည် ချမ်းမြေ့ခြင်းနှင့်မကြုံဆုံခဲ့ရချေ။

သူ့ဘဝ အတိတ်ဇာတ်ကြောင်းကို ပြန်လည် မတွေးလို၊ တွေးလိုသဖြင့် မတွေးဘဲ ဖစ်ထားခဲ့သည်။

သိုင်းပညာကိုသာ တစိုက်မတ်မတ် လေ့လာ လိုက်စား ခဲ့သည်။

သူ့ဘဝတစ်လျှောက်လုံးတွင် သိုင်းပညာရပ်မှ လွဲလျှင် အခြားမြတ်နိုးစရာ မရှိဟု ယုံကြည်ခဲ့သည်။

ယခုတော့ သူ့ဘဝထဲ ဖင်းယုတစ်ယောက်ကား မမျှော် လင့်ဘဲ ရောက်လာခဲ့ချေပြီ။

သူသည် ပထမ အစတော့ ဖင်းယုကို စိတ်မဝင်စားခဲ့ချေ။

နောက်တော့ တဖြည်းဖြည်း စိတ်ဝင်စားလာ၏။

သူ အကြီးအကျယ် စိတ်ဝင်စားမိသောအခါ ဖင်းယုနှင့် သူသည် ပြိုင်ဘက်နှစ်ဦး ဖြစ်နေကြောင်း တွေ့ရတော့သည်။

သူ အနိုင်ရခဲ့သည်။ သို့သော် ဖင်းယုက သူ့အား စိတ် ဆိုး၊ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်အဖြစ် ဆက်ဆံသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည့်အတွက် သူ ဝမ်းသာလှသည်။ သူသည် ဖင်းယု ဖိတ်ကြားချက်ကို လက်ခံလိုက်သည်။

သူ ချစ်နေခဲ့ကြောင်း ဖင်းယု ရိပ်မိသွားလျှင် ပေါ်ပေါ် ကာစအားသည် ချစ်ဆက်ကတအဖြစ် ကျန်ရစ်ပေတော့မည်။

လမင်းရောင်သည် သူထိုင်နေသော ကွပ်ပျစ်တစ်ဖျားစပေါ်သို့ တဖွဲ့ဖွဲ့ကျလာတော့သည်။

အေးမြသော ငွေလရောင်ကို သူကြုံဖူးခဲ့ပါသည်။

ငွေလရောင်အို သူ စိတ်မဝင်စားခဲ့ချေ။

ယခုတော့ အချစ်စိတ်ဖြင့် ကြည်နူးနေသော သူချင်း ထွန်းသည့် ငွေလရောင်၏ အထိအတွေ့၌ စိတ်ဝင်စားနေ၏။

ရင်မှာနှိုးထိမ်းမှုးနေ၏။

နက်ဖြန်ဆိုလျှင် ဖင်းယု ဖိတ်ကြားထားသည့် နေရာသို့ အရောက်သွားရပေတော့မည်။

ထိုနေရာမှ ရရှိသည့်ချမ်းမြေ့မှုသည် နောက်တစ်နေ့ ပြိုင်ပွဲအတွက် အားအင်တစ်ရပ် ဖြစ်စေမည် မတွက်မိပါသေး။

★

အခန်း (၈)

ဖင်းယုမှာ တွေဝေစဉ်းစားနေမိ၏။ သူသည် လီဆူရှင်း၏ အောင်ပွဲအတွက် ယူချင်းထန်နို့ကို လုပ်ကြံပေးရမည်တဲ့။

နဂါးအဆိပ်ကို ယူချင်းထန် သောက်နိုင်အောင် ပြုလုပ်နိုင်မည်ဆိုလျှင် ယူချင်းထန်၏ အတွင်းအားများ ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးသွားမည် ဖြစ်၏။

သူမသည် နဂါးအဆိပ်ဆေးလုံးသုံးလုံးကို ကြည့်လိုက်သည်။

ထိုဆေးလုံးသုံးလုံးကို ချေ၍ ဆေးမှုန့်တစ်ခုအဖြစ် သိမ်းပြီးနောက် ဆေးမှုန့်ကို အရက်နှင့်စိမ်ထိုက်လျှင် ယူချင်းထန်တစ်ယောက် လုံးဝ သိတော့မည် မဟုတ်ချေ။

ထိုအချိန် အပြင်မှ တစ်ယောက်တော ခေါ်လိုက်၏။

www.burmeseclassic.com

"ဖင်းယု ဧည့်သည်က အချိန်တိကျသားပဲ"

ဖင်းယုသည် ဝင်လာသော ယုချင်းထန်ကို ကြည့်လိုက်၏။

တစ်ဖက်ကလည်း ဆေးမြစ်ဖွဲ့ အရက်အိုးထဲကို ထည့်လိုက်သည်။

ယုချင်းထန်က ပြုံး၍ ပြောသည်။

"ကျုပ် ညစာတည်းက အိပ်လို့ မပျော်ဘူးဗျာ"

"ကြောင့်...လောက်လား"

ဖင်းယုက လှောင်ပြုံးပြုံးလိုက်၏။

ယုချင်းထန်က ရှက်သွားမိသည်။

"ကဲ...လာပါ ဆရာ၊ အထဲကြွဝင်ပါ"

ဖင်းယုက ထမင်းစားခန်းထဲသို့ ဖိတ်ခေါ်လိုက်လေတော့သည်။

ထမင်းစားခန်းထဲရှိ ခုံများပေါ်၌ ဖွယ်ဖွယ်ရာရာ များပြင်ဆင်ထားကြောင်း တွေ့ရှိသောအခါ ယုချင်းထန်သည် သူ့အပေါ်ကို ဂရုတစိုက်ရှိလှသည်ဟု တွေးပြီး ကျေနပ်မိလေ၏။

"ဟင်းတွေစုံလှချည်လား"

"ဟုတ်တယ်၊ မိုးပြိုလက်သီးသိုင်းသမားကို ဂုဏ်ပြုရတာ အားရနိုင်သေးပါဘူး၊ နောက်မှ ဒီထက် ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ဂုဏ်ပြုရဦးမယ်"

"အို...မဟုတ်တာ"

"ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒီသိုင်းပွဲစဉ်မှာ မိုးပြိုလက်သီး ဆိုတာ ဟိုးဟိုးကျော်နေတာပဲ၊ ဒီလိုဂုဏ်ပြုပွဲနဲ့ ဘယ်တင်းတိမ်ရောင့်ရဲလို့ ဖြစ်မှာလဲ"

"အိုဗျာ၊ အပိုအလုပ်တွေ လုပ်မနေပါနဲ့"

ထမင်းဝိုင်းတွင် မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်လိုက်ကြ၏။

ဖင်းယုက အသားများ ခပ်ထည့်ပေးသည်။

ယုချင်းထန်က တူကို ကောက်ကိုင်၍စားသောက်လေ၏။

ဖင်းယုသည် အရက်အိုးကို လှမ်းယူ၍ အရက်ခွက်ထဲသို့ လှမ်းထည့်ပေးလေ၏။

"ရော့...အရက်သောက်ပါဦး"

ယုချင်းထန်က လက်ကာပြလေ၏။

"ဟင့်အင်း...ကျုပ် အရက်မသောက်တတ်ပါဘူးဗျာ"

ဖင်းယုမှာ မျက်နှာပျက်သွား၏။

သို့သော်...ချက်ချင်း ကြနန်ဆောင်လိုက်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဆေးအရက်ပါရှင်၊ သမင်းစားကောင်းမောင်း တစ်ခွက်တလေတော့ သောက်ပါ"

ဖင်းယုက အရက်ဖို့ လှမ်းမေးရင်း ပြောလေ၏။

"ဒါဖြင့် ပေးဗျာ"

ထိုအချိန်က ကရော့တ်ပြည်တစ်ခွက်လုံးလိုလိုအရက်ထောက်ကြ၏။

မသောက်သော ယောက်ျား များမှာ အနည်းအကျဉ်းသာ၏။

ထို့ကြောင့် လှချင်းထန်သည် သူ့ကို ယောကျ်ားမပီသဟု ထင်မည် စိုးသောကြောင့် ဖင်းယုပေးသော အရက်ခွက်ကို လှမ်းယူ၍ သောက်ချလိုက်လေ၏။

လှချင်းထန်သည် အရက်ကိုတစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မသောက်ဖူး၊ သဖြင့် လည်ချောင်းထဲသို့ မီးစကြီးတိုးသို့ကဲ့သို့ ပူခံစားလိုက်ရသည်။

တစ်ကိုယ်လုံးရှိသွေးများ တရှိန်းရှိန်းတာလာသည်။

"ဘာဖြစ်တာလဲဟင်"

လှချင်းထန်၏မျက်နှာကိုကြည့်ပြီး ဖင်းယုလန့်သွားလေ၏။ အလိုလိုက မသွားဖန်နေသောဖင်းယုမှာ သူ့ကိုယ်သူလိပ်ပြာမလုံပေ။

"မသိဘူးဗျ၊ ကျွန်တော်တစ်ခါမှ အရက်မသောက်ဖူးတော့ ရင်ထဲမှာ တစ်မျိုးကြီးဖြစ်နေတယ်၊ အဆိပ် ခတ်ထားလို့ဖြစ်ရသလိုပဲ၊ ချောပ်တယ်လို့ဖြစ်ဆဲ မပြောတတ်ဘူးဗျာ"

ဖင်းယုမှာ ဇာနတက် မထိုင်တတ်ဖြစ်နေသည်။

လှချင်းထန်၏ ရင်ထဲ၌ ရှိမဝမေဝဖြစ်နေသည်။

အရက်ကြောင့်ဖြစ်သည်တွင် ထင်သဖြင့် လှချင်းတန်သည် တမူ မပြောမဟုတ်ပေ။

ဖင်းယုသည် လှချင်းထန်ကိုကြည့်ပြီး သနား လာသည်။

နဂါးအဆိပ်ထည့်ထားသော အရက်အိုးဖို့ လှချင်းချင် စိတ် ပေါ်လာသည်။

သူ၏စိတ်ထဲတွင် အနည်ငယ်မဖော်နိုင်သော ခံစားချက်များ ခံစားလာရ၏။

လှချင်းထန်ကို သူ ချစ်မိနေပြီလား။

လှချင်းထန်သည် ဖင်းယု၏ ညှော်ခံပွဲမှ ဒယီးဒယိုင် ဖြင့် ပြန်သွားလေ၏။

★

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၄)

“ဘယ်လို ဘယ်လို၊ နဂါးအဆိပ်ရဲ့ အစွမ်းတော့ ကော်ဘူး ဟုတ်လား”

လီဆူရှင်းက အထိတ်တလန့် မေးလေ၏။

“ဟုတ်တယ် လီဆူရှင်း၊ သူ့မျက်နှာက အဆိပ်တစ်ခွက် မသောက်ရဲ့နဲ့ သိပ်သန့်ရှင်းစရာ ကောင်းလာတယ်၊ လူလဲဒယီးဒယိုင် ဖြစ်လာတယ်၊ ဒါကြောင့် သူ့ကို မသတ်ရက်တော့ဘူး”

“ဒီအဆိပ်ဟာလူမသေပါဘူးဟာ၊ နင်အစိုးရိမ်လွန်နေလို့ပါ”

“ငါတော့ သူ့ကိုကြည့်ပြီး သနားလာတယ်”

“အဲဒါခက်တာပဲ၊ အရက်တစ်ခွက်သာသည်း မသောက်တော့ အဆိပ်က ဘယ်သို့ အစွမ်းပြမှာလဲ ဆိုတာ ခန့်မှန်း နိုင်တော့ဘူး၊ ပြိုင်ပွဲမှာ ရှုံးကုန်တော့မှာပဲ”

လီဆူရှင်းမှာ ဒုက္ခရောက်နေတော့သည်။

မိုးပြိုလေတီသီး ယူချင်းထန် အဆိပ်မမိလျှင် သူ အကြီးအကျယ် ရှုံးနိမ့်ပေမည်။

သူ့သိုင်းကွက်ဖြင့် မိုးပြိုလေတီသီး ယူချင်းထန်အား အနိုင်တိုက်ရန် မလွယ်ပေ။

“ခက်တာပဲ လီဆူရှင်း၊ ငါ့အနေနဲ့ လူတစ်ယောက်ကို ငါ့မျက်စိရှေ့မှာ သေတာတော့ မလိုလားဘူး၊ ငါလူတစ်ယောက်ကို သွေးအေးအေးနဲ့ မသတ်ဘူး၊ သူသေသွားရင် တရားခံက ငါပဲ”

လီဆူရှင်းမှာ ပြိုင်ပွဲ၌ ဝင်ရောက်၍ ယှဉ်ပြိုင် ရပေတော့သည်။

ယူချင်းထန်း အဆိပ်သင့်သည်ဖြစ်စေ အဆိပ်မသင့်သည် ဖြစ်စေ သူပြိုင်ရပေလိမ့်မည်။

အနိုင်အရှုံးကတော့ မသေချာချေ။

ဤသို့ဖြင့် ပြိုင်ပွဲနေ့ရက်သို့ ရောက်ရှိခဲ့လေပြီ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရွှေနဂါးနှင့် မိုးပြိုလက်သီး ယှဉ်ပြိုင်သောဇာ တိုက်ခိုက်ပွဲ ဖြစ်၍ ပရိသတ် အထူးများကြသည်။

ထိုပြိုင်ပွဲတွင် အနိုင်ရသည့်လူမှာ သိုင်းကျမ်းတစ်စုံ ဆုအဖြစ် ရရှိမည် ဖြစ်သည်။

သိုင်းကျမ်းကို မလိုချင်သူ မရှိချေ။

ပြိုင်ပွဲ၌ အနိုင်ရရှိသူသည် ထိုသိုင်းကျမ်းတို့ရရှိမည်ဖြစ်၍ ပြိုင်ပွဲကို အလေးအနက် ယှဉ်ပြိုင်မည်မှာ သေချာလှသည်။

ဘဝတစ်လျှောက်လုံး၌ အောင်မြင်ကျော်ကြားမှုကို ခံစား ရမည်မှာ သေချာလှသည်။

ပြိုင်ပွဲအကြီးအကဲများ၊ အကဲဖြတ်ဒိုင် ပုဂ္ဂိုလ်များအနေ ဖြင့် ယခုပြိုင်ပွဲတွင် မိုးပြိုလက်သီး လူချင်းထန်မှ အနိုင်ရမည် ဟု မှန်းထားကြသည်။

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော်...

သူတို့သည် ရွှေနဂါး လီဆူရှင်း၏ သိုင်းပညာကို မြင် တွေ့ဖူးပြီ မဟုတ်ပါလား။

လျှို့ဝှက်ထားသောပညာရပ်များ ရှိလျှင်မူ သူတို့ အတော် မပြောနိုင်ချေ။

ဖင်းယုကတော့ မိုးပြိုလက်သီး လူချင်းထန်နှင့် ရှုံးနိမ့်သွား မည်ဟုသာ မြင်ယောင်နေမိသည်။

သူ့လုပ်ရပ်မိကို စဉ်းစားလေလေ မလုပ်သင့်သောအလုပ် လုပ်မိခြင်းတွေ့ ယူကျုံးမရဖြစ်လေလေပင်။

မိမိ၏အရှက်အတွက် တစ်ဖက်သား၏အသက်တစ်ချောင်း သေတားဖြစ်ခြင်းမှာ တရားမျှတသော အလုပ်မဟုတ်ဟု ဖင်းယု စဉ်းစားမိလေ၏။

ဖင်းယု နောင်တအကြီးအကျယ်ရနေလေပြီ။

ဖင်းယုသည် လူချင်းထန် နိုင်ပါစေဟု ဆုတောင်းနေမိ သည်။

လီဆူရှင်း အနိုင်ရလျှင် မသေမသော လှုပ်ရပ်ကြွခွင့် ရရှိခြင်း ဖြစ်မည်ဟု သူမ သိသည်။

ပြိုင်ပွဲအကြီးအကဲများ၊ အကဲဖြတ်ဒိုင်လူကြီးများကလည်း လူချင်းထန်မှ နိုင်ရမည်ဟူ၍ တွက်ချက်ထားကြကြောင်းကို တော့ ဖင်းယု မသိရှာပါချေ။

လူချင်းထန် ပြိုင်ပွဲစင်မြင့်သို့ ရောက်ရှိလာ၏။

လူချင်းထန်၏ လက်မောင်း၌ စေါ်နီရောင် စည်းထား ခြင်း တွေ့သောအခါ ဖင်းယု တုန်လှုပ်သွားလေ၏။

လူချင်းထန်သည် သူမကို သံသယဝင်ရှိနေကြောင်း သူမ သိရှိသွားလေပြီ။

လူချင်းထန်သည် သူမကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယွန်းချင်းထန်၏အကြည့်မှာ ညှိုးနွမ်းနေကြောင်း လူမ သည်။

ညက ယွန်းချင်းထန် အိပ်ပျော်ပုံမရပေ။

ဖင်းယု အကြီးအကျယ် စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားရ၏။

ယွန်းချင်းထန်သည် သူမကို မမုန်းဘဲ ခွင့်လွှတ်သွားနိုင်မည်ဟု ဆုတောင်းမိလေသည်။

လီဆူရှင်းလည်း ပြိုင်ပွဲဝင်မြင်းပေါ်သို့ တက်လာသည်။

သူသည် ဖင်းယုထံသို့ လှမ်းကြည့်လေ၏။

သူ့မျက်နှာတစ်ခုလုံး ဇဝေဇဝါဖြစ်နေသည့် မျက်နှာ

ရုတ်တရက်သိလိုက်ရသည့် ယွန်းချင်းထန်၏အပေါ် အဆို အစွမ်းပြမည် မပြမည်ကို မသိသေးပေ။

တောင်ကဲ့ချက်သီး ဆရာကြီး အန့်ရှီးနှင့် တစည်းဖြ ထိုင်နေ ချီတို့ကတော့ ယွန်းချင်းထန်ကို ရှုံးနိမ့်သွားသူများဖြ လီဆူရှင်းဘက်မှ အားပေးကြသူများ ဖြစ်နေပေသည်။

တိုက်ပွဲစတော့မလေပြီ။

မိုးပြိုလက်သီးနှင့် ရွှေနဂါး စတင်တိုက်ခိုက်လေပြီ။

တိုက်ကွက်များမှာ မြန်ဆန်လှသောကြောင့် မရိပ်မိ မှုးဝေ၍မင်းသွားသည်။

"ဝှီး"

"ဝှစ် — ဝှစ်"

"ဝုန်း"

တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ချိန်ရွယ်ခြင်း၊ လက်ဖြင့် သိမ်းချုံခြင်း၊ ခြေထောက်ဖြင့် ကန်ခြင်း၊ ခုတ်ခြင်းများဖြင့် ဦးသည့်လူက ပြုလုပ်ကြသည်။

တစ်ခါတစ်ရံ မိုးပြိုလက်သီး ယွန်းချင်းထန်က လက်ဝါး တောင်း ခုတ်သည်။

ထိုလက်ဝါးတောင်းများကို လီဆူရှင်းအနေဖြင့် ရှောင်ရသည်။

မိုးသွားလျှင် မလွယ်။

တစ်ချက်ထိသည်နှင့် တစ်ချက်ဘည်း ခုန်ကြသွားမည်။

"ဝှီး"

"ဖတ် — ဖတ်"

"ဝှီး"

ရွှေနဂါးလီဆူရှင်းကလည်း မညာကွန်ထက်သုံးရသည်။

နဂါးလက်ဝါးကို အတွင်းအားဖြည့်သုံး၍ ခုခံတိုက်ခိုက်နေရ၏။

ဖင်းယုမှာ ရင်တမမဖြစ်နေသည်။

တကယ်ကမ်းအားဖြင့် မှန်းဆသည် ယွန်းချင်းထန်သာ အနိုင်ရအများသည်။

www.burmeseclassic.com

"ကျား"

မာန်ဆွင်းအော်သံသည် ကောင်းကင်ယံသို့တက်သွား၏။

ထိုနည်းတူ—

မြိုင်ပွဲဝင် လူနှစ်ဦးသည် လေထဲသို့ ခုန်တက်ပြီး ရင်ဆိုင်ကြလေ၏။

"ဝုန်း"

နှစ်ဦးသား ရင်ဆိုင်မိကြပြီး မကြာမီ အောက်သို့ ပြန်ကျလာသည်။

"ဖြိုး"

ရွှေနဂါး လီဆူရှင်းလက်ဝါးသည် ယွှချင်းထန်၏အကျီ၌ ဆွဲတုတ်မိသွား၏။

ထိုအခါ—

အကျီ ပြဲသွားသည်။

အသားနှင့်လည်း အနီစင်းကြီး ထင်သွား၏။

မိုးပြိုလက်သီး ယွှချင်းထန်မှာ မိုက်ခနဲဖြစ်သွားသည်။

သူ၏ အတွင်းအားများသည် ပြည်းပြည်း ကုန်ခမ်းပြီ ပြီ။

ထို့ကြောင့်—

သူ၏တိုက်ခိုက်မှုများသည် အမြင့်ဆုံးသို့ မရောက်တော့ဘဲ လျော့ကျခဲ့ရသည်။

ယွှချင်းထန်မှာ တိုက်ရင်းခိုက်ရင်း ဒယီးဒယိုင်ဖြစ်လေ၏။

"ရွှေနဂါးကွ...လီဆူရှင်းကွ"

"ဆက်တိုက်မပါတော့ဘူး၊ မင်းနိုင်တော့မှာကွ"

အော်ဟစ်သံများသည် လျှံထွက်လာသည်။

တောင်ပြိုလက်သီး အုပ်စုမှ အားပေးသံများသည် အကျယ်လောင်ဆုံးပင်။

ရွှေနဂါး လီဆူရှင်းမှာ အားအတက်ဆုံးပင် ဖြစ်သည်။

သူ၏ နဂါးအဆိပ် အစွမ်းပြပြီဆို သူ ချက်ခြင်းကိုယ်တွေ့ သိရှိ၍ ဖြစ်ပေတော့သည်။

သူသည် ယွှချင်းထန်ထံသို့ ခုန်ဝင်တိုက်ခိုက်လေ၏။

သူသည် ခြေထန်ချက်တစ်ချက်၌ ပတ်ထန်လိုက်သည်။

"အွန့်"

ယွှချင်းထန် ခါးကုန်းပြီး ဝပ်ဆင်းသွားသည်။

ရွှေနဂါးလီဆူရှင်းသည် သူနိုင်ပြီကိုသိလိုက်သည်။

ယွှချင်းထန်သည် သူ့ရှေ့ မည်သို့မျှ ခုခံနိုင်တော့မေ။

လီဆူရှင်းသည် ခုန်ဆုတ်သွား၏။

သူသည် ပွဲသိမ်းတိုက်ကွက်ထုတ်ရန် နောက်သို့ တစ်လှမ်းဆုတ်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

သူသည် ပြေး၍ခုန်ဝင်လာ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လူ၏ ဇေတ်သီးလက်ဝါးများသည် ဝရစပ် ဈေးအမြင့်ဆုံး ဖဲက်သီးတစ်ချက် ထိုးရွှင်လိုက်သောအား ဈေးချင်းထန်မှာ လွင့်စဉ်သွားတော့သည်။

"ဝုန်း"

"ဒိ"

ပွဲသိမ်းလိုက်ကြောင်း အချက်ပေးခေါင်းသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

ရွှေနဂါးလီဆုရှင်း မျောစီးသွားသည်။

သူ့အကြီ အောင်ခဲ့ပြီဟုတ်ပါလော။

သူသည် ဖင်းယုအား လှမ်းကြည့်လိုက်၏။

ဖင်းယု မရှိတော့ချေ။

အခန်း (၁၀)

အရှုံးသခင်

ပြိုင်ပွဲသည် အံ့အားသင့်ရသည့် ပြိုင်ပွဲမျိုး ဖြစ်သွားရသည်။

ဤပွဲ၌ ဖူးချင်းယန် အနိုင်ရမည်ဟု ပွဲကြီးကြိုပ်သူများနှင့် အကဲဖြတ်ဒိုင်များက ယူဆထားကြသည် မဟုတ်ပါလော။

ပြိုင်ပွဲအကြီးအကဲတစ်ဦးဖြစ်သော နတ်စေခင်းအာတိုးအိုသည် အတွေ့အကြုံရင့်ကျက်သူဖြစ်၏။

သူသည် သခေါ်တော်ကြီးတစ်ဦးသည်းဖြစ်ခဲရာ ဖူးချင်းထန်၏ အောက်ပိုင်းကို စမ်းသပ်ကြည့်မလေ၏။

ဖူးချင်းထန်၏ ခန္ဓာကိုယ်အောက်ပိုင်းမှာ အေးစက်ခဲနေသည်။

www.burmeseclassic.com

နတ်မောင်း အတိုးအိုက—

"လူရှုံးသွားတာ မသွားရည်သားရည်မဟုတ်ဘူး။ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ပြင်းထန်တဲ့ဒဏ်ရာဒဏ်ချက် မရှိဘူး။ သူ့ရဲ့ အသက်တစ်ခု တိုက်ထားဘာပဲဖြစ်ရမယ်"

ထိုအခါ ချန်လင်းဘောက်က—

"ဆရာကြီးခင်ဗျား—ရှုံးတဲ့လူဟာ ရှုံးတာပဲပေါ့ခင်ဗျာ ရှုံးတဲ့လူ ဘာအတွက်ရှုံးတယ်ဆိုတာ အကြောင်းရှာနေ မလိုတော့ပါဘူး။ နိုင်တဲ့လူရဲ့ သိုင်းကျမ်းသာ ပေးအပ်လိုက်ပါတော့"

ထိုစကားကို ကြားရသောအခါ နတ်မောင်း အတိုးအိုက ဒေါသဖြစ်သွား၏။

သူသည် ပခနောင်းမပေါက်ချလိုက်ပြီး—

"ကျုပ် သိုင်းကျမ်းကို ရွှေနဂါးလီဆူရှင်းဖက်ကို လုံးဝ မအပ်နိုင်ဘူး"

"ဗျာ"

လီဆူရှင်းမှာ မျက်နှာကြီးမဲ့သွားလေ၏။

သူသည် နောက်သို့လှည့်ကြည့်လိုက်သောအခါ တောင်ကွဲလက်သီး အန်ရှီးနှင့် တစည့်တုန်ပေ့ချိတို့ ရှိနေသည်ကို မြင်တွေ့ရသောအခါ အားတက်သွား၏။

အန်ရှီးက လီဆူရှင်းအား အားပေးအားမြှောက်ပြုဟန်ဖြင့် လှုပ်ပြသည်။

"ကျုပ်တို့ သိုင်းကျမ်းမပေးရင် ချူကောင်...ယ်မှာကျင်းပခဲ့တဲ့ သိုင်းပညာပြိုင်ပွဲဟာ တရားမျှတတဲ့သိုင်းပြိုင်ပွဲ ဘယ်ဖြစ်တော့မှာလဲ"

အတိုးအိုက ဒေါသဖြစ်သွားလေ၏။

"တရားမျှတမှု ရှိမရှိဆိုတာ စစ်ဆေးပြီးမှသိမှာပေါ့ကွာ၊ စောင့်ကြည့်ကြပေါ့"

သိုင်းကျမ်းကို ဆုအဖြစ်ပေးရန် အုပ်စုက တောင်းဆိုသည်။

ပွဲအကြီးအကဲဖြစ်သော အတိုးအိုက သိုင်းကျမ်းပေးရန် ငြင်းဆိုသည်။

သူသည် ရှုံးနိမ့်သူ လူချင်းထန်အား စစ်ဆေးပြီးမှ သိုင်းကျမ်းကို ဆုအဖြစ် ပေးမည်ဟုဆိုသည်။

သိုင်းပြိုင်ပွဲ၏ အကြီးအကဲများဖြစ်သော ဟူတန်ဂိုဏ်း၊ ရှောင်လင်ဂိုဏ်း၊ မြေသလုံးအိမ်တိုင်ဂိုဏ်းနှင့် မြောက်ကျွန်းဝံဘက်တို့သည် သိုင်းကျမ်းကို စောင့်ရှောက်နေကြလေသည်။

လီဆူရှင်းသည် ပြိုင်ပွဲအကြီးအကဲများ၏ တင်းမာသော အခြေအနေကို သိရှိသွားသဖြင့် အလျှော့ပေးလိုက်ရသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကောင်းပါပြီ၊ ဒီလိုဆိုရင်လဲ ဆရာကြီးတို့စစ်ဆေးကြည့်ကြပါ၊ စစ်ဆေးပြီးရင်တော့ ကျုပ်တို့ သိုင်းကျမ်းဆုချီးမြှင့်ပါ"

ထိုသို့လူစုရုံးစုရုံးဖြစ်နေစဉ်သူတို့အနီးသို့ ဖင်းယုလျှောက်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့် လီဆူရှင်း ရင်တုန်သွားလေ၏

အလယ်၌—

ဖင်းယုသာ ဝန်ခံလိုက်ပါက အကြီးအကျယ် ပြဿနာနှင့် ရင်ဆိုင်ရပေတော့မည်။

လီဆူရှင်းသည် မျက်နှာရိပ်မျက်နှာကဲပြပြီး ဖင်းယုအား မေးငေါ့ထုတ်လိုက်လေ၏

"ဖင်းယု—ငါနိုင်လိုက်ပြီ ဖင်းယု"

"ငါတွေ့အားပဲ"

"နင် ဝမ်းသာသွားလားဟင်"

ဖင်းယုမှာ ဘာစကားမျှ မပြောနိုင်တော့ပေ။

အတန်ကြာမှ—

"နင် နိုင်ချင်တယ်ဆိုတော့လား၊ ပြီးတာပဲ"

"အေး…ငါနိုင်တယ် မဆိုနိုင်သေးဘူး၊ ပြိုင်ပွဲအကြီးအကဲတွေက ငါ့ကို သိုင်းကျမ်းပေးဖို့ မပေးသင့် ယှဉ်ချင်းထိန်းကို စစ်ဆေးဦးမယ်လို့ ဆိုတယ်၊ သူတို့ ယှဉ်ချင်းထိန်းကို စစ်ဆေးနေကြတယ်"

"အော်…အဲဒါ ဘာဖြစ်သလဲ"

"ငါ သိုင်းကျမ်းမရခင်မှာ နင် နှုတ်လုံဖို့တော့ လိုလိမ့်မယ်၊ နဂါးအဆိပ်အကြောင်းသိတဲ့လူဟာ နင်တစ်ယောက်တည်းရှိတာ၊ ဒီသတင်း ပေါက်ကြားသွားရင်တော့ နင်ပဲ တရားခံဖြစ်မှာ"

ဖင်းယုမှာ အကြီးအကျယ်ဖင် စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်ရနေမိသည်။

"နင် ငါ့ကို ကတိပေးထားအောင်ဆိုနေတာ"

"အေး…နင် သိုင်းကျမ်းကို လက်ခံရတဲ့အခါ ငါ့ကိုမပြောဘူးပေါ့"

ရွှေနဂါးလီဆူရှင်းမှာ အောင့်သက်သက် ဖြစ်သွားလေသည်။

သိုင်းကျမ်းကို ပေးသင့်မပေးသင့် စစ်ဆေးနေကြပြီဟုတ်သော။

ပြိုင်ပွဲအကြီးအကဲများသည် ယှဉ်ချင်းထိန်းကို စစ်ဆေးနေသည်။

သူတို့သည် ယှဉ်ချင်းထိန်း အဆိပ်မိအသည်းကို စစ်ဆေးတွေ့ရှိကြ၏

www.burmeseclassic.com

ယုချင်းထန်၏ မည်သူ အဆိပ်ခတ်သနည်း။

ပြိုင်ပွဲအကြီးအကဲများသည် ခေါင်းချင်းရိုက် တိုင်ပင်ကြသည်။

သူတို့သည် လီဆူရှုပ်း၏ မသက်သာကြမေ။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်—

လီဆူရှင်း၏ သိုင်းပညာသည် ယုချင်းထန်၏ သိုင်းပညာကို မမီသည်ကို သူတို့ သိသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

★

အခန်း (၁၁)

ထိုစဉ်—

ပင်းယုသည် ပြိုင်ပွဲအကြီးအကဲများ ခေါင်းချင်းရိုက် တိုင်ပင်နေရာသို့ ရောက်ရှိလာ၏။

"ဘိုးဘိုးတို့…ဘိုးဘိုးတို့"

သိုင်းပညာရှင်ကြီးများသည် လှည့်ကြည့်ကြ၏။

…တ်စေ့ခင်းအဘိုးအိုက…

"ဘာလဲ မိန်းကလေး"

"ကျွန်မ ထိစ်ခုစန်ခံချင်လို့ပါ ဘိုးဘိုးရယ်"

"ဘာများလဲကွယ်"

"ကျွန်မဟာ ပြိုင်ပွဲမစခင်တစ်နေ့မှာ ယုချင်းထန်ကို …ားခဲ့ပါတယ်၊ အဲဒီညနေခံပွဲမှာ သူ့ကို …

www.burmeseclassic.com

ဖွိုက်ခဲ့ပါတယ်၊ အဲဒီအရက်ခွက်ထဲမှာ ရွှေနဂါးလီဆူရှင်ပေးတဲ့ အဆိပ်ကို ကျွန်မ ထည့်ပြီးတိုက်ခဲ့မိပါတယ်"

နတ်ခေါင်းအဘိုးအိုသည် သက်ပြင်းချမ်လေ၏။

တရားခံ ပေါ်ပြီ။

ရွှေနဂါးလီဆူရှင်းက အဆိပ်ကိုပေး၍ ဖင်းယုက အဆိပ်အရက်ကို တိုက်ခဲ့ပေသည်။

တရားခံ တစ်ယောက်တွေ့တ်။

နှစ်ယောက်တောင် ဖြစ်သည်။

နတ်ခေါင်းအဘိုးအိုက ပြုံးသည်။

သူအသည် ဤအရေးကို ကြိုတင်မြင်ခဲ့သည်မှ မဟုတ်ပေ။

ထို့ကြောင့်....

သူသည် သိုင်းကျွမ်းကို မေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ယခု ယွှေချင်းထန့်သည် ခြေထောက်များ အေးစက်သည်။

သူသည် အောက်ပိုင်းသေသလို ဖြစ်သွားသည်။

နတ်ခေါင်းဘိုးဘိုးက...

"မိန်းကလေးရဲ့ အမှန်အတိုင်းဝန်ခံပြောဆိုတဲ့ သတ္တိကိုတော့ ဘိုးဘိုး လေးစားပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် မိန်းကလေး ကျူးလွန်တဲ့အပြစ်ကြောင့် ကာယကံရှင်ခမျာတော့ ဝေဒနာရှင် ဖြစ်သွားခဲ့ပြီ....

"ဒီတော့ မိန်းကလေး ကာယကံရှင် ကျေနပ်အောင်တော့ တောင်းပန်ဖို့ လိုလိမ့်မယ်"

ဖင်းယုက...

"ကောင်းပါပြီ ဘိုးဘိုး၊ ကျွန်မ သူ ကျေနပ်အောင် တောင်းပန်ပါ့မယ်"

ထိုအခါ နတ်ခေါင်း အဘိုးအိုသည် ပရိသတ်ထုကြီးကို ကြေညာတော့၏။

"ပွဲကြည့်ပရိသတ်ကြီး၊ ခင်ဗျား၊ အခု သိုင်းပြိုင်ပွဲဟာ ရေစုန်မျောသွားခဲ့ပါပြီ၊ မရိုးမသား ယှဉ်ပြိုင်တဲ့လူတွေကြောင့် သိုင်းပြိုင်ပွဲကြီးဟာ ပျက်စီးသွားခဲ့ပါပြီ....

"ယွှေချင်းထန့်ဟာ အဆိပ်ခတ်ခံရတဲ့အတွက် ဒီပြိုင်ပွဲမှာ ရှုံးနိမ့်သွားတာပါ၊ ကျုပ်တို့ပြိုင်ပွဲအကြီးအကဲတွေဟာ တတ်နိုင်သမျှ တရားမျှတအောင် ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့တယ်ဆိုတာ အခုပြိုင်ပွဲ ကြည့်တာနဲ့ သိသာပါတယ်....

"အဆိပ်ခတ်ခံခဲ့တဲ့ ပြိုင်ပွဲဝင်နှစ်ဦးအား တစ်ခါထပ်ပြီး ပြိုင်ပွဲကို ဆင်ဖို့ သတိပေးလိုက်ပါတယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပွဲကြည့်ပရိသတ် အများစုသည်တာခနဲ ဖြစ်သွားခဲ့လေကြသည်။

ထိုအချိန်တွင် စင်မြင့်ပေါ်၌ လှချင်းထန်း မရှိတော့ပေ။

လှချင်းထန်းသည် ခြေထောက်တစ်ဖက် ထော့နဲ့ထော့နဲ့ဖြင့် ပြိုင်ပွဲတွင်းမှ ထွက်ခွာသွားခဲ့လေပြီ။

သူသည် သိုင်းပြိုင်ပွဲဝင်ခဲ့ခြင်းမှာ ကျော်ကြားလိုခြင်း ကြောင့်ချည်း မဟုတ်ပေ။

ဤသိုင်းပြိုင်ပွဲမှ ရရှိသည့် ဆိုင်းကျမ်းဖိုး အသုံးပြု၍ ဆိုင်းလေးခတာအတွင်း ဆောင်းသူကယ်၊ မကောင်းသူမယ် ပြုကျင့်ရန် သိုင်းပြိုင်ပွဲဝင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ယခုတော့ ချုံဆောင်းနယ် သိုင်းပြိုင်ပွဲဝင်ခဲ့ခြင်းမှာ အမှားကြီး မှားခဲ့လေပြီ။

သူ့ စိတ်တခိုးချစ်မိသော ဖင်းယုသည် အဓိကတရားခံ တစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့လေပြီ။

လှသိုလ်ကံသည် လှုဘတ်၌ မရှိသဖြင့် လူကောင်းပဖော် မှ အခေါ်ခင်ချည်နှင့်သွားရလျက် ဒုက္ခိတဘဝသို့ ရောက်ခဲ့ရသည်မှာ သူသည် တရားနှင့်ဖြေသည်။

လှသည် ချုံဖြင်း သိုင်းပြိုင်ပွဲကွင်းဆို ကျော်ခိုင်းတာ ထွက်ခွာသွားခဲ့လေပြီ။

“ဆောင်းကနီ…ဆောင်းဆန်”

လှချင်းထန်းသည် သူ့အမည်ကို ခေါ်လိုက်ကြားသဖြင့် လှည့်ကြည့်မိ၏။

ဖင်းယုသည် ဖဓါနီကလေးကို ကိုင်ကာ ပြေးလာနေသည်ကို တွေ့ရ၏။

သူ့တာဝအား ဒုက္ခပေးခဲ့သည့် ဖဝါနီကလေးဆို တဖင်ခိုနိမ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

“ယူ—ယူချင်းဟာန်၊ ကျွန်မတို့ အတော် နာကြည်းသွားပြီ ဘား”

ဖင်းယုက စိုးရိမ်တကြီး မေးလေ၏။

ယူချင်းထန်တ…

“မနာကြည်းပါဘူး ဖင်းယုရယ်၊ ကုသိုလ်ကံ ဖန်သမျှ ပဲ ကံကိုပုံချပါတယ်”

“မဟုတ်ဘူးအစ်ကို…မဟုတ်ဘူး၊ ကုသိုလ်ကံမဟုတ်ဘူး၊ ရားခံက ဖင်းယုပါ အစ်ကို၊ ဖင်းယုမှာ အပြစ်ရှိပါတယ်”

“အစ်ကို ခွင့်လွှတ်ပါဘယ်ကွယ်၊ ဒါကြောင့် အစ်ကို ကို ပုံချပါစေ၊ အစ်ကို သွားတော့မယ်နော်”

ယူချင်းထန်သည် ကမုန်းနှင့် လမ်းမခွဲချင်ဆဖြင့် အလွန် ငြိုစ်ရသော စကားတို့ ပြောခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

“ဒါဆို အစ်ကိုမဝါနီကလေးနဲ့ ဘာဖြစ်လို့ ယူမသွားတာလဲ၊ ဘာဖြစ်လို့ ထားခဲ့ရတာလဲ”

“အစ်ကို့ ခမန်းသွားလို့ပါ၊ ညီလေး”

ဖင်းယုက လှမ်းမေးသည်။

ယူချင်းထန်သည် ဝေါနီကို လှမ်းယူပြီး လက်မောင်းတွင် ဖော်လိုက်သည်။

ဖင်းယုသည် ယူချင်းထန်၏ အပြုအမူကို ငေးကြည့်နေလေသည်။

ယူချင်းထန်က—

“ဖင်းယု ပြန်ရောက်တော့လေ၊ ကွင်းထဲက လူတွေလဲ ပြန်လာပြီ၊ တော်ကြာ မိုးမိဦးမယ်”

ဖင်းယုမှာ စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားသည်။

ယူချင်းထန်သည် သူမအပေါ် တကယ် စေတနာထားဖြစ်လေ၏။

ယူချင်းထန်၏စကားသည် ဖင်းယု၏ ရင်ဝအား မြားတစ်စင်းကဲ့သို့ စိုက်နစ်ဝင်သွားလေ၏။

“အစ်ကို... ဆယ်သွားတော့မလိုလားဟင်”

“ခြေဦးတည့်ရာပေါ့ ဖင်းယုရယ်”

“အို...”

ဖင်းယု စိတ်ထိခိုက်သွားလေ၏။

“ကဲ... သွားမယ်”

ယူချင်းထန်သည် သောနှံ့သောနှံ့ဖြင့် ကချွဲချွဲ ထွက်သွားလေ၏။

ဖင်းယုသည် ယူချင်းထန်ကို ကြည့်ပြီး ဝါးမြင်မပေါ်သို့ မျက်ရည်များ စီးကျလာသည်။

သူမသည် အမှန်တရားကို ဖွင့်ထုတ်ရဲသူ ဖြစ်သည်။

သို့သော် အချစ်တရားကိုတော့ မဖွင့်ထုတ်ရဲခဲ့ပါချေ။

★

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၁၂)

တယ်ဆင်ရှင်

တောင်းတင်တစ်ခိုဥ္ မိုးရိပ်များ ဆင်းလာ၏။

မကြာမီ မိုးကြိုးစစ်သံများ၊ မိုးခြိမ်းသံများ ကြားလာ
သည်။

"ဂျိမ်း...ဂျလိမ်း...ဂျလိမ်း"

ယူချင်းထန်သည် ထော့နဲ့ထော့နဲ့ဖြင့် ခမ်းလျှောက်လာ
နေလ၏။

"ဝေါ...ဝေါ...ဝေါ"

မိုးစသည် ရွာချလာလသည်။ သဲကြီးမဲကြီးစင် ရွာသွန်း
မိုးရွာသံများအကြားမှ မြင်းခွာသံသဲ့သဲ့က ပေါ်ထွက်
လာသည်။

"ခွပ်...ခွပ်...ခွပ်"

"ခွပ်...ခွပ်...ခွပ်"

မကြာမီ မြင်းစီးအမားလူတစ်စုသည် ဘွားခနဲပေါ်ထွက်
လာလေ၏။

သူတို့သည် ထော့နဲ့ထော့နဲ့ လမ်းလျှောက်နေသော ယူ
ချင်းထန်အား မြင်းဖြင့်တိုက်ချလိုက်၏။

"အား"

ယူချင်းထန်သည် လွင့်စဉ်သွား၏။ သူသည် လမ်းဘေး
ကျင်းထဲသို့ ထိုးကျသွားသည်။

"ဟား...ဟား...ဟား"

"အကျိုးက တယ်ဟုတ်ပါလား၊ ရွှံ့တောထဲတို့ ထိုးဆွဲ
သွားတာပဲ"

ယူချင်းထန်သည် သူ့အား လှောင်ပြောင် ရယ်မောသူ
အား လှမ်းကြည့်လိုက်၏။

သူ့အား မြင်းနှင့် တိုက်ချသူမှာ အန်ရှီးနှင့် တပည့်ထူနှိ
ချိတို့ဖြစ်နေ၏။

ယူချင်းထန် သိလိုက်ပြီ။ ယခု လာသူများမှာ တောင်တွဲ
ထ်သီးဂိုဏ်းအားများပေတည်း။

သူတို့သည် ပြိုင်ပွဲ၌ ရှုံးနိမ့်ရသည့်အတွက် ဆက်ခေး
ယူရန် လိုက်လာခြင်းသာ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

သူသည် အတွင်းအား လုံးဝမရှိတော့ချေ၊ သူတို့ပြိုးဆွဲ
ပေတော့မည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထောင်ကွဲလက်သီး ဂိုဏ်းသားများသည် မြင်းဖေ
ဆင်းလာပြီး လူချင်းထပ်အား လှုပ်ရိုက် ကြလေတော့
သည်။

"ဗုန်း"

"ဒိုင်း"

"အား"

ယွန်းထန်မှ ခြေထောက်ချည်နှောင်နေသလို ဖြစ်နေသ
သူတို့၏ဂိုဏ်း ခိုက်မှုမှာ အလုံးအရင်း ခံရတော့သည်။

ရှိ အလုံးလုံး ဖြစ်နေသည်။

ထိုအခိုက်...

"တော့...ရပ်လိုက်စမ်း"

ထိုနေရာသို့ ရောက်ရှိလာသူများကား ဟူတန်ဂိုဏ်းချု
ကြီးနှင့် ရဲဇော်မ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးတို့ပင်တည်း။

"မင်းတို့ ဘာလာလုပ်နေကြတာလဲ"

"ဒီကိစ္စက တပ်ယောက်ချင်း ဘာဖြစ်လို့ စိုင်းနှိပ်နေရ
တာလဲ၊ ဖယ်လမ်းသို့ ယ်သွားကြစမ်း"

ဟူတန်ဂိုဏ်းချုပ်နှင့် ရဲဇော်မ ဂိုဏ်းချုပ်တို့က အ
အားလိုက်၏။

သို့သော် ထောင်ကွဲလက်သီးဆရာကြီး အန်ရှီက
အခွင့် ရယ်သည်။

"ဟား...ဟား...ခင်ဗျားတို့ ... သို့လာမိး ကိုယ် အေး
အေး အေးဆေးဆေး ဒါပြီး ပွဲကျင်းနေတဲ့ကျွန်ုပ်မဟုတ်
ဘူး၊ ဘယ်သူ့ကိုမှ အမိန့်ပေးနေစရာမလိုဘူး"

ဟူတန်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး မျက်မှောင်ကြုတ်သွားလေ၏။

"အန်ရှီ...ဘာသိပြောလိုက်တာလဲ"

"ဘယ်လို ပြောရမလဲ၊ ကျုပ်ပြောတာ ရှင်းရှင်းလေးပဲ"

ဟူတန်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးနှင့် ရဲဇော်မ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးတို့သည်
ရှေ့သို့ ခုန်ဝင်လာကြလေ၏။

ထောင်ကွဲလက်သီး ဆရာကြီး အန်ရှီနှင့်သူ့ တပည့်များ
သည်လည်း လက်နက်အသီးသီးဖြင့် ဆွဲထုတ်လိုက်ကြ၏။

"ဝှီး"

"ဝှစ်"

"ရှမ်း"

"ဝင်တိုက်"

အမိန့်ပေးသံဆုံးသည်နှင့် တဝှီးဝှီး တဝှစ်ဝှစ်ဖြင့် ဝင်
တိုက်ကြတော့သည်။

သူတို့သည် ရက်ရက်စက်စက် တိုက်ခိုက်ကြ၏။

"ဂုန်း"

"ဝှီး"

"အား"

တိုက်ခိုက်သူအားလုံး ပြန်ထွက်ကုန်သည်။

www.burmeseclassic.com

ဤနှစ်ယောက်ဖြို လွယ်လွယ်နှင့် တိုက်မရမှန်း သိလွှား
ကြသည်။

"လာကြလေကွာ"

ဟူတန်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက လက်ယပ်ခေါ်လိုက်၏။

တောင်ကွဲလက်သီး ဂိုဏ်းသားများသည် ဟူတန် ဂိုဏ်း
ချုပ်ကြီးနှင့် ရသေ့မ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကို သုံးယောက်စီ ဝိုင်း
လိုက်ကြ၏။

ထို့နောက် ဓါးနှင်း အော်ဟစ်ပြီး ဝိုင်းဝန်း ထိုးခုတ်
ကြလေတော့သည်။

"ကျား"

"ဗွီး"

"ဗွန်း"

အားလုံး လွင့်စဉ်သွားကြ၏။

ထိုအခါ တောင်ကွဲလက်သီး သိုင်းဆရာကြီးမှာ မခံနိုင်သော
တော့ချေ။

သူ ဓါး ဝင်တိုက်ရတော့သည်။

★

အခန်း (၁၃)

ဟူတန်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးနှင့် လက်ဝါးချင်း ယှဉ်ရိုက်လိုက်
သည်။

"ဝုန်း"

အသံကြီးဟိန်းထွက်လာသည်။ တောင်ကွဲလက်သီး သိုင်း
ဆရာကြီး ဒယီးဒယိုင်ဖြင့် နောက်ဆုတ်သွား၏။

အန်ရှီ၏ လက်ခေါင်းတင်ဖက်သည် တွဲလွဲကျသွား၏။
သူတို့သည် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးနှစ်ယောက်တို့ ယှဉ်တိုက်၍ မရ
မှန်း သိသွားလေပြီ။

အန်ရှီသည် လှည့်ပြေးပြီး မြင်းပေါ်ခုန်တက်လိုက်၏။
"အားလုံးဆုတ်ကြ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူ့ ... များလည်း အားလုံး မြင်းပေါ်သို့ ရုတ်တရက် ပြေးတက်ကြ၏။

ထို့နောက် ကခွပ်ခွပ်ဖြင့် မြင်းများကို ဒုန်းစိုင်းနှင်ပြီး တောင်ကလေးချက် ခေါက်လိုက်သည်။

ဟူတန်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးသည် ထွက်ပြေးသွားသည့် လူများကို ကြည့်ပြီး မတောက်တခေါက် ခေါက်လိုက်သည်။

"ထွီ ...လူလွန်မသားတွေ၊ နိုင်တဲ့လူကျတော့ အနိုင်ကျင့်ချင်လို့လာကြတာ"

ဟူတန်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးနှင့် ဧဒေသ မဂိုဏ်းချုပ်ကြီးတို့သည် ရွံ့အိုင်ထဲ၌ လဲကျနေသော ယွန်ချင်းသန့်ဆီသို့ လျှောက်သွားကြ၏။

ယွန်ချင်းသန့်မှာ တစ်ကိုယ်လုံး ဗွက်များ လူးဖေနေသဖြင့် လူရုပ် မပေါ်တော့ပေ။

သူသည် မွက်ညွှ အတွင်းမှ လူးလဲထပြီး ဟူတန်ဂိုဏ်းချုပ်နှင့် ရပ်သ မဂိုဏ်းချုပ်ကြီးတို့အား ဂါရဝပြုလိုက်လေသည်။

ဟူတန်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက—

"မင်း အန္တရာယ် မရှိတော့ပါဘူးကွာ"

"ကျေး... ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာကြီး၊ ဆရာကြီး ဆရာကြီးတို့ကို ဂါရဝပြုပါတယ်ခင်ဗျာ"

"ဒေါ်ကြီး၊ ဖင်းယာ မိုးပြို... သီးယွန်ချင်းသန့် မတွေ့ဘူး"

"ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျာ"

"မင်းဘယ်ကိုဖြစ်လာတာလဲ"

"ဆရာကြီးတို့ ချိုကင်းသိုင်းပြိုင်ပွဲ ... လေ့လာဖို့ ကြွလာခဲ့ကြ သူလားခင်ဗျာ"

"ဟုတ်တယ်.... ငါတို့ဂိုဏ်းသား ... ရှင့်သိုင်းသမားချူးလူနဲ့ ရှိတော့ ကိုယ်ခေးလှယ်လွှတ်တာပေါ့။ ငါတော့ ...ကို ...ပါ"

"ဒီလိုဖြစ်ရင် အဖြစ်မှန်ကို ဆရာကြီးတို့ မသိကြသေးဘူးပေါ့၊ ဒီလိုပါခင်ဗျာ၊ သိုင်းပြိုင်ပွဲ နောက်ဆုံးပွဲစဉ်မှာ ကျွန်တော် တက်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်ခွင့်ရခဲ့ပါတယ်၊ အဲဒီပြိုင်ပွဲမှာ နဂါးအဆိပ်နဲ့ လှုပ်ကြံခံရလို့ ကျွန်တော် ရှုံးနိမ့်ခဲ့ရပါတယ်ခင်ဗျာ"

"မင်း အခု ဘယ်ကိုသွားမလို့လဲ"

"ကျွန်တော်... ဘယ်ကိုသွားရမှန်း မသိသေးပါဘူး ခင်ဗျာ"

"ဒါဆိုရင် မင်း ဟူတန်ဂိုဏ်းကိုလိုက်ခဲ့ပေတော့၊ ငါတို့လဲ ချိုကင်း သိုင်းပြိုင်ပွဲကို မသွားတော့ဘူး၊ ဟူတန်ဂိုဏ်းဌာနချုပ်ကို ပြန်ကြတော့မယ်"

"ကျေး ...ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ခင်ဗျာ၊ ဆရာကြီးတို့ ရှိခိုးလိုက်ပါတယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မလိုပါဘူးကွာ"

ဆရာကြီးသည် လူအား ဆွဲထူမ,လေ၏။

"မင်းမှာ မိနေတဲ့အဆိပ်ဖြို ဟူတန်ဂိုဏ်းရောက်ရင် ငါ ထုတ်ပေးစေါ့မယ်၊ စိတ်အေးအေးသာ ထားပေတော့"

ယူချင်းထန်မှာ ပျော်သွားသည်။

သူ့မှာ မှီခိုစရာရရှိသွားပြီ မဟုတ်ပါလား။

ဖင်းယုတို့ကော မှထားရဦးမည်။

★

အခန်း (၁၄)

ဖြေရခက်သောအဖြေ

လီဆူရှင်းတား ဒေါ်ဆများ တခွင့်ငွေ့ မလခင်ကျွမ်း ခံနေရ၏။

ဖင်းယုက အမှန်ကို ဝန်ခံလိုက်သဖြင့် သူသည် မစတစ်တရား ပြုလုပ်သူ တစ်ယောက် ဖြစ်သွားလေပြီ။

သူ့အား အထက်ဆမ်းသိုင်းလောကမှ ဆေးဖော် [illegible] မလုပ်[illegible]တော့ချေ။

"တော်တီ... သင်းကြောင့် ငါဒုက္ခရောက်ရတယ်၊ ငါ့ အကြောင်းခြကြောင်း သိရမယ်ဟေ့"

ဖင်းယုသည် လီဆူရှင်းအခြေ[illegible]င်း သိသဖြင့် စိုးရိမ်နေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လီဆူရှင်းသည် နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ဒုက္ခရောက်စေအောင် လှုပ်နိုင်မည်ကိုသိသဖြင့် သူ၏ယခု လီဆူရှင်းကို မကြောက်အည်း

ဖင်းယုဘည်းခိုနေသောအခန်းဆောင်တွင် ဖင်းယု၏ အကိတော်သား အခုဘာမျှားများ ခေါင်ရှောက်နေကြသည်။

လီဆူရှင်းဘသည်း ဖင်းယုလျှိုတွေ့ရန်ချောင်းနေသည်။

သူသည် သိုင်းကျမ်းကိုအည်းမရ၊ ဖင်းယု အချစ်ကိုလည်း မရသဖြင့် ဖွတ်မရ ဓားဇဆုံးဖြစ်နေသည်။

သူသည် ဖင်းယုအချစ်ကို အကြမ်းနည်းဖြင့် ရယူရန် မိုက်ဖြတ်ထားခဲ့သည်။

ဖင်းယုကလည်း လီဆူရှင်း၏ရန်ကိုရှောင်သည်။

သူမသည် အမြှင်သို့ထွက်လျှင် ညနေစောင်းပိုင်းစ အချိန်ထွက်သည်။

ရှမ်ဖျက်၍ထွက်သည်။

"မတ"

သစ်ပင်နောက်ကွယ်မှ ထွက်လာသော လူရိပ်တစ်ခုသည် သူမအား လှမ်းခေါ်မလေ၏။

သူမသည် လီဆူရှင်း၏အသံမှန်း ရိပ်မိ၏။

သူမသည် ရှောင်ထွက်ရန် ကြိုးစားသော်လည်း ခေါင်းစည်းပဝါအား လီဆူရှင်းလက်သို့ ပါသွားလေပြီ။

"ဟား...ဟား...ဟား ကြောက်နေသလား ဖင်းယု၊ လှုပ်ထားတွဲကိုမှ နင်သိမယ် မဟုတ်လား"

"အို... ဘာကိစ္စလဲ ငါ့အားမှသိဘူး"

နင်...အခုအသဲဟန်မဆောင် နေတုန်း ပါသေးဖင်းယု၊ နင်တမှ ဟန်ဆောင်လို့မရဘူး၊ နင် ဗိုလ်ပုံအသည်မှာ ဝန်ခံခဲ့တာ ငါ့ဘဝပျက်ပြီ...

"ဘာဆိုတာလဲ သိုင်းကျမ်းကို မရတော့ဘူး"

ဖင်းယုသည် လီဆူရှင်းလက်ထဲမှ လွတ်မြောက်ရန်ကြိုးစားမနေ၏။

နင် ငါ့အခေါ်ထပ်ပြီး လိမ်ညာလို့မရတော့ဘူးဖင်းယု၊ နင် ငါ့ကို လက်ထပ်ရမယ်"

လီဆူရှင်းသည် ဖင်းယုဆက်သို့ ဆွဲလိုက်၏။

"ဖြန်း..."

ဖင်းယုက လီဆူရှင်း၏ပါးကို ရိုက်ချလိုက်၏။

လီဆူရှင်း၏မျက်နှာမှာ ရုတ်တရက် ဖြူသွား၏။

ထို့နောက်...

နီမြန်းလာသည်။

လီဆူရှင်း၏ဒေါသကား ပေါက်ကွဲထွက်လာလေပြီ။

"ငဲ မြွေဟောက်မ"

သည် ဖင်းယု၏ လက်ပါးဖြင့် ရိုက်နှက်လိုက်၏။

"ဝုန်း"

"ဝုန်း"

"အား"

www.burmeseclassic.com

ဖင်းယုသည် လီဆူရှင်း တိုက်ခိုက်တော့မည်ဟု သိ
သဖြင့် ရှောင်လိုက်ပြီး ပြန်လည်တိုက်ခိုက်သည်။

ထိုအခါ…

လီဆူရှင်းမှာ မမျှော်လင့်ဘဲ ခံလိုက်ရသည်။

သူ၏ဒေါသအရှိန်ကား အလွန်ကြီးမားစွာ ပေါက်ကွဲ
ရလေပြီ။

လီဆူရှင်းအသည် ဖင်းယုဆို လျှော့မတွက်တော့ချေ။

သူမသည် တေဇောသက်ဝါး ဖင်းယု မဟုတ်ပါလော။
လီဆူရှင်းသည် အတင်းတိုက်ခိုက်တော့၏။

ဖင်းယုမှာ ခံစစ်ဖြစ်နေတော့သည်။

လီဆူရှင်းသည် ဒေါသဆို့ထိန်းချုပ်ပြီး တိုက်ခိုက်သည်
သူ၏ လက်ဝါးရိုက်ချက် တစ်ချက်သည် ဖင်းယု၏မျက်နှ
ရှပ်တိုက်သွားသည်။

"ဗွီး"

"အား"

ဖင်းယုမှာ မျက်လုံးပြာဝေသွားသည်။

သူမ မှောင်ကျသွားသည်။

ဘာတစ်ခုမှမမြင်ရတော့ပေ။

သူမ၏မျက်လုံးများ နဂါးငွေ့အဆိပ် သင့်ခဲ့လေပြီ။

လီဆူရှင်းသည် သူ၏လက်ဝါးတွင် နဂါးငွေ့အဆိပ်
အမြဲတမ်း သုတ်လိမ်းထားလေ့ရှိ၏။

ထိုအဆိပ်ခိုးက မျက်လုံး၏ရိုက်မိသဖြင့် ဤသို့ မျက်လုံး
မြင်ရခြင်းဖြစ်သည်။

ဖင်းယု လန့်သွားသည်။

သူမ အကူအညီ တောင်းရတော့သည်။

"ကယ်ကြပါဦး…ကယ်ကြပါဦး"

ထိုအခါ…

တည်းခိုဆောင်အတွင်းမှ အစောင့်များ ပြေးထွက်လာကြ
သော၏။

လီဆူရှင်းသည် သူ့အကြံမအောင်မြင်တော့ကြောင်း သိ
သွားလေပြီ။

သူသည် အမှောင်ထဲသို့ ပြေးဝင်သွားခဲ့လေ၏။

အစောင့်များသည် ဖင်းယုအား ကယ်တင်သွားနိုင်ခဲ့လေ
သည်။

☆

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၁၃)

ဟူတန်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးသည် မျက်မှောင်ကြုတ်၍ စဉ်းစား
နေ၏။

ယခုညီ ယူချင်းထင်၏ နောက်ကိုယ်မှ နဂါးအဆိပ်မှုသ
ထွက်စေရန် ကုသခဲ့၏။

အဆိပ်များသည် လုံးဝထွက်ချေ။

ထို့ကြောင့်—

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး စဉ်းစားနေခြင်းဖြစ်သည်။

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးသည် စဉ်းစားပြီး သူ၏ ဂိုဏ်းတူညီ
သော တန်တင်းလျှောင်အား မေးမြန်းလေ၏။

"နဂါးအဆိပ်ဟာ တော်တော် ထူးဆန်းတယ်၊ ဒါ ဒီ
အဆိပ်ကို ထုတ်မပေးရင် မရဘူး၊ ခင်း စဉ်းစား ကြည့်ပါဦး"

တန်တင်းလျှောင်က—

"သူ့အဆိပ်ကို မထုတ်နိုင်ရင်တော့ သူဟာ လူဖြစ်ရှုံးပြီ
ပေါ့ အစ်ကိုကြီး"

"လူဖြစ်ရှုံးပြီပေါ့"

"နဂါးအဆိပ်ဟာ အင်မတန် ကြောက်စရာကောင်းတယ်
ဆိုတာကော့ ကျွန်တော် ကြားဖူးတယ်၊ တွေ့တော့ မတွေ့ဖူး
ဘူး၊ ဒါပေမယ့် အခုတော့ ကိုယ်တွေ့ တွေ့နေရပြီ"

"ဟုတ်တော့ ဟုတ်တယ်၊ ဒီအဆိပ်ဟာ အင်မတန်
ကြောက်စရာကောင်းတယ်၊ ဒီလိုအဆိပ်မျိုးဟာ နဂါးမျိုး
ထဲကိုင်းမှာ မရှိကြဘူး"

"ဒီအဆိပ်ဖြေဆေးရှိ ဖော်လို့မရဘူးလား"

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက ဖြည်းညင်းစွာ ခေါင်းယမ်းလေ၏။

"မတွေ့ဘူးလေကွယ်၊ ဒီအဆိပ်ဖော်စပ်စဉ်တုန်းမှာ တစ်
ယောက်စပ်ကြရတယ်၊ ဒီအဆိပ်ဖြေဆေးဟာ ရွှေ
ပါး လီသင်ကူဆီမှာ ရှိလိမ့်မယ်"

ဟူတန်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးနှင့် တန်တင်းလျှောင်တို့သည် လျို့
ဝှက်ခြင်းအဝင်ခဲ့သော စကားတို့ကို တီးတိုးပြောဆိုနေ
ကြလေ၏။

ဟူတန်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးသည် ယူချင်းထင်၏ ...
[illegible]

www.burmeseclassic.com

သို့သော်...

လှချင်းထန် ရင်ထဲတွင်းမှ အဆိုင်များစွာတော့ တွေ့

ချေ။

လှချင်းထန်မျှ ခြေတစ်ဖက် ထော့နဲ့ ထော့နဲ့ဘဝ

မပျော်တော့ချေ။

ယူချင်းထန်သည် သူ့အား ဇာယ်တင်ခဲ့သော ဟူထ

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးအား လွန်စွာကျေးဇူးတင်ခဲ့သည်။

သို့သော်...

သူ စိတ်ပျက်ရသော ကိစ္စတစ်ခုတော့ရှိသည်။

ထိုကိစ္စမှာ ဟူတန် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးတရော ရသေ့မ ဂိုဏ်း

ချုပ်ကြီးတစ်ပါး မကြာခဏမေးတတ်သည့် မေးခွန်းအတွက်

ဖြစ်သည်။

"မိုးပြိုလက်သီးသိုင်းကို ဘယ်ဆရာက သင်ပေးသလဲ"

ထိုမေးခွန်းကို ယူချင်းထန် မဖြေပေ။

အမြဲတမ်း ခေါင်းရှောင်ခဲ့သည်။

သို့သော်...

လူတို့ မယုံကြည်ကြသည်ကို ယူချင်းထန် မကောင်းမြင်

သည်။

ထိုမေးခွန်းကို လှချင်းထန် မဖြေနိုင်ပေ။

အလွန် အရေးကြီးသော လျှို့ဝှက်ချက်ဖြင့် ဖော

စေသည်။

သူ ဟူဘန်ဂိုဏ်းတွင် နေထိုင်ရသည့်အချိန်အတွင်း ရှ

နေထိုင်ရခက်သည့်အချက်မှာ ဤတစ်ချက်ဖြစ်သည်။

သူတို့ကလည်း ဤမေးခွန်းတွေ့သာ မေးသည်။

ဤမေးခွန်း၏အဖြေသည် ယူချင်းထန်၏ရင်တွင်း၌ ရှိနေ

ပါသည်။

သို့သော်...

ယူချင်းထန် မဖြေနိုင်ပေ။

★

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၁၆)

ဆိုင်းတျော်သူခိုး

ဖင်းယုဟာ မျက်မမြင်ကလေး ဖြစ်သွားပေပြီ။

သူမသည် အားငယ်မိသလို ဖြစ်ရသော်လည်း သူမအပေါ် ၌ ရက်စက်ခဲ့သော ရွှေနဂါး လီဆူရှင်းအပေါ်တော့ အ မကျေပေ။ သူမသည် အံကြိတ်မိလေ၏။

သူမသည် ရွှေနဂါး လီဆူရှင်းကို လက်စားချေရန် ဆုံး ဖြတ်ထားသကဲ့သို့ သူမကြောင့် ဒုက္ခိတဘဝသို့ ရောက်သွား သော ယူချင်းထန်နှင့် လိုက်ရှာရန်လည်း ဆုံးဖြတ်ထားလေ သည်။

သူမသည် လီဆူရှင်း၏ စကားကို ယုံမှတ်ပြီး သူ့ဆုံးရှုံးမှု နာကြည်းခဲ့မိသည့် အမှားအတွက် နောင်တရမိသည်။

"နင် ဘာတွေစဉ်းစားနေတာလဲ ဖင်းယု"

သူမ၏ ငယ်သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ ရှယ်ယုက မေးလေ၏။

"ငါ ယူချင်းထန်ကို သတိရနေမိလို့ပါ ရှယ်ယုရယ်"

ဖင်းယုက သူငယ်ချင်းဖြစ်သူကို အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံလိုက် လေ၏။

ရှယ်ယုက သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ၏ ဇာတ်မြစ်ကို သိထားသဖြင့် အံ့မကြောင်တော့ချေ။

"ခုအားဖြင့်လေ၊ ချိုတင်းနယ်မှာ အခုအထိ သူ့အကြောင်း ကြားရတော့ဘူးဆိုတော့ သူသေပြီလား မသိဘူးနော်"

"အို...သူ မသေနိုင်ပါဘူး ရှယ်ယုရယ်"

"နင်က ဘယ်လိုလုပ်သိသလဲ"

"ငါ့အားရိုသဲမှာ သူ့ကိုမြင်နေရတယ်၊ သူက ငါ့ကို ခွင့် လွှတ်တယ်တဲ့"

ရှယ်ယုသည် မျက်မမြင်ဖြစ်ခဲ့သည့် ဖင်းယုကိုကြည့်ပြီး စိတ်မဲ့မောခြင်းဖြစ်မိသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဖင်းယုသည် ယူချင်းထန်နှင့် အကြောင်း မပြောရမည်ဆိုလျှင် ထမင်းမစား ဟင်းမစား ဖြစ်တတ်သောကြောင့် ပေတည်း။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူတို့နှစ်ယောက်အကြောင်း ချုံကင်းနယ် သိုင်းသမားတိုင်း သိရှိကြသည်။

တစ်ယောက်ကတစ်ယောက်အား လုပ်ကြံခြင်း ဖြစ်သောသည်။ လုပ်ကြံခံရသူကလည်း လုပ်ကြံသူအား မုန်းတီးခြင်းမရှိသည်ကို သိရှိခဲ့ကြရလေသည်။

အခုတော့ တစ်ဦးကအသည်း ဒုက္ခိတဖြစ်၊ တစ်ဦးကအသွေး မျက်မမြင်ဖြစ်ကာ ဝေးကွာသွားခဲ့ကြလေပြီ။

ချစ်သူနှစ်ဦးအား ဤသို့ ဖြစ်ခဲ့သူကား ရွှေနဂါးလီ ရှင်းပေတည်း။

လီဆူရှင်း သည်သည့်နေရာသို့ ရောက်နေသနည်း။

လီဆူရှင်းအား သိုင်းပြိုင်ပွဲ၌ မရလိုက်သော သိုင်းကျမ်းနောက်သို့ တကောက်ကောက် လိုက်နေခဲ့သည်။

ထိုပြိုင်ပွဲသို့ ရောက်ရှိလာသည့် လီဆူရှင်း၏ စိတ်ရည်ရွယ်ချက်နှစ်ခုသာ ရှိသည်။

တစ်ခုမှာ၊ သိုင်းကျမ်းလက်ဝယ်ရရှိရေး ဖြစ်ပြီး တစ်ခုမှာ ဖင်းယု၏ အချစ်ရရှိရေးဖြစ်သည်။

ယခုမူ သိုင်းကျမ်းအသည်းအေတိလွတ် ဖင်းယု၏ အချစ်ကိုလည်း မရခဲ့တော့ချေ။

ယခုအခါ လီဆူရှင်းသည် သိုင်းကျမ်းနောက်သို့ ခြေရာကောက် လိုက်နေ၏။

သိုင်းကျမ်းရှိနေသည့်နေရာကို သူသိရှိခဲ့ရသည်။ သတင်းထူခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် သူသည် သိုင်းကျမ်းနောက်သို့ လိုက်ခဲ့လေသည်။

သူသည် အဆောက်အအုံကြီး တစ်ခုအနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာခဲ့လေသည်။

လူသည် တစ်ကိုယ်လုံး အနက်ရောင်ဝတ်ဆင်ပြီး ညအမှောင်နှင့် တစ်သားတည်းဖြစ်စေရန် သူ့ကိုယ်သူ ပြင်ဆင်ထား၏။

သူ ခြံဝင်းနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာခြင်းကို အစောင့်တာ ရိပ်မိသွားခြင်လိုက်သည်။

"ဟိတ်...ဘယ်သူလဲ"

"ငှစ်"

"အ..."

အမှောင်ထဲ၌ အလင်းတန်းကလေးတစ်ချက် ဖြတ်ပါလာပြီး အစောင့်သည် အော်ဟစ်မည်အချိန်ပင်မရဘဲ လဲကျသွားလေသည်။

အစောင့်၏ လည်မျိုမှ အဆိပ်လက်နက်ပုန်းတစ်ချောင်းစိုက်နစ်ဝင်နေ၏။

သူသည် ခြံဝင်းထဲ၌ ဖျတ်ခနဲ ခုန်ဝင်လိုက်ပြီး အဆောက်အအုံအဘားသို့ လျှင်မြန်စွာ ထိုးကပ်လိုက်၏။

www.burmeseclassic.com

ထိုအခါ အစေခံတစ်ဦးကလည်း ခုန်ဝင်လာသည်။

သူ၏လက်သည် လျှပ်စစ်ပြက် လှုပ်ရှားသွား၏။

"အ..."

ထိုအစေခံလည်း သေဆုံးသွားသည်။

ထိုအစေခံ လဲကျသံကို အပေါ်မှ ကြားဟန်တူသည်။

"ဟေ့...စလေ...ခလေ"

အစေခံသုံးယောက်သည် လှေကားကို အပြေးခေါ်ရင်း အောက်ဆင်းလာကြလေ၏။

"ဝုန်း"

အစေခံသုံးယောက်ရှေ့မှ မီးခိုးမှိုင်းကြီးများ ထကြွသွားသည်။

အစေခံသုံးယောက်သည် ပြိုလဲကျသွား၏။

လီဆူရှင်းသည် ယခုမှ ကင်းစောင့်များကို ရှင်းလင်းနိုင်ခဲ့လေပြီ။

သိုင်းကျွမ်းကို စောင့်ရှောက်နေသူ မည်မျှရှိနေကြောင်း လီဆူရှင်း မသိပေ။

"ဒိုး"

"ဝုစ်...ဝုစ်"

ကြိုးဘပ်ဆူးဝိုင်းကြီးတစ်ခုသည် အမှောင်ထဲသို့ ပြေးဝင်လာသဖြင့် လီဆူရှင်းသည် မြေကြီးပေါ်သို့ ဝပ်၍မှောက်ချလိုက်သည်။

သူ ပြန်ထသောအခါ လူတစ်စုသည် သူ့အားဝိုင်းရံထားကြလေပြီ။

"ဒိုး"

"ရွှမ်း...ရွှမ်း"

သူသည် ဓားကို ဝှေ့ယမ်းလိုက်၏။ သွေးများရဲရဲခနဲ ကျသွား၏။

သူသည် ရန်သူများအကြားမှ တိုးထွက်ရန် ကြိုးစားလိုက်သည်။

"ဝုန်း"

လူဘီလူးကြီးတစ်ယောက်သည် လီဆူရှင်းကို လက်ဝါးဖြင့် ရိုက်ချလိုက်၏။

"ဟား...ဟား...ဟား"

လူဘီလူးကြီးက တဟားဟားရယ်မောသည်။

လူဘီလူးကြီးသည် ဓားနားရှိ ကြီးမားသော ပန်းအိုးကြီးတစ်လုံးကို မြှောက်ပြလိုက်သည်။

"ဂွပ်"

"မင်း ငါ့ကို ရှောင်နိုင်ရင် ရှောင်စမ်း"

လီဆူရှင်းသည် လူဘီလူးကြီးကို ပြေးဝင် တိုက်ခိုက်တော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လူ့ဘီလူးကြီးသည် လီဆူရှင်းအား ဖမ်းဆုပ်ရန်ကြိုးစားသည်။

ထိုအခါ လီဆူရှင်းက လူ့ဘီလူးကြီး၏ မျက်လုံးနှစ်လုံးအား ထိုးဖောက်လိုက်ပြီး ယကီဓါးဖြင့် ရိုက်ချလိုက်သည်။

"ဝုန်း"

"အား"

လူ့ဘီလူးကြီးမှာ လွင့်စဉ်ထွက်သွားတော့၏။

★

အခန်း (၁၇)

သိုင်းပညာ ဂိုဏ်းပေါင်းစုံအဖွဲ့ချုပ်။

အဖွဲ့ချုပ်တည်ရှိရာမြို့ကား ချင်ကောင်းမြို့ဖြစ်ပေသည်။

ထိုဆိုင်းဘုတ် တည်ရှိရာ အဆောက်အအုံရှေ့၌ လူများ စုရုံး ဖြစ်နေကြသည်။

ဆိုင်းဘုတ်သည်လည်း ကျိုးပဲ့ပျက်စီးနေ၏။

အဖွဲ့ချုပ်ဆိုင်း တစ်ဦးတစ်ယောက်က ဖျက်ဆီးသွားပြီဟူသော သတင်းကို ကြားရသောအခါ သိုင်းပညာရှင်ကြီးများသည် သီးသီးရောက်ရှိလာကြ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လူအုပ်ကြီးကို အစောင့်များက ဖယ်ရှားပြီး သိုင်းပညာ[illegible] ရှင်ကြီးများအားပြသသဖြင့် အဖွဲ့ချုပ် မျက်နှာစာသားအကြ[illegible] အချယ် ပျက်စီးနေသေပြီး

''ဒါဟာ လီဆူရှင်းရဲ့လက်ချက်ပဲ၊ သေဆုံးတဲ့ အစော[illegible] ခေါ့ယာ အချို့ အဆိပ်သင့်ပြီး သေနေကြတယ်၊ နှ[illegible] အဆိပ်ဆိုတာ မြင်ရုံနဲ့ သိနိုင်တာပဲ''

နတ်ခေါင်း အဘိုးအိုသည် အံကြိတ်၍ ပြောလိုက်[illegible] သည်။

''တဲ… အထဲဝင်ကြမယ်၊ သိုင်းကျမ်းကို ရှာကြ[illegible] ဝှက်ထားတဲ့ နေရာမှာ ရှိသေးရဲ့လားဆိုတာ ရှာကြ[illegible] လီဆူရှင်းက သိုင်းကျမ်းကို သူ့လက်ထဲ အပ်ဖို့ပဲ ပြော[illegible] တာပဲ''

အစောင့်များ၊ သိုင်းပညာရှင်များအားလုံး အဆောင်[illegible] သို့ တက်ခဲ့ကြသည်။

သိုင်းကျမ်းထား ဝှက်ထားသည့် နေရာ၌ မရှိတော့[illegible]

ဘေးပွဲကျွ ဘေးထိုင်များလည်း အားလုံး ကျိုးပဲ့ပျက်[illegible] နေသည်။

''သိုင်းကျမ်းမရှိတော့ပါဘူး ဆရာကြီး''

အစောင့်တစ်ယောက်က အစီရင်ခံ၏။

''တောက်… ငါ ယင်တယ်၊ ဒီကောင် ဒိသိုင်းကျမ်းကို [illegible] သာခိုးတာပဲဖြစ်ရမယ်လို့၊ အခုတော့… ခိုးတာ မေဟုတ်တော့ [illegible]တူးနေပါ၊ လုတာ ဖြစ်သွားတာပေါ့''

နံရံပေါ်၌ သွေးဖြင့် ရေးသားထားသော ကဗျာတစ်ပုဒ် [illegible]လည်း မြင်ရသည်။

သွေးသံရဲရဲ

ဖြိုင်ဖြိုင်ရှိရာ

အရောက်လာမည်

နောင်ခါသီသားနှစ်

အောင်ပွဲသင်။

[illegible]ကြည့်ပြီး သိုင်းပညာရှင်အားလုံး တောက် [illegible]

[illegible] လီဆူရှင်း…

လီဆူရှင်းလည်း သိုင်းကျမ်းကို ယူဆောင်သွားရုံမျှ [illegible] [illegible]ပွဲဖြင့်ဆင်သူ အကြီးအကဲ အားလုံးနှင့် နောင်တ[illegible] [illegible]တွေ့ဦးမည်ဟု စိန်ခေါ်သွားခဲ့သေးသည်။

''ကျုပ်တို့ ဘာဆက်လုပ်ကြမလဲ''

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သိုင်းပညာရှင်ကြီးတစ်ဦးက မေးသည်။

နတ်စောင်းအဘိုးအိုက—

"သိုင်းကျမ်းပျောက်ဆုံးသွားတာဟာ အားလုံးအတွက် အကြီးမားဆုံး အန္တရာယ်တစ်ခုပေါ့ပဲ—

"ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဒီသိုင်းကျမ်းဟာ စစ်နယ်လုံး မှာရှိတဲ့ လက်နက်မဲ့သိုင်းပညာရှင်တွေ ပေါင်းပြီး ပြုစုထား တဲ့ သိုင်းကျမ်းဖြစ်လို့ပဲ—

"အကောင်းဆုံးကတော့ ရှေ့နေပါ၊ လီဆူရှင်းဆီက သိုင်း ကျမ်းကို ကျုပ်တို့ ပြန်ရနိုင်ကြရင် အကောင်းဆုံး ဖြစ်လိမ့် မယ်"

"မှန်တယ်၊ ဒီအခေါင် ဒီသိုင်းကျမ်းထဲက သိုင်းပညာ တွေကို ခလေ့ကျင့်ချိန်မရသေးခင်မှာ ကျုပ်တို့ သိုင်းကျမ်းကို ပြန်လုဖို့လိုတယ်"

"ဟုတ်ပြီ၊ ဒီလိုဆိုရင် သိုင်းကျမ်းကိုပြန်ရဖို့ ကျုပ်တို့ အားလုံး လီဆူရှင်းတို့ နောက်ယောင်ခံလိုက်ကြရမယ်"

နတ်စောင်းအဘိုးအိုသည် ထိုသို့ပြောလိုက်ပြီး ကိုယ်စေ လွှယ် ရောက်ရှိလာကြသော သိုင်းပညာရှင်ကြီးများအား ခွဲခြား တာဝန်ပေးလေသည်။

"ကဲ—အားလုံး သတ်မှတ်ပေးထားတဲ့ အရပ်မျက်နှာများ သွားကြပေါ့၊ ကိုယ့်အရပ်မျက်နှာမှာ လီဆူရှင်း ရှိ မရှိ ရှာဖွေကြပေါ့—

"သိုင်းကျမ်းကို အမိအရ ပြန်ယူကြပါ၊ သိုင်းကျမ်းကို မရရင် ဒီဌာနချုပ်ကို ပြန်လာခဲ့ကြပါ"

သိုင်းပညာရှင်အသီးသီးသည် နှုတ်ဆက် ထွက်ခွာသွား ကြတော့၏။

★

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၁၈)

ခုတ္တမေ့လျော့သော ရွှေနဂါး

သိုင်းပညာရှင်ကြီးအချို့သည် တောင်ဘက်၊ မြော... ဘက်နှင့် အနောက်ဘက်သို့ ခရီးထွက်ခွာ သွားကြ... သည်။ မြောက်ကျွန်းမယ်တော်၊ နတ်စေတော်အဘိုးအို... သလုံးအိမ်တိုင် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး သုံးဦးမှာမူ လီဆူရှင်း... သည့် အရှေ့ကျွန်းသို့ ထွက်ခွာလာခဲ့ကြ၏။

သူတို့သည် ရွက်လှေကြီးတစ်စင်းကို စီးနင်းလာခဲ့... ရွက်လှေကြီးသည် တဖြည်းဖြည်း အရှေ့ကျွန်းသို့ နီး... ခဲ့လေသည်။

သူတို့သုံးဦးမှာ သိုင်းလောက ပညာရှင်ကြီးသုံးဦး ဖြစ်... သော်လည်း သူတို့အား မသိသူကမူ ကြို့ဆိုသူမရှိချေ။

သူတို့သည် နေပူထဲ၌ အရှေ့ကျွန်းသခင်ကြီး၏ စံအိမ်... ဘာဝီဆီသို့ လျှောက်လာခဲ့ကြသည်။

သူတို့သည် သူတို့၏သိုင်းကျွမ်းမြင့်လည်ရရှိရန်သာ စိတ်... စောနေကြသည်။

"ကျုပ်တို့ကိစ္စ အဆင်မှ မပြေပါမလားမသိဘူး"

နတ်စေတော်အဘိုးအိုက မြွောလိုက်သည်။

မြွေသလုံးအိမ်တိုင် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက—

"အရှေ့ကျွန်းသားတွေ ဆိုးသွမ်းတယ်လို့ ကျုပ်ကြားဖူး... သယ်"

"ကိစ္စမရှိပါဘူးဗျာ၊ ဆိုးတဲ့လူတွေကို လိမ္မာအောင်သွန်... ပညာတွေကို ခင်ဗျားတို့ ကျုပ်တို့ဘတ်သွားတာပဲ"

"အေးဗျာ၊ မီးစဉ်ကြည့်ကြတာပေါ့"

မကြာမီ သူတို့သည် အရှေ့ကျွန်းသခင်ကြီး၏ စံအိမ်သို့... ရောက်ရှိလေသည်။

...ဝင်းကြီးမှာ ကြီးမားလှသည်။

စံအိမ်တော်မှာ အလွန်ကြီးမားလှ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အရှေ့ကျွန်းသခင်ကြီး လီယင်ကူ။

သူသည် အရှေ့ကျွန်း၌ ဩဇာအာဏာ ကြီးမားသူဖြစ်သည်။

သူ၏ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုကို မည်သူမျှ မသိချေ။

သူသည် သူခိုး ဓားပြများနှင့်လည်း ခါးပိုက်ဆောင်း ဆည်းထားသူဖြစ်ခဲ့လေသည်။

ထို့ကြောင့်—

သူသည် ကြွယ်ဝချမ်းသာသည်နှင့် ဦးနှောက်ခြောက်ခံ ဈေးတောစရာ မလိုတော့ချေ။

ထို့ပြင်...

အရှေ့ကျွန်း၌ သိုင်းပညာရှင်များ မွေးထုတ်ပေးနေသော နေရာမှာ ထိုခြံဝင်းကြီးသာဖြစ်သည်။

သူတို့သည် ထိုခြံဝင်းရှေ့သို့ ရောက်သောအခါ အစောင့် တစ်ယောက်က တားဆီးလေသည်။

"ရပ်"

သိုင်းပညာရှင်ကြီးသုံးဦးသည် ရပ်လိုက်သည်။

နတ်စောင်းအဘိုးအိုက—

"နတ်စောင်းရယ်၊ မြောက်ကျွန်းမယ်တော်ရယ်၊ ရွှေနဂါးလို့ အိမ်တိုင်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးရယ် လာတယ်လို့ မင်းတို့သခင်ကြီးဆီကို သွားပြီးသတင်းပို့လိုက်ပါ"

အစောင့်သည် ပြေးထွက်သွားလေသည်။

မကြာမီ ပြန်ပြေးလာသည်။

"သခင်ကြီးက ကြွရောက်ဖို့ ခင့်ဖိတ်လိုက်ပါတယ်"

သိုင်းပညာရှင်ကြီးသုံးဦးသည် ခြံထဲသို့ ဝင်လာကြလေသည်။

ရွှေနဂါး လီယင်ကူသည် ဧည့်ခန်းထဲ၌ ကုလားထိုင်မြင့်ကြီးတွင် ထိုင်နေသည်။

တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် ထိုင်ခုံပုလေးများ ချထား၏။

သူသည် ဧည့်သည်များကို ထ၍ ကြိုဆိုရမည် ဖြစ်သော်လည်း ယခုမူ ထိုင်ရာမှ မထပေ။

"ထိုင်ကြပါ—ထိုင်ကြပါ"

သူသည် ထိုင်ရာ မထပြောလေ၏။

သိုင်းပညာရှင်ကြီး သုံးဦးသည်း ဝင်ထိုင်လိုက်ကြသည်။

"ကဲ—ဘာကိစ္စလဲ ဆိုစမ်းပါဦးဗျာ"

နတ်စောင်းအဘိုးအိုက—

"ရွှေနဂါးလီဆူရှင်းတို့ တွေ့ဖို့လာခဲ့ကြတာပါ၊ ရွှေနဂါးလီဆူရှင်းဘယ်မှာလဲ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုအခါ အရှေ့ကျွန်းသခင်ကြီး လီယင်ကူသည် မျက်နှာ ကြီး ရှုံ့မဲ့သွားပြီး ခေါင်းယမ်းသည်။

"လီဆူရှင်းရဲ့ ကျုပ် နှင်ခဲ့လားတာကြာပြီဗျ၊ ပီအိမ်ရော မနေတာ နှစ်နဲ့ချီပြီး ရှိနေပြီ"

သိုင်းဗညာရှင်ကြီး သုံးဦးမှာ လောရကျိုး မနပ်တော့ချေ။

လီယင်ကူက—

"ဒီကောင်ဟာ ကုပ်နေတဲ့ စံအိမ်ကြီးတို့ သိက္ခာ ရအောင် လုပ်တဲ့လူပါ၊ ကျုပ်စေ့ဘာကြောင့်လဲ နားမလည်ဘူး သူ လွှင်ချင်ရာလုပ် လုပ်တယ်၊ ဒါကြောင့် ကျုပ်တလဲ သူ ရဲ့ စွန့်လွှတ်ထားတာ ကြာပါပြီဗျာ"

သိုင်းပညာရှင်များသည် မခိုးတွန့်မိကြလေ၏၊ သူတို့ပြ တူထ လေ၏။

"ကဲ…ကျုပ်တို့ပြန်ကြမယ် ခွင့်ပြုပါဦး"

"ကောင်းပြီ…ကောင်းပြီ"

အရှေ့ကျွန်းသခင်ကြီးသည် ထိုင်ရာမှ မပြောတော့ တည်။

အခန်း (၁၉)

လီဆူရှင်းသည် သိုင်းကျမ်းရေးကြည့်၍ ကျေနပ်မနေ၏။

မကြာခင်မီ သူသည် ချုံကင်းနယ်၌ အကျော်အမောတစ်ဦး င်တော့မည် မဟုတ်ပါချေ။

သို့သော် သူသည် သိုင်းကျမ်းတို့ကိုင်၍ မည်သည့်နေရာ၌ လုံ့ကျင့်ရမည်ကို စဉ်းစားနေတဲ့ ရှိနေလေ၏။

ထိုနေရာသည် လေအားရှမ်းမည်။ လုံခြုံရမည်။ ဘေးရှုး တွေ ပြည့်စုံရမည်။ သို့သော သိုင်းပညာကို ကိုစိုးဆိ တ်မတဲ လေ့ကျင့်နိုင်မည်။

www.burmeseclassic.com

သူ တည်းခိုခန်းထဲ၌ သိုင်းကျမ်းဖြိုကြည့်၍ ကျေနပ်နေ စဉ် အပြင်၌ သူ့ရန်သူများ ရောက်ရှိနေလေပြီ။ သူမသိလေ

"ဘယ်မလဲ လီဆူရှင်း"

"မ—မသိပါဘူးခင်ဗျာ"

"ဖြန်း"

"မသိဘူးပြောရင် မင်းဒီထက်နာစေမယ်၊ နေ့စဉ်ဆုံး အသက်မသေတဲ့အထိ ငါတိုက်မယ်"

"ဟို—ဟို—ဟိုမှာပါ"

အမှဲခေင့်သည် တည်းခိုခန်းဆီသို့ လက်ညှိုးညွှန်ပြလေ သည်။

ရိုက်စစ်နေသူကား တေမဇောဇက်ဝါး ချန်လင်းတော ပေတည်း။

ချန်လင်းတောက်သည်ကား ဖင်းယု၏ ဆရာဖြစ် သတည်း။

ချန်လင်းတောက်သည် လီဆူရှင်းအား မြေလှန်ရှာ သည်။

သူသည် တည်းခိုခန်းဆီသို့ ဆက်လက်လျှောက်လာ

သူ့တပည့်သုံးယောက်သည် နောက်မှ လိုက်လာ

ချန်လင်းတောက်သည် တည်းခိုခန်းရှေ့၌ ရပ်၍အော် ခေါ်လိုက်၏။

"ဟေ့ လီဆူရှင်း—ထွက်ခဲ့စမ်း၊ မင်းရှိတာဆို ငါတို့သိ နေတယ်၊ ပုန်းဖို့ မကြိုးစားနဲ့"

လီဆူရှင်းသည် ပုန်းခိုမနေသာတော့ပေ။

သူသည် တည်းခိုခန်းအပေါ်ထပ်မှ အောက်သို့ ဆင်း လာလေ၏။

"ဘာကိစ္စနဲ့ တွေ့ချင်တာလဲ ချန်လင်းတောက်"

"မင်းအပြစ်တို့ ဒဏ်ခတ်မလို့ကွ"

"ဘာအပြစ်လဲဗျ၊ ကျုပ် ဘာအပြစ်မှ မကျူးလွန်ခဲ့ဘူး"

သူသည် သိုင်းကျမ်းခိုးယူခဲ့သည့် အပြစ်ကို ကွယ်ဝှက်၍ ပြောဆိုလိုက်၏။

"မင်းကြောင့် အပြစ်မရှိတဲ့ ငါ့တပည့်မ ဖင်းယု မျက်လုံး ကွယ်သွားပြီကွ"

"ဗျာ—"

"ဘာဗျာလဲ၊ အခု ဖင်းယု မျက်စိကွယ်နေပြီ၊ အဲဒါ ငါ လက်စားချေမလို့ လိုက်လာတာ"

အမှန်တော့ ဖင်းယု မျက်စိကွယ်သည့်ကိစ္စကို သူမသိပေ။

www.burmeseclassic.com

သို့နှင့် ဖင်းယုတိုတီခိုက်ခဲ့အသည်မှာ မေ့ခင်ရိပျိုးခအချိန် ဖြစ်သည်။

ဖင်းယု ကြောက်လန့်တကြား အော်ဟစ် အကူအညီ တောင်းသဖြင့် သိုင်းသမားများ ထွက်လာသောအခါ ၊ အည် လွတ်လွတ် ထွက်ပြေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

"ကျုပ် ဗီကိုစွတ်စွဲ လုံးဝ မသိပါဘူးဗျာ"

လီဆူရှင်းက အမှန်အတိုင်း ပြောလေ၏။

"ခင်ဗျား တောင်းအခုနေတော့ ငြင်းခနေနဲ့၊ ငြင်းနေလို့ အပိုပဲ၊ ခင်းဗျာအဆင်ဆိုင်သင့်ပြင်ပေတော့"

လီဆူရှင်းသည် လွှားခနဲ ခန်လွတ်လိုက်၏။ ချွန်လင်း တောက်လျှံ တောင်းပန်မရ တော့ပြီကို သိသည်။

ချွန်လင်းတောက်သည် ချွန်လင်းမ အဆွက် လွန်ကာ ဒေါသ ထွက်နေသည်။

"တောင်းပြီး ခင်ဗျားယှဉ်ရင် ကျုပ်ကလဲ ယှဉ်ရမှာပေါ့ ရှုံးရင်တော့ ရှုံးတဲ့သူက နောက်ဆုတ်ပေတမ်းပေါ့"

လီဆူရှင်း၏စကားမဆုံးမီ ချွန်လင်းတောက်က တော လက်ဝါးတစ်ချက် ရိုက်ထုတ်လိုက်၏။

"ဝုန်း"

လီဆူရှင်းမှာ အဝှပ်ပြန်လွှားနေ၏။

သူသည် နောက် ဆုတ်ရှောင်ထိမ်နေ၏။

ချွန်လင်းတောက်မှာ အထွင်းအသ ပြည့်ဝသဖြင့်၏။

ယှဉ်ရိုက်လျှင် လီဆူရှင်း ခံနိုင်ပေ။

တိုက်ပွဲ၌ တဖဇော၀လက်ပေါ် ချွန်လင်းတောက်က အသာ ရရှိနေ၏။

လီဆူရှင်းမှာ တရှောင်တည်း ရှောင်နေရသည်။

သို့သော်...

သူသည် ချွန်လင်းတောက်၏ဟာကွက်များကို ရှောင်ရင်း ကြည့်ရှုနေခဲ့လေ၏။

ထိုစဉ်ကြိမ်တွင်...

သူသည် ချွန်လင်းတောက်၏ဟာကွက်ကို တွေ့ရှိလေ၏။

"ချွား"

ဝုန်း"

"ဖြောင်း"

လီဆူရှင်း၏ရိုက်ချက်သည် ချွန်လင်းတောက်၏ ရင်ဘတ်သို့ ... ...လေသ၏။

ချွန်လင်းတောက်မှာ လွင့်စဉ်သွားလေသည်။

ချွန်လင်းတောက်က လူးလဲထလေသည်။ မထနိုင်တော့

www.burmeseclassic.com

သွေးများရှိ ပွက်ခနဲ အန်လေ၏။

"အော့ — စာရေးခနတာလဲ၊ ခင်းတို့ဆရာကို ခေါ်သွားကြစမ်း၊ ငါ သတ်မိလိမ့်မယ်"

ရွှေနဂါးလီဆူရှင်းက မောက်မာစွာပြောလိုက်၏။

ချန်လင်းဘောက်၏တပည့်သုံးယောက်သည် သူတို့၏ဆရာကို ပွေ့ချီခေါ်ဆောင်သွားရ၏။

ချန်လင်းဘောက်တား ခေါင်းမထူနိုင်တော့ပေ။

★

အခန်း (၂၀)

မျက်ခမြင် ဆိုင်းဝည့ာရှင်

တောင်ဇာလက်ဝါး ချန်လင်းဘောက်၏ တပည့်များသည် ...တ်စခင်းအဘိုးအိုအား ဖြစ်ပျက်သမျှအလုံးစုံကို ပြောပြခဲ့...၏။

"ဒါဆို ချန်လင်းဘောက် သေပြီပေါ့"

"ဟုတ်ပါတယ် ဆရာကြီး၊ ဆရာ သေဆုံး သွားပါပြီ ...ဆူရှင်း သတ်ခဲ့တာပေါ့"

"ဒီအတိုင်းဆိုရင် လီဆူရှင်းဟာ လူသတ်မှုတွေ တော်...ဝါ ကျူးလွန်ခဲ့တဲ့ သိုင်းသမားဖြစ်နေပြီ၊ သူသတ်ခဲ့တဲ့

www.burmeseclassic.com

သိုင်းသခင်းတွေဟာ အထက်လမ်း သိုင်းသမားတွေပဲ၊ ...
ရှေ့ခရီးကတော့ မကောင်းဘူး၊ အထက်လမ်း သိုင်းသ...
တွေကလဲ သူ့ကို စစ်မှတ်အဖြစ်ထားတော့မယ်"

နတ်ခေါင်းအတိုးအိုသည် ဘေဇောလက်ဝါး ချွန်...
သောက် မထဆုံးသွားသည့်အတွက် ဖင်းယုအို သမီး ...
ယောက်အဖြစ် သူ့ထုံ ခေါင်ရှောက်ရန် ဆုံးဖြတ်...
သည်။

ဖင်းယုက—

"သမီးဒုက္ခနဲ့သမီး ရှိပါစေတော့ ဘိုးတိုးရယ်"

ထိုအခါ နတ်ခေါင်းအတိုးအိုက ခေါင်းယမ်းပြီး—

"အားမငယ်နဲ့ သမီး၊ သမီးတာ ဘိုးတိုးရဲ့ အ...
အရှောက်ကို ရောက်ပြီ၊ မျက်လုံးပြန်မြင်အောင်လဲ ဘိုး...
ကြိုးစားကုခမ်းမယ်"

"အတိုးရယ် ...သမီးသိုင်းပညာကို ဆက်အသုံးချချင်တ...
သမီးကို ကူညီပါ အတိုးရယ်"

ရက်ယ် သမီးရတယ်၊ မျက်စိမြင်ဆိုတာ အမြင်...
ရှိတာတဲ့ တွေ့ကိ အကြားအာရုံ ပိုထက်မြက်လာသယ်...
အကြားအာရုံကို လျှော့ပြုပြီး သိုင်းပညာ သင်ကြားရ...
ပါ!"

"အို...အတိုးရယ်၊ သမီး ဝမ်းသာလိုက်တာ"

ဖင်းယုသည် ဝမ်းသာလွန်းသဖြင့် တဘွတ်ဘွတ် ရေရွတ်
နေခဲ့လေသည်။

* * *

မြစိမ်းတောင်း

နာဝည်နှင့်လိုက်ဆသည်။

ညို့ မှိုင်းစိမ်းစိုသော တောရာသလေးသည် မြစိမ်းတောင်
င် ဖြစ်သည်။

ထိုတောင်သည် နတ်ခေါင်းအတိုးအို၏ သိုင်းပညာ လေ့
ကျင့်ရာ ဘောင် ဖြစ်၏။

ယခုတော့ နတ်ခေါင်းအ ဘိုးအိုသည် ပညာ၏ ဆက်
ခံမည့် တပည့်တစ်ဦး ရရှိခဲ့ပြီ။

ထိုတပည့်ကား ဖင်းယုပေ သည်။

နတ်ခေါင်းအတိုးအို သည် သူ့သိုင်း ပညာ ဖင်းယုအား
သင်ပေးရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူသည် ဖင်းယုအား ဗျပ်စောင်းတီးခြင်း အတတ်ပညာကို ရှေးဦးစွာ သင်ကြားပေးခဲ့၏။

"ဘယ့်နှယ်လဲ...သံစဉ်တွေကို မှတ်မိရဲ့လား၊ သမီး"

"ဟုတ်ကဲ့...မှတ်မိပါတယ် အဘိုး"

"ကဲ...အဘိုး တီးမယ်၊ သမီး သံစဉ်အတိုင်း လှုပ်ရှားပေတော့"

ပြောပြောဆိုဆို အဘိုးအိုသည် ဗျပ်စောင်းကို စတင်တီးလေတော့၏။

ဗျပ်စောင်း၏ သံစဉ်အတိုင်း ဖင်းယုက လိုက်လှုပ်ရှားလိုက်ရာ အလွန်လျင်မြန်သော သိုင်းကွက်တစ်ကွက် ဖြစ်နေကြောင်း တွေ့ရှိရလေ၏။

ဖင်းယုမှာ မောရမှန်း ရမှန်းပင် မသိတော့ချေ။

နတ်စောင်းအဘိုးအို၏ သံစဉ်သိုင်းကွက် ဆယ့်ခြောက်ကွက် ပေတည်း။

ထိုသိုင်းကွက် ဆယ့်ခြောက်ကွက်ကို ပိုင်နိုင်စွာ တတ်မြောက်လျှင် အမြင်မဲ့အာရုံမဲ့ ဓားသိုင်းပညာကို တတ်မြောက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ဖင်းယုသည် အလွန်ကြိုးစားသည်။

ယခု သူကြိုးစားသလောက် အရာထင်လာပြီဖြစ်၏။

"သမီး... သမီးဟာ အဘိုး ထင်ထားတာထက်တောင် အသိဉာဏ်ထက်မြက်တဲ့ မိန်းကလေး ဖြစ်လာတယ်ကွယ့်"

"ဟုတ်သလားအဘိုးရယ်၊ သမီးတော့သိပ်ဝမ်းသာသွားပြီပဲ"

"သမီးရဲ့ အမြင်အာရုံတွေဟာ မမှားအောင် ကျနေစေတဲ့ သမီးရဲ့လှုပ်ရှားမှု ဟန်ပန်တွေကတော့ တိမ်းစောင်းသွားခြင်း မပါဘူး"

နတ်စောင်း အဘိုးအိုသည် အားတက်စရာ ဖြစ်အောင် ပြောကြားခဲ့လေသည်။

ဖင်းယု အားတက်ရလေသည်။

သူမသည် ဓားသိုင်းပညာကို တတ်မြောက်ပြီ ဆိုပါက မျက်စိမမြင်ဖြစ်သော်လည်း သိုင်းလောကတွင် အရာ ရောက်နိုင်လေသည်။

သူမဘဝ မဆိုးတော့ဟုဆိုနိုင်သည်။

မျှော်လင့်ချက် ရှင်သန်နိုင်သေးသည်။

"သမီး ဓားတွေသင်ပြီး လေ့ကျင့်ရဦးမလား အဘိုး"

"သမီးရဲ့ နဖူးမှ ချွေးသီးကလေးတွေ အကျများနဲ့ ဆူဝေနေအောင်ဖြစ်လာစေအောင် လေ့ကျင့်ရဦးမယ်ကွယ့်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

“ကျွန်မယ်၊ အဖိုးလေး ကျောင်းပါမယ် အဘိုးရယ်”

“လေသိုင်းဧည့်ခန်းအသင့်ဖြင့် ဂုဏ်မြောက်ထား... စာယ်သိုင်းသမားမျိုးမှ သမီးရဲ့ ခုခံစည်းဝိုင်းအတွင်း ... မဖောက်နိုင်ဘူးကွယ့်”

သူမသည် နတ်မောင်းအဘိုးအို ပြောသမျှ ဆတ်... ခေါင်းညိတ်ကျင်နေ၏။

ဝါးရုံတောသည် လေတိုက်ခတ်သဖြင့် ဆိတ်ဆိတ်ငြိမ်... နေသည်။

“ဝိဝိ... ဝိဝိ”

ပုစဉ်းလေးတစ်ကောင်သည် ဖင်းယုထိုင်နေသော အနီး... ပျံသန်းလာနေလေသည်။

သူမသည် ပုစဉ်းသံကို နားထောင်လိုက်သည်။

“ဖတ်”

သူမသည် အသံကြားရာ ငွင့်ရင်း လက်တစ်ဖက်ဖြင့် ... ခနဲ ဖမ်းလိုက်သည်။

ပုစဉ်းဖမ်းမိသွားလေ၏။

ဖင်းယု အလွန်အံ့သြသွားလေသည်။

သူစိုက်ကြည့် မျှဝေနေ၍ အံ့ဩနေပါမိသည်။

ထို့နောက်...

လေတိုက်ခတ်နေစဉ်အတွင်း အသံကြားနေစဉ်ပြီး ပျံသန်း... နေသည့် အကောင်များကို ပစ်ခတ်၏။

ထိမှန်သည်။

ဖင်းယုတစ်ယောက် သံစဉ်ခုနစ်ပါး သိုင်းကွက်ကို တတ်... မြောက်လေပြီ။

အမြင်မဲ့ အာရုံသိုင်းကွက်များကို တတ်မြောက်ပြီ ဖြစ်၍... ... ဆန့်ကျင်ဘက်စီးမြောက်နေဆဲပေ။

သူမသည် ခဏကျင့်ရှိ အားလပ်ချိန်တွင် မကြာခဏ တစ်... ...ချင်းဖြင့် သူမအလွမ်းတေးများကို အသံဖြင့် လွှင့်ထုတ်... ...သည်။

သူမဖြစ်မှားမိတော့ ဖက်ခြင်း...

ဒုက္ခဘာဘဝ ရောက်သွားရသော သူ့ချစ်သူအတွက် သူမ... ...နာကျင်နေ၍ သနားမိသည်။

ထိုမကြည့်ခင်...

ယုန်ချင်းထန်ကို သူမချစ်ခဲ့မိခြင်းဖြစ်သည်။

ယခု သူမသည် ယုချင်းထန်ကို မမေ့နိုင်ဘဲနေ၏။

အချစ်ဆိုတာ ဘာဆိုသည်ကို သူမ သိခဲ့ပြီ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆူချင်းထန့်အား မည်မျှမုန်းမုန်း မည်မျှနာကြည်းကြည်း ဆူချင်းထန့်ကို သူမခွင့်လွှတ်သည်။

သူမက အပြစ်ကူးလွန်ခဲ့သူပေလော။

ဖင်းယုမှာ မျက်မမြင်ဖြစ်ရသည့်ဘဝကို နာကြည်းမိသော် အလျောက် ဒီလွန်ကြီးစွာလေရာ....

နတ်စေတင်းအတိုးအိုး၏ အမြင်အာရုံ သိုင်းကွက် များ ကျွမ်းကျင်စွာ ဘတ်မြောက်ခဲ့ပေပြီ။

နတ်စေတင်းအတိုးအိုးမှာ ပီတိဖြစ်ရလေသည်။

ဖင်းယုသည် အလွန်တတ်လွယ် သိလွယ်သော တ တစ်ဦးဖြစ်သည်။

မျက်မမြင် ဖြစ်နေ၍သာ ဤမျှအောက် တတ်ခြင်းဖြ သည်။

မျက်မြင်လူကောင်းတစ်ယောက်သာဖြစ်လျှင် သိုင်းလေ ကတွင် ဆရာကြီးတစ်ဆူ ဖြစ်နိုင်ပေသည်။

ယနေ့ည္...

မျက်မမြင်ဖြစ်သော ဖင်းယုဆိုသို့ တည့်မတ်စွာ ဖင်း လိုက်သော စက်နက်ပွန်းများ၏ ဖင်းယုသည် သူ၏ အ ဇက်ရှေ့ဦး ဖြင့် သိမ်းယူနိုင်သည်။

သူမသည် အသံမျိုးစုံကို ခွဲခြား၍ သိနားလည်နေလေပြီ။

သစ်ရွက်ခတ်သံ၊ ဆစ်တိုင်းလှုပ်သံ၊ ရေစီးသံ၊ ကျေးငှက် ရှုပ်ရွစွာနှင့် အေဖျော်မြည်သံ၊ စေးအချင်းချင်း ထိခတ်သံ၊ မြစ်း ခွင်းသံ၊ လက်နက်များ သေတိုးသံ၊ အားလုံးကို မှတ်မိ နေလေပြီ။

"အတိုး"

"ဟေ..."

"သမီးစည့်ာတို့ အားရရဲ့လားဟင်"

"သမီးအ အတိုးထင်တာထက်တောင်တော်နေသို့ လူမှ တ်ရဲ့လားလို့ ထင်မိတယ်"

"ဟာ...အတိုးတလဲ"

"သမီး...နက်ဖြန်ကျရင် ရန်သူ သုံးယောက် လက်နက် မျိုးနဲ့ ဝိုင်းတိုက်လိမ့်မယ်၊ သမီးကိုည့်ာမှာ မဟုတ်ဘူးနေဒ် တီထား"

"သတိထားပါ့မယ် အတိုးရယ်"

"သိုင်းပညာဆိုတာ တစ်ဆင့်ချင်းသင်ရတယ်၊ အပြီးတွဲ ကျင့်ခန်းတွေရှိလဲ အထပ်ထပ် လေ့ကျင့် ရတယ်။

www.burmeseclassic.com

အဲဒီလို သေ့ရှောင့်ပြီးခဲ့တဲ့လူဟာ လူတစ်ခြိ ဖြစ်ပြီမ၀ါ သ...
ရယ်”

“ဆာမိ ဖဲဒီဘာဆင့်တွေတိုလိုက်နေ၀ါမယ်အတိုးရယ်”

လူမသည် အံကြိတ်၍ ပြောဆိုလိုက်၏။

အစာယ်မကြာခင့် လူအံကြိတ်သနည်း။

ရွှေနဂါးလီဆူရှင်းကို သတိရသောကြောင့် ဖြစ်ပါသ...

လီဆူရှင်းကို သူမ ဖက်တေးချေမှုပ်နေသည် မဟုတ်...
လော။

လီဆူရှင်းသည်ယူချင်းထန်အား သုတ်သင်နိုင်ရေးအတွက် သူမနှင့် လက်တုံင်တုတ် လုပ်သွားသည်။

ထို့ပြင် သူမ၏ဘ၀တွက်မှု မျက်မမြင်ဖြစ်အောင် ပြု...
လွှားသေးသည် မဟုတ်ပါလော။

ယခု သူမသည် ယူချင်းထန်အား ချစ်မိနေပြီဖြစ်စေ...

ယူချင်းထန်အား မချစ်မိသည်ဖြစ်စေ...

သူတစ်ပါးဒုက္ခရောက်အောင် ပြုလုပ်သော လီဆူရှင်း...
ပြန်လည် ဆုံးမရပေမည်။

လီဆူရှင်းကို သူမမုန်းတီးနေသော အမုန်းကား ဆယ်...
...တက် ဆယ်ဆာမှာ ချေသော်သည်း မကျေနိုင်သည့် အမုန်း...
...ဖြစ်နေလေပြီ။

ဖင်းယူသည် လက်သီးကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်မိ...
...နေလေပြီ။

★

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၂၁)

သတင်းစကား။

ဈေးနေ့ဖြစ်၍ ချုံကောင်း၌ လူစည်ကား နေလေ၏။

ထိုဈေး၌ အထူးရောင်းချသော သကီရှိဇစ္စည်းမှာ နွား မျှားမင် ဖြစ်သည်။

နွားရောင်းဝယ်မှုသည် စီးပွားရေး လုပ်ငန်းတစ်ခု ဖြ နေသည်။

ကျွန်ုပ်သည်ပွဲစားများ ရှုပ်ထွေးနေသော ဈေးဆိမ်းအကွ ၌ ခြေထစ်ဖတ် ထော့နဲ့ထော့နဲ့ဖြင့် လျှောက်လာနေသော လူ တစ်ယောက်ကို တွေ့ရှိရသည်။

ထိုလူကား ယူချင်းထန်ပင်တည်း။

ယူချင်းထန်၏ နဂါး အဆိပ်ဆို ဟူတန် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး သည်း ထုတ်မဖေးနိုင်ချေ။

ထို့ကြောင့်—

ဟူဘန်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးသည်း အကိမှိုင်ချ နေရလေသည်။

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးသည် ယူချင်းထန်အား ဌာနချုပ်၌သာ က သွားချင်ရာ သွားခွင့်ပြုထားသည်။

ယူချင်းထန်သည် ပျင်းရိငြီးငွေ့လှသည့်အလျောက်ဟူတန် တောင်မှထွက်ခွာပြီး ချုံကောင်းအောက်သို့ ဆင်းဆက်လာခဲ့လေ သည်။

သူသည် ချုံကောင်းဈေးသို့ဝင်ခဲ့သည်။

ဈေးထဲ၌ဥဒဟိုသွားနေသော ဈေးသွား ဈေးလာ ထူနီ သည့် ပွဲစားများကို တွေ့ရှိရသည်။

သူသည် မိုးပြိုလက်သီး သိုင်းအမားဟူ၍ မခန့်မရှိတော့ သ၊ သာမန်ဒုက္ခိတ တစ်ယောက် အဖြစ်သာ သတော့ထား တော့သည်။

သူ ဇာဝသည် အသက်ရှင်လျက် သေဆုံး နေရသည့် ဆောတည်း။

www.burmeseclassic.com

သူသည် တော့နဲ့တော့နဲ့ဖြင့် စားသောက်ဆိုင် တင်း၌ အလွှင်း ခင်လိုက်သည်။

သူသည် အစားအသောက်များကို မှာကြားလိုက်၏။ ကြာမီ အစားအသောက်များ ရောက်လာသဖြင့် သူသည် ငုံ၍ စားသောက်နေလေတော့၏။

သူ၏နောက်ဘက်ရှိ စားပွဲမှ လူနှစ်ယောက်သည် သိုင်း လောကအကြောင်း ပြောနေကြသည်ကို သူကြားလိုက်ရ လေသည်။

တစ်ယောက်က...

"ပြိုင်ပွဲက အလကားပေါ့ကွာ"

အခြားတစ်ယောက်က...

"ဟ... ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"ပြိုင်ပွဲက အရှုံးအနိုင်မရှိဘဲ ဖြစ်သွားတယ်ကွ"

"ဘယ်လိုဖြစ်သွားတာလဲ"

"အဆိပ်ခတ်တယ်တဲ့ကွာ၊ လီဆူရှင်းက လူချင်းထိန်ကို အဆိပ်ခတ်တယ်တဲ့၊ အဲဒီတော့ လီဆူရှင်းနိုင်ပေမယ့် သူ့ကို ဆုအဖြစ် သိုင်းကျမ်း၍မပေးတော့ဘူးလို့ အကဲဖြတ်လူကြီး တွေက ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်"

"အိုး... ဒါကြောင့်ကိုး၊ အဲဒီပေ ? လီဆူရှင်းက သိုင်း ကျမ်းကို မရရအောင် ခိုးယူသွားတဲ့သဘောပေါ့"

ဟုလူနှစ်ယောက်သည် သူ့ကို မြင်းပြိုလက်သီး လူချင်းထိန် နှင်း ဖသိပေ။

ထို့ကြောင့်လည်း သူ့ရှေ့နောက်တည်း၌ ပြောချင်ရာပြော နေကြခြင်းဖြစ်သည်။

ယခုတော့ အခြေအနေကို သူသိရပေပြီ။ သိုင်းကျမ်းကို လီဆူရှင်း ခိုးယူသွားခဲ့လေသည်။

ဤအသည်မှာ သိုင်းလောကအတွက် အန္တရာယ်ပင်။

လီဆူရှင်းသည် ဤသိုင်းကျမ်းမှ သိုင်းပညာများကိုတတ် မြောက်သွားလျှင် သိုင်းလောက တစ်ခုလုံး၌ ဒုက္ခပေးလိမ့် မည်။

"တစ်ချက်လောက် အတော်ဆိုးသွားတယ်ကွ"

"ဘာဆိုးတာလဲ"

"ဆိုးတာပေါ့၊ လီဆူရှင်းနဲ့တိုက်ခိုက်ပြီး တေဇောဆအိ ပါ၊ ဖင်းယုံ မျက်စိကွယ်သွားပြီ"

လူချင်းထိန် တစ်ကိုယ်လုံးတောင့်တင်းသွားသည်။

အခြားတစ်ယောက်က မေးသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဒါနဲ့ မိုးပြို့ဆက်သီးကဆော ဘယ်ရောက်သွားအလဲ၊ သူ့အကြောင်း ငါဘာမှ မကြားရဘူး"

"သေပြီတဲ့ကွ"

"ဟင်... ဟုတ်လား၊ ဆန်းပါတယ်ကွာ၊ သူဟာ သိုင်းသမားကောင်း တစ်ယောက်ပါ၊ သိုင်းကျမ်းဟာ ဒီလူနဲ့ အတိုက်တန်ဆုံးပဲကွ"

ဒုက္ခိတ ယူချင်းထန်မှာ ရင်ထဲနင့်ခနဲ ခံစားလိုက်ရသည်။

သူသည် မိုးပြို့ဆက်သီး ယူချင်းထန်မဟုတ်ဟု ယခုပြောလျှင် ရယ်စရာကြီးဖြစ်လိမ့်မည်။

★

အခန်း (၂၂)

ကြိမ်နာဘက်သူ

လီပိုး။

လီပိုးဆိုသည်မှာ အစရှေ့ကျွန်းအောင်ကြီး လီယင်ကူ၏ အမိုး ရွှေနဂါးလီဆူရှင်း၏ ညီမလေးတည်း။

လီပိုးကား မိုးလျှံထဲမှ ကြာဖြူဖြစ်သည်။ ရှုမဆည်ဖခင်နှင့် အစ်ကိုတို့ စိတ်ဆိုးယုတ်မာအောင်ဆောင်တော် ဆောင်ဘာဖြူ အစင်းဆူကလေးဖြစ်သည်။

ပုဏ္ဏင်းလှလှသော သဲတန္တရရတဲ့ အေးချမ်းလှသော အိုမအ စရိကလေးတစ်ခုမှာ ဖခင်နှင့် အစ်ကိုတို့အကြား အလွန်အေးချမ်းသည့် လီပိုးရှိနေခဲ့လေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လီပိုးအသည် အတွက် စိတ်လှုပ်ရှားခဲ့လေ၏။ ထိုစိတ် လှုပ်ရှားရခြင်းမှာ ရွှေနဂါး လီဆူရှင်း ပြန်ရောက်လာခဲ့သော ကြောင့် ဖြစ်လေ၏။

လီဆူရှင်းသည် သူပြန်ရောက်လာသည်ကို မည်သူမျှ သိရှိ ထင်နေသည်။

စင်စစ် လီပိုးက တိုင်အကွယ်မှ တွေ့ရှိသွားခဲ့သေးသည်။

လီဆူရှင်း၏ ပြန်ရောက်လာခြင်းကို အရှေ့ကျွန်းသခင် လီယင်ကူကလည်း ဖုံးဖိထားခဲ့လေ၏။

လီဆူရှင်းသည် သိုင်းပြိုင်ပွဲ၌ မည်သို့ ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည်ကို အစအဆုံး ပြောပြခဲ့လေသည်။

"အဲဒီပြိုင်ပွဲမှာ ကျွန်တော် တို့ သိုင်းကျမ်း မရခဲ့ဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ လူချင်းထန်ကို နဂါးအဆိပ် သင့်ခဲ့လို့လေ"

"သူ နဂါး အဆိပ်အင့်ထား ခင်းကြောင့်လား"

"ဒယ်တွက်မသဲ၊ ဖင်းယုဆိုတဲ့ကောင်မလေးကြောင့်ပါ။ သူက နဂါးအဆိပ်ဘို အရက်ထဲ ထည့်တိုက်ခဲ့တယ်"

"ဒါဆိုရင် ခင်းမှာ အပြစ်မရှိဘူး"

အရှေ့ကျွန်းသခင်ကြီး လီယင်ကူသိလည်းမပါ။ နဂါး အဆိပ်ဆိုသည်မှာ သူတို့မျိုးနွယ်၌ရှိသည့် ပစ္စည်းပေပဲ။

တို့ သားမလေးယာဂျပါသည်ကို သူသိရှိပြီးဖြစ်သည်။

သို့သော် မိုးကြိုးသင်ရာ ထန်းပင်ကဲ့သို့ အသွင် သတို့အဖြစ်တွေ့ ထန်းသက်ဖြင့် တာခြင်းဖြစ်သည်။

ဖင်းယုအပေါ် အပြစ်ပုံချခြင်း ဖြစ်သည်။

"ကျွန်တော်ကတော့ ဒီသိုင်းကျမ်းကို ပြန်မပေးနိုင်ဘူး အဖေ"

"မစေနဲ့လေ၊ ဒါက မင်းနဲ့ဆိုက်တဲ့ဆုပဲ"

"ကျွန်တော် ဘယ်နေရာမှာ သိုင်းလေ့ကျင့်ရမလဲ"

"ငါတို့ရဲ့ မြေအောက်ခန်းမှာ သွားလေ့ကျင့်စေရမှာ"

သားအဖနှစ်ဦး အတိုင်အပင်ညီညီ ပြောဆိုနေသည့် စကားများကို လီပိုးသည် ချောင်း၍ နားထောင်နိုင်ခဲ့လေ သည်။

* * *

www.burmeseclassic.com

လီပိုးအပြင်းအထန် ငိုးကြွေးရတော့သည်။

စိတ်ကောင်းရှိသူ ဖြစ်၍ အတောင်းစာက်က စဉ်းစေါင်းခြင်း ... ဖြစ်သည်။

သားအဖ နှစ်ယောက် ပြောနေသည့် စကားများမှာ ... နဂါးမျိုးနွယ်အတွက် ဖြစ်သည်။

နဂါးမိသားစုအတွက်သာ ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် တယ် ... သူသေသေ ငါသေမှာလျှင် ပြီးရောဆိုသည့် လူသားမျိုးစင် ...

လီပိုးကတော့ ဤသို့မဟုတ်ပေ။ တစ်ဖက်သားအတွက် ... စာနာ၍ တွေးတတ်သေးသည်။

နဂါးအဆိပ်မိသွားရှာသော ယူချင်းထန်အတွက် လွန်စွာ ... သနားမိ၏။

နဂါးအဆိပ်အကြောင်း သူမ အသိဆုံးပင်။

နဂါးအဆိပ်သည် အလွန်ပြင်းထန်သည်။

ဖောက်ဖွဲ့တန်ရုံသူ မပြောနှင့်၊ သမားတော်ကြီးများပင် ... ကုသ၍မရပေ။

ထိုအဆိပ်ဖြေဆေးသည် သူတို့မျိုးရိုး၌သာ ရှိသည်။ ဤ ... အဆိပ်ဖြေဆေးကိုလည်း သူမ၏ဖခင်က လျှို့ဝှက်စွာ သိမ်း ... ဆည်းထားသည်။

* * *

လီဆူရှင်းသည် မြေအောက်ခန်းထဲ၌ သိုင်းစာညာ လေ့ ... ကျင့်နေသည်။

သည်မြေအောက်ခန်း၌ လေ့ကျင့်ရသည်မှာ သူ့အတွက် ... လုံခြုံဆုံးဖြစ်သည်။

သူသည် ကြိုးစား၍လေ့ကျင့်၏။

သိုင်းကျမ်းထဲမှ စညာရပ်များသည် အဆင့်အတန်းမြင့်ပေ ... သည်။

သို့သော်—

သူကတော့ အဆင့်အတန်းမြင့်သည့် သိုင်းသမား ဖြစ် ... သာနိုင်ပေ။

အောက်လမ်းသိုင်းသမားသာ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

စိတ်ထားက ယုတ်မာညစ်ညမ်းလှသည်တို့။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ—

သိုင်းကျမ်းထဲမှ သိုင်းပညာများကို အကုန်အစင် တတ် ... မြောက်ပါက ရွှေနဂါး မျိုးနွယ်ထဲမှ သူရဲကောင်း သိုင်း ... သမား ပေါ်ထွက်လာလိမ့်မည်။

ထိုသိုင်းသူရဲကောင်းသည် ဖြူသလား မည်းသလား ဆို ... သည်ကိုတော့ မည်သူမှ အာမ မခံနိုင်ပေ။

စိတ်ထားယုတ်ညံ့သည့် သိုင်းသမားသည် အမြဲခရာ ... သိုင်းသမား လုံးဝမဖြစ်နိုင်ပေ။

www.burmeseclassic.com

သူသည် သိုင်းကျမ်းအခေါင့်များကို သက်ဖြတ်ပြီး သို... ...များကို ခိုးယူခဲ့သည်။

နောက်ထပ် အပြစ်များ ကျူးလွန်ရန်အသည်း ...မလော...လေ။

သူသည် သိုင်းကျမ်းထဲမှ တိုက်ကွက်များကို သေချာ... ကြည့်၍ လေ့ကျင့်လေသည်။

ထိုသို့လေ့ကျင့်နေစဉ် ဖင်းယွဲ့ကို စဉ်းစားမိသည်။

လက်ထပ်မည်ဟု ကတိပေးခဲ့ပြီး ကတိဖျက်ခဲ့သည့် ဖင်း... ကို စဉ်းစားမိလေတိုင်း ရင်နာသည်။

သူသည် တဖြည်းဖြည်း ဒေါသမီး တောက်လျှံနေ...

လီဆူရှင်းသည် အဆက်မပြတ် လေ့ကျင့်နေ၏။

"ဩ"

သူသည် အသံတစ်သံ ကြားလိုက်ရ၏။

ဆတ်ခနဲ လှည့်ကြည့်မိသည်။

"ဟင်...လီပိုး"

သူသည် လီပိုးကိုတွေ့လိုက်ရသဖြင့် အလွန်အံ့သြသွား... သည်။

"နင်...နင်...ဒီမှာ ဝါရှိတယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုလုပ်... သလဲ"

"ဒါများ ဘာဆန်းလို့လဲ အစ်ကို၊ အစ်ကို့နဲ့ အမေ စကား... ...ခဲ့တာကို ညီမလေး ကြားပြီးပြီပဲ၊ အစ်ကို ရောက်... ...သည်းက ညီမလေး သိနေတာပဲ"

လီဆူရှင်း အလွန်ရှက်သွားမိ၏။

သူဖြစ်ပွားလာသည်ကို မည်သူမျှမသိဟု သူ ထင်နေသည်။

ယခုတော့ သူ့ညီမလေး လီပိုးက သိနေသည်။

"နင် ဒီကို ဘာအလုပ်လာတာလဲ"

လီပိုးသည် စဉ်းစားရခက်သွား၏။

သူမက အဆိပ်ဖြေဆေးအကြောင်း သိလိုနေသည်မဟုတ်... ...သော။

လီဆူရှင်းအား မြောက်ပင့်ဆက်ဆံရတော့မည်။

"အစ်ကို...မိုးပြိုသက်သီးကို နိုင်လာသယ်ဆို ဟုတ်သလား"

"အေး...နိုင်လာတယ်"

"သိတယ်လေ နိုင်ရမှာပေါ့၊ အစ်ကိုဟာ နဂါးမျိုးဆက်... ...ပြီး ညီမတို့ရဲ့ နဂါးအဆိပ်ကလဲ သိပ်စွမ်းတယ် ...တိသား"

"အေး...ဟုတ်တယ်၊ နဂါးအဆိပ်ရော သိုင်းပညာရော ...ငွေ့ ပိုက်ပါတယ်"

"အစ်ကို့ သိုင်းပညာဟာ ခသိုးဒါဘူး၊ မိုးပြိုသက်သီး ...နဲ့ သူ့ဆရာ ...အစ်ကို့ သိုင်းကွက်တွေကို ခံနိုင်... ...သား"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မိုးပြိုလက်သီးဟာ နဂါးဆိပ်ပါ မိသွားတာကွ၊ အဆိပ်မိသွားတဲ့လူဟာ ဘဝဆုံးတာပဲ၊ ဖြေဆေးဟာ ငါ့ မျိုးနွယ်ထဲမှာပဲ ရှိတာကွ"

"ဟုတ်ပါပြီ၊ ဒါကို ညီမလဲသိပါတယ်၊ ဒါထက် အဲ ဖြေဆေးကိုလဲ သေသေချာချာသိမ်းထားဦးနော်"

"စိတ်ချ ညီမလေးရယ်၊ အဖေကိုယ်တိုင် သူ့ဆေးတ မှာ သိမ်းထားတာ၊ ဘယ်ရန်သူမှ ဝင်မခိုးနိုင်ပါဘူး"

အဖေ့ဆေးတ္တာ၊

အဆိပ်ဖြေဆေးရှိသည့်နေရာကို ဆူမသိလေပြီ။

"ငါက ခုဆိုင်းကျမ်းထဲက အကွက်တစ်ရာ့ရှစ်ကွက် တခုနဲ့ သိုင်းလေ့ကျင့်တာ ထွက်မှာ"

"အင်းခုပဲ၊ တစ်သက်လုံး ငါ့မြေအောက်ခန်းမှာ နေနိုင်မလဲ၊ သွားမယ်နော် အစ်ကို"

ဆူမသည် နှုတ်ဆက်ရင်း အခမ်းသို့ တက်လာခဲ့သ

★

အခန်း (၂၃)

"ဒီအဆိပ်ဖြေဆေးကို အဖေမသိအောင် ငါသွားယူမ မယ်၊ လူချင်းထန်ဆိုတာ ဘယ်သူလဲ၊ ဘယ်တလဲ၊ အဲဒါ ငါမသိဘူး—

"အဲဒီ လူမျိုးထန်ကို တွေ့အောင် ရှာရမယ်၊ သူဟာ ဆရာရှင်းရဲ့ ပြုမူသမျှဒဏ်ကို ခံနေရတဲ့လူပဲ၊ သူ့ကို တွေ့ အောင်ရှာမယ်၊ သူ့ဘဝကို ငါ စာယ်တင်မယ်"

သိပိုးသည် ဆုံးဖြတ်ချက်ကို အခိုင်အမာချလိုက်၏။

ထို့ကြောင့်—

www.burmeseclassic.com

ထိုအခါ နဂါးအဆိပ်ဖြေဆေးကို ရှာဖွေရန် သူ့ဖခင်၏ အဆောင်သို့ ကူးခဲ့သည်။

သူမ၏ဖခင် ရှိမနေသည်ကို သူမ သိသည်။

သူမသည် ဖခင်၏အဆောင်ထဲသို့ ချက်ချင်း၍ ဝင်ရောက်တော့သည်။

"အဖေနဲ့ အင်ဂိုကြီးတို့ဟာ နဂါးမျိုးနွယ်ဆိုတဲ့ အ စိတ်ပဲ ရှိကြတယ်၊ ငါ့သမီးကတော့ လူသားတစ်ယောက် ရောက်မှုကို မကြည့်ရတဲ့အတွက် အဆိပ်ဖြေဆေးကို ယူရပါတယ်၊ သမီးကို ခွင့်လွှတ်ကြပါ"

သူမသည် စိတ်ထဲမှ တောင်းပန်လိုက်လေ၏။

သူမသည် အဆောင်ထဲသို့ ဝင်လိုက်သည်နှင့် အစေ တစ်ယောက်နှင့် တိုးလေတော့၏။

"သခင်မလေး…သခင်မလေး"

"ဘာတုံး"

"သခင်ကြီးက မိန့်ကြားထားပါတယ်၊ သခင်ကြီးရဲ့အ တင်ပြင်ရာနေရာနဲ့ လူ့အိပ်ခန်း စာကြည့်ခန်းထဲကို ဝင် မရှိပါဘူး"

"သိတယ်၊ ငါ အရေးကြီးလို့ ဝင်ခဲ့တာ"

လီပိုးဧ ခပ်ပြုံးပြုံးဖြင့် ပြောသည်။

"ဒါဆိုရင်လဲ သခင်ကြီးလာမှ ပြန်လာခဲ့ပါ သခင်မလေးရယ်၊ သူ့အမိန့် မရှိဘဲ ကျွန်တော် ခွင့်မပြုရဲပါဘူး သခင်မလေးရယ်"

လီပိုးဧလက်သည် လျှပ်တစ်ပြက် လှုပ်ရှားသွား၏။

"ရှတ်…"

"အ…"

ထိုမျှသာ အသံထွက်နိုင်သည်။

ပြိုလဲကျသွားသည်။

လီပိုးသည် အခန်းထဲသို့လှမ်းဝင်လိုက်၏။

တာဝန်ကျေလှသော အစေခံတစ်ဦးကို ဤသို့ပြုမူရသည့် အတွက် သူမ စိတ်မကောင်းပါချေ။

သို့သော် သူမ မတတ်နိုင်ပါ။

ဤသို့မလုပ်လျှင် သူ အဆောင်ထဲသို့ ဝင်ခွင့် ရလိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။

လီပိုးသည် အေးဆေးစွာ လျှောက်လာခဲ့လေ၏။

သူမဖခင် လီယင်ကူရောက်လာလျှင် ပြဿနာကမသေးမည် မဟုတ်ပါ။

လီယင်ကူသည် စည်းကမ်းကြီးသူတစ်ယောက် ဖြစ်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခါးနှင့်အမီးကို တစ်ဆောင်စီထားခြင်းကို ကြည့်ခြ[င်း] အားဖြင့် လူ့စည်းကမ်းကို သိနိုင်သည်။

လူမသည် ရှေးဦးစွာ စာကြည့်ခန်းသို့ သွားလေ၏။

စာကြည့်ခန်းထိပ်မှ အစောင့်နှစ်ယောက်သည် လူမ[ကို] အံ့သြစွာ ကြည့်သည်။

သခင်ကြီး၏ စာကြည့်ခန်းထဲသို့ မည်သူမျှဝင်ခွင့်မ[ရှိ] သည်ကို လူတို့သိကြသည်။

"သခင်မလေး သခင်ကြီးက..."

သူတို့စကားပင် မဆုံးလိုက်ပါ။

ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ခွေခေါက်ကျသွားလေ၏။

လီပိုးသည် စာကြည့်ခန်းကို ရှောင်ခဲ့သည်။

လီယင်ကု၏အိပ်ခန်းရှိရာသို့ ရောက်ရှိလာ၏။

"သခင်မလေး ဘာကိစ္စ..."

သူတို့စကားမဆုံးမီ လီပိုး လှုပ်ရှားလိုက်သည်။

သတို့နှစ်ယောက် ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ပျော့ခွေ ကျ[သွား] သည်။

သူတို့ကို အချိန်မပေးနိုင်ပါ။

စကားတစ်လုံးပြောလျှင် တစ်လုံး အချိန်ကုန်သည်။

သူမသည် အိပ်ခန်းတံခါးကို ဖွင့်လိုက်သည်။ တံခါးပွင့်သွားလေပြီ။

သူ့ဖခင်၏ အိပ်ခန်းထဲတွင်ထောင်ချောက်များရှိသည်ကို သိထားသဖြင့် လီပိုးသည် ထောင်ချောက်များ မနင်းမိစေ[ရန်] သတိထား သွားလာရပေသည်။

အိပ်ခန်းကကျယ်သည်။

အိမ်ခန်းခေါင်းရင်းရှိ ဗီရိုနားအရောက်သွားရန်အတော်[လှ]မ်းရေ့ရဦးမည်။

ထိုစဉ် သူမ၏ခြေထောက်အနင်း၌ ချောက်ခနဲနင်းမိသွား[သ]ဖြင့် လိမ့်၍ ရှောင်လိုက်ရသည်။

"ဝှီး..."

"ဒုတ်..."

စက်ခလုတ်တစ်ခုကို နင်းမိခြင်းဖြစ်သည်။

လှံတံတစ်စင်းသည် ဒုတ်ခနဲ အခန်းနံရံ၌ စိုက်သွားလေ သည်။

သူရှောင်လိုက်၍သာ တော်ပေတော့သည်။

လူစိမ်းဆိုလျှင် ရင်ဝ၌ လှံတန်းလန်းစိုက်၍ သေသွား လိမ့်မည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မိုးနှင့်ပါး မြေနှင့်ပါးသိုင်းကွက်ကို အစ်ကိုဖြစ်သူ လီဆူရှိ[illegible] ကဲ့သို့ တတ်မြောက်ထားသူဖြစ်၍ သူ့အ ညှိကဲ့သို့ မစ်ပါပါး[illegible] ရှောင်ထိမ်းနိုင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

သူမသည် တစ်မိဖုပါက် တင်ယေဇက်တွန်းကျွ ဆို[illegible] သည်။

နဂါးမိသားစုအားလုံး အတွယ်ကြီးကြမ်း သူမတ[illegible] အတွက်မှ သည်။

ဓာနိမဘဒ မရှိခဲ့ချ

အကြင်နာတရားလည်း ရှိသည်။

"ဟား...ဟား...ဟား... မင်းက အခုဂမိန်းတသေး[illegible] လေးကွ"

ထိုအသံကို ကြားလိုက်ရသောအခါ သူမ အံ့သြ[illegible] သည်။

သူမဖခင်သည် အိပ်ခန်းအတွင်း အမေစင့် တစ်ဦး[illegible] ထည့်ခဲ့ပါသလော။

သူမသည် အသံရှင်ကို လိုက်လံရှာဖွေ၏။

သို့သော် မတွေ့ချေ။

* * *

"မင်း... ဘာကိစ္စ ရောက်လာသလဲ ပြောစမ်း"

သူမကျိုနင်း ပြန်မေးနေသောသည်။

"ဘယ်လိုလဲ၊ မေးနေတာတွေ ပြောသ"

"ရှင် ဘယ်ကပြောနေတာလဲ"

ထိုလူ၏အသံ လုံးဝပပျောက်သွားသောအခါ အတန်ကြာ တိတ်ဆိတ်သွားသည်။

"ရှင် ဘယ်သူလဲ"

"မင်းက ကျုပ်ကို ပြန်မေးခွန်း ထုတ်နေရသလား၊ မင်း အကိုစွန်နဲ့ လာတယ်ဆိုတာက်သာပြော၊ မင်းတို့ရှေ့ခင်ယှက် ယောသူ မဟုတ်ဘူး"

"သြော်...ဒီလိုလား၊ ကျွန်မက နဂါးအဆိပ်ဖြေဆေး ယူဖို့ လာခဲ့တာပဲ"

"ဝူး..."

ထိုပတ်ခန်းမပေါ်မှ လူသစ်ယောက်လဲ ပြုတ်ကျလာသော၏ အရှုး ကျွင်ဖိုးသည်။

"နင်...နင် ဒီအခန်းထဲကို ဘယ်လိုလွှပ် ရောက်နေတာလဲ ကျွင်ဖိုး"

"ဒါလဲဆရာကြီးအခန်းကို ရှောင်နေဘာကြာပြီ ဒီအခန်း ထဲက ဘာပစ္စည်းတွေအလင်းသိုက်ရမလဲလို့ကြံနေတာ၊ အခန်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထဲဝင်ခွင့်ရတော့လဲ ဘာပစ္စည်း အလုပ်သုတ်ရမလဲဆိုတာ မသိတော့ဘူး၊ အဲဒီတော့ အခန်းထဲမှာ ငါပိတ်မိနေတာ ငါးရက်ရှိပြီ၊ ဒါကြောင့် ထုပ်ဟာနီးမေဗါ တက်ပုန်း နေရ တာ"

"ဟယ်...ငါးရက်ကြီးများတောင်"

"ဟုတ်တယ်"

"နှင် ဘယ်လိုထမင်းစားသလဲဟင်"

"ဒါ့မှာ ရိက္ခာခြောက်တွေ ပါတယ်"

ကျှင်ဖုံးသည် ရိက္ခာခြောက်အိတ် တစ်အိတ်ဆွဲ ထုတ်ပြ သည်။

ဪ...သည်လိုဆိုတော့လည်း ကျင်ဖုံးက လူပါးဝပါ။

"ငါ့ကို နှင်ကူညီခယ်မဖျောက်လား ကျင်ဖုံး"

"ဘာကူညီရမဲ့"

"နဂါး အဆိပ်ဖြေဆေး ငါ့အဖေဘယ်မှာ သိမ်းထား တယ်ဆိုတာ ငါမသိဘူး"

ကျင်ဖုံးက ခေါင်းခါသည်။

ထိုအခါ လီပိုးက အကျပ်ကိုင်သည်။

"ဒါဆို အခန်းထဲကို ခိုးဝင်တဲ့ကိစ္စ အဖေနဲ့တိုင်မယ်"

အရူးကျောင်ဖုံး ထိတ်ထိတ်ပျာပျာ ဖြစ်သွားလေ၏။

"ငါပြောပါမယ် လီပိုးရယ်"

အရူးကျောင်ဖုံးအား ခြောက်ခြောက် အန့်လန့်နှင့် ပြော လေသည်။

လီပိုး မရယ်မိအောင် ကြိုးစား၍ ခေါ်းစပ် ပိတ်ထားရ သည်။

"ဒါဆိုပြီးရော၊ နှင်လိုက်ခဲ့"

အရူးကျောင်ဖုံးသည် နဂါးမျိုးနွယ်အတွင်းမှ ရူးသွပ်သွား သူတည်း။

သူ့ အရူးမှာ ယဉ်ယဉ်ကလေး ဖြစ်နေသဖြင့် နဂါး မိသားစုအတွင်း ဆွေးလိုရာသွား၊ စားလိုရာစား အသားမဲ့မဖေး ထားရသူဖြစ်သည်။

"ဟောဒီ ကျောက်ခလုတ်ကို နှိပ်လိုက်"

လီပိုးနှိမ်လိုက်လေသည်။

ကျောက်တံခါး ပွင့်သွားပြီး ထင်ဗီရိုတစ်လုံး ပေါ်လာ သည်။

"ခနဦး..."

အရူးကျောင်ဖုံးက တားမြစ်လေသည်။

သူသည် မှန်ကို လက်ဝါးဖြင့် ရိုက်ခွဲလိုက်၏။

"ခွမ်း..."

လက်နှိုက် ယူလိုက်သောအခါ ပုလင်းတစ်လုံး ပါလာ[illegible]သည်။

ထိုပုလင်းကား နဂါးအဆိပ်ဖြေဆေး။

"ဒရော..."

ပုလင်းကို အရူးကျောင်ဖုံး လှမ်းပေးသည်။

"နင် အဲဒီပုလင်းကို ဘာလုပ်မလို့လဲ"

"သူ့အသက် ကယ်မလို့"

"ဘယ်သူ့အသက် ကယ်မှာလဲ"

"အစ်ကိုလီဆူရှင်းက လူတစ်ယောက်ကို အဆိပ်နဲ့ လှ[illegible] ကြံခဲ့တယ်၊ အဲဒီလူကို ငါလိုက်ရှာမယ်၊ ပြီးတော့ အဲဒီလူ့ အသက်ကို ငါကယ်မယ်"

"အင်း...ကောင်းတယ်၊ သိပ်ကောင်းတယ်"

အရူးကျောင်ဖုံးက ဝမ်းသာအားရ ထောက်ခံသည်။

"ဟိုဟို..."

အရူးကျောင်ဖုံးက အော်ခဲ့သည်။

သို့ရောက်မည်လော၊ လီယင်ကူ အလွန်အားနည်းသည့် ခက်[illegible]င်းခွ သိုင်းသမားကြီးသည် အခန်းထဲသို့ ဝင်လာခဲ့လေပြီ။

"အရူးကျောင်ဖုံးနဲ့ သခင်လေး၊ ဘာဖြစ်လို့ ဒီအခန်း[illegible] ဝင်နေရတာလဲ"

"ငါ့အဖေသာ ဝင်ချင်လို့ ဝင်တာ ဘာဖြစ်လဲ"

အရူးကျောင်ဖုံးက အော်လိုက်သည်။

ထိုအခါ ခက်ရင်းခွ သိုင်းသမားကြီး ဒေါသဖြစ်သွား[illegible]သည်။

"ဟဲ...ဒီ သခေတော့"

ခက်ရင်းခွကြီးဖြင့် ကျောင်ဖုံးကို ချိန်ထိုးသည်။

"ကျွား"

"ဖြောင်း"

"အင့်..."

ထိုအခိုက် လွှားခနဲ ခုန်ကန်လိုက်သော လီပိုး၏ ဘိုက်[illegible]ကြောင့် ခက်ရင်းခွကြီးသည် နံရံ၌ သွားစိုက်ပြီး လူက[illegible]တော့ လဲကျသွားသည်။

သို့သော် [illegible]သည်။

ခက်ရင်းခွ သိုင်းသမားကြီးသည် သခင်ကြီး လီယင်ကူ[illegible] အလွန်သစ္စာရှိသူ ဖြစ်သဖြင့် သူတို့ကို [illegible] တိုက်မည်မှာ သေချာနေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထင်သည့်အတိုင်း ကျင်ဖုံးမှာ ခက်ရင်းခွ သိုင်းသမား ကြီး၏ လက်ဝါးရိုက်ချက်တစ်ချက် မိသွားသည်။

"ဝုန်း"

"ဖြောင်း"

"အား"

ကျင်ဖုံးဘစ်ယောက် ဇီဝိန်ပျောက်ခဲ့ရလေပြီး လီပိုးသည် လွန်စွာ ဒေါသထွက်လာသည်။

ခက်ရင်းခွသိုင်းသမားကြီးဆွဲ အပြင်းအထန် တိုက်ခိုက် တော့သည်။

"ဖြောင်း"

"အား"

လီပိုး၏ လက်ဝါးရိုက်ချက်များ ဆင့်ကဲဆင့်ကဲ ထိသွား သည်။

နောက်ဆုံး ခက်ရင်းခွ သိုင်းသမားကြီး မြေပြင်ပေါ်သို့ အသက်ပျောက်သွားလေ၏။

လီပိုးသည် ကျင်ဖုံးအတွက် လွန်စွာ စိတ်ထိခိုက်မိသည် သူသည် ဝင်ဖမ်းသောတိုင်း အပြင်သို့ ထွက်ခဲ့လေ၏။

သခင်ကြီး လီယင်ကူသော အဆိပ်ဖြေဆေး အချိုးမ ကြောင်း သိလျှင် မည်မျှ ဒေါသဖြစ်လိမ့်မည်နည်း။

သူ့အစ်ကို လီဆူရှင်း၏ ဒေါသမှာလည်း ကြောက်စရာ ကောင်းလှသည်။

လီပိုးသည် ယွန်ရှင်းထန်ကို ပြန်းသတ္တာနှိမ့်မှုပင် မသိခဲ့ချေ။ သို့သော် ယွန်ရှင်းထန်အတွက် အဆိပ်ဖြေဆေး ယူခဲ့ပြီး ယခု အရှေ့ကျွန်းမှ အမြန် စတင်ထွက်ခွာသွားခဲ့လေပြီ။

သူ့အား ကယ်တင်ရန် ထွက်လာခဲ့သူအလေးသည် နဂါး နွယ်ထဲမှ ဖြစ်ကြောင်းသာ ယွန်ရှင်းထန် သိရှိသွားလျှင် မည်မျှ အံ့သြသွားမည်နည်း။

★

www.burmeseclassic.com

"ကျွန်တော့် အမုန်းအတိုင်း ပြောတာပါ"

မည်မျှ၎င် သူ့ အမုန်းဟာ ပြောပြော ကြားနေရသူများအ ား မယုံကြည်ချေ။

လူချင်းထန်၌ အမုန်းတကယ် ဆရာမရှိသလော။

လူ၌ လျှို့ဝှက်အပ်သောအကြောင်းအရာ တစ်ခုရှိလျှင် ထိုအကြောင်းအရာတို့ လျှို့ဝှက်အပ်ပေသည်။

လူချင်းထန်အား မိုးပြိုလက်သီး လူချင်းထန် ဖြစ်လာအောင် သင်ကြားပေးသော ဆရာရှိ၏။

ထိုဆရာကို လူချင်းထန် ထုတ်မပြောနိုင်ပါ။

သူ၏ ဆရာရင်းကိုယ်တိုင်က မည်သူ့ကိုမျှ မပြောရဟု ပိတ်ပင်ထားသည့် ကိစ္စရပ်တစ်ခုကို သူ ထုတ်မပြောနိုင်ပါ။

အတိတ်...အတိတ်ဆိုသော အရာမှာ မမေ့နိုင်သောနေရာပင်ဖြစ်ပါသည်။

* * *

အခန်း (၂၄)

ပညာသင်ရာဆရာရှာ

လူချင်းထန်သည် ဟူတန်ဂိုဏ်းသို့ ပြန်ရောက်သွားသည်။

ဟူတန်ဂိုဏ်းဌာနချုပ်သည် သူ မေတ္တာကွန်းခိုရာပင် ဖြစ်ပါသား။

ဟူတန်ဂိုဏ်း၌ သူ့အပျော်မေ၊ ဟူတန်ဂိုဏ်းမှ တစ... သူများက သူ့ဆရာကို မေးမြန်းစုံစမ်းနေကြသည်။

"ကျွန်တော့်မှာ ဆရာမရှိပါဘူး"

"ဟာ...မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ မိုးပြိုလက်သီး သိုင်းကွက်... စနစ်တကျ သင်ကြားထားတဲ့ သိုင်းကွက်ပဲ၊ ဆရာမရှိဘူး တာ ဘယ်လိုမှ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး"

www.burmeseclassic.com

"မောင့်ကောင်လေး... လာစမ်း"

ယူချင်းထန်က ကြောက်ကြောက်ရွံ့ရွံ့နှင့် လျှောက်လာ
သည်။

"ဟုတ်ကဲ့... ဦးလေး"

"လာခဲ့၊ ဒီထင်းတွေခွဲစမ်း"

ကလေးလေး ယူချင်းထန်မှာ ထင်းများကို ခွဲရရှာသည်။
ခွဲရသည့်ထင်းများမှာ နည်းနည်းနောနော မဟုတ်ပေ။

ညနေစောင်း ယူချင်းထန် ပြီးစီးအောင် ခွဲပေးသည်။

ညဘက်သို့ရောက်သောအခါ ထိုလူကြီးသည် အရက်မူး
နေပြီး

"မောင့်ကောင်လေး... လာစမ်း"

ယူချင်းထန် ကြောက်ကြောက်ရွံ့ရွံ့နှင့်လာရ၏။

"နှိပ်ပေးစမ်း"

"ကျွန်တော်... ကျွန်တော်"

"မောင့်ကောင်... နှိပ်ဆိုနှိပ်စမ်း"

ယူချင်းထန်မှာ သူ့တံတောင်ဖြင့် နှိပ်ပေးရတော့သည်။

ထိုသို့ နှိပ်ပေးစဉ် တံတောင်သည် ချော်ထွက်သွား၏။

"နှိပ်စမ်းဆို ဘယ်လိုလုပ် တံတောင်နဲ့ ချော်သိုးရသလဲ၊
အသုံးမကျတဲ့အကောင်"

"ဖုန်း... ဖုန်း"

အမူးသမားသည် ယူချင်းထန်ကလေးအား ရိုက်နှက်လေ
တော့သည်။

"အမယ်လေး... ကြောက်ပါပြီ၊ နောက်ဆိုရင် မချော်တော့
ပါဘူး"

"တိတ်စမ်း... မငိုနဲ့"

"ဖုန်း"

"အား"

အမူးသမားသည် ယူချင်းထန်အား အပြစ်မရှိ အပြစ်ရှာ
ရိုက်လေတော့၏။

ယူချင်းထန်၏ကျောပြင်မှာ ညိုမည်းအနာဖြစ်ခဲ့
ရှာသည်။

"ဟော... မြို့စားတော်ပွဲလာကုန်ပြီ"

မြို့စားတော်အတွက်လာကုန်ပြီ"

ဟိုနံ့ဒီနံ့ ဝမ်းသာပုံဖြင့်အော်သံကြောင့် အမူးသမားမှာ
အိပ်ပျော်သွားတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

သူသည် ယူချင်းထန်ကိုလေးတို့ ထားရစ်ခဲ့ကာ ထွက်ပြေ[illegible] လေတော့သည်။

အမှန်မှာ ဘိန်းစား ဝမ်လင်ဖုံးသည် တမင် လုပ်ကြ[illegible] အောင်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ယူချင်းထန်အား နှိပ်စက်နေသည်ကို မမြင်လိုပေ[illegible] ကြောင့် လုပ်ကြံအောင်ဟန်ခြင်း ဖြစ်သည်။

"ဆောဟေ့ ယူချင်းထန်"

ဘိန်းစားဝမ်လင်ဖုံးသည် ယူချင်းထန်အားခေါ်၍ ဘုရ[illegible] ကျောင်းပျက်ဆီသို့ ပြေးထွက်ခဲ့လေတော့၏။

ယူချင်းထန်နှင့် ဝမ်ဆင်ဖုံးတို့သည် ဘုရားကျောင်းပေ[illegible] ကြမ်းပြင်ပေါ်၌ ခြေပစ်လက်ပစ် ထိုင်ချလိုက်ကြ၏။

ယူချင်းထန်သည် လက်ဝါး ဖြန့်ကြည့်လိုက်သည်။

ပိုက်ဆံအကြွေ အနည်းငယ်သာရှိသည်။

"ဆန်ပြုတ်တစ်ပွဲဖိုးလောက် မရှိပါလား"

ဝမ်ဆင်ဖုံးက...

"မင်း ဘယ်တုန်းက တစ်အိမ်တည်းနဲ့ ဆန်ပြုတ် တ[illegible] ဖိုး ရဖူးလို့လဲ၊ သုံးလေးအိမ် ထင်းခွဲပြီးမှ ဆန်ပြုတ်တစ်ပွဲ[illegible] ရတာမဟုတ်လား"

မှန်ပေသည်။

သုံးလေးအိမ် ထင်းခွဲပြီးမှ ဆန်ပြုတ်တစ်ပွဲဖိုးရသော ဘဝကို ယူချင်းထန် စိတ်တုန်လာသည်။

"ခင်ဗျား ပိုက်ဆံချမ်းသာရင် ဘာလုပ်မှာလဲ"

"ဘိန်းရှူဖစ်လိုက်မှာပေါ့ကွ"

"အင်း"

ယူချင်းထန် ဘာမှမပြောတော့ပေ။

ယူ့ထက်ကြီးသော ဝမ်လင်ဖုံးတို့လည်း ဘာမှ မပြောရာ သိတော့ပေ။

★

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၂၅)

ဘိုးစေ့ဝမ်းလင်ဖုံးသည် သူ့အမေ့ကို ကြင်နာသည်ကို သိရှိ၏။

ယူချင်းထန်ကလည်း ဝမ်လင်ဖုံးကို ခင်မင်သည်။

သူတို့နှစ်ဦးကား ခေါ်ဦးမေတ္တာ တစ်ဦးပင်။

“ဝမ်လင်ဖုံးရာ…ကျွန်တော် စုံစမ်းခိုင်းထားတဲ့ အလုပ် ခင်ဗျား မစုံစမ်းရသေးဘူးလား”

“သိုင်းပညာသင်ဖို့ဆရာ၊ စိတ်ကူးနေသည့်ချင်စမ်းပါနဲ့ ချင်းထန်ရယ်၊ သိုင်းပညာသင်တယ်ဆိုတာ လွယ်တာမဟုတ်ဘူးကွ၊ လက်ထဲမှာ ငွေပိုငွေလျှံရှိနေမှ ဖြစ်တာ၊ သိုင်းသတ်နိုး ကျောင်းဆရာကို ငွေနဲ့ ကန်တော့ရတာကွ၊ မင်းမှာ ဘယ်မှာပိုက်ဆံရှိလို့လဲ”

မှန်ပေသည်။

အနိုင်နိုင် စားဖို့ ရှာနေရသည့်အထဲ သိုင်းပညာသင်ဖို့ ငွေကြေးရှာရမည်မှာ မလွယ်ကူပေ။

ဤသို့ဖြင့် သူတို့ တစ်ညတာ ကုန်ဆုံးသွားလေ၏။

နံနက်လင်းလျှင်လင်းချင်း ယူချင်းထန်က ပြောလေ၏။

“ဝမ်လင်ဖုံး…ကျွန်တော် ထင်းသွားခွဲလိုက်ဦးမယ်ဗျာ”

“ကြည့်သွားဦးနော်၊ ဟိုဆောင်ကြီး ရှေ့နဲ့တွေ့ပြီး မင်းကို အကျောင်းအစမှ ခိုင်းနေဦးမယ်”

“စိတ်ချပါဗျာ၊ ကျွန်တော် ကြည့်ရှောင်ပါ့မယ်”

ယူချင်းထန်သည် ကြိုးတောဝမ်းစေး ထင်းခွဲပေးသည်။

သူ့ဝင်ငွေ ပိုလာသည်။

ထိုအခါ ဆန်ပြုတ်ခသာမက ပိုသည့်ငွေကြေးလေးကို စုထားသည်။

ယူချင်းထန်ကား ရပ်ကွက်ထဲမှ ပြောသလိုသိုင်းရူးကလေး တစ်ယောက်ပင် ဖြစ်နေတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

မိဘမဲ့ ဘော်ကောင်ကြွက် ယွန်းချင်းထန်ကလေးသည် သိုင်းပညာသင်လို့သောစိတ်ဖြင့် စားတစ်ဝက် စုတ်စုတ်ဝက်ဖြူလျှင် နေသေး၏။

တစ်နေ့သောအခါသိုင်းပညာဆင်ယူရမည်ဟု သူယုံကြည်သည်။

"ဧရာ့...ထင်းခွဲခါ၊ ငါ့အတွက် ခေါက်ဆွဲတစ်ထုပ် သွားဝယ်ပေးဦး"

"ဟုတ်ကဲ့"

အိမ်ရှင်ခမ်းသောငွေထိုယူ၍ ခေါက်ဆွဲဆိုင်ဘက်သို့ထွက်လာခဲ့သည်။

ခေါက်ဆွဲဆိုင်မှာ ထိုအိမ်နှင့် အဘန်ဖင်ဝေးလေသည်။

သူသည် ခေါက်ဆွဲ ဝယ်မစားနိုင်ပေ။

သူ့လုပ်အားခမှာ ခေါက်ဆွဲစားရလောက်အောင် မရှိပေ။

မကြာမီ သူသည် ခေါက်ဆွဲဆိုင်သို့ ရောက်ရှိလာလေ၏။

တရုတ်ပြည်တစ်ဝန်းလုံးရှိ စားသောက်ဆိုင် တည်းခိုခန်းများ၏ ထုံးစံအတိုင်း ခေါက်ဆွဲနှင့်အတူ အရက်ပါ ရရှိသည်။

ထို့ကြောင့် လာရောက်စားသောက်သူများအားလုံးလိုလို အရက်သောက်ကြသည်။

အရက်သောက်သဖြင့် ဆူဆူပူပူဖြစ်ကြသည်။ ရန်ဖြစ်ကြသည်။

ယွန်းချင်းထန်မှာ ခေါက်ဆွဲမှာကြားထားသော်လည်း မရသေးပေ။

စောင့်ဆိုင်းနေရလေ၏။

ထိုစဉ် ရွေးဆိုးသောသိုင်းသမားတစ်ယောက်က စတင်သောင်းကျန်းလေတော့၏။

"ဟေ့...ဘယ်သူ မိုက်သလဲကွ၊ မိုက်တဲ့ကောင် ထွက်ခဲ့၊ အားလုံးကို ရှင်းပစ်မယ်"

သိုင်းသမားများမှာ မှိုင်ပြီမပါက်နေကြသဖြင့် အခြားသိုင်းသမားတစ်ဦးဦးရှိနေက မုချ တိုက်ပွဲဖြစ်ပေတော့မည်။

မကြာမီ စိန်ခေါ်နေသူအား တိုက်ခိုက်မည့်သူ တစ်ဦး ပေါ်လာလေ၏။

"ဟေ့ကောင်...အောစ်မနေနဲ့၊ မင်းကို ငါတိုက်မယ်"

သံတုတ်ကိုင်သည့် သိုင်းသမားတစ်ဦးသည် စားပွဲသို့လာလေ၏။

ထိုအခါ စိန်ခေါ်နေသူက သူ၏ ဓားကို ဆွဲထုတ်လိုက်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

"ရှမ်း"

ထိုအခါ စားသောက်နေသူများသည် ဝရုန်းသုန်းကား ဖြင့် ထပြေးလေ၏။

စားသောက်ဆိုင်အတွင်း၌ ဝယ် တိုက်ခိုက်ရန်နေရာ ကျယ် ကျယ်ဝန်းဝန်း ဖြစ်သွားလေပြီ။

"ရှေ့တိုးခဲ့"

ဓားသမားက အော်လေ၏။

"ရှမ်း"

"ထန်း"

သိုင်းသမားနှစ်ဦး တိုက်ခိုက်ကြလေတော့၏။

ကြာရှည်စွာ ဤသို့ပင် သိုင်းသမားများ တိုက်ခိုက်နေ ရှိသဖြင့် မထူးဆန်းတော့ပေ။

စားသောက်နေသူများသည် ဝိုင်း၍ ကြည့်ရှုနေကြလေ သည်။

သံတုတ်ကိုင်သူမှာသည်း သူ့သံတုတ်ကို မပေါ့မပါးဖြင့် ကိုင် ဆောင်နိုင်သည်။

သံတုတ်နှင့်ဓား ထိတွေ့သောအခါ မီးပွားများ လွင့်စဉ် လာသည်။

"ထန်း—ထန်း"

"ချွမ်း"

သံတုတ်သမားက ဖိ၍ တိုက်ခိုက်နေသည်။

စိန်နီဝေါသူ ဓားသမားမှာ နောက်သို့ တဆုတ်ဆုတ် ဆုတ်နေရသည်။

စားပွဲကုလားထိုင်များမှာ လွင့်စဉ်သွားသည်။

ဓားသမားမှာ သံတုတ်သမား၏ တဒုတ်ကြောက်ကို ရှောင်နေ သည်။

သို့သော် သူတို့သည် အဆင့်မြင့်သိုင်းသမားများ မဟုတ် ကြချေ။

အဆင့်မြင့်သိုင်းသမား မတွေ့သေးပါလည်း သာမန် အရပ် သူများအဖို့အား သိုင်းပညာရှင်ကြီးများလို့ ထင်မြင်နေကြ သည်။

☆

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၂၆)

ရိုးစင်းလှသော သတ္တိတိုက်ကွက်များကိုပင် ကြည့်ရှုနေသူများ အဖို့ ဟာခနဲဟင်ခနဲ ဖြစ်နေကြသည်။

ယူချင်းထန်နီသည် ခေါက်ဆွဲကြော်ကို သတိမရတော့ပေ။

ကြည့်ရှုနေသူ လူများကြားမှ ရှေ့သို့တိုးထွက်လာ၍ အော် ဟစ်အားပေးသည်။

သူသည် စိန်ခေါ်သူ လူရမ်းကား ဓားသမားကို ကြည့် မရပေ။

သံတုတ်သမားကို နိုင်စေချင်သည်။

သံတုတ်ကိုင် သိုင်းသမားသည် ခွန်အားဗလလည်း ကြီး သည်။ အရုပ်အဆင်းလည်း မြင့်သည်။

ထိုစဉ် အခြေအနေတစ်မျိုး ပြောင်းသွားသော်။

သံတုတ်သမားသည် ခံစစ်ဖြစ်သွားသည်။

ဓားသမား၏ ဓားချက်များသည် သွက်လက်လှသည်။

"ချွမ်း"

"ထန်း...ထန်း...ထန်း"

သံတုတ်သမားမှာ တဖြည်းဖြည်း နောက်ဆုတ်ပေးနေ ရသည်။

နှစ်ဦးစလုံး သတ်လုံမကောင်းသဖြင့် အသော်စင် မော ဟိုက်နေကြပေပြီ။

တိုက်ကွက်များ ယိမ်းယိုင်လာခဲသော်သည်။ စိတ်ဆောင် နေကြသဖြင့် ဟန်မပျက် တိုက်နေကြတုန်းပင်။

"ဖြောင်း...ဖြောင်း...ဖြောင်း"

ကြည့်နေသူများက လက်ခုပ်တဖြောင်းဖြောင်း တီးကြ သဖြင့် ပိုမိုအားတက်လာသူကြပြီး တိုက်ခိုက်ကြမြန်နေတော့၏။

ထိုအခါ သံတုတ်သိုင်းသမားသည် အားလွန်၍ လဲကျ သွားလေသည်။

ဓားသမားက အပိုင်ဖြစ်ပြီအထင်နှင့် လှမ်းခုတ်သည်။

"ထန်း...ထန်း...ထန်း"

သံတုတ်သမားသည် လဲကျနေရာမှ သံတုတ်ဖြင့် ဆီးခံ ရာဖြင့် မီးပွင့်များထွက်သွားပြန်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထို့နောက် သံတုတ်အမားသည် ခုန်သွားလေတော့၏။

ထိုအခါ မားသမားသည် လွင့်စဉ်သွားသည်။

"ဝုန်း"

"ဟား...ဟား...ဟား"

မားသမားမှာ မားကတခြား လူကတခြား ဖြစ်သွား သည်။

လက်နက် လွတ်သွားသဖြင့် မားသမားသည် အရှုံး သမား ဖြစ်သွားလေပြီ။

မားသမားသည် သူ့မားကိုပင် ကောက်မယူနိုင်တော့ ဘဲ ဆိုင်ထဲမှ ရှက်ရှက်နှင့် ထွက်ပြေးသွားလေ၏။

* * *

သံတုတ်သမားကြီး အနိုင်ရရှိသွားလေပြီ။ ယှဉ်ချင်းထိုး သည် သံတုတ်သိုင်းသမားအား အထင်ကြီးသွားမိ၏။

ဆရာတင်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ထိုစဉ် သံတုတ်သမားကြီး ထွက်ခွာသွားလေပြီ။

ယှဉ်ချင်းထိုးသည် ဖယ်ထားသော ခေါင်းဆွဲထုပ်ကို ဆွဲ ရန် သတိမရတော့ဘဲ သံတုတ်ဆရာကြီးနောက်သို့ အပြေး လိုက်လေတော့၏။

"ဆရာ...ဆရာ"

သံတုတ်သမားကြီးသည် လှည့်ကြည့်လေ၏။

"ဟေ...ကလေး...မင်း ဘယ်သူ့ကိုခေါ်တာလဲ"

"ဆရာ့ကို ခေါ်တာပါ ခင်ဗျာ"

"ငါ့ကို ဟုတ်လား၊ ဟား...ဟား...ဟား"

သူသည် ဆရာခေါ်နေသော ချာတိတ်တစ်ယောက်အား ကြည့် ရင်း တဟားဟား ရယ်လိုက်၏။

"မင်းက ဘာဖြစ်လို့ခေါ်တာလဲ"

"ကျွန်တော်...ကျွန်တော်..."

"ပြော...ပြောစမ်းပါ၊ ငါသိပြီ...ငါသိပြီ၊ ငါ့ဆီမှာ တပည့်ခံပြီး သိုင်းပညာ သင်ချင်တယ်နဲ့တူတယ်"

"ဟုတ်...ဟုတ်ပါတယ် ဆရာ၊ ကျွန်တော် သိုင်းပညာ သင်ချင်လို့ ဆရာ့ရှာနေတာပါ"

သံတုတ်သိုင်းသမားသည် ဆက်မပြောတော့ဘဲ ရယ် လိုက်သည်။

သူ စဉ်းစားနေသည်။

ဤကလေးကို တပည့်အဖြစ်မွေးလျှင် မဆိုးလှဟု သူယူဆ သည်။

သူသည် ရှေ့အစီအစဉ်ကို ဦးနှောက်ထဲ၌ ရေးဆွဲသည်။ သူသည် သိုင်းပညာ၌ အဆင့်မြင့်တတ်ကျွမ်းသူ မဟုတ်ပေ။ သာမန်သိုင်းသမားတစ်ဦးသာ ဖြစ်သည်။

သို့သော်...

သူ တပည့်မွေးလိုသည်။

www.burmeseclassic.com

တစည့်တို့ အသုံးချရမည့်နေရာ ရှိနေသည်။

"ခင်း သိုင်းပညာသင်ချင်ရင် ငါနဲ့လိုက်နေရမယ်၊ နေ
နိုင်ပါ့မလား"

"ကျွတ်ကဲ့၊ နေနိုင်ပါတယ်"

လူချင်းထန် ပျော်သွားသည်။

မရှငတ်တုန်း ရေတွင်းထဲကျခြင်းပင်။

သိုင်းပညာသင်ပေးမည့် ဆရာတစ်ယောက်တော့ ရပြီ
သူ ထင်မိနေသည်။

★

အခန်း (၂၇)

ဘာဝနီကုံး

်တုတ်သိုင်းသမား၏အမည်မှာ ပေါကျော်ကိုဖြစ်သည်။

ကျော်ကိုသည် အာဘန်သိုင်းသမားတစ်ဦးဖြစ်သေးသည်။

တ်လမ်းသိုင်းသမားတစ်ဦး မဟုတ်ပေ။

အာကီလမ်းသိုင်းသမားတစ်ဦးသာ ဖြစ်သည်။

ရိုက်သမားတစ်ဦး ဖြစ်ပေသည်။

ပေါကျော်ကိုတွင် သမီးငယ်တစ်ဦးရှိ၏။

အမည်က လွှမ်း ဖြစ်သည်။

ပေါကျော်ကို၏အစီအစဉ်များတို့ များ[illegible]မိ [illegible]
သိ[illegible]ရသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူသည် လူများစုစည်းကာ ဓားပြဂိုဏ်း တင်
ထူထောင်သူ ဖြစ်လာခဲ့သည်။

ဇော်ကျော်ကသည် ဓားပြတိုက်ရာတွင်မက တစ်ခါ
လူတို့ပါ သတ်ဖြတ်တတ်သည်။

ယုချင်းထန်နှင့် လွမ်သည် စိတ်ဓာတ်ချင်း တူညီ
ဇော်ကျော်ကတို့လူမျိုးကို ဆရာတင်မိသည့်အတွက် ယု
ထန် စိတ်ဆင်းရဲခဲ့ရသည်။

သိုင်းပညာသင်ပေးမည့်သူ သူ့ကို ခေါ် လာပြီး
ပျော်တော်သည် အခြေခံမျှလောက်သာ သင်ပေးပြီး
ဆင်မခေါ်တော့ချေ။

ဒုက္ခများတို့သာ ယုချင်းထန် ခံစားနေရ
ထို့ကြောင့် ဇော်ကျော်ကနှင့် အတူတူမနေချင်တော့
လျက်လာသည်။

ယုချင်းထန်သည် မကောင်းမှုဒုစရိုက်မှုကို မနှစ်မြို
ရှိမှန်းသည်။

"ငါ ဒီမှာနေရတာ အမြဲအဆိုင် ထွက်မပြေးချင်ပြီ လွမ်"

"နှင် စိတ်ညစ်ကျနေတာ ငါသိပါတယ် ယုချင်
ရယ်၊ အဖေကတော့ သူ့အပြုအမူကို ပြင်မှာမဟုတ်ဘူး"

"ငါ ဒီလို သူများ မျက်ရည်ပေါက်ကြီးငယ်ကျ
တဲ့ ဘဝမျိုးမှာ ငါမနေချင်ဘူးဟာ"

"ငါလဲ မနေချင်ပါဘူး"

"နှင်နဲ့ငါ ထွက်ပြေးရင်ကောင်းမယ်ထင်တယ် လွမ်"

"ငါ့ကို ထားခဲ့ပါ ယုချင်းထန်ရယ်၊ နှင်နဲ့အတူထွက်ပြေး
အဖေက ငါ့ကို သတ်မှာ"

ယုချင်းထန်သည် ဇော်ကျော်ကနှင့် အတူနေစဉ် လွမ်၏
အရင်းသဖွယ် တွယ်တာသံယောဇဉ်ရှိမိသည်။

ထို့ကြောင့် လွမ့်ကို နားရှိအမြဲခေါ်နေခြင်းဖြစ်သည်။

"နှင့်အဖေကို မခွဲနိုင်လို့လား လွမ်ရယ်"

"မဟုတ်ပါဘူး ယုချင်းထန်ရယ်၊ ငါ ထွက်သွားတော့
ဘူး၊ ဒီလိုနဲ့ပဲ ဘဝတစ်ခုလုံး ကုန်သွားမှာပါပဲ"

"ဘယ် ဒီလိုအတွေးခဲ့လို့ ဘာဖြစ်မလဲ၊ ကိုယ့်ဘဝ ကိုယ်
ခဲ့အောင်ရှုန်းရမှာပေါ့"

"ငါသာထွက်ပြေးရင် အဖေက ငါ့ကို မိုးအဆုံး မြေ
ဆုံး လိုက်ရှာပြီးသတ်မှာ"

"ငါ နှင့်ကို ညီမလေးတစ်ယောက်လို တစ်သက်လုံးဆက်
ပေါင်းမယ်၊ နှင် ဒီမှာဆက်ပြီး ဒုက္ခမခံစားပါနဲ့"

လွမ်သည် ယုချင်းထန်ပြောသည့်စကားကို ခေါင်းငုံ့ နား
ထောင်နေလေ၏။

မနိုင်တော့မှန်းသည်။

ယုချင်းထန်သည် သည်းအသိုက်အမြုံကို ရောစိတ်ဓာတ်
သူ့ကို ကြင်နာစွာဆက်ဆံခဲ့သည်။

"ငါတို့ ဘယ်ကိုပြေးမလဲ ယုချင်းထန်"

"ဟောဒီ ရှန်ဆန်မြို့ ဆိမ်းမကြီးတွေဟာ ငါ့ကြီးမြင်းဆေ
ဆိ ဆမ်းမကြီးတွေပါကွယ်၊ နှင့်အဖေဆီကလွတ်အောင်
ဖို့ ငါ တာဝန်ယူပါမယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"တဏယ်နေမီ"

"တကယ်ပါ၊ ဒီနယ်မြေကို ငါကျွမ်းတာမဟုတ်ပါကွယ်၊ ဒ
ဆမ်းရောက်ရင် အယ်တိုပေါက်မယ်ဆိုတာ ငါသိပါတ

လွှမ်သည် လှူချင်းထန်နှင့်အတူ ထွက်ပြေးရန် ဆုံး
လိုက်သည်။

ဟောကျောက်၏ဆက်မှ သူတို့ လွတ်မြောက်နိုင်ပါသေ
ရာ လှူချင်းထန် တွေးရန် အကြောင်းမရှိတော့ချေ။

သူတို့နှစ်ယောက်တ် ထွက်ပြေးလာသည်မှာ နှစ်ရက်ရှိ
ပြီ။

ဟောကျောက်သည် သမီးပျောက်သဖြင့် မြေလှန်ရှာ
ပတော့မည်ချသည်။

လှူချင်းထန်ကတော့ ဟောကျောက်လက်တွင်းမှ လွ
မြောက်နိုင်သည်ဟု ယူဆ၏။

သူသည် သိုင်းပညာဆင်ကြံ့ဘိုလိုသည်။

သို့သော် ဟောကျောက်ကဲ့သို့ ခိုးဆိုး လူယုတ်မနေရ
တော့ မဟုတ်ချေ။

သူတို့ ရှန်ဆန်မြို့ပေါ်သို့ ရောက်ရန် အရေးကြီးသ
ဟောကျောက်ကဲ့သို့ ဓားပြတစ်ဦးသည် ရှန်ဆန်မြို့ပေါ်အ
ဆက်ရဲဇတ်ရဲ တက်လာနိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်ချေ။

"နင် ပင်ပန်းနေပြီလား"

"အင်း"

လွှမ်သည် ခေါင်းမှုတ်ညိတ်လေ၏။

လှူချင်းထန်သည် လွှမ်၏ ပင်ပန်းနွမ်းလျနေသော မျက်
နှာလေးကိုကြည့်၍ စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားလေ၏။

သူသည် လွှမ်အား ဓားပြသမီးတစ်ယောက်အဖြစ် ဘဝ
တမှောင်အတွင်း နစ်မနေစေလို။

ထို့ကြောင့် ထိုအဝအတွင်းမှ ထယ်ထုတ်ခဲ့၏။

ဤသို့ ထယ်ထုတ်ခြင်းမှာ မှားနေပြီလား မသိပါ။

ဟောကျောက်သည် သူ့သမီးကို အရမ်းချစ်သည်။

သူ့ကိုယ်တိုင် ဓားခိုးဓားပြတစ်ဦးဖြစ်သော်လည်း လွှမ်ကို
တော့ အထူးဂရုစိုက်သည်။

သို့သော် လွှမ်တစ်ယောက် နေ့ရှိသရွေ့ စိတ်ဆင်းရဲနေ
သည်ကိုတော့ မသိပေ။

☆

အခန်း (၂၈)

"အမောပြေပြီရင် ဆက်လျှောက်ကြရအောင်"

"အေး…"

ယုချင်းထန်သည် ထရပ်လိုက်၏။

"ဝုံး"

ကြိုးကွင်းတစ်ခုသည် ဝေ့ထဲပျံဝဲလာပြီး လူ့ရှေ့ လာစွပ်သည်။

"ဖေဖေ…ဖေဖေ"

လွှမ်းတာ လှမ်းခေါ်လေ၏။ ယုချင်းထန်သည် ဟောမျောက်၏ လက်တွင်းမှ ပြေးလွတ်ချေ၏။

"ခုနစ်မိုး…လွှမ်း၊ ငါ့ကို အသခံချင်တဲ့ ဝမိုက်သားတွေ အများကြီးရှိတယ်၊ ဒီကောင်သေမှ အေးမယ်"

ဟောမျောက်သည် ယုချင်းထန်ကို ကြိုးကွင်းစွပ် ဖမ်းလိုက်သည်။

"သူ့မှာ အပြစ်မရှိပါဘူး ဖေဖေရယ်၊ သူ့ကိုမသတ်ပါနဲ့ ဖေ၊ သမီးကိုချစ်ရင် သူ့ကိုမသတ်ပါနဲ့နော်"

လွှမ်းတာ ငိုရှိုက်တောင်းပန်နေ၏။

ဟောမျောက်မှာ ဒေါသကြီးလွန်းသဖြင့် အသံများ တုန်ယင်နေသည်။

ယုချင်းထန်မှာ သူ့ခံစားရမည့်ဟု ကင်ခံနေ၏။

သူသည် လွှတ်ပြေးခဲ့သူဖြစ်၍ တောင်းပန်ခွင့် မရှိတော့ချေ။

ယောကျ်ားပီသရဲရဲ့စွာ အပြစ်ဒဏ်ခံယူရန်သာ ရှိတော့သည်။

"ငါက မင်းကို တစ္ဆေကောင်းတစ်ယောက်ရပြီထင်ပြီး မွေးခဲ့တယ်၊ အခုတော့ မင်းက ငါ့သမီးကိုခေါ်ပြီး ထွက်ပြေးတယ်၊ မင်းက ငါ့အသည်းနှလုံးကို ထုတ်သွားတာပေါ့လေ၊ ငါကယ် မင်းကိုသတ်မယ်"

ဟောမျောက်သည် ဓားကို မြှောက်လိုက်၏။

"ရွှီး"

"ဒုတ်"

"အမိုး"

www.burmeseclassic.com

လှမ်းသည် ယူချင်းထန်အား ဓားချက်မထိရုံမျှ ပြေး တာသွက်ရာ သူ့ခါး ကျောပြင်အား ဟေကျောက်၏ဓားဖျား ထိသွားသည်။

ဟေကျောက်သည် ဓားကိုလွှတ်ချပြီး သမီးဖြစ်သူအား ပွေ့ချီလိုက်၏။

"ဖေ…ဖေ"

လှမ်းသည် တစ်ခွန်းမျှသာပြောပြီး အသက်ထွက်သွား လေ၏။

"သမီးသေပြီ…ငါ့သမီးသေပြီ"

ဟေကျောက်သည် အရူးအမူး အော်ဟစ်နေလေ၏

ယူချင်းထန်ကား လှမ်းအို ပွေ့ချီလိုသော်လည်း သူ့ ဓားသွားကို ကြိုတင်တွေ့မိသဖြင့် ပြေးထွက်ခဲ့လေပြီ။

ဟေကျောက် သမီးအလောင်းကို မြေအောက်သို့ချလိုက်ပြီး ယူချင်းထန်အား လှမ်းကြည့်လိုက်၏။

ယူချင်းထန်ကား ဆူ့အဆက်တော့အတွက် မြေပြန့်သို့ ပြေး၏။

တောင်ကုန်းဘက်သို့ ပြေးဘက်မနေလေပြီ။ မြေပြန့်သို့ ပြေးလျှင် ဟေကျောက်၏ မြင်းကြီးသည် အလွယ်တကူ သူ့အား မီသွားနိုင်ပေသည်။

သို့အောင် ဟေကျောက်သည် သူ၏ မြင်းကြီးဖြင့် လိုက်လေ သည်သာ။

ယူချင်းထန်သည် တောင်ပေါ် ပြေးတက်လေသည်။

"ခွပ်…ခွပ်…ခွပ်…ခွပ်"

ဟေကျောက်၏ မြင်းကြီးကား တဖြည်းဖြည်း နီးကပ် လာပေပြီ။

သူ လှည့်ကြည့်လိုက်သောအခါ မြင်းညိုကြီးမှာ သူနှင့် အလွန်နီးကပ်နေကြောင်း တွေ့ရှိရ၏။

ဟေကျောက်သည် လက်ထဲမှ ဓားကြီးအို တရွယ်ရွယ် လုပ်နေသည်။

"ဟီး…ဟီး…ဟီး"

"ဗုန်း"

မြင်းညိုကြီးသည် တောင်ဘက်လမ်းဖြစ်သဖြင့် ကျောက် တုံးတစ်ခုနှင့် တိုက်မိသော ခြေထောက်ခွေကျသွား၏။

ကျောက်ကုန်းပေါ်မှ ဟေကျောက်သည် အရှိန်လွန်၍ လွင့်စဉ်သွားသည်။

"အား"

ဟေကျောက်ကား ချောက်ကမ်းပါးအစွန်းမှ ကျသွား လေသည်။

မိုက်ဇာတ်သိမ်းသွားလေပြီ၊ သူ၏ဘဝကား ကြေကွဲစရာ ကောင်း၏။

ဆရာဖြစ်သူနှင့် လှမ်းတို့ သေဆုံးသွားခဲ့ရလေပြီ။

ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည့် အဖြစ်အပျက်များမှာ အရွယ်နှင့် မမျှ အောင် လေးပျက်စဖွယ် ခံစားခဲ့ရသည့် အဖြစ်အပျက်မျိုး တည်း။

ထို့ကြောင့် ယူချင်းထန်မှာ စိတ်ဓာတ်အကြီးအကျယ် ကျသွားခဲ့ရ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူ့ဘဝတာ မွေးကတည်းက အဆင်မပြေခဲ့ဖူး။

မိဘနှစ်ပါးမည်သို့ သေဆုံးသွားသည်ကို သူ မသိပေ။ သူသည် သူ့ဘဝင်းစားအဖွယ် အလုပ်လုပ်ခဲ့ရသည်။ မာပြုပြစ်သော ဆရာကိုရခဲ့သည်။ ဆရာနှင့် သမီးဖြစ်သူတို့ သေဆုံးရသည်။ သူ့အာဇကား သည့်သို့ပင် ဖြစ်နေလိမ့်မည်။ အစမှ မကောင်းခဲ့ပေသကိုး။

သူသည် မလွှဲ စိတ်ဓာတ်ကျနေသဖြင့် သူ့ကိုယ်သူ သတ်သေရန် ဆုံးဖြတ်မိသည်။

သူ၏ နှုတ်ခမ်းဖျား အသည်းနှလုံးတာ။ ခါးသီးသော တဝအတွေ့အကြုံတို့ဖြင့် ပြည့်နှက်နေလေပြီ။

သူသည် ချောက်ကမ်းပါးထိပ်၌ ရပ်လိုက်၏။ သူသည် ခုန်ချလိုက်သည်။

"ဖြန်း"

"အား"

သူ၏ အသက်သည် လေထဲ၌ ပျံ့လွင့်သွားသည်။

★

အခန်း (၂၉)

အတိတ်ဇာတ်ကြောင်း

မိုးပြိုလက်သီး တီယန်စင်း။

သူသည် လူသူတင်းလေးရာ ချောက်ကမ်းပါးထဲတွင် တစ်ယောက်တည်းနေထိုင်သူ ဖြစ်သည်။

အသက်အရွယ်ကြီးရင့်သူ ဖြစ်သော်လည်း သိုင်းပညာရှင်ကြီးတစ်ယောက်ဖြစ်၍ အလွန်သွက်လက်ဖျတ်လတ်သည်။

တီယန်စင်းမှာ ယခင်က ဟွာတန်ဂိုဏ်း၏ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးတစ်ဦးဖြစ်သည်။

သူသည် ချောက်ကမ်းပါးအောက်ခြေရှိ လိုဏ်ဂူထဲ၌ နေထိုင်သူဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူသည် ချောက်ကမ်းပါးအောက်ခြေရှိ သစ်ငုတ်တိုပ်ဖျား သို့ ချော်ရောက်လာပြီး သတိလစ်မေ့မြောနေသည့် လူငယ်လေး တစ်ယောက်အား မမျှော်လင့်ဘဲ တွေ့ရှိကယ်တင်ခဲ့ရသည်။

သူ့ တွေ့ရှိသူကား အခြားမဟုတ်။

ယူချင်းထန်ပေတည်း။

ယူချင်းထန်သည် ဆရာသမားနှင့် သမီးဖြစ်သူ သေဆုံး သွားသဖြင့် များစွာကြေကွဲစွာ ကိုယ့်ဘဝကိုယ် အဆုံးစီရင် သူ ဖြစ်ခဲ့လေသည်။

ယူချင်းထန်မှာ ချောက်ဆုံးမရောက်၍ သတိမပျောက်ခဲ့ပေ။ တိယန်စင်း ဆေးမြစ်ရှာထွက်ချိန်တွင် သတိလစ်မေ့မြောနေ သော ယူချင်းထန်အား သယ်ယူခဲ့လေ၏။

ယူချင်းထန် တဖြည်းဖြည်း သတိရလာ၏။

လေးလံသော မျက်လုံးများကို အားယူ ဖွင့်ကြည့်သည်။ သူ၏မျက်နှာပေါ်သို့ အေးမြသော ကျောက်စက်ရေစက်လေး များ တစ်စက်ချင်းကျလာသည်ကို သူ ခံစားရသည်။

သူသည် တိယန်စင်း၏မျက်နှာကို သေချာစွာမမြင်ရပေ။ တိယန်စင်း၏မျက်နှာသည် ဝေဝါးနေသည်။

မကြာမီ ထိုမျက်နှာသည် တဖြည်းဖြည်း ကြည်လင် ပြတ် သားလာ၏။

ထိုမျက်နှာရှင်သည် သူ့မျက်နှာပေါ်သို့ ရေစက်လေး များ ချပေးနေသူဖြစ်သည်။

ထိုမျက်နှာရှင်သည် ပါးမြိုင်းမွေးများ၊ မုတ်ဆိတ်မွေး များနှင့် လူကြီးပေတည်း။

"မောင်ရင် သတိရလာပြီအိုး"

"ဟုတ်...ဟုတ်ပါတယ်ခင်ဗျာ"

အဘိုးအိုက...

"မင်း သတိမေ့နေတာ လေးရက်ရှိပြီကွယ့်၊ အဘိုးက သက်ရှင်မှ ရှင်ပါ့မလားလို့ စိုးရိမ်နေတာ၊ မင်း တစ် ကိုယ်လုံးမှာရှိတဲ့ ဒဏ်ရာ ဒဏ်ချက်တွေကိုတော့ ဆေးမြစ် တွေ လိမ်းပေးထားတယ်ကွယ့်"

"ဗျော်"

သူ့ကျေးဇူးရှင်ပေတည်း။

သူ မည်သို့ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည်ကို ပြန်စဉ်းစားလေသည်။

သူ ချောက်ကမ်းပါးထိပ်မှ ခုန်ချခဲ့လေသည်။

သူသည် လှုပ်ကြည့်သည်။

တစ်ကိုယ်လုံး ရိုက်ထားသလို နာနေသည်။

"အ..."

"မလှုပ်နဲ့လေ၊ မင်းတစ်ကိုယ်လုံး သစ်ကိုင်းတွေနဲ့ ရိုက် ထားသလိုဖြစ်နေတာကွ၊ ငြိမ်ငြိမ်နေ၊ မကြာခင် မင်း အကောင်း ဖြစ်သွားမှာပါ"

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဘိုးဘိုးရယ်"

သူသည် အဘိုးအိုပြောသည့်အတိုင်း ငြိမ်သက်စွာ နေ လိုက်ရသည်။

သို့သော်...

ယူချင်းထန်သည် ပါးစပ်တော့ အငြိမ်မနေ။

"ကျွန်တော် ဘယ်ကိုရောက်နေတာလဲ အဘိုး"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မင်းမရောက်ခင်နေ့တစ အသူ့ရာချောက်ထဲမှာ၊ ဒီနေ့ရော ရောက်သူတိုင်း ပြန်လမ်းမရှိကြဘူး၊ မင်း သိပ်ကံကောင်း တယ်၊ ဒီချောက်ကြီးထဲမှာ အသက်ရှင်ခွင့်ရတဲ့လူဆိုလို့ မင်း နဲ့ ငါ နှစ်ယောက်တည်းပဲရှိတယ်"

သူသည် အဘိုးအိုကို သေချာစွာကြည့်လိုက်သည်။

"အဘိုးနာမည်က ဘယ်သူတဲ့လဲ"

"တိယန်ခင်း"

"တိယန်စင်းတဲ့လား"

"အေး...မိုးပြိုသက်သီး တိယန်စင်းလို့ ခေါ်ခဲ့ဖူးတယ်"

"ဘယ်လို...မိုးပြိုလက်သီး တိယန်စင်း"

"သိုင်းလောကထဲမှာ လူဆိုရင် ငါ့ကို ကြားဖူးကြ ချည်းပဲ၊ ငါ့နာမည်ကို မသိသူမရှိဘူး၊ မိုးပြိုလက်သီး တိယန် စင်းဆိုရင် အားလုံးသိကြတယ်၊ ငါဟာ ဟူတန်ဂိုဏ်းချုပ် ကြီး လုပ်ခဲ့ဖူးတာပေါ့"

ဟူချင်းထန်ကအဖေ မိုးပြိုလက်သီး တိယန်စင်းကို မကြား ဖူးပေါ့။

သူသည် အာမန်သိုင်းပညာရှင်သော ဖေကျောက် အညွှန့် ကိုမိုးဝေးပြ၏ ယခုတိုင်ကနလားသာ ဖြစ်ခဲ့သည် မဟုတ် ပေလေ။

သူသည် မည်သို့ဖြေပြစေ တိယန်စင်းကိုတွေ့ပြီး အ တကြီးသွားသည်။

တိယန်စင်းသည် ဟူတန်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ဖြစ်ခဲ့သေးသ ဟု ပြောနေသေးသည် မဟုတ်ပါလော။

ဟူချင်းထန်သည် အကန့်အကွက်ပို ပင်ပန်းကြီးစွာဖြင့် ကောက်ယူလိုက်သည်။

"အဘိုးခင်ဗျာ... ကျွန်တော့်နာမည် ဟူချင်းထန်ပါ၊ အဖကြီးမှာ ဖြိုယ်ဖြစ်ချင်တဲ့ဆန္ဒအတိုင်း ဖြစ်မလာခဲ့လို့ ချောက်ထဲခုန်ချပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကို အဆုံးစီရင်ခဲ့တာပါ"

"ဟေ...ဒါနဲ့ မင်းက ဘာဖြစ်လို့ မိလိုက်လဲ ပြော ဦး"

"ရည်းစားကြောင့်ပေါ့ ဖြစ်လို့ပေါ့ အဘိုးရယ်"

"မင်းက ဘာဖြစ်လို့ ရည်းစားကြောင့်လဲ"

"ကျွန်တော်ဟာ ငယ်ငယ်ကတည်းက အောင်မြင်ကျော် ကြားတဲ့ သိုင်းသမားတစ်ယောက် ဖြစ်ချင်ခဲ့မိပါတယ်"

"ဟား...ဟား...ဟား"

အဘိုးအိုသည် တဟားဟားနှင့် ရယ်မောလေတော့၏။

✱

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၃၀)

ယူချင်းတာနီသည် သူ့ကို လှောင်ပြောင်နေသည်ဟု ထင်
အဖြင့် စိတ်မသက်သာ ဖြစ်သွားသည်။

"အင်း...ကောင်းရောကွာ၊ ငါက သိုင်းလောကကို စိ
ကုန်လို့ သေမင်းခေါ်ဆိုထဲကို ဆင်းလာခဲ့တဲ့လူ၊ မင်း
တော့ ငါနဲ့ဆန့်ကျင်ဘက် အောင်မြင် အကျော်ကြား
သိုင်းသမား ဖြစ်ချင်တဲ့လူ၊ တကယ့်အဖြူနဲ့အမည်းပဲ"

"အတိုးဟာ ဟူဘန်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးဆို"

"ဖြစ်ခဲ့ဖူးပါတယ်"

"ဘာဖြစ်လို့ ဟူဘန် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးနေရာက ထွက်
ဒီမှာ ဇာတ်မြှုပ်နေတာလဲဟင် အတိုး"

အတိုးအိုသည် မှတ်ဆိတ်ကြီးများကို လက်ဖြင့်အပ်နေ
သည်။

သူ့ဘဝဖြစ်စဉ်ကို ပြောသင့်မပြောသင့် စဉ်းစားနေခြင်း
သည်။

သူသည် သက်ပြင်းရှည်ကြီးကို ချပြီး ပြောရန်ဆုံးဖြတ်
က်တော့သည်။

* * *

ဟူဘန် တောင်ထိပ်တွင် ရာသီဥတုသာယာနေ၏။

ဟူဘန်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ထိယန်စင်းသည် စိတ်ပေါ့ပါးနေ
သည်။

သူ၏စိတ်ပေါ့ပါးနေသည်မှာ အကြောင်းရှိ၏။ သူ
တွင်ဘားသည့် မိုးပြိုလက်သီး သိုင်းကွက်များကို
ောင်မြင်စွာ ကစားနိုင်ခဲ့သောကြောင့်ဖြစ်သည်။

သူသည် ဟူဘန်တောင်ဘက်ခြမ်းကို ငေးမျှော်ကြည့်နေ
သည်။

တိုင်ခမ်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး၏ အရိပ်အယောင်ကိုမျှ မမြင်ရ
ပါ။

မောင်နှမ သိုင်းဂိုဏ်းဟု ခေါ်နိုင်လောက်သည်။

ဟူဘန်ဂိုဏ်းနှင့် တိုင်ခမ်ဂိုဏ်းချုပ်တို့မှာ သံယောဇဉ်
များ၏။

www.burmeseclassic.com

သူတို့သည် သိုင်းကွက်တစ်ခုကို တီထွင်ပြီးသည်နှင့် ဖြေ... ဖလှယ်လေ့ ရှိ၏။

ဟူတန်ဂိုဏ်းနှင့် တိုင်မေဂိုဏ်းမှာ ရည်ရွယ်ချက်ကောင်း... မွန်သော သိုင်းဂိုဏ်းများဖြစ်ကြသည်။

သူတို့ဂိုဏ်းသို့ ဝင်ရောက်သင်ကြားသူများမှာ အထ... တန်း သိုင်းဆရာများ ဖြစ်ရုံမျှမက သိုင်းလောက... ပြုသူများ ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။

ထို့ကြောင့် သိုင်းလောက အကျိုးရှိရာရှိကြောင်း သိ... သခင်းကောင်းများ မွေးထုတ်ပေးရာ သိုင်းဂိုဏ်းကြီး... ဂိုဏ်းဖြစ်ခဲ့သည်။

သိုင်းကွက်တစ်ခု တီထွင်ပြီးလျှင် တစ်ဂိုဏ်းမှ ဂိုဏ်းချ... ကြီးထံသို့ ဖင့်ဖိတ်ပြီး တီထွင်ထားသည့် သိုင်းကွက်ကို ... ပြမှ ရှိရာ ယနေ့အည်း တိုင်မေဂိုဏ်းချုပ်ကြီးထံသို့ ဖင့်ဖိ... ထားရခြင်း ဖြစ်လေသည်။

သို့မှသာ တီထွင်ထားသော သိုင်းကွက်ကို သုံးသပ်... ရည် ...သည်။

ထို့ကြောင့် ဟူတန် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးသည် တိုင်မေဂိုဏ်း... ချုပ်ကြီးထံ ဖင့်ကြိုနေခြင်း ဖြစ်လေသည်။

သူတို့ဂိုဏ်းနှစ်ဂိုဏ်း ဖလှယ်ရာတွင် မြေကွက်... မြက်ခင်းတစ်မျိုး ...နေကြောင်း တွေ့မြင်ကြရသည်။

မြက်ခင်းများ ရှည်လျားသော်နှင့်အမျှ မိုးပြိုလ... သိုင်းကွက်ကြဲ ...ညာ... ...သည်ကို သိရှိနိုင်သည်။

နေလုံးနီကြီးသည် တောင်သိပ်ဝေါ်သို့ ရောက်ရှိလာ... ပြီ။

သို့သော် တိုင်မေဂိုဏ်းချုပ်ကြီး တိယန်... သည့် စိတ်... ည်ဖက်ရှည်နှင့် စောင့်ဆိုင်းနေခဲ့လေ၏။

သည်ညီးမြေကွက်လပ်သည် ရွေးအထက်ကျောင်းကာရီမှစ၍ ...ိုင်းပညာ လေ့ကျင့်ရာ သိုင်းပညာဖလှယ်ရာ မြေကွက်လပ် ...ဖြစ်သည်။

ထို့စဉ် တိုင်မေဂိုဏ်းချုပ်ကြီးသည် တောင်အောက်လမ်း ...တိုင်း တက်လာနေသည်ကို မြင်ရလေ၏။

နှစ်ဦး ရင်ဆိုင်မိသောအခါ ဟူတန် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက ...လက်နှစ်ဖက်ယှက်၍ ဂါရဝပြုလိုက်လေ၏။

"အစ်ကြီး ...မှ ...ပါ...လားလို့ စိုးရိမ်နေတာ"

တိုင်မေ ဂိုဏ်းချုပ် ဆရာကြီးက...

"ဘယ်ရောလာလို့ ဖြစ်ပါ့မလဲ၊ မင်းဖိတ်စာ ပို့ထားတာ ပါရနေတာမဲ့ကွယ်၊ ဂိုဏ်းထဲမှာ စီစဉ်စရာတွေ ...နေလို့ နည်းနည်း နောက်ကျသွားတာပါ"

"ကဲ...ဒီလိုဆိုရင် အစ်ကြီး နားဦးမလား"

"မနားတော့ပါဘူး၊ မင်းတီထွင်ထားတဲ့ သိုင်းကွက်တွေ ...ကို တို့များ မြင်ချင်လှပါပြီ"

"ကဲ ဒီလိုဆိုရင်လဲ လိုက်ကြတာပေါ့"

သူတို့နှစ်ဦးသည် မြေကွက်လပ်အတွင်း ဆင်းလိုက်ကြ... တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ဂါရဝပြုလိုက်ကြသည်။ ထို့နောက် ...နှစ်ဦးသား တိုက်ခိုက်ကြလေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တိုင်မေဂိုက်းချုပ်ကြီး၏ ပညာမှာလည်း မဆေးလှသော လှပဆန်းကြယ်သော သိုင်းကွက်များ ဖြစ်သည်။

"ကျား"

"တိုင်း"

တိုင်မေဂိုက်းချုပ်ကြီးမှာ ဟူတန်ဂိုက်းချုပ်ကြီး၏ မိုးပြို လက်သီးသိုင်းကွက်များ၏ အကြီးအကျယ် ရှောင်တိမ်းနေ ရတော့သည်။

မိုးပြိုလက်သီးများ ထိမလို ထိမလို ဖြစ်သွား၏။

★

အခန်း (၃၁)

ဟူတန်ဂိုက်းချုပ်ကြီးသည် တိုင်မေဂိုက်းချုပ်ကြီး၏ ထို သွားမစရန် သတိထားရသည်။

သူတို့ ဗညွှစဖလှယ်နေကြသည့် ဗဟုတ်ပါ၍အော၊

နှစ်ဦးစလုံး၏ တိုက်ကွက်များမှာ ပိုမိုသွက်လက်လာခဲ့ သည်။

တိုင်မေဂိုက်းချုပ်ကြီးမှာ မိန်းမသားများဖြစ်၍ တိုက် ကွက်အမနအထားများ အနည်းငယ်ပျော့ပျောင်းသော်လည်း အတွင်းအားစာမူ မလေးလှချေ။

ဟူတန်ဂိုက်းချုပ်ကြီးနှင့် အားခွင်းအား တူတူလောက်ရှိ သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တိုင်းမဲ့ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး၏ သိုင်းကွက်များကား ပိုမိုပင် ... နေအေးသည်။

ပြင်းထန်သော မိုးပြိုလက်သီးတစ်ချက်ကြောင့် တိုင်းမဲ့ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးမှာ အရှေ့စင်ရခက်သွား၏။

တိုင်းမဲ့ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးသည် ရင်ဆိုင်ဆက်ပေါ်နှင့် ရိုက်လေတော့၏။

"ဝုန်း"

တိုင်းမဲ့ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးမှာ ဒယီးဒယိုင် နောက်ဆုတ်သွားရလေ၏။

ဟူတန့်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးသည် ဒုတိယလက်သီး စစ်ဆွင်း... တွန်းပြင်လိုက်သည်။

ထိုအခါ သူ့လက်သီးကို အမြန် ရုပ်သိမ်းလိုက်ရသည့် အချိန်မကြာခင်ဆိုသော် တိုင်းမဲ့ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးမှာ မျက်နှာတစ်ခုလုံး ဖြူဖပ်ဖြူရော်ဖြစ်သွားပြီး လေကျခြည်ကဲ့သို့ ဖြစ်နေလေတော့သတည်း။

"အစ်ကြီး... အစ်ကြီး"

သူ့ပထမလက်သီးချက်ကို မရှောင်သာသဖြင့် တိုင်းမဲ့ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး လက်ဝါးဖြင့် ရိုက်ထုတ်ခဲ့သည်။

ထိုလက်သီးချက်သည် ပြင်းထန်လှသဖြင့် တိုင်းမဲ့ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးအား ထိသွားခဲ့လေပြီ။

မိုးပြိုလက်သီးသည် ဤမျှ ပြင်းထန်လှ၏။ ဟူတန့် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးသည် နောင်တရ၍ မဆုံးတော့ပေ။

"ကျွန်ုပ်ကို ခွင့်လွှတ်ပါ...အစ်ကြီးရယ်"

တိုင်းမဲ့ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးသည် ခွင့်လွှတ်ကြောင်းအပြုံးကိုပြုံး၍ သေဆုံးသွားခဲ့၏။

တိုင်းမဲ့ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက ခွင့်လွှတ်သော်လည်း ဂိုဏ်းသားများက ခွင့်လွှတ်မည်မဟုတ်ပေ။

"ဒုက္ခပဲ၊ ငါ...ငါ ဒါကို ဘယ်လိုဖြေရှင်းရမလဲ"

တိယန်စင်းသည် တိုင်းမဲ့ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး၏ အလောင်းကို ကြည့်ကာ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိဘဲ ဖြစ်နေသည်။

တိုင်းမဲ့ဂိုဏ်းနှင့် ဟူတန့်ဂိုဏ်းတို့မှာ သိုင်းလောကမှ ဂိုဏ်းကြီးများမှာ အများက အသိအမှတ်ပြုရသော အောင်မြင် ချစ်ကြည်ရင်းနှီးသော ဂိုဏ်းများဖြစ်၏။

ယခုကိစ္စကို သူရှင်းပြလျှင်လည်း တိုင်းမဲ့ဂိုဏ်းသားများက ယုံကြည်ကြမည်မဟုတ်ပေ။

မယုံကြည်လျှင် အားလုံးက တိုက်ခိုက်ကြလိမ့်မည်။

ထိုအခါ သိုင်းဂိုဏ်း နှစ်ဂိုဏ်း၏ ချစ်ကြည်ရင်းနှီးမှုများ ပျက်ပြယ်သွားပြီး သွေးချောင်းစီး တိုက်ပွဲများ ဖြစ်ကြရလေတော့မည်။

"ငါ့အစ်ကို အစ်ကြီးကတော့ ခွင့်လွှတ်နားလည်နိုင်ပေမယ့် အမြင်မှန်မရှိသေးကြတဲ့ တိုင်းမဲ့ဂိုဏ်းသားတွေကတော့ ငါ့ကို နားလည်ကြမှာမဟုတ်ဘူး၊ ငါ ဘာဆက်လုပ်ရမလဲ"

ဟူတန့်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး တိယန်စင်းသည် အပြင်းအထန် စဉ်းစားနေရလေ၏။

သူသည် ချက်ချင်း အကြံရသွား၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လူသေအလောင်းတစ်လောင်းသော့ ရှာရသေးသည်။

ကံကောင်းလျှင် အလွယ်တကူရရှိမည်။ ကံဆိုးလျှင်တော့ မြို့ရွာများအနီးသို့ သွားရပေလိမ့်မည်။

"ကဲ—အခုပဲ သွားမှ"

တိုယန်စင်းသည် ရှိုယ်ဖော့ပညာသုံး၍ ချက်ချင်း တောင်ပေါ်မှ ပြေးဆင်းသွားတော့သည်။

သူ ကံကောင်းပါသည်။

လမ်းခရီး၌ အလောင်းနှစ်လောင်း တွေ့ရသည်။

ရွာသည် သူနှင့်အရပ်တူ လူတစ်ယောက်ကို ထမ်းပြီး တောင်ပေါ်ပြေးတက်ခဲ့သည်။

တောင်ပေါ်သို့ရောက်သောအခါ ထိုအလောင်းကို တိုင်မေဂိုဏ်းချုပ်ကြီးအနီး၌ ပစ်ချလိုက်သည်။

သူ၏အဝတ်အစားများကို ဝတ်ဆင်ပေးသည်။ မျက်နှာကိုလည်း ဖျက်ဆီးပစ်ရသည်။

ထိုသို့ဆိုလျှင် ဟူဘန်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးဟု ထင်ကြမည်မဟုတ်ပါလော။

* * *

ဟူတန်ဂိုဏ်းသားများသည် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ပြန်မရောက်လာသဖြင့် တောင်အနှံ့ ရှာဖွေကြသည်။

ထိုအခါ တိုင်မေဂိုဏ်းချုပ်ကြီး အလောင်းနှင့် ဟူတန်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး၏အလောင်းတို့ကို ဂိုဏ်းသားများ တွေ့ရှိသွားကြသည်။

"ယော—တွေ့ပြီ—တွေ့ပြီ"

အပြေးအလွှားလာကြည့်ကြသော ဂိုဏ်းသားများ စိတ်ထိခိုက်သွားကြသည်။

"ဒါဟာ သူတို့ချင်း ညှိပြိုင်လို့ သေဆုံးသွားတာ မဟုတ်ဘူး၊ ငါတို့ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးတွေဟာ အစဉ်အလာအရ ပညာဖလှယ်တာ ရှိတယ်၊ ဘယ်တော့မှ အသေမတိုက်ကြဘူး"

"မှတ်ဘယ်၊ သိုင်းမောင်နှမတွေလို့တောင် တခြားဂိုဏ်းတွေက ပြောကြသေးတာပဲ"

"ဒါကြောင့် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးနှစ်ယောက်လုံးကို ကြားလူ တစ်ယောက်ယောက်က ဝင်လုပ်ကြသွားပြီ"

"ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီလိုပဲထင်တယ်၊ ရန်သူကို မြေလှန်ရှာကြစို့"

ဟူဘန် ဂိုဏ်းသားများသည် တိုင်မေ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး၏ အလောင်းကို တိုင်မေဂိုဏ်းဌာနချုပ်သို့ သွားရောက်ပေးပို့ကြ၏။

အကျိုးအကြောင်း ရှင်းပြသည်။

ဟူဘန်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးလည်း သေဆုံးသွားသည်ဟု သိရသောအခါ တိုင်မေဂိုဏ်းသားများသည် ဟူတန်ဂိုဏ်းအပေါ် လုံးဝ သံသယမရှိကြတော့ချေ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ရှာခဲ့...ရှာခဲ့...ရန်သူဖို့ရှာမယ်"

"ဟုတ်တယ်၊ ဒါဆိုရင် ကြားမှာ တစ်ယောက်ယောက် ခင်လှုပ်ကြတာပဲ၊ အဲဒါကို ဖော်ထုတ်ရမယ်"

တိုင်ခေ ဂိုဏ်းအားများသည် ဟူတန် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး၏ ချာပနအခမ်းအနားကို့ညည်း / အစုအဝေးဖြင့် တက်ရောက်ကြလေ၏။

ဂိုဏ်းနှင့်ဂိုဏ်းလုံး အကြီးအကျယ် ပူဆွေးသောက ရောက်ကြလေတော့သည်။

ဂိုဏ်းနှင့်ဂိုဏ်းလုံး သူတို့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးများလို့ ဆက် သွားသူအား ချခြရာခဲလိုက်ကြသည်။

သို့သော် ရှာဖွေမတွေ့ရှိကြပေ။

အခန်း (၃၂)

ဆရာထံပြည့်

ဟူတန်နှင့် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး တိုသန်စင်းတို့သည် သက်ပြင်းချ လိုက်ကြသည်။

"ဇာတ်ထမ်းကတော့ ဒါမပြီးကွာ၊ ဆွေတို့ဟာ ရန်သူကို လိုက်ရှာနေကြမှာပေါ့၊ သူတို့ ဘယ်ကတ္တနိုင်မှာလဲ၊ ရန်သူမှ မရှိလည်းပဲ၊ ငါလက်လွှန်လို့ တိုင်ခေဂိုဏ်းချုပ်ကြီး သေဆုံး သွားခဲ့ရတာပဲ"

"အင်း...သာဓောင်းနှင့် လူတွေ တွေ့သွားတယ်ဆိုတော့ အတိုးမသေပြီလို့ သူတို့ထင်ကြမှာပဲနော်"

လှူဘွင်းထန်က ပြောသည်။

ထိုအခါ တိုယန်စင်းက...

"ဟုတ်တာပေါ့၊ ငါရော တိုင်ခေမ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးရော နှစ်ဦးစလုံး သေကြတယ်လို့ သူတို့ထင်သွားကြမယ်၊ မထင် လို့လဲ မဖြစ်ဘူး၊ ငါက ထင်အောင်ကို လုပ်ခဲ့ကိုရတာ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဒါမှမသိဘူးဆိုတာစာ တိုင်မေးဂိုဏ်းက သိသွားရင် အို—အစဖြော်ကောင်းမလဲ ရွှေးချောင်းစီးတိုက်ပွဲတွေ ဖြစ်မှာ သေချာတယ်—

"ရွှေးရှင်းသားရင်း မကောင်နှမရင်းတွေလို ဖြစ်နေတဲ့ ဂိုဏ်းနှစ်ဂိုဏ်းဟာ အကြီးအကျယ် စိတ်ဝမ်းကွဲသွားမှာ သေချာတယ်၊ ဒီဆိုးကျိုးတွေ ဖြစ်မလာအောင် ဒါသာ အသက်ရှင်လျက်နဲ့ ဒီအသူရာချောက်ကြီးထဲမှာ ရာသက်ပန် နေခဲ့တာမပါဘဲကွယ်"

ယွှချင်းထန်မှာ အာတိုးအို ဆိယန်စင်းအတွက် စိတ်ထိခိုက်သွားသော်၏၊ အတန်ကြာမှ—

"အာတိုး"

"အာမျှားလဲကွယ်"

ယွှချင်းထန်သည် ကြိုးစားပြီး ထသိုင်၏၊

"ဟေ—ဟေ—မထနဲ့"

"ရမါတယ် အာတိုးရယ်၊ ကျွန်တော် အာတိုးခြေအစုံကို ဦးခိုက်ရှိခိုးပါဘယ်၊ ကျွန်တော်ကို အာတိုးရဲ့ တပည့်တော် ယောက်အဖြစ် အတ်မှတ်ပါနော်"

အာတိုးအိုသည် အတန်ကြာ စဉ်းစားနေလ၏၊ ထို့နောက် ဦးခေါင်းကို ဖြည်းညင်းစွာ ခါယမ်းသည်၊

"မဖြစ်ပါဘူး လူကလေးရယ်၊ ခင်းကို တပည့်အဖြစ် အတ်မှတ်လိုက်ရင် သိုင်းလောကအားမတွတ ငါ့အကြောင်း သိသွားမှာပေါ့၊ မဖြစ်ပါဘူးကွာ အားလုံး ရှုပ်ကုန်လိမ့် မယ်"

ယွှချင်းထန်သည် အတြိုင်ကြိမ် တောင်းပန်သော်လည်း မရချေ၊

ဤသို့ဖြင့် ယွှချင်းထန်မှာ အသူရာ ချောက်အတွင်း၌ အာတိုးအို တိယန်စင်းနှင့်အတူ နေရလေတော့၏၊

ယွှချင်းထန်သည် အချိန်ရတိုင်း သူ့အား တပည့်အဖြစ် သတ်မှတ်ရန် သိုင်းပညာသင်ပေးရန် ပူဆာသည်၊ အာတိုးအို ခေါင်းခါမြဲခါသည်၊

"မဖြစ်ပါဘူးကွာ"

ဒါပဲပြောသည်၊

ထိုအခါ ယွှချင်းထန် ဆန္ဒပြရန် အကြံရလေတော့၏၊ သူတို့နေထိုင်သည့် အသူရာချောက်မှာ သစ်သီးဝလံနှင့် စမ်းချောင်းရေ သစ်ဖုပေါ်များလှသည်၊

မည်သို့မျှ အစာမငတ်နိုင်ချေ၊

ယွှချင်းထန်သည် သစ်သီးဝလံများကို မစားတော့ပေ၊ မကြာ အိပ်ရာထဲ လဲလေတော့၏၊

"လူကလေး—ဒီအသီးလေး စားလိုက်ပါကွာ"

"အာတိုးရယ် ကျွန်တော်မစားချင်ပါဘူး"

ရက်အတန်ကြာသောအခါ သိုစကားတိုင်ပင် ယွှချင်းထန် ပြောနိုင်တော့ချေ၊

အာတိုးအိုမှာလည်း ယွှချင်းထန်ကို သံယောဇဉ်ဘွယ်ရှိနေသည့်အလျောက် ချော့မော့ကျွေးသည်၊ သို့သော် ယွှချင်းထန် မစားပေ၊

နောက်ဆုံး အာတိုးအို စိတ်လျှော့ရလေတော့၏၊

www.burmeseclassic.com

"လူကလေး အာဖြစ်လို့ ဆစ်သီးတွေမစားတဲ့ ဒီလိုဒုက္ခ ခံရတာလဲကွယ်"

လှချင်းထန်သည် အားငင်း၍ မပြောသိုက်သည်။ သို့သော် ဆေးမျှသာ။

"သိုင်းဆရာ"

အတိုးအိုမှာ မျက်စိမှေးမှိတ်နေသော်။ လှချင်းထန် အစာမစားသည်မှာ ဘာကြောင့်လည်း သိရှိသွား၏။

ကျွဲကလေးသည် သိုင်းဆရာ သင်ကြားခွင့်မရသော အခါ ငိုသွားနေသော်ညဉ့်၊ အတိုးအို သက်ပြင်းချလိုက်၏။

"အင်း...ခင်းက မလျှော့တာ ငါက လျှော့ရတော့မ ပေါ့ကွယ်"

လှချင်းထန်သည် အတိုးအိုအား ကျေးဇူးတင်သောမျက်လုံး များဖြင့် ကြည့်လေ၏။

အတိုးအိုက...

"ကဲ...လူကလေး၊ မင်းကို ငါတပည့်အဖြစ် ငါ့သိတ်မ ယ်၊ နောက်ပြီး သိုင်းပညာသင်ပေးမယ်၊ ခင်းသိုင်းပညာ သင်နိုင်ဖို့ ခင်း မြန်မြန် ကျန်းမာမှ ဖြစ်မယ်၊ ခင်း ကျန်းမာ အောင် လုပ်ပေတော့"

အတိုးအိုသည် လှချင်းထန်အား ရေအနည်းငယ်တိုက် လှချင်းထန် သောက်သည်။

အစာနည်းနည်းချင်း ကျွေးသည်။ လှချင်းထန် စား... ညည့်ဖြင့် လှချင်းထန် ပြန်လည်ကျန်းမာလာလေ၏။

★

အခန်း (၃၃)

လှချင်းထန်သည် အတိုးအိုရှေ့ ပျပ်ဝပ်စွာ ဒူးထောက် ပြီး...

"အတိုးကို ကျွန်တော် ကန်တော့ပါတယ်၊ ကျွန်တော် အတိုးရဲ့တပည့်အဖြစ် သတ်မှတ်ပါခင်ဗျာ"

အတိုးအို ခေါင်းညိတ်...၏။

"အင်း...ငါတတိယပြီးပြီပဲကွယ်၊ မင်းကို တပည့်အဖြစ် ... ရတော့မှာပေါ့၊ နောက်ပြီး သိုင်းပညာကျော်... ... ရတော့မှာပေါ့ကွယ်"

"အတိုးရယ်...ကျွန်တော် ... ... သိုင်း ... ... သူ ... ... ခါမှာ ဆရာ

www.burmeseclassic.com

တင်မှသာပြီး ဆရာနဲ့သမီး သေသွားလို့ သောကတွေခင်းကြ
ခဲ့တာပါ၊ အဘိုးစိတ်ဘိုင်းကျကာမည့်အဖြစ် ကျွန်တော်
မယ်လို့ ကတိပေးပါတယ် အဘိုးရယ်"

"အင်း...ငါကလဲ မသင်ပေးချင်လို့ ငြင်းနေတာ မ
ပါဘူး ကလေးရယ်၊ အကြောင်းကြောင်းကြောင့် စဉ်းစား
ငြင်းနေရတာပါ၊ ကဲ...ကဲ...မင်းဟာ တပည့်ဖြစ်ပြီ၊ င
အဘိုးလို့ခေါ်နေတော့၊ ဆရာ သို့မဟုတ် ဆရာကြီးလို့ ခေါ်
ပေတော့"

"ဟုတ်ကဲ့ ဆရာကြီး၊ ကျွန်တော် ဝမ်းသာလိုက်တာ"

လူချင်းထန်သည် တုန်တုန်ယင်ယင်ဖြင့် ဦးခိုက် ရှိခိုး
သည်။

အဘိုးအိုက လူချင်းထန်၏ ဦးခေါင်းကို ပွတ်ပေးသ

"အင်း...ဟူတန်ဂိုဏ်းမှာရှိစဉ်တုန်းက ငါဟာ အ
မြင့်တဲ့ တပည့်ကြီးတွေကိုသာ သိုင်းပညာ သင်ပေးရ
အဆင့်နိမ့်တဲ့တပည့်ကလေးတွေ ဂိုဏ်းသားသစ်တွေကို
အဲဒီတပည့်ကြီးတွေကပဲ သင်ပေးကြတယ်၊ အခုတော့ အ
မတတ်တဲ့ တပည့်ကလေးကို သင်ပေးရပြီပေါ့ကွာ"

"ကျွန်တော် ကြိုးစားပြီး သင်ယူပါမယ်ဆရာကြီး၊
တပည့်သစ်တွေထက် ဆယ်ဆသာအောင် ကျွန်တော်
စားပါမယ်"

"ဒါတော့ယုံပါတယ်ကွာ၊ မင်းက သိုင်းပညာသိ
ချင်နေတာကိုး၊ နောက်ပြီး မင်းရဲ့ခန္ဓာကိုယ်အဆစ်အ

ာလဲ သိုင်းပညာထင်ကြားလို့ကောင်းတဲ့ အဆစ်အစပါတီ
ိုးပဲ၊ ဓိမ္မေနေဘော့ အခြေခံပဲ စသင်ကြစို့"

"ဆရာကြီးသဘောအတိုင်းပါခင်ဗျာ၊ ဒါပေမယ့်..."

"မင်း ဘာပြောချင်တာလဲ လူကလေး၊ ငါက မင်းကို
ပြောဘောင်မြောက်ပေးမှာပါ၊ မင်းကို မိုးပြိုလောက်သီး ယူချင်း
ဖြစ်အောင် မြေတောင်မြှောက်ပေးမှာပါ လူကလေး
ယ်"

"ဆရာကြီး...တကယ်လားဟင်"

"မင်းက ငါနေခက်ပြောင်ပြောနေတယ်လို့များ ထင်နေ
လေသား"

"မထင်ပါဘူးဆရာကြီးရယ်၊ ဝမ်းသာလိုက်တာ"

လူချင်းထန်၏ တုန်တုန်ယင်ယင်စကားသံသည် တိုယနို
င်း၏ နားထဲသို့ ပျားရည်မြစ်ဖမာ စီးဝင်သွားလေ၏။

*

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၃၄)

ထေလွင့် ရှတ်ဝ၇

နေ့ရက်အလီလီပြောင်းခဲ့လေပြီ။ ယွန်းချင်းထန်သည် သိုင်းပညာ ငတ်မွတ်နေသူ ဖြစ်သည့်အလျောက် သိုင်းပညာ အပြင်းအထန် သင်ယူလေ၏။

တိယန်စင်းမှာ သိုင်းပညာတွင် အဆင့်အမြင့်ဆုံး ပေါက်ရောက်နေသူ ဖြစ်၏။ သူသင်ကြားပေးသော အဆင့်တိုင်းကို အဆင့်မြင့်မြင့် သင်ယူနိုင်သည့် ယွန်းချင်းထန်အား တိယန်စင်းက လှိုက်လှဲစွာ အားရကျေနပ်သည်။

သိုင်းပညာခေတ် ... ထမ်းနှီး ... နေ ကောင်းလေသည်။

... တိုင်း ... သူ ... က သတိ ... နေရသည်။ အသ ... ထဲ၌ ... ကိုပ

ညွှန့်စွာ ထူးဆန်းလေသည်။ ပေပွသည့်ရှုံကိုက်သည်။ အသွ ... ထဲ၌ အမြဲတမ်း လေတိုက်နေတတ်သည်။ ထိုတောအား ရှုမြိုးကြနေသူများမှာ ... ကင်းရှင်းနေသလို ဖြစ်နေသေးသည်။

ယွန်းချင်းထန်သည် သိုင်းပညာ ဆက်သင်နေ ... ကျင့်နေ၏။ သစ်ရွက်များသည် သူ၏ခြေကြားမှ အပေါ်သို့ လွင့်ပျံသွက်နေ၏။

"ဝှစ် ... ဝှစ်"

"ဝှီး ... ဝှီး"

ယွန်းချင်းထန်သည် မိုးမြို့ကောက်သီးသိုင်းကွက်ကို လေ့ကျင့်နေ၏။ မိုးမြို့ကောက်သီးသိုင်းကွက်သည် ခြေကို အခြေစိုက်၍ တိုက်ခိုက်ရသည့်သိုင်းကွက်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ကိုယ်ဖော့ပညာနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်နေသည်။ သူသည် ကိုယ်ဖော့ပညာရပ်ကိုလည်း စိတ်ဝင်စားသည်။

"ယွန်းချင်းထန်"

တိယန်စင်း၏အသံ ပေါ်လာသည်။

တိယန်စင်းသည် ယွန်းချင်းထန်ကို စောင့်ကြည့်နေ၏။ ယွန်းချင်းထန်သည် တိယန်စင်းထံ ... ... လျှောက်သွားမိသည်။ ... ကိစ္စ ... ကို ယွန်းချင်းထန် သိချင်သည်။

"... အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စရှိပါသလဲ ဆရာကြီးခင်ဗျာ"

"... အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် မင်းအတွက် ... စကားတစ်ခွန်းပြောစရာရှိနေတယ်"

www.burmeseclassic.com

"ဗျာ–ဝမ်းသာစရာ…ဟုတ်လားဆရာကြီး"

တိယန်စင်းက ခေါင်းညိတ်ပြလေသည်။ ယူချင်းထန်သည် ဝမ်းသာစရာသတင်းကို စဉ်းစားနေ၏။

"မင်း သိုင်းပြိုင်ပွဲ မဝင်ချင်ဘူးလား"

တိယန်စင်း၏ စကားကို ကြားလိုက်ရသောအခါ ယူချင်းထန် အံ့သြသွားလေ၏။

သူသည် သူ့ဘဝ၏ ဤ အသူရာချောက်ထဲ၌ ကုန်ဆုံးသွားလိမ့်မည်ဟု မှတ်ယူထားသည်။

ယခု သူတတ်မြောက်ထားသည့် ပညာများကို လူထု အလယ်၌ ထုတ်ဖော်ပြသခွင့် ရလိမ့်မည်ဟု သူယူဆထား သည်။ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ ယူဆပါသနည်း။

ဇာတ်မြှုပ်ထားသည့်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး တိယန်စင်း၏တပ[illegible] ငဲ့ညှာစရာနေရာအဖြင့် သူ့သိုင်းပညာကို ထုတ်ဖော်မှုရတော့[illegible] မှာ သူ ယူဆခဲ့ပါသည်။

"ငါ စိတ်လျှော့လိုက်ပြီလူကလေး၊ ငါတတ်ထားတဲ့ မိုး ဖြိုလက်သီး သိုင်းကွက်တွေ မင်းကို အမွေပေးလိုက်ပြီ"

"ဟုတ်ကဲ့…ဆရာကြီး"

"ဒီသိုင်းပညာအမွေတွေ မင်းစိတ်ကြိုက် အသုံးချနိုင် တယ်"

"ဟုတ်ကဲ့…ဆရာကြီး"

"ဒါကြောင့် ချုံထင်းနယ်မှာ ကျင်းပမယ့် လေးနှစ် တစ် ကြိမ် ပြုလုပ်မယ့် သိုင်းပြိုင်ပွဲမှာ မင်း ဝင်ပြိုင်ရလိမ့်မယ်"

တိယန်စင်းသည် စက္ကူချပ်တစ်ချပ်ကို သူ့အား ထိုးပေး လေသည်။

ထိုစက္ကူချပ်သည် လေထဲလွှင့်ပြီး အသူရာချောက်ထဲသို့ ကျလာခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုစက္ကူချပ်တွင် ချုံထင်းနယ် သိုင်းပြိုင်ပွဲ ကြေညာချက် ပါဝင်ပါသည်။

"ငါဦးစားမယ်၊ မင်းဟာ လူငယ်ကလေး၊ ငါလိုအဘိုး အိုတစ်ယောက်အဖို့ ဒီချောက်ထဲမှာ အစဉ် ကုန်ဆုံးခဲ့ ရမယ်၊ မင်းကိုတော့ ငါလိုဘဝကို မကုန်ဆုံးစေချင်ဘူး၊ ကုန်ဆုံးစေရင်လဲ ငါဟာ မတရားဘူး၊ မိုးဖြိုလက်သီး ယူ ချင်းထန်ဆိုပြီး မင်းကျော်ကြားစေရမယ်"

ယူချင်းထန်မှာ မျက်ရည်များ ရစ်ဝဲလာရသည်။

ဆရာရဲ့စေတနာကို သိရှိရလေပြီ။ ဆရာအမော်များ [illegible]ား တပည့်များကို ကြီးမြင့်စေလိုသော ဆန္ဒသာရှိတတ် ကြသည်တကား။

"ဒါပေမယ့်…"

ဆရာစကားကြောင့် သူ တန့်သွားသည်။

"ဒါပေမယ့် မင်းရဲ့ အောင်မြင်ကျော်ကြားမှုနောက်ကွယ်[illegible] [illegible]ကြနေတဲ့ လူတစ်ဦးဟာ မင်းဆရာ ဘယ်သူလဲလို့ အတင်း ကျပ် မေးလိမ့်မယ်၊ အဲဒီအခါမှာ မင်းဟာ ငါရှိတဲ့နေရာ ကို လုံးဝ မပြောရဘူး၊ အဲဒါကို အတိကြပ်ကြပ်ထား"

မည်သည့်အတွက်ကြောင့် တားမြစ်သည်ကို ယူချင်းထန် [illegible]ပြီးလေပြီ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆရာ့အမှာစကားသည် စမ်းနည်းခြွေကွဲဖို့ဖြစ် တော
နေ့ယေးတော့သည်။ ဤသား ယွန်ချင်းထန်၏ အတိတ်
ဖစတည်း။

❀ ❀ ❀

ယွန်ချင်းထန်သည် ဟူဘန်ဂိုဏ်းမှ ဘာဝနီရှိ ချားများ ဝိုး
ဝန်း မောမြွေးသည် မေးခွန်းတို့ မဖြေကြားနိုင်တော့ဘ
အလျှော့ကြ သူသည် ဟူဘာန်တောင်ပေါ်မှ ထွက်ပြေး
တော့သည်။

သူသည် မြေနထောက်မသန်မဆော ဒုက္ခတဖြစ်နေသည်
ရှန်အန်မြို့သို့ ပြန်ရန်ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

သူသည် ရုပ်ရည်များလည်း ပြောင်းလဲခဲ့ပြီး လူ
လည်း ဒုက္ခပြစ်နေပြီ။

သူ့အား ယည်သူမျှ မှတ်မိတော့မည် သူ ရှန်အန်
လမ်းပေါ်သို့ ပြန်ရောက်ပေသောအခါ သူ့အား မည်သူ
မမှတ်မိကြတော့ချေ။

ယွန်ချင်းထန်သည် မြို့မှပျောက်သွားသည်မှာ ငယ်စဉ်
ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် သူ့ငယ်ရွင်ကို မည်သူမျှ မမှတ်မိနိုင်ကြ
ဖြစ်သည်။

သို့သော် ယွန်ချင်းထန်အား မှတ်မိသူ တစ်ယောက်ကား
ရှိနေပေ၏။

"ခင်း... ဟင်း ယွန်ချင်းထန်မဟုတ်လား"

ယွန်ချင်းထန် အံ့သြသွားရ၏။

သူတွေ့ရသည်မှာ ဝတ်ကောင်းစားလှဖြင့် အနယ
အလန့် ကားနေသည့်လူ ဖြစ်နေ၏။

လုံး မမှတ်မိပေ။ မည်သူဖြစ်နိုင်သည်ကို ယွန်ချင်း
ထန် စဉ်းစားနေ၏။

"ခင်ဗျား ဘယ်သူလဲ"

"ငါ ဘိန်းစား ဝမ်ထင်ဖုံးလေကွာ"

"ဟာ"

ယွန်ချင်းထန် အလွန်အံ့သြသွားမိ၏။

သည် အလွန်ဝမ်းသာသွားလေသည်။ သူငယ်စဉ်က ဝမ်
ထင်ဖုံးသည် ဘိန်းစားမျှသာဖြစ်၍ အဝတ်အစားလည်း စုတ်
နုပ်၊ ကျန်းမာရေးလည်း မကောင်းလှချေ။

ယခုတော့ အစစ်ပြောင်းလဲကြီး ပြောင်းလဲနေသည်။

ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါ တောက်ပနေသည်။ အဝတ်အစား
များက သစ်လွင်လှသည်။

ယွန်ချင်းထန်အနေဖြင့် မည်သို့မျှ မမှတ်မိနိုင်ပေ။

"ဝမ်ထင်ဖုံး... ခင်ဗျား အခြေအနေ ချောင်ချိနေတယ်
နော်"

"ဟုတ်တယ်၊ ခင်း၊ အံ့သြသွားလား"

"အံ့သြတယ်... သိပ်အံ့သြတာပဲ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟုတ်တယ်၊ မင်း မရှိတော့တဲ့နောက် မင်းပြောတဲ့ စကားတွေ သတိရပြီး ငါ ဘိန်းဖြတ်လိုက်တာပဲ"

"ခင်ဗျား ဘိန်းဖြတ်နိုင်တာ အံ့ဩစရာပဲ"

"ငါ ဘိန်းဖြတ်လိုက်တော့ လူတွေရဲ့ ဆက်ဆံမှုဟာ ပြောင်းလဲသွားတယ်ကွ၊ ငါ့ကို ဘိန်းစားလို့ ခေါ်ကြမယ့် ပြောပုံဆိုပုံတွေ ပြောင်းလဲလာတယ်၊ လေးလေးစားစား ဆက်ဆံလာကြတယ်၊ လူ့ဖွဲ့လူလို ဆက်ဆံလာတယ်"

"သိပ်ကောင်းတာပေါ့ဗျာ၊ ခင်ဗျား ဘိန်းဖြတ်ရုံနဲ့တော့ ဒီထက် အခြေအနေ မကောင်းနိုင်ဘူး၊ ခင်ဗျား ဘာ ပွဲပေါ်က တိုးသွားသလဲဗျာ"

"ဘာမှ ပွဲပေါက်သေးဘူးကွ၊ သူဌေးတစ်ယောက်က ငါ့ကို အမှုသားအဖြစ်နဲ့ မွေးစားလိုက်တော့ ငါလဲ နတ်ရေကန်ထဲ နှစ်လိုက်သလို ဖြစ်သွားရတာပေါ့၊ ငါကလဲ ငါ့အပေါ်ရှိ တတ်နိုင်သလောက် ပြုစုပါတယ်ကွာ၊ တစ်ဦးကျေးဇူး တစ်ဦးမှာပေါ့"

ဝမ်လင်ဖုံး၏ သတင်းကတော့ ဝမ်းသာစရာသတင်းမျိုး ဖြစ်ပါသည်။

ယွန်ချင်းထန် သတင်းကတော့ စိတ်မကောင်းစရာသတင်း မျိုးသာ ဖြစ်ပါသည်။

"မင်း ဘယ်လိုဖြစ်လာတာလဲ ယွန်ချင်းထန်ရယ်၊ မင်းကို ငါ ပထမ မမှတ်မိဘူး၊ နောက်တော့မှ မှတ်မိသွားတာ၊ တေစ်တေစ် ကြည့်မှရတယ်"

"ဟုတ်တယ်ဗျာ၊ ကျွန်တော့် ခြေအာက်ရွှေ မသန့် တော့ဘူး၊ ပြောရရင်တော့ အရှည်ကြီးပါပဲဗျာ"

"မင်း အခု ဘယ်မှာတည်းသလဲ"

ယွန်ချင်းထန်သည် ဦးခေါင်းကို ဖြည်းညင်းစွာ ခါယမ်းပြလေ၏။

"မရှိပါဘူးဗျာ၊ တည်းခိုခန်းတစ်ခန်းမှာ တည်းရမှာပေါ့"

ဝမ်လင်ဖုံးက—

"ဒါဆိုရင် မင်း ငါနဲ့လိုက်တည်းပေါ့၊ မင်းကိုငါ တစ်သက်လုံး ကျွေးထားနိုင်တယ်ကွ"

"ကျေးဇူးပါပဲဗျာ၊ ကျွန်တော့် အတွက်တော့ ခင်ဗျားဟာ တကယ့် အားကိုးစရာပါပဲ၊ ခင်ဗျားကျေးဇူးကို ကျွန်တော် မမေ့ပါဘူးဗျာ"

"ဟာ—မသိစပါဘူး၊ မင်းနဲ့ ငါဟာ ငယ်ပေါင်းတော်ဖက် တွေပဲ"

အခု ယွန်ချင်းထန်တို့ ရပ်စကားပြောနေသည်မှာ အလွတ်ရပ်၍ ပြောနေခြင်းမဟုတ်ဘဲ ရထားလုံးကို ရပ်၍ စကား ပြောနေခြင်းဖြစ်သည်။

"ကဲ—ယွန်ချင်းထန်၊ ရထားပေါ်တက်ပေတော့၊ ငါ့အိမ်ကို သွားကြတာပေါ့"

ယွန်ချင်းထန်သည် မြင်းရထားပေါ်တက်လိုက်၏။

ဝမ်လင်ဖုံးက မြင်းရထား မောင်းသမားအား အိမ်သို့မောင်း ခိုင်းလိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

"တဲ—ရုသားကို အိမ်ကိုခေါ်ခဲ့ခဲ့"

မြင်းရထားသည် မြင်းဖိုး၏ ဂေဟာဆီသို့ ကရိုင်ရိုင် ပြေးလေတော့၏။

* * *

သို့မြင်းရထား၌ စောင့်ကြည့်နေသူတစ်ယောက် ရှိတော်သည်။

ထိုသူမှာ ဟူဘန့်ဂိုဏ်းမှ နောက်ယောင်ခံလိုက်သူတစ်ဦး သာ ဖြစ်သည်။

မြင်းရထား မြင်ကွင်းမှ ပျောက်ကွယ်သွားသည်နှင့် ထိုလူမှာ ဟူဘန့်ဂိုဏ်းဌာနချုပ်သို့ မြင်းတစ်စီးဖြင့် ပြေးလေတော့သည်။

ညနေချမ်းသို့ရောက်သောအခါ ဟူဘန့်ဌာနချုပ်သို့ မြင်းလည်း ရောက်ရှိလေသ၏။

ဟူဘန့်ဂိုဏ်းမှ တာဝန်ရှိသူများသည် စီးသန်းသိုင်းနေကြ၏။ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးသည် သူတို့၏ရှေ့၌ ထိုင်နေသည်။ တိုင်ဝေ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးလည်း ရှိသည်။

အထောက်တော်က အခြေအနေကို ရှင်းပြသည်။ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက—

ဒီအတိုင်းဆိုရင် သူ့အကြောင်းကို ဧင်အေင်ဖိုး သိမှာပဲ

"ဟွတ်ပါတယ် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး၊ သူတို့နှစ်ယောက်ကို ကြည့်ရတာ နဂိုကတည်းက အတော် ရင်းရင်းနှီးနှီးရှိနေပုံပဲ"

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

"ယှူအုင်းထန့်ဟာ ငါတို့ရဲ့ရန်သူ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် တစ်ခုတော့ အတော့ကို ထူးဆန်းနေတယ်၊ သူ့ဆရာ ဘယ်သူလဲဆိုတာကို ဘယ်သူမှ မသိဘူး"

"ဟုတ်ပါတယ် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး။ မိုးမြို့ဘက်သိုင်းကွက်ကို အောင်ကြားပေးတဲ့ ဆရာတစ်ယောက်တော့ ရှိကို ရှိရပါမယ်..."

"ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သိုင်းကွက်က အဆင့်မြင့်လွန်းလို့ပါ၊ သူ့တစ်ယောက်တည်း ဘယ်နည်းနဲ့မှ တီထွင်နိုင်မှာမဟုတ်ပါဘူး"

"ဟုတ်တယ်၊ ချိုကင်းပြိုင်ပွဲမှာ ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်တဲ့လူတွေ အများကြီးရှိတယ်၊ သူတစ်ယောက်ပဲ သိုင်းပညာ အဆင့်မြင့်ဆုံးရှိတယ်"

"တိုင်ဝေဂိုဏ်းချုပ်ကြီး မဝေးခင်က သူ့ဆီကို ဖိတ်စာ တစ်စောင် ရောက်လာတယ်တဲ့၊ စာထဲမှာ ရေးထားပုံအရ မိုးမြို့ဘက်သိုင်းကွက်ကို ပြချင်လို့ တောင်မှာပါလို့ ဖိတ်ခေါ်သတဲ့"

"ဒီလိုဆိုရင် အဲဒီနှစ်ယောက်ထဲက တစ်ယောက်ယောက်ဟာ ဟူဘန့်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး တို့ယန်းစင်း ပျောက်တဲ့ ကြားထဲက တစ်ယောက်ယောက် ဖြစ်နိုင်တယ်လေ"

တိုင်ဝေဂိုဏ်းချုပ်က ဝင်ပြောဆိုလာ၏။

www.burmeseclassic.com

ဟူတန်ဂိုက်းချုပ်က—

"အဲဒီလိုတော့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး၊ အရုပ်အစမှာင်းထော ဝတ်စုံခဘွဝါ ဟူတန်ဂိုက်းချုပ်ကြီးဆိုတာ သေချာနေတာ ပဲ၊ ဒါ့ဖြစ်မယ့် စဉ်းစားစရာ တစ်ခုရှိတာက ဟူတန် ဂိုက်း ချုပ်ကြီးရဲ့မျက်နှာကို မှန်းထားတာပဲ၊ တကယ်ဆိုရင် ဘယ် သူ နိုင်နိုင် ဘယ်သူရှုံးရှုံး မျက်နှာကို ဖုက်စရာမလိုဘူး၊ ကြား ထဲက တစ်ယောက်ယောက် ဝင်လုပ်သွားတာလို့ ကျုပ်တို့ ယူဆခဲ့ပါတယ်"

ဂိုက်းချုပ်ကြီးသည် တိုင်မဂိုက်းချုပ်အိုကြည့်ပြီး—

"အင်း—ဒီကိစ္စကတော့ ဘုရားမှသိမယ့် ကိစ္စပါပဲ"

ဟူတန်ဂိုက်းချုပ်ကသည့် ဂိုက်းအချင်းချင်း မသင့်မတော်မှုဖြစ် မှုကိစ္စဖြစ်၍ ဆင်ခြင့်ရန်မရှာခင်မပြောလိုက်သည်။

သို့အမှန်တရားကို သိရှိသူမှာ ဂိုက်းချုပ်ကြီးတိအာန်ဝင်း နှင့် ယူချင်းထန်တို့ပင် ဖြစ်လေ၏။

☆

အခန်း (၃၅)

ဆိုင်းလေး ထာရုန်သူ

အရှေ့ကျွန်းဆောင်ကြီး လီယင်ကူသည် အဆိပ်မြွေဆားနှင့် အတူ သမီးငယ်လီပိုး ပျောက်ဆုံးသွားသည့်အတွက် ဒေါသ ပုန် ထနေလေ၏။

ရွှေနဂါးလီဆူရှင်းသည် မြေအောက်ခန်း၌ လှေ့ကျင့်နေ ရာမှ နဂါးအဆိပ်မြွေဆား ပျောက်ဆုံးသွားပြီဆိုသောသတင်း ရရှိခဲ့သဖြင့် ခေါင်းနားပန်းကြီး၍ အမောဂါသပ်သို့ ထက်ဆော မဲ့ရလေ၏။

"ဖေဖေ—ဖေဖေ ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ"

လီယင်ကူ အံကြိတ်နေ၏။

"ဖေဖေ—ဒီတော့ခင်မလေး လုပ်သွားပုံ ဟာ ငါကယ် ဒေါသဖြစ်စရာ ကောင်းတယ်၊ ရွှေနဂါး ဂေဟာအတွက် မကြာခင်မှာ အန္တရာယ်ရှိလာနိုင်တယ်"

www.burmeseclassic.com

"ဒေဘာ့ဒ်"

လီယင်ကူ မေတာ့ဘ်ဓေါက်လိုက်၏။ လီယင်ကူ စဉ်းစား ကြည့်သည်။

လီပိုးသည် အဆိပ်ဖြေဆေးရှာဖွေ၍ လူချင်းထိန်ဆီရောက်သွား နိုင်ပေသည်။

လူချင်းထိန်သာ အဆိပ်ပြေသွားလျှင် လီဆူရှင်း ခံစားရ တော့မည်။ [illegible] လဲ ခံရနိုင်သည်။

လီဆူရှင်းကလည်း ထိုအတိုင်းပင် တွေးမိသည်။

"ဒီသိုင်းလောကမှာ ဆရာမလူကျင့်မခန့်နိုင်တော့ဘူးဖေဖေ၊ အန္တရာယ်ဟာ [illegible]နေ့ [illegible]ယ့်ဆီရောက်လာတော့မယ်၊ အဲဒါ ကို သိလျက်နဲ့ မစောင့်နေတာမျိုး ကျွန်တော် မလိုချင်ဘူး ဖေဖေ"

လီယင်ကူ နားထောင်နေသည်။

"ကျွန်တော့်ဆီ လာမယ့်အန္တရာယ် မကြုံပြီး ရင်ဆိုင်ဖြေ လိုက်ချင်တယ်"

လီယင်ကူသည် သားဖြစ်သူ၏စိတ်ခံစားမှုနှင့်သမီးဖြစ်သူ၏ စိတ်ခံစားမှုကို နှိုင်းယှဉ်ကြည့်မိသည်။

သူသည် အာ[illegible]ပေါက်ခဲ့ရသူဖြစ်သည့်အတိုင်း သားဖြစ်သူ ၏စိတ်ခံစားမှု ပို၍နှစ်သက်သည်။

သမီးဖြစ်သူကို စိတ်ဆိုးသည်။

ရှေ့နောက်၌ လီယင်ကူဖွဲ့သော အဖွဲ့နာမည်ကို [illegible] တိန်းသိမ်း[illegible] [illegible] သားဖြစ်သူ [illegible] တော့မည်။

"ညီမလေးအတွက် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ ဖေဖေ"

လီဆူရှင်းက မေးသည်။

လီယင်ကူ အံကြိတ်ရင်း—

"လူဆိုတာ ခန္ဓာကိုယ်ထဲကသွေး မကောင်းရင်ဘောင် တ်ထုတ်သင့်ရင် မဖောက်ထုတ်ရမဲ့အတော၊ သင်းကို သိပ်လိုက်ရှာမယ်၊ နဂါးဇာဆိပ်ဖြေဆေး ပြန်ရအောင် ကြိုးစားရမယ်"

"ဒါဆို ကျွန်တော် ကြိုးစားနိုင်ပါဘူး"

"အဆိပ်ဖြေဆေး ရပြီးရင် ဒီကောင်မလေးကို အမြတ် စ်လိုက်တော့"

ဤစကားကို ကြားလိုက်ရသောအခါ လီဆူရှင်းမှာ တုန် သွားတော့၏။

လီပိုး၏ ကံကြမ္မာကို ရှေ့လျှောက်မတွေးဝံ့တော့ပေ။

လီဆူရှင်းမှာ သူ့နောက်လိုက်နေသည့်လူများကို မည်သို့ ဝင်တိမ်းရမည်ကို မစဉ်းစားနိုင်တော့ပေ။

သူ့ညီမနောက်သို့လိုက်၍ အဆိပ်ဖြေဆေးကို ရှာဖွေရ တော့မည်။

လီပိုး... လီပိုး ညီမလေး... မင်း ဘယ်မှာလဲ။

* * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မနက်လုံးကြီးသည် အအနာတ်ကက် တောင်ဖွယ်အော တဖြည်းဖြည်း ပျောက်ကွယ်စပြုလေပြီး အဆင်းရောင် လုံးဝတော့ မပျောက်ကွယ်သေးချေ။

အလင်းပျပျအခါအခါတော့ ရှိသေးသည်။ ထိုအခါ မြင်းနှစ်စီး ဒုန်းစိုင်းပြေးဝင်လာကြသည်။

တစ်စီးက ချပြီးသူဖြစ်သည်။

တစ်စီးက လိုဏ်အူဖြစ်သည်။

နောက်မှလိုက်သူ မြင်းစီးသမားရာ အနက်ရောင် ရှိုးထီဆင်၍ မျက်နှာတွင် မျက်နှာဖုံး တပ်ဆင်ထား ရှေ့တပြေးနေသောမြင်း၏ မီလုမီခင်အခြေအနေသို့ နေသည်။

မျက်နှာဖုံးနှင့် မြင်းစီးသမားသည် ရှေ့မြင်း၏ အ လိုက်နေသည်။

"ခွပ်ခွပ်...ခွပ်ခွပ်"

"ခွပ်ခွပ်...ခွပ်ခွပ်"

ထိုစဉ် နောက်မှလိုက်နေသော မြင်းစီးသမား၏ သည် လျှပ်ပြက်သကဲ့သို့ လှုပ်ရှားသွား၏။

"ဝှီး...ဝှစ်...ဝှစ်"

လက်နက်ပုန်းဖြင့် လှမ်းပစ်ခြင်းဖြစ်သည်။

"ဒုတ်...ဒုတ်"

ထိုလူသည် အလွန်ညစ်ပတ်သောလူဖြစ်၏။ မြင်းစီးသမား ကို စစ်ခြင်းမဟုတ်။

မြင်း၏ စစ်ခြင်းဖြစ်သည်။ မြင်းသည် ဟပ်သိုးလဲကျသွား သ၏။

မြင်းစီးသမားသည် အဝေးသို့ လွင့်စဉ် ပစ်ကျသွားလေ သည်။

★

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၃၆)

နေ့ဇက်မှ မြင်းစီးသမားက—

"ဘယ်လိုလဲတောင်ဝါသိုင်းသမားကြီးရဲ့၊ ခင်ဗျား ကျုပ်ကို သိပ်ကြောက်နေပြီ မဟုတ်လား"

"မင်း...မင်း ဘယ်သူလဲ"

"ဟား...ဟား...ဟား... ကျုပ် ဘယ်လူတယ်ဝါဆိုတာ သိဖို့ထက် ခင်ဗျားရဲ့အသက်ကို လုံခြုံအောင်ကာကွယ်ဖို့ အရေးကြီးပါတယ်၊ ကျုပ်ကို မျက်နှာဖုံးစွပ် သိုင်းသမားလို့ ပဲ ခေါ်ပေါ့ဗျာ"

ရှေ့မြင်းပေါ်မှ လိမ့်ကျသွားသည့်သိုင်းသမားသည် ဓား ကို ဆွဲထုတ်လိုက်၏။

"မင်း ဘာကောင်ပဲဖြစ်ဖြစ် ငါ တိုက်ရမှာပဲ"

"မတိုက်ရင် ခင်ဗျား သေသွားမှာပေါ့၊ တိုက်စမ်း...ခုခံနိုင်ရင် ခုခံစမ်း"

"ဝှီး...ဝှစ်...ဝှစ်"

"ရှမ်း...ရှမ်း"

တိုက်ပွဲသည် စတင်ဖြစ်ပွားတော့သည်။

မျက်နှာဖုံးစွပ်သိုင်းသမားသည် နောက်ဆုတ်ရှောင်တိမ်းသည်။

"ထန်...ထန်"

ဓားမြှောင်သံများက ဆူညံနေသည်။

သူတို့သည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အလွတ်မပေးသော အကွက်ကို ချောင်းနေကြသည်။ သိုင်းသမားနှစ်ဦးအသည် မျက်နှာချင်းဆိုင် ရင်ဆိုင်ကြသည်။

"ကျား"

"ချွမ်း...ချွမ်း"

မျက်နှာဖုံးစွပ်သိုင်းသမားနှင့် ဓားသမားတို့သည် တစ်ဦး တစ်ဦး လွန်သွားကြ၏။

"ဝှစ်"

မျက်နှာဖုံးစွပ်သိုင်းသမားက ဓားမြှောင်တစ်ချောင်းကို လျင်မြန်စွာထုတ်၍ ပစ်လိုက်၏။

"အား"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဓားသမားကြီးမှာ နောက်ကျော၌ ဓားမြှောင်စိုက်ပြီး [...] အောင်တစ်လဲကျသွားလေသည်။

"မင်းအတွက် ကြေကွဲဝမ်းနည်းခြင်း အမှတ်အသား[...]

စေဆော်သူ၏ ဓားသမား၏ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်သို့ မျက်နှာ[...] ဖုံးတစ်ခု ပြုတ်ကျလာသည်။

မျက်နှာဖုံးစွပ်သိုင်းသမားသည် စေဆော်သူအလောင်း[...] ခုန်ကျော်၍ မြင်းဆီသို့ လျှောက်သွားလေ၏။

မြင်းဆီသို့ရောက်သောအခါ မျက်နှာဖုံးစွပ်သိုင်းသမား[...] သည် အိတ်ထဲမှ မျက်နှာဖုံးစွပ်အသစ်တစ်ခုကို ထုတ်ယူ[...] သည်။

သူသည် မျက်နှာဖုံးစွပ်အသစ်ကို စွပ်ပြီး မြင်းကို [...] စိုင်း စီးနှင်သွားတော့သည်။

ညနေပိုင်း၌ မျက်နှာဖုံးစွပ်သိုင်းသမားတစ်ဦး ဖိုးနည်း[...] ပေါ်လာလေ၏။

သိုင်းအမာများကို လျှောက်သတ်နေသည့် မျက်နှာဖုံး[...] စွပ်သည် ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ လူသတ်ကောင် ဖြစ်နေပေ[...] သည်။

ထိုသတင်းသည် သိုင်းအကျော်အမော်များအထိ ပေါ်[...] ရောက်သွားသည်။

သိုင်းသမားများ သေဆုံးရမှုသတင်းသည် ညသို့ဖြင့်[...] ရစေမည်။ သိုင်းအကျော်အမော်များ မသိရှိလျှင်မဖြစ်နိုင်[...]

[...] မြောက်ကျွန်းပယ်တော်နှင့် နတ်စောင်း အတိုးအိုတို့ [...]း ညီသတင်းကို ကြားသိကြသည်။

[...]ဆို၍ မကြာခင် သူတို့ ခွေးနွေးကြမှာသာ။

"ကျွန်မကတော့ ရွေနဝါး လီဆူရှင်းကို မသက်ဘူး၊ [...]ပေါ်ရောက်လာသားမျိုးကို လိုက်သတ်နေတဲ့လူဆိုရင် ကျွန်မ [...] အမြန်ရှာဖို့လိုမယ်၊ သိုင်းလောကမှာ မကျေနပ်တဲ့လူဆို လီဆူရှင်းတစ်ယောက်ပဲရှိတာပဲ"

"ဟုတ်ပါတယ်၊ သိုင်းလောကတစ်ခုလုံးဟာလဲ သူ့ပဲလို့ [...]ပြောဆိုနေကြတယ်၊ ဒါပေမယ့် လီဆူရှင်း ဘယ်မှာရှိတယ် [...]တာကို ဘယ်သူမှ တိတိကျကျ မသိရှိကြဘူး"

မြောက်ကျွန်းပယ်တော်သည် နတ်စောင်းအတိုးအို မေး[...]းထားသော ဖင်းယုကို လှမ်းကြည့်လိုက်၏။

"သူ့မျက်လုံးက ပြန်ကောင်းမလာသေးဘူးနော်"

"ရှူး"

နတ်စောင်းအတိုးအိုက ဖင်းယုမကြားစေချင်သဖြင့် ရှူး[...]နဲ့ အသံပြုလိုက်သည်။

သို့သော် ဖင်းယုက ကြားပြီးလေပြီ။ သူမသည် မျက်စိ[illegible] မြင်သူဖြစ်၍ အကြားအာရုံ ပိုကောင်းသည်။

ဖင်းယုသည် ရေနွေးခွက်များသို့ ကွက်တိဖြည့်နိုင်သည်။

မြောက်ကျွန်း မယ်ခဘဝီသည် ဖင်းယု ရေနွေးခွက်ငှဲ့သည်ကို ငေးကြည့်နေမိ၏။

"လီဆူရှင်း ကိစ္စကို ဘယ်လိုလုပ်မလဲ"

မြောက်ကျွန်းမယ်မဘဝ်က မေးလိုက်သည်။

နတ်စေဝင်းအဘိုးအိုက....

"အဖွဲ့ချုပ်က လီဆူရှင်းကို ဖမ်းဖို့ အမိန့်ထုတ်ထားပြီး အဖွဲ့ဝင်တွေလိုက်ဖမ်းနေကြပြီလေ၊ မခိဘဝကတော့ လီဆူရှင်း အရှောင်ကောင်းလို့ပါ"

"လီဆူရှင်းဟာ သိုင်းပညာအစေါ် ပိုပြီး အငြိုးကြီးသောမဟုတ်သဘောရှိတယ်"

"သူက ပြိုင်ပွဲမှာ ယှဉ်အနိုင်မရလို့ ပြိုင်ပွဲအကြီးအကဲကို ငြိုးသွားတာပဲ၊ အဖွဲ့ချုပ်က သူ့ကို ဖမ်းဖို့ အမိန့်ထုတ်တော့ ပိုပြီး ငြိုးမှာပေါ့၊ အဖွဲ့ချုပ်အမှနန့်တလဲ မထုတ်မရဘူးလေ၊ သူက အစောင့်တွေကို သတ်ပြီး သိုင်းကျမ်းခိုးယူသွားတာ မဟုတ်လား"

"နံရံမှာ မနောက်နောင် လေးနှစ်ကြာရင် ပြန်လာမယ်လို့ ရေးခဲ့သေးတာပဲ"

ဖင်းယုသည် နတ်စေဝင်းအဘိုးအိုနှင့် မြောက်ကျွန်းမယ်တော်တို့ ပြောနေသည့် စကားများကို နားထောင်ရင်း လီဆူရှင်းအစေါ် နားကြည်းစွာ တွေးနေမိ၏။

မကြာမီ မြောက်ကျွန်းမယ်တော်လည်း ပြန်သွားသည်။

"အဘိုး"

"ဘာလဲ သမီးရဲ့"

"ယူချင်းသန် မစားဘူးလို့ ကြားတယ်၊ အဲဒါ ဟုတ်သလား"

ဖင်းယု မည်သည့်နေရာမှ ကြားလာသည်မှတော့ မသိပေ။ နှစ်ဦးစလုံး ဒုက္ခိတ ဖြစ်နေသည်ကတော့ အမှန်ပင်။

"ဟုတ်တယ်သမီး၊ အတော့်နဲးတ တိန်းဝေသး အခု သူငွေးဖြစ်တဲ့ စမ်သင်ဖုံးဆိုတဲ့လူဆီမှာ ရောက်နေတယ်လို့ ပြောကြတယ်"

"သမီးသွားတွေ့ပါရစေလား အဘိုး"

"မသွားနဲ့သမီး၊ အခုသွားရင် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ဒုက္ခိတ ဖြစ်နေတာမြင်မယ်၊ စိတ်မကောင်းဖြစ်ကြမယ်၊ တစ်ဦးကို တစ်ဦးလဲ ဘာမှ အကူအညီမပေးနိုင်ကြဘူး၊ ဒါပြင် အဘိုးပြောဖို့ မပြီပါဘူး၊ သမီးတို့ သိကြမှာပါတယ်၊ ဘာမှ မထူးခြားဘဲ သမီး သွားစေချင်သေးဘူး"

"ဒါတော့ ဒါပေါ့အဘိုးရယ်၊ သမီးကို သူ ထုတ်မပြောပေမယ့် နာကြည်းမှုတွေ ရှိနေမယ်လို့ သမီးထင်နေတယ်၊ အဲဒါတွေကို သမီး သွားတောင်းပန်ချင်တယ်၊ သူ့အဖြေနှပ်အောက်မှာအောင်ကို တောင်းမြန်ချင်ပါတယ်အဘိုးရယ်"

www.burmeseclassic.com

နတ်ခေါင်းအဘိုးက ခေါင်းကို ဖြည်းညင်းစွာ ခါယမ်းလိုက်သည်။

ရှုတို့နှစ်ဦး တွေ့ဆုံ၍ တာဝန်မှ အကျိုးမရှိနိုင်တော့ ထင်သည်။

"သမီး သူ့ကို မတွေ့ရသေးတဲ့အချိန်အထိ စောင့်ပါဦး ဆမီးရှုး"

နတ်ခေါင်းအဘိုးအိုအား ဒါပဲ ပြောလိုက်သည်။

ဖင်းယုက ငြိမ်သက်သွားလေ၏။

*

အခန်း (၃၇)

အသစ် ဆေးကုသူတစ်ဦး

လီပိုးတစ်ယောက် ရှန်ဆန်မြို့ရှိ တည်းခိုခန်းတစ်ခုသို့ ရောက်ရှိလာလေ၏။

သူမသည် ရုပ်ဖျက်ခြင်း မပြုပေ။ သို့သော် ညိုမောသော ခမောက်ကြီးတစ်လုံးကို ခပ်ငိုက်ငိုက် ဆောင်းထားသည်။

သူသည် တည်းခိုခန်းအတွင်း ဝင်ခဲ့သည်။

"အစ်ကိုက မြင်ကွင်းကောင်း စီးမြင်နိုင်တဲ့ အခန်းတစ်ခန်း လိုချင်တယ် ရမလား"

လီပိုးအား မေးလိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

“ဟာ...ရပါတယ်၊ ရပါတယ်၊ အခန်းကောင်းကောင်း ရှိပါတယ် အစ်မလေး စိတ်တိုင်းကျ ဖြစ်စေရမှာပါ”

ဆိုင်မှ တာဝန်ရှိသူက ပြောပြီး လီပိုးအား အခန်းဆီ လိုက်လံပို့ဆောင်လေ၏။

လီပိုးသည် အရှေ့ကျွန်းမှ ထွက်ခွာလာခဲ့သည်မှာ ဆယ်ရက်ခန့်ရှိပြီဖြစ်၍ သူမအား ရွှေနဂါးဂိုဏ်းသားများလိုက်လံ ရှာဖွေနေတော့မည်ကို သိရှိထားလေသည်။

သူမသည် တည်းခိုခန်းသို့ ရောက်သည်နှင့် ဆိုင်ဝန်ထမ်း အားလုံးနှင့် ရင်းနှီးအောင် ပေါင်းလေသည်။

ပေးကမ်းခြင်းသည် အောင်နိုင်ရာဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

သူမသည် ဆိုင်ဝန်ထမ်းတစ်ယောက်စီအား လက်ဆောင်ပစ္စည်းများ ပေးခြင်းအားဖြင့် ခင်ခင်ရင်းနှီးအောင် ပေါင်းသည်။

သူမ၏အခန်းဘွဲ့သည်း ဆောင်ချောက်ဘက်ခုဆောင်ထားသည်။

သူမ ဆိုလားသော အုပ်စုဝင်လာလျှင် တံခါးဖွင့်သည်နှင့် မြားများ ပြေးထွက်သွားစေရန် စီစဉ်ထားခြင်းဖြစ်လေသည်။

သူမ၏အခန်းကလည်း ကောင်းသည်၊ အပေါက်ဝမှ ဝင်လာသူအားလုံးကို စီးမြင်နိုင်သည်။ နောက်ဘက် အပေါက်တွင်လည်း မြင်းတစ်ကောင်အား အမြဲတမ်း အဆင်သင့် ပြင်ဆင်ထားသည်။

ထိုမြင်းကို စောင့်ရှောက်ရန် အစောင့်တစ်ယောက်ကို ထည့်ထားသည်။

ရွှေနဂါးဂိုဏ်းသားများသည် သူမ၏ နောက်ကြောင်း ခြေရာခံနိုင်မည်ကို သူမ သိသည်။ ထို့ကြောင့် အကွက်ဆည်အောင် စီစဉ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

သူမသည် လူချင်းထန်၏သတင်းတို့ကော့ စုံစမ်းခဲ့၏။ လူချင်းထန် ရှန်းဆန်မြို့သို့သွားသည်ဟူသော သတင်း သန့်ဆန့် ကြားရသဖြင့် သူမ ဤမြို့ဆီသို့ ခြေဦးလှည့်ခြင်း ဖြစ်သည်။

သူမသည် နဂါးအဆိပ်ပြေဆေး၏ သူမကိုင်သည့် ဓားလက်ကိုင် အခေါင်းထဲသို့ ထည့်ထားခဲ့သည်။

ဤသို့ဖြင့် တည်းခိုခန်း၌ နေထိုင်ခဲ့ရာ ခုနစ်ရက်ကြာမြင့်သွားသည်။

“ဒေါက်...ဒေါက်...ဒေါက်”

အခန်းတံခါးခေါက်သံ။

ဤသို့အချက်ပေးသံသည် ဆိုင်ဝန်ထမ်းများ၏ အချက်ပေးသံမှန်း သိသည်။

သူမ တံခါးဖွင့်လိုက်သည်၊ ဆိုင်ဝန်ထမ်းတစ်ယောက်ကို တွေ့မြင်ရလေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မမလေး...အပြင်မှာ လူစိမ်းတွေ"

"တောင်အောင်များသလား"

"များလို့ လာမပြောတာပေါ့"

"ကောင်းပြီ၊ ခင်းသွားတော့"

ဝန်ထမ်းသည် လျင်မြန်စွာပျောက်ကွယ်သွားလေ၏။

လီပိုးသည် အပေါ်မှစီးကြည့်လိုက်သည်။

"ငါထင်တဲ့အတိုင်း ရွှေနဂါးဂိုဏ်းသားတွေပါပဲ။ အား ငါထင်တာထက် သူတို့ရောက်လာတာ မြန်နေတယ်၊ တွေ့ကြရောပေါ့"

ရွှေနဂါးဂိုဏ်းသားများသည် ဆိုင်တာဝန်ခံအား မေး မြန်း၍ စုံစမ်းသောအခါ အမျိုးသမီးတစ်ယောက် ဤတည်းခို ခန်း၌ တည်းခိုနေသည်ဟု သိရှိသွားတော့၏။

မကြာမီ သူတို့သည် လီပိုး တည်းခိုနေသည့် အခန်းသို့ ရောက်ရှိလာတော့သည်။

"သခင်မလေး...အခင်မလေး"

အပြင်မှ ရွှေနဂါးဂိုဏ်းသားများက အော်ခေါ်တော်

လီပိုး ငြိမ်နေလိုက်သည်။ သို့မှသာ သူတို့ တံခါးကို ဆွဲ မည် မဟုတ်ပါလော။

"ဝုန်း"

"ဝိုး...ဝိုး...ဝိုး"

"အား...အား...အား"

သူတို့ တံခါးဆွဲဖွင့်လိုက်သည်နှင့် ထောင်ချောက်မှ မြားများသည် ပြေးထွက်သွားပြီး ရှေ့ဆုံးမှဝင်လာသူ သိုင်းသမားသုံးဦး၏ ရင်ခွင်များအား ထုတ်ချင်းဖောက် ဝင်သွားသည်။

ဝင်လာသူများ ဖရိုဖရဲဖြစ်သွားသည်။

ထိုအခြေအနေကို အခွင့်ကောင်းယူကာ လီပိုးသည် လူအုပ်ကြားထဲသို့ ဝင်ရောက်သွား၏။

"ဝိုး...ဝိုး...ဝိုး"

"ရှမ်း...ရှမ်း...ရှမ်း"

ရွှေနဂါးဂိုဏ်းသား သိုင်းသမားသုံးယောက်ခန့် ကျဆုံးသွားပြန်သည်။

လီပိုး၏တိုက်ခိုက်မှုမှာ မြန်လှသည်။ ရွှေနဂါးဂိုဏ်းသား တို့ မြန်ဆည်တော့ပြန်နိုင်အောင် ဖြစ်ကြရသည်။

"သခင်မလေးကို မြန်မြန်တိုက်ကြ"

ဂိုဏ်းသားများသည် ပြန်သည့်ထိုက်ခိုက်ကြသည်။

ထိုအခါ လီပိုးသည် နောက်ဖေးဘက်သို့ ရောက်ရှိသွား လေပြီ။

သူမသည် အဆောင်၏မြင်းဇောင်သို့ ခုန်တက်ပြီး ပြေး လွှား ထွက်ခွာသွားလေတော့၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရွှေနဂါးဂိုဏ်းသားခုနစ်ယောက်ခန့် ကျဆုံးသွားသဖြင့် ခုနစ်ယောက်ခန့်သာ အသက်ရှင်ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ ဂိုဏ်းသားများ မရှုမလှ ဆုံးရှုံးခဲ့ရလေပြီ။

လီပိုးသည် ရှန်ဆန်မြို့ပြင်သို့ ထွက်ပြေးခြင်း မဟုတ်ပေ။ သူမ အထူးအစီအစဉ်ဖြင့် ငှားရမ်းထားခဲ့သော တည်းခိုခန်းဆီသို့ ပြေးသွားခြင်းသာ ဖြစ်ပါလေ၏။

နဂါးအဆိပ်ဖြေဆေးသည် သူမ၏ ခါးလက်ကိုင်ထဲတွင် ရှိနေသေးသည်။

ဈာချင်းထန်သည် သူ၏သတင်းကိုကြားပြီး သူမတို့ လာရောက်ဆက်သွယ်ခြင်းဟု ယုံကြည်သည်။

★

အခန်း (၃၈)

ဝမ်ရောင်ဖုံးသည် ယူချင်းထန်ထက် ဆယ်နှစ်ခန့်ကြီး၏။ သူသည် ဈာချင်းထန်ကို ခင်မင်သည်။ ထို့ကြောင့် ယူချင်းထန်ကို မတောင့်မတ မကြောင့်မကြ ထားသည်။

ယူချင်းထန်မှာ ဒုက္ခိတဖြစ်နေရခြင်းမှတစ်ပါး အခြားစိတ်ညစ်ရန်အကြောင်း လုံးဝမရှိပါချေ။

ယူချင်းထန်မှာ အစစအရာရာ အဆင်ပြေလှသဖြင့် ဝမ်ရောင်ဖုံးတို့မင် အားနာလာသည်။

"ကျွန်တော်တော့ ခင်ဗျား ပြုစုတာတွေ မှားလွန်းလို့ အားတောင်နာလာပြီ"

ယူချင်းထန်က အမှန်အတိုင်းပြောလေသည်။

www.burmeseclassic.com

ဝမ်းဆင်ဖုံးက...

"မင်းဆလဲကွာ...ငါ့မှာရှိတဲ့ အခမ္မခတွေကို ဝါဘစ်သက်ပြီးပြီးနေ
မင်းတစ်ယောက် စားမကုန်ပါဘူးကွ။ ငါက မင်းကို ဒီအတိုင်း
ကြည့်နေတယ် ထင်သလား၊ မင်းအတွက် အကောင်းဆုံး
အစားတော်စ် ရှာနေနှာကွ၊ မင်း ဒုက္ခိတဘဝတလွတ်မြောက်
ဖို့ ငါဘာဝန်ယူထားဘယ်"

ယူချင်းသန့်သည် သူ့ဒုက္ခ သူသာသိသည်။ နှင်ငါ့အဆိပ်
မိထားခြင်းဖြစ်ရာ မည်သည့်အခါမှ ကုနိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်း
ကို သူသိသည်။

ထို့နောက် ဝမ်းဆင်ဖုံးကို ငြင်းမနေချင်။

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ"

"ခင်း ဘာကိုကျေးဇူးတင်နေတာလဲ၊ မင်းကို ခဆေးကုသ
ပေးသော ငယ်စဉ်ကမို့ ငါကခေါင့်ရှောက်တာ၊ အခုတော့
ဆုံးပြီးမှ မင်း ကျေးဇူးတင်ရမှာကွ"

"ဘာကျေးဇူးလဲဗျာ"

"မင်းရောဂါပျောက်ပြီးရင် မင်းသင်ချင်တဲ့ သိုင်းပညာ
ကို သင်နိုင်ပြီ၊ ငွေဘယ်လောက်ကုန်မလဲ ငါ ခင်အကုန်ခံနိုင်
တယ်၊ မင်းမှာ မျှော်လင့်ချက်က အိပ်မက်တွေရှိနေသေး
တယ် မဟုတ်လား"

သိုင်းပညာ သင်ချင်လွန်းလှသော သူငယ်ကလေးကို မြ
လည်း စဉ်းစားမိလေ၏။

ယခုတော့ ရလိုတော့မပါ။ သူ့ဘဝ၌ သိုင်းပညာ ထင်
[illegible]ပြီးပြီးနေပြီ။

"ကျွန်တော် အတွက်တော့ ပိုက်ဆံ အကုန်မခံချင်ပါနဲ့
[illegible]၊ ကျွန်တော်က ဒုက္ခိတဘဝက ကောင်းလာနိုင်တော့မှာ
မဟုတ်ဘဲ"

"ကံတရားဆိုတာ မြင်နိုင်တဲ့အရာ မဟုတ်ဘူး၊ အနာနဲ့
ဆေး တည့်သွားတဲ့အခါ ကောင်းသွားမှာပါ"

ယူချင်းသန့်သည် ဝမ်းဆင်ဖုံးကို ဘာမျှ မပြောတော့ပေ။
ပြော၍လည်း ရမည် မဟုတ်တော့ပါ။

ဝမ်းဆင်ဖုံးသည် သူ့ကို အလွန်အမင်း ကူညီနေချင်သူ
ဟုတ်ပါလား။

"ကဲ...ယူချင်းသန်၊ မင်းခုလဲ အချိန်တိုင်း ဒုက္ခိတဖြစ်ရ
တာကို စိတ်မကောင်းဖြစ်နေတာလဲ၊ မင်း ဝန်းဆန်းသွား
အောင် အတွေ့အကြုံသစ်ကလေးတွေ ရစေအောင် ကွမ်ယင်
ယ်တော် ဘုရားရှိခိုးကျောင်းကို သွားကြရအောင်၊ ဟိုမှာ
[illegible]ယင်မယ်တော်ကို ဖူးပြီး ဆုတောင်းကလေး တောင်းကြ
[illegible]ပါကွ"

ဝမ်းလင်းဖုံးသည် စိတ်ခုတ်ကျနေသော ယူချင်းထန်ကို
[illegible]ရှိခိုးကျောင်းသို့ လိုက်ပို့၏။

ဘုရားရှိခိုးကျောင်းဆိုသည်မှာ အစဉ်အမြဲ လူစည်ကား
[illegible]ပါလား။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထွေးချင်းထန်သည် အမွေးတိုင်များနှင့် ပူဇော်ပြီး သ ခံစားနေရသည့် ဝေဒနာများ ပျောက်ကင်းစေရန် ဆုတောင်းလိုက်၏။

ဘုရားကျောင်းသို့ ရောက်သည်မှာ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာမြင့်ပြီဖြစ်၍ သူသည် ရုပ်တုများကိုကြည့်၍ စိတ်တော ကြည်နူးမိသည်။

"ဟင်...ဖင်းယု"

နတ်စေခင်းအဘိုးအို၏ လက်ကိုဆွဲ၍ ဘုရားကျောင်းသ ဝင်လာသော ဖင်းယုအား မြင်လိုက်ရသောအခါ အံ့ဩ သွားရသည်။

*

အခန်း (၃၉)

ဘုရားကျောင်းထဲ၌ လူများ ပျားမန်းခပ် အွားလာနေ သည်ဖြစ်၍ နတ်စေခင်းအဘိုးအိုသည် ယူချင်းထန်ကို မမြင် မိပေ။

"ဘာဖြစ်နေတာလဲ ယူချင်း"

တုန်လှုပ်နေသော ထွေးချင်းထန်အား ဝမ်ယင်ဖုံးက မေး လိုက်သည်။

"ဟို...ဟို နတ်စေခင်း အဘိုးအိုနဲ့ တွဲသွားတဲ့ မိန်း ကလေးက..."

"သြော်...ဟိုမိန်းကလေးလား၊ သူ့နာမည်က ဖင်းယုတဲ့ မျက်စိမမြင်ဘူးလေကွာ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အင်..."

ဈေးချင်းဟန်တစ်ယောက် အကြီးအကျယ် အံ့သြသွားပြီး စိတ်ခံကောင်းဆဲ့ ဖြစ်သွားမိသည်။

"သူ့အမြင်မှာ ကြီးရပါတယ်တော့ သိပ်မကောင်းပါဘူးကွာ၊ သူ့ကို တစ်ဖက်သတ်ချစ်ခဲ့တဲ့လူက သူ့အချစ်ကို မတုံ့ပြန်ရအောင်းလွာဆိုပြီး တိုက်ခိုက်သွားတာနဲ့ ဒီလို မျက်မမြင်ဘဝ ရောက်သွားရတာပဲ"

"သူ့ကို တစ်ဖက်သတ် ချစ်နေသူဆိုတာ ရွှေနဂါးလီဆူ ရှင်း တော့လား"

"ဟုတ်တယ်"

ယွဲ့ချင်းဟန်သည် သူ့ဘဝနှင့် ဖင်းယုဘဝကို ဖျက်ဆီးစေသော ရွှေနဂါးလီဆူရှုပ်းအား ဘယ်လိုဝေးဝေးလိုစိတ် မျိုး တဖွားဖွား ပေါ်လာသည်။

အထိတ်အဆိုးကျိုးများကို ဖန်တီးခဲ့သူမှာ လီဆူရှင်းသာ ဖြစ်မှာလေ၏။

ဖင်းယုဟိုလည်း သနားသွားသည်။

"မင်း ဘာတွေစဉ်းစားနေတာလဲ ယွဲ့ချင်းဟန်"

"ဘာမှမဟုတ်ပါဘူး၊ မျက်မမြင်ကောင်မလေးကို ကြည့်ပြီး သူ့ဒုက္ခဘဝကို သနားနေမိလို့ပါ"

ယွဲ့ချင်းဟန်သည် သူ၏လျှို့ဝှက်ကိစ္စကို ဝမ်လင်ဖုံး မသိ စေချင်သဖြင့် ဖုံးကွယ်၍ ပြောမိသည်။

ရုပ်ရေးလှသော သူ့ဘဝမှန်ကိုသာ ဝမ်လင်ဖုံးသိလျှင် အတော် စိတ်မကောင်း ဖြစ်မိမှာ အမှန်ဖြစ်သည်။

ဖင်းယုနှင့် နတ်စေခင်းအောင်းအိုသည် လူအများကြားမှ ကွယ်ပျောက်သွားလေ၏။

"ကဲ...ပြန်ကြစို့၊ ဝင်းက မြွေသွားတက်လဲ သိပ်မကောင်း တော့ ကြာကြာနေလို့ မကောင်းဘူး"

"သွားပါတော့ ပြန်ကြမယ်"

ဝမ်လင်ဖုံး၏ အဂုဟာသို့ ယွဲ့ချင်းဟန်တို့ ပြန်လာခဲ့သည်။

ပြန်လာပြီး ယွဲ့ချင်းဟန်မှာ တနေ့တည်းတွေ့နေရသော သည်။

မျက်မမြင်လေးဖင်းယုမလေးထားသော ပေါ်နိုးကာလ်ဆောင် လေးကို သူသည် ယခုဆက်တိုင် သိမ်းဆည်းထားတုန်း ဖြစ် သည်။

ဖင်းယုနှင့်သူသည် လီဆူရှင်းသာ ဝင်ရှုပ်လျှင် အဆင် ပြေနိုင်သည်။

သူ့...ည်း အေးချမ်းမြင်သော မိုးပြိုလက်သီးသိုင်းသမား ဖြစ်နေ...မည်။

ဟုတာနှင့်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ထိယနိစင်း မြင်ချင်သော မိုးပြို လက်သီးသိုင်းသမား ဖြစ်ရနေပေတော့မည်။

ယခုတော့ ဒုက္ခိတတစ်ယောက် ဖြစ်နေရသည်။

ယွဲ့ချင်းဟန်သည် သူ၏ဂုဟာအဝပေါ်ထဝင်မှ မြွေအပြင် ဘက်သို့ ငေးကြည့်နေလေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုအခါ မသင်္ကာဖွယ်ရာ လူတစ်ယောက်ကို တွေ့မြင်မိလေ၏။

ယူချင်းထန်သည် ထိုလူအား မမှိတ်မသုန် ကြည့်လိုက်မိသည်။

ထိုလူသည် ခြံစည်းရိုးအနီးသို့ တိုးကပ်လာသည်။ သာမန်လူတစ်ယောက်သည် မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ ခြံစည်းရိုးအနီးသို့ မကပ်ဝေး သူ့လမ်း သူသွားရပေမည်။

ယူချင်းထန်ကြည့်နေစဉ် ထိုလူသည် ခြံစည်းရိုးဆီ လှမ်းခနဲ ခုန်ကျော်ဝင်လာလေ၏။

သိုင်းပညာ မတတ်သူတစ်ယောက်သည် မခုန်ကျော်နိုင်ပေ။

ယူချင်းထန်သည် ဝမ်လင်ဖုံး၏ နှိုးလိုက်ရမည်လား။ အစောင့်များကို မအော်နိုးရမည်လားဟု စဉ်းစားနေသည်။ ဝမ်လင်ဖုံး၏အိမ်မှာ သာမန်သူဌေးအိမ်မျှသာဖြစ်၍ သိုင်းသခင်ကြီးများ၏အိမ်ကဲ့သို့ အစောင့်များပြားစွာ ရှိမနေပါချေ။

ထို့ကြောင့် ယူချင်းထန်သည် ဆက်လက်စောင့်ကြည့်နေလေ၏။

အနီးကပ်လာသောအခါ ထိုလူရိပ်မှာ မိန်းကလေး တစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း ခန့်မှန်းမိလေ၏။

ထိုမိန်းကလေးအရိပ်သည် တံခါးကြီးအနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာပြီး သူ၏လက်သည် လှုပ်ရှားသွားလေ၏။

"ဝိုး"

"ဒုတ်"

မိန်းကလေးသည် တစ်ရံတစ်ခုနှင့် တံခါးမကြီးကိုစစ်ပြီး နောက် ထွက်သွားတော့၏။ ယူချင်းထန်သည် လူကိုင်မြဲဖြစ်သည့် တောင်ဝှေးတိုတိုကြီးကာ တံခါးမကြီးဆီသို့ လျှောက်လာ၏။

တံခါးမကြီးဖွင့်ပြီး ကြည့်လိုက်ရာ ဓားမြှောင်နှစ်ချောင်း စိုက်ဝင်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။ စာရွက်တစ်ရွက်ကို ထိုးစိုက်နေသည်။

ဝမ်လင်ဖုံး....

ရှင့်ဆီရောက်နေတဲ့ ယူချင်းထန်ဆိုတဲ့လူကို ကျွန်မ တွေ့ချင်တယ်။ ခြင်္သေ့မင်းစားသောက်ဆိုင်ကို လွှတ်လိုက်ပါ။

လီ(ရွှေနဂါး)

သည်စာက ခြိမ်းခြောက်စာမဟုတ်ပေ။ သူနှင့် ပတ်သက်သောစာ ဖြစ်နေသည်။

လီဆိုသောမိန်းကလေးသည် မည်သူနည်း။ သို့သော် သူ့အား တွေ့ချင်နေသည်ဟု ဆိုနေသည်။ မည်သည့်ကိစ္စ ဖြစ်မည်နည်း။

www.burmeseclassic.com

အဆယ်ကြောင့် တွေ့ရှာဘနည်း။ ယူဂျင်းထန်နှိသည် ထို မိန်းအမလေးရှိရာ ခြံအတိုင်း မင်းစားသောက်ဆိုင်သို့ လှမ်းသင့် ရွှေသွားသင့် ကဦးစားနေရသေး၏။

နံနက်ဂျင်းမသာခါ ထိုစာကို ဝမ်လင်ဖုံးအား ပြသသည်။ ဝမ်လင်ဖုံး စေတ္တဖတ်ပြီးနောက်...

"ဒီမိန်းကလေးကို ငါလဲမသိဘူးကွ၊ ငါ့အသိမိတ်ဆွေ တွေထဲမှာ လီဆိုတဲ့မိန်းကလေး မရှိဘူးကွ"

ဝမ်လင်ဖုံးက စဉ်းစားရင်း...

"ခင်နဲ့ ရွှေနဂါးဂိုဏ်းများ ဆက်ဆက်နေသလား"

ယူဂျင်းထန် ခေါင်းခါ၏။

"ငါနဲ့ရွှေနဂါးဂိုဏ်းနဲ့ ဘာမှ ပတ်သက်စရာမရှိပါဘူး"

"ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မင်း သွားချိန်းတဲ့နေရာကို အရောက်သွား သင့်တယ်၊ အကြောင်းမရှိ အကြောင်းရှာပြီး ချိန်းတာတော့ မဟုတ်နိုင်ဘူး၊ အင်မတန်အရေးကြီးလို့သာ ချိန်းတာဖြစ်နိုင် တယ်"

ဝမ်လင်ဖုံး၏အတွေးအခေါ်မှာ အလွန်နီးစပ်သည်။ သူ သည်လည်း ဒုက္ခတွေ့ဟုတ်တော့လျှင် ချက်ချင်းယူသွားမိမှာ မသေချာ သည်။

ထိုသော် ရွှေနဂါးလီဆူရှင်းက လှည့်မတ်ခေါ်လျှင်တော့ လူ ဒုက္ခရောက်ပေမည်။

သူ တွေ့ဆုံဖူးသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်မှာ ဟော ကျောက်၏သမီးဖြစ်သူ လွှမ်းမီး ဗွာတော့ ဆုံးရှာပြီ။

နောက်တစ်ယောက်မှာ မင်းယုံ၊ သူလည်း မျက်မမြင် ဖြစ် နေပြီ။

သည်ကတစ်ယောက်ကတော့ သူ မသိသေး၊ အသပ်ထပ်စဉ်း စားသော်လည်း ခေါ်မလာသေး။

★

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၄၀)

တယ်ထင်ရှင်

ရှန်ဆန်ဈေးဆိမ်းကြီး၌ လူများကျပ်နေသည်။ လူများ စိတ်ထင်တိုင်း တိုးဝှေ့မသွားနိုင်အောင် နှစ်သစ်ကူးပွဲတော်ချိန် နီးသဖြင့် ဤသို့ လူများကျပ်နေခြင်းဖြစ်သည်။

ယှူချင်းထန်သည် လီ ချိန်းဆိုထားရာဆီသို့ ထွက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်၊ သောင်ဝေ့းကို အားပြုလျှောက်လှာနေခြင်း ဖြစ်သည်။

ကုန်သည်များတလည် အလုအယက်ရောင်းချနေကြသည်။ ယှူချင်းထန်သည် ဖြည်းဖြည်းသာလျှောက်သည်။ သူ့အား လူ မသိုက်မိစေရန် ဂရုစိုက်လျှောက်နေသည်။

"ဖြောင်း—ဖြောင်း—ဖြောင်း"
"ဖြောင်း—ဖြောင်း—ဖြောင်း"

ဖြောက်အိုးဖောက်သံများ ဆူညံသွား၏။ လူငယ်ကလေး များ၏ လက်ချက်ပင်။ လူငယ်လေးများကတော့ ပျော်ရွှင် မည်မှာ သေချာသည်။

ယှူချင်းထန်ကတော့ လူငယ်ကလေးများလို မပျော်နိုင် ပေ။

ထိုအချိန်တွင် လူများတိုးရှောင်နေသည့်ကြားမှ အလော တကြီးလာသည့် မိန်းကလေးတစ်ယောက်သည် သူ့အား ဝင်တိုက်မိ၏။ နောက်မှဝင်တိုက်မိခြင်းဖြစ်သည်။

"အို"

"ဗုန်း"

ယှူချင်းထန်သည် တောင်ဝှေ့တခြား လူတခြားဖြစ်သွား လေ၏။

မိန်းကလေးသည် တောင်ဝှေ့ကိုလိုက်ကောက်ပေးသည်။ လူကို ဆွဲထူပေးသည်။

သူ ဝင်တိုက်မိသူမှာ လူငယ်တစ်ယောက်သာ ဖြစ်သည်ကို သူမ တွေ့သည်။ သို့သော် ဒုက္ခိတ တစ်ယောက်။

"ကျွန်မကို ခွင့်လွှတ်ပါရှင်၊ အရေးတကြီးကိစ္စတစ်ခု ရှိနေလို့ ကျွန်မ တိုက်မိတာပါ"

ထိုမိန်းမသည် ယှူချင်းထန်ကို ချိန်းဆိုထားသော လီပိုးစင် ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သို့သော် ယခု အမှု တိုက်မိသူအညီ ယူချင်းထန်မှန်းသူမ သိချေ။

လီသိထားသည်မှာ ယူချင်းထန်ဆိုသူသည် သူ၏အစ်ကို၏ လီဆူရှင်းကြောင့် အဆိပ်ပေးခံနေရသည်ဟူ၍ပင်။

ထို့ကြောင့် ယူချင်းထန်အား ထူမ ပေးပြီးသည်နှင့် ခြင်္သေ့မင်း စားသောက်ဆိုင်သို့ လျင်မြန်စွာ ထွက်ခွာသွား လေတော့၏။

ယူချင်းထန်သည်လည်း ထိမိန်းကလေးအို စိတ်မဆိုးပေး သူ့ခရီးကိုသာ ဆက်လေသည်။

"ခြင်္သေ့မင်း စားသောက်ဆိုင်"

ဆိုင်ကား လူများသော စားသောက်ဆိုင်ပင်။ အဘယ် ကြောင့် လူများသော စားသောက်ဆိုင်သို့ချိန်းမှန်း ယူချင်း ထန် တွေး၍မရပေ။

သူသည် စားပွဲတစ်လုံးတွင်ဝင်၍ ထိုင်လိုက်ရာ၏၊ စားသောက်စရာများကို မစားသည်။

ယူချင်းထန်သည် လီဆိုသူမှာ မည်သူဖြစ်မည်နည်းဟု ခန့် မှန်းနေ၏။

ဆိုင်ထဲသို့ဝင်လာသူမှန်သမျှကို ငေးကြည့်နေမိသည်။

လီသည်။ စားပွဲတစ်လုံးတွင် ထိုင်၍ ယူချင်းထန်ကိုစောင့် ကြည့်နေ၏။

သို့သော် ယူချင်းထန် ဝင်လာစဉ်က သူမသည် ဆိုင်ရှေ့ ထမ်းတစ်ဦးနှင့် စကားပြောလိုက်သဖြင့် မမြင်လိုက်ရချေ။

ထိုစဉ် ဆိုင်အပြင်၌ မြင်းလှည်းတစ်စီး ထိုးရပ်ပြီး အမျိုး သမီးတစ်စု စားသောက်ဆိုင်ထဲသို့ ဝင်လာကြတော့သည်။

မိန်းကလေးကိုးယောက်ပါ လူတစ်စုဖြစ်လေရာ စားသောက်သူများ သည် ထိုလူစုအား ရှေ့ပင်တိမ်းကြလေ၏။

သူတို့သည် စားပွဲတစ်လုံးတွင် ဝင်ထိုင်ကြ၏။

ဒုန်း"

"ဟေ့...အရက်တစ်လုံးပေးစမ်း"

"ဟေ့...မှာစရာတွေမကြားဘူးလား၊ မြန်မြန်ပေး"

"ခေါက်ဆွဲ...ခေါက်ဆွဲပေး"

သူတို့မှာနေသည့်ဆူညံမှု ဆူညံပြီးလွန်းလှသဖြင့် စားပွဲ ထိုးများမှာ ဘာကို လုပ်ပေးရမှန်း မသိ ဖြစ်နေသည်။

ယူချင်းထန်သည် ထိုသို့ နိုင်ငံမသိမြင် ပြုမူသောအမျိုး သမီးများကို မကြည့်လိုပေ။

သူသာ ဒုက္ခမဖြစ်လျှင် ထိုအမျိုးသမီးများကို ရှင်းပစ် လိုက်မည်မှာ ကြာခဲ့ပြီ။

သူသော် ထိုလူများကို ကြည့်ခရာပေ။ သူသို့ထို ဆုံးမနိုင် သော အခြေအနေတွင်လည်း မပေးသဖြင့် ဆိုင်တွင်း၌ ကျဆင့် ငွေကိုချနေရာ၍ အပြင်သို့ ထွက်ရန် ပြင်ဆင်လေ၏။

ဆိုင်ပြင်သို့ထွက်ရန် တောင်ဝှေးကို အားပြု၍ထွက်သွား သော ယူချင်းထန်ကို အမျိုးသမီးတစ်ယောက်သည် ထိုင်ချ လိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တောင်ဝှေးလွှင့်စဉ်သွားပြီး လူဝါ လဲပျိုကျသွားသည်။

"ဟား...ဟား...ဟား"

"ဘယ်လိုလဲ၊ မင်းက ခြေကျိုးရုံတင်မကဘူး မျက်စိပါ ကန်းနေတာစတိုး၊ ငါ့စားပွဲပေါ်က ပုလင်းကွဲသွားပြီ သိရဲ့လား"

ဒေါ်သတ်ကြီး အောင်ဟစ်လိုက်သည့် အမူးသမားဓါ် အသံသည် ဟိန်းထွက်သွားလေး။

ယှူချင်းထန်၏ အအားများ ဆတ်ဆတ်တုန်သွားသည်။ သူ ဒေါသထွက်လာသည်။

ဗြိုသနာနှင့်သူ ထိပ်တိုက်တွေ့ပြီး သို့သော် သူ့ ဒေါသကို ထိန်းချုပ်သည်။

★

အခန်း (၄၁)

"မတော်တဆ ဖြစ်တာပါဗျာ၊ ကျုပ် တောင်းပန်ပါတယ်"

"ဘာမှ တောင်းပန်းဖို့မလိုဘူး"

ယှူချင်းထန်သည် ကြိုးစား၍ ထ၏။ ထိုအခါ အမူးသမား တစ်ယောက်က လက်ပြန်နှစ်ချက်ရိုက်သည်။

"ဖြောင်း"

"ဖြန်း"

ယှူချင်းထန် လဲကျသွားသည်။

ထိုအခါ အမူးသမားတစ်ယောက်က ပြေးကန်လိုက်လေသည်။

"ဗုန်း"

"ဟား...ဟား...ဟား"

ယှူချင်းထန်ကို ငယ်တောလို ဝိုင်းတောကြသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဝူန်း"

"ဖြောင်း"

"ဖြန်း"

လို့စဉ်…

"ဖေတ…ချပ်လိုက်စမ်း"

အသံပါစ်သံသည် ဟိန်း၍ ထွက်ပေါ်လာသည်။ ယူချင်းထန့်နှင့်အတူ အမှုသမားများသည် အသံလာရာသို့ မျှော်ကြည့်ကြသည်။

"ဟယ်…"

ယူချင်းထန့် အံ့ဩသွားသည်။ လယ်၌ စူ့အဖေ့တိုက်ခိုက်သော မိန်းကလေး ဖြစ်နေသည်တကား။

"ရှင်တို့ ရိုင်းလှချည်လား။ ဒက်ဘဲတစ်ယောက်ကို ဝိုင်းပြီး တိုက်ခိုက်နေကျောက်ကြတယ်လို့ ရှင်တို့လူတွေမှ ဟုတ်ကြရဲ့လား"

အရက်သမားတစ်ဦးက…

"ခင်ဗျား မသက်ဆိုင်ပါဘူး။ ဒါ နှင့်ပေးကျေအောင်လို့လား"

အမှုသမားသည် ရိုင်းစိုင်းကြမ်းတမ်းစွာ ပြောလိုက်လေသည်။

လီပိုးသည် မျက်နှာပါကြင်လုံး နီရဲသွားလေ၏

"အေး… ဝါယောက်ျား မဟုတ်လို့ပေါ့။ ဝါယောက်ျားသာဆိုရင် ရှင်တို့ တော်တော်ပြောတည်း… ဝေါင်းပြီးဒီလို မိုက်မိုက်ရှိုင်းရိုင်းမြှောင်တဲ့ နင်တို့ကို ဆုံးမရမယ်

လီပိုးသည် အရက်သမားများ ကြားသို့ ခုန်ဝင်လိုက်၏။ သူမ၏ ခြေထောက်များသည် လျှပ်တစ်ပြက် လှုပ်ရှားသွားသည်။

"ဖြောင်း"

အမှုသမားသုံးယောက် မှောက်ကျသွားသည်။ ထိုအခါ သိမ်မွေးသောလူသုံးယောက်က လက်နက်များကို ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။

"ဝိုး"

"ရှမ်း"

"ရှလွှမ်း"

သံကြိုးဘယ်ဆူးလုံး၊

ဓားရှည်၊

လှံရှည်၊

လက်နက်သုံးမျိုး ဖြစ်လေသည်။

"ဝိုး…ဝိုး…ဝိုး"

"ဝှစ်…ဝှစ်…ဝှစ်"

လက်နက်များ ဝေ့ယမ်းသောအခါ လေတိုးသံ မြည်လာ၏။ ထိုလက်နက်များကို ခုခံကာသည့်တော လီပိုးသည် သူတို့အား အထင်မသေးတော့ချေ။

လီပိုးသည် စားပွဲခုံပေါ်သို့ ခုန်တက်လိုက်၏။

သံကြိုးဘင်ဆူးလုံးဖြင့် ရိုက်ချသည်။

"ဖြောင်း"

www.burmeseclassic.com

"ဂွမ်း"

စားပွဲကြီး ထက်ခြမ်းကွဲသွား၏။

လီပိုးက ခုန်ရှောင်ထွက်သွားလေသည်။

"ဝှီး"

"ဝှစ်...ဝှစ်...ဝှစ်"

ဓားသမားနှင့် လှံသမားတို့ကလည်း တိုက်ခိုက်သည်။ လီပိုးသည် ဓားခုတ်ချက်နှင့် လှံထိုးချက်တို့၏ ကျွမ်းကျင်စွာ ရှောင်လိုက်ရာ လှံထိုးချက်သည် ဓားသမား၏ရင်ဘတ်သို့ တန်းခနဲ ဝင်သွားလေ၏။

"အား"

ဓားသမားတား တိုက်ဆည်နှင့် အချင်းချင်း ထိုးမိတာ ပွဲချင်းပြီး သေဆုံးသွားလေ၏။ လီပိုးသည် အံ့အားသင့်နေသော လှံသမား၏ မျက်နှာအား နှစ်ချက်ဆင့် ဆော်ပစ်လိုက်သည်။

"ဖြောင်း...ဖြောင်း"

လှံသမားမှာ မရှောင်နိုင်။ နှစ်ချက်ဆင့် အကန်ခံလိုက်ရသဖြင့် သေလုမြောပါး ဖြစ်သွားသည်။ လှံသည် လွင့်စင်သွားသည်။

"ဝုန်း"

ကြွမ်းပြင်ပေါ်သို့ မှောက်ကျသွားလေပြီ။ သံကြိုးတပ် ဆူးသမားသာ ကျန်တော့သည်။

"ဝှီး...ဝှီး...ဝှီး"

သံကြိုးတပ်ဆူးသမားသည် လေထဲ၌ဝှေ့ နေသည်။ သူသည် ဆူးလုံးဖြင့် လီပိုးအားရိုက်ချရန် အကွက်ချောင်းနေလေ၏။

* * *

"ဘာစကြည့်နေတာလဲ၊ ရှင် တိုက်မလို့မဟုတ်လား၊ တိုက်လေ"

"ကဲ...ထိုက်တယ်ကွာ"

ဆူးလုံးဖြင့် တရကြမ်း လှိုက်ရိုက်တော့သည်။

"ဝုန်း...ဒိုင်း...ဖြောင်း"

တစ်ကြိမ်တွင် လီပိုးသည် ဆူးလုံးသမားထံ ခုန်ဝင်သွားပြီး ရင်ဝသို့ လက်ဝါးဖြင့်ရိုက်ကာ မျက်နှာတို့ တံတောင်ဖြင့် တွက်ချလိုက်၏။

"ဝုန်း...ဖြောင်း"

"အား"

လက်နက်သမားသုံးယောက် မှောက်သွားလေပြီ။ ကျန်သော အမူးသမားများသည် ကြောက်လန့်တကြားထွက်ပြေးကြလေ၏။

စားပွဲထိုးများသည် ပျက်စီးသွားသောစားပွဲခုံ ပြန့်ကြဲနေသည့် အစားထိုး ခင်ကျင်းသည်။ မကြာမီ နေသားတကျ ဖြစ်သွားသတော့၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လီပိုးသည် ယွန်ချင်းယန်၏ ခေါင်းငုံ့ကို ငေးစိုက်ငေး လေ၏။

ယွန်ချင်းယန် လွန်စွာ တော့ငူးတင်မှုသည်း

"ညီမအောက်ကလေးရင် အစ်ကို့ကို မသေချာ၊ သူတို့က အစ်ကို့ကို အသေသတ်ကြမှာ"

"ညီမကယောကျာ်းတစ်ယောက်ပိုက်ကြည့်နေတာပါ"

"ကျေးဇူးပါပဲ ညီမရယ်"

ယွန်ချင်းယန်သည် ခေါင်းငုံ့၍ လမ်းထွက်လိုက်သည်။

"ညီမနာမည် ဘယ်လိုခေါ်သလဲဟင်"

အခန်းထဲ၌လူများစွာရှိနေသည်။ ရှိသည့်လူများထဲ၌ လီပိုး၏ စိတ်ဝင်စားစွာကြည့်နေသည်။ သူ့ရဲ့ကောင်းမလေး တစ်ဦး ဖြစ်နေသည် မတွေ့ပါသေး။

လီပိုးသည် လူများကြား၌ သူ၏နာမည်ရင်း၏ ထုတ်ဖော် ပြောဆိုသောကြောင့် မမိုက်မဲချေ။ ရှေ့နောက်။ ဂိုဏ်းသား များက သူ့ကို နောက်ယောင်ခံလိုက်နေကြသည် မတွေ့ပါ လုမး။

"ညီမနာမည် ခုနိုင်ဖပါအစ်ကို"

လီပိုးသည် သူ၏နာမည်ရင်း၏ မပြောဘဲ လိမ်ညာ၍ ပြောလိုက်လေ၏။

ယွန်ချင်းယန်ကလည်း လီပိုး၏ သူ့ယောက်ျားအား ဘယ်သူ မိန်းကလေးအဖြစ် ရှေးရှုတောင်နေ၏။

"အစ်ကို့နာမည်ကတော့"

ယွန်ချင်းယန်သည် သူ့အတိတ်ဘဝကို မေ့ပျောက်သွားချင် သူဖြစ်၏။

"ကွမ်ပင်"

ယွန်ချင်းယန်ကလည်း သူ့နာမည်အမှန်ကို မပြောချေ။

"အစ်ကို ဘယ်မှာနေသလဲဟင်"

"အစ်ကို့ ဒုက္ခိသည်ဆိုတော့ နေစရာ မရှိဘူးလေ၊ ဒါကြောင့် ဘုရားကျောင်းထဲမှာပဲ နေနေရတာ"

"ညီမ"

လီပိုးသည် ယွန်ချင်းယန်အား ကရုဏာသက်သော မျက်လုံး များဖြင့် ကြည့်လေ၏။

"နောင် ညီမကိုတွေ့ရင် မိတ်ဆွေရင်းချာလို သဘောထား ပြီး ခေါ်ပါ၊ ညီမက ဒီမြို့အမှတ်မပါဘူး၊ နေ့သည် ပါ၊ အစ်ကိုရှိတဲ့ ဘုရားကျောင်းကို ညီမလာခဲ့ဦးမယ်"

လီပိုးသည် ပြောရင်း ယွန်ချင်းယန်အား နှုတ်ဆက်ထွက်ခွာ သွားလေ၏။

ကံဆိုးမှောအဖြစ်ပင်၊ ချိုးနိုးဆိုထားသွေးပင်၊ တွေ့ဆုံရမှု လျက် မသိနိုင်သောအဖြစ် ဟား ရင်နာစရာ ကောင်းပါလား။

လီပိုးတည်နေယောက် သူ့ရှာဖွေ နေသော ယွန်ချင်းယန်ကို တွေ့ရပါလျက် နှင်းအဆိပ်ဖြေဆေးကို မပေးနိုင်ဘဲဖြစ်သွား ရှာသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လူချင်းထန်အဖို့လည်း ရင်နာစရာပါပေ။

ချန်ငိုဆိုသောမိန်းကလေးသည် သူ့အား နဂါးဖြစ်သော အဖေမေးသည့် လီပိုးဆိုသော မိန်းကလေးမှန်း သိလိုက်လျှင် မည်မျှ ရင်နာလိမ့်မည်နည်း။

ဘဝ၏ လှည့်ကွက်များသည် တစ်ခါတစ်ရံ ဤသို့ဖင်ဖြစ်တတ်သည်။

လူချင်းထန်သည် တောင်ဝေ့ဘာဒေါ်တီဒေါက်ဖြင့် ဖြည်းညင်းစွာ ထွက်ခွာ သွားလေတော့၏။

★

အခန်း (၄၂)

ထျို့ငှထ်နာမည်

သိုင်းလောကတွင် ဖြစ်ပျက်နေသည့် အဖြစ်အပျက် များသည် ရှန်ဆန်မြို့သို့ ကူးစက်လာလေ၏။

သိုင်းအကျော်အမော်များသို့ လိုက်လံသတ်ဖြတ်နေသော မျက်နှာဖုံးစွပ် သိုင်းသမားသည် ရှန်ဆန်မြို့ ထိပ်သီး သိုင်းသမားများကိုလည်း လာရောက် သတ်ဖြတ်လေသည်။

ထိုမျက်နှာဖုံးစွပ် သိုင်းသမားအိုသည်း ယခုထိ မည်သူမည်ဝါမှန်း မသိနိုင်ကြသေး။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုသည့် သိုင်းသမားများစွာကို ဘက်နက်ဖြင့် သတ်သွားသော စံသည်းဘက်နက်မဲ့သိုင်းပညာ ကျွမ်းကျင်သူဖြစ်ကြောင်း အားလုံးက ပြောကြသည်။

သူသည် လူတစ်ယောက်သတ်ပြီးတိုင်း မျက်နှာဖုံးတစ်ခု ကို ချန်ထားခဲ့လေရာ ထိုမျက်နှာဖုံးများ၌ ခေါင်းကင်နဂါး ဟူ၍ အမည်ပါရှိခဲ့သည်။

ခေါင်းကင်နဂါးသည် ပဒေသစ္စ ဘက်ကိုယ်တော်လည်း ရှိနေသည်။

သို့သော် များမကြာမီ အဖွဲ့အစည်းတစ်ခု တည်ထောင်ပြီး ခေါင်းကင်နဂါးဂိုဏ်း ဟု တည်ထောင် လာခဲ့သည်။

ထိုဂိုဏ်း၏ တည်ရာ ဌာနချုပ်သည် ရှန်ဆီနယ် မြို့ပြင်၌ တည်ရှိသည်။

ထိုဂိုဏ်းချုပ်မျက်နှာကိုလည်း မည်သူမျှ မမြင်ဖူးကြပေ။

မျက်နှာဖုံးအမြဲတပ်ထားလေရာ ခေါင်းကင်နဂါးသည် မည်သူမှန်းမသိဘဲ ဖြစ်နေကြသည်။

အောက်လမ်းသိုင်းဂိုဏ်း တစ်ဂိုဏ်းသည် မထင်မှတ်ဘဲ ကြီးထွားလာခဲ့ပြီး

ထိုကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ ဟူတာန့်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးနှင့် တိုမ်ခေ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးတို့ ဆွေးနွေးလျက်ရှိကြသည်။

သူတို့သည် ခေါင်းကင်နဂါးအပေါ် စိတ်ဝင်စားကြသည်။

ဘက်နက်မဲ့ သိုင်းပညာရှင်တစ်ဦး ဖြစ်သည် ဆိုခြင်းက သူတို့အဖို့ စိတ်ဝင်စားစရာဖြစ်သည်။

"ခေါင်းကင်နဂါးဟာ ယူချင်းထန်ရဲ့ဆရာတစ်ယောက် မဖြစ်နိုင်ဘူးလား"

"ဒါတော့ မပြောနိုင်ပါဘူး၊ ယူချင်းထန်က အထက်တန်း သိုင်းသမားပါ"

"ဒါပေမယ့် ခေါင်းကင်နဂါးဟာ ကျုပ်တို့ ဂိုဏ်းချုပ် ကြီးတွေကိုသတ်တဲ့ လူသတ်သမား ဟုတ်မဟုတ်ဆိုတာတော့ စုံစမ်းရလိမ့်မယ်"

"ဖော်တွေ့ဖို့ မလွယ်ဘူးလေ"

တိုမ်ခေဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက လက်ရှိအခြေအနေကို ပြောပြ လေသည်။

ဟူတာန့်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက —

"အောက်လမ်း သိုင်းသမားတိုင်းဟာ ကြီးစား သိုင်း သမားတွေ ဖြစ်နေတတ်ကြတာ၊ သူ့ကို ခြေရာခံလိုက်ရင် လူဘယ်သူလဲဆိုတာ သိရမှာပဲ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကောင်းကင်နဂါးဟာ ကြေးစားသိုင်းသမား ဘယ်လိုမှ မဖြစ်နိုင်ဘူး..."

"ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သူသတ်နေတဲ့လူတွေဟာ ထိပ်သီး သိုင်းသမားတွေ ဖြစ်နေလို့ပဲ၊ သူဟာ သိုင်းလောကတို့ ဆက် ဆက် အခွန့်အနှောင့် ယှက်မှုနေရအောင် ဝင်လာတဲ့သူပဲ"

ကောင်းကင်နဂါးနှင့် ပတ်သက်၍ ဆွေးနွေး ချက်မှာ တဖြည်းဖြည်း ကျယ်သောင်လာလေ၏။

သိုင်းလောကအတွင်းသည် ကောင်းကင်နဂါးဆိုသူက ခေါင်း ထောင်ကြည့်လာသည်။

ကောင်းကင်နဂါး မည်သူမေနည်း။

ဟူတန် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးသည် ဖျိုင်မေ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးနှင့် ဆွေးနွေး ပြီးခဲ့လေသည်။ ကောင်းကင်နဂါးသည် ရင်ထဲမှ မပျောက်ပျက်ဘဲရှိနေလေ၏။

သိုင်းလောကသား အထက်လမ်း ဂိုဏ်းသား များအား လိုက်လံသတ်ဖြတ်နေသည့် ကောင်းကင်နဂါးအား အဘယ် သို့လျှင် ရင်ထဲမှ ဖျောက်ဖျက်နိုင်ပါမည်နည်း။

အထက်လမ်းဂိုဏ်းသားများကလည်း ကောင်းကင်နဂါး ကို မကြောက်ပါ။

ထိုသို့ မကြောက်သည့်အတွက်ကြောင့် အသတ်ခံနေရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကြောက်လန့်ပြီး အဓမ္မတရားကို ထကမည် အမြဲမီ ရှိမည်ဆိုပါက မျက်နှာဖုံးစွပ်အန္တရာယ်အား ဝိုင်းဝန်း တားဆီး ကွယ်နိုင်ပါလိမ့်မည်။

ဟူတန်ဂိုဏ်းအနေဖြင့် မျက်နှာဖုံးစွပ် သိုင်းသမားကို လီဆူရှင်း ဖြစ်မည်ဟု ထေမပိုင်းကသာ ထင်မှတ်ခဲ့သည်။

မနေ့ကပိုင်း၌ အထင်အမြင် တစ်မျိုးပြောင်းလဲသည်။

မျက်နှာဖုံးစွပ် သိုင်းသမားသည် လွန်ခဲ့သော အနှစ် နှစ်ဆယ်က စိန်ခေါ် သတ်ဖြတ်သွားသူသာ ဖြစ်ရမည်ဟု ဆက်ခံယုံကြည်ခဲ့သည်။

ယခု အထက်လမ်း သိုင်းသမားများ အသတ်ခံနေရ သည့်အထဲတွင် ဟူတန်ဂိုဏ်းမှ တစ်ယောက်ပါသွားခဲ့သည်။

သေဆုံးသူ၌ ဒဏ်ရာမရှိသဖြင့် ယကိုနတ်မဲ့သိုင်းသမား၏ လက်ချက်ဖြစ်ကြောင်း သိနိုင်ခဲ့သည်။

မည်သည့် ဒဏ်ရာဖြစ်မည်ကို ရှာဖွေကြည့်သောအခါ ဘယ်ဘက်ရင်ဘတ်၌ လက်ဝါးရာကြီး တစ်ချက်တွေ့ရှိရ သည်။

လက်ဝါးရိုက်ချက် တစ်ချက်တည်းဖြင့် သေစေနိုင်သူ၏ အတွင်းအားကို ခန့်မှန်းကြည့်နိုင်ပေသည်။

ဟူတန်ဂိုဏ်း၏ လက်ထောက်ဂိုဏ်းချုပ်သည် ဂိုဏ်းချုပ် ကြီးနှင့် ဆွေးနွေးနေ၏။

www.burmeseclassic.com

"ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး...လူချင်းထန်ဟာ ဆရာမရှိဘူးလို့ ပြောနေတယ်၊ ဒါဟာ ဘယ်လိုမှ မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့ အားလုံးသိထားကြတာပဲ၊ ဒီဟာ လူချင်းထန်ရဲ့ဆရာ မဖြစ်နိုင်ဘူးလား"

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက...

"ဝဥ်းပေါ်းစရာပဲကွယ်၊ လူချင်းထန်အနေဘာ သူ့ဆရာကို ထုတ်ဖော်မပြောပြဘူး၊ ဒါနဲ့ အဲဒီ ကောင်းကင်နဂါးဆိုသူရဲ့ အသင်းကိုထုပ်ရနေသေးသလား"

"သူသင်းကို မျက်ခြည်မပြတ်လိုက်ကြည့်နေတာပေါ့ပဲ၊ မတြေခင် ရှုံးပိုင်းအတွင်းမှာ စစ်းဆေးသူအဆိုင် ထပ်ဆိုင်ကမှာ ခင်ရှမ်းသွားတော့မှ သဘောင်းကြားတယ် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး"

"အင်း...ဝဥ်းပေါ်းရတော့ အခေါင်ခက်တာပဲ"

"ဟူဘန်ဂိုဏ်းရဲ့ ပြည်နယ်ချက်တွေနဲ့ အဲဒီ သိုင်းသမားလှုပ်နေတဲ့ ချက်တွေဆိုတော့ ပြဒါးသစ်လမ်း သဘောပေါက်ပဲ၊ သူဟာ သိုင်းလောကမှာ အမြေ ဓားဆောင် အကြိုကြိုးနေတယ်၊ ...လီဆူရှင်း မဖြစ်နိုင်ဘူးလား ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး"

"အင်း...ဖြစ်နိုင်တယ်"

ထိုကားကို ပြောသူမှာ ဟူဘန်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးမဟုတ်ပေ။ တိုင်ခေဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ဖြစ်သည်။

တိုင်ခေဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက ဆက်ပြောသည်။

"သိုင်းလောကကြီး အေးချမ်းတင်းဖို့ အေးချမ်းဖို့ ကျုပ်တို့မှာ ယခုမှန်ရှိသည်၊ ငါကိစ္စကို အမြန်ဆုံး အေးချမ်းသွားအောင် ဆောင်ရွက်ရမယ်"

ဟူဘန်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး၊ ဆက်ဆောက်ဂိုဏ်းချုပ်၊ တိုင်ခေဂိုဏ်းချုပ်ကြီးတို့သည် ထိုကိစ္စကို ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ကြလေသည်။

သူတို့ ဆွေးနွေးချက်အရ ကောင်းကင်နဂါး မည်သူမည်ဝါဆိုသည်ကို သိအောင် ကြိုးလုပ်ရန် ကောင်းကင်နဂါးရှိရာနေရာကို ရှာဖွေရန် လူချင်းထန်အား မျက်ခြည်မပြတ် စောင့်ကြည့်ရန်နှင့် လူချင်းထန်၏ အသက်ကို ကယ်တင်ခဲ့သည့် မိန်းကလေး မည်သူမည်ဝါဖြစ်သည်ကို စုံစမ်းရန်စသည်တို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြလေသည်။

ဟူဘန်ဂိုဏ်းသားများက ကောင်းကင်နဂါးကို ရှာဖွေကြ၏။

ထိုနည်း သိုင်းသမားတိုင်း အပြည့်အဝရှိသူများ ဖြစ်သည်။

သိုင်းသမားသည် ခေါင်းဆောင်ကို ကျော်ခဲ့သူများ ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

သူတို့သည်အညီ၊ တစ်နေ့မနေ့သေရမည်။ သိုင်းအမဲအား အညီ၊ တစ်နေ့နေ့သေရမည်သာ၊ ထို့ကြောင့် သေခြင်းတရားကို ကြောက်ရန်မလိုဟု သူတို့အယူရှိကြသည်။

သူတို့သည် ကောင်းကင်နဂါးအား ရှာဖွေတိုက်ခိုက်ရန် စိတ်အားထက်သန်နေကြသည်။

ကောင်းကင်နဂါး ဂိုဏ်းတစ်ခုလုံးကို မကြာခင် ဖြိုဖျက်နိုင်လိမ့်မည်ဟု သူတို့ အကြွင်းမဲ့ယုံကြည်ကြသည်။

ဝဆာဆိုင်းငြိုးပါပြီ။

တက္ကသိုလ် နေလင်းအောင်

(ဒုတိယပိုင်း ဆက်လက်ဖတ်ရှုပါရန်)

www.burmeseclassic.com